

เอกสารภาษีอากร

สารวิชาการทางกฎหมายบัญชีและภาษีอากรที่มียอดสมาชิกสูงสุด

TAX MAGAZINE

www.dst.co.th

วสุปีที่ 37th

ภาษีเงินดิจิทัล

by ดร.สุวรรณ วลัยเสถียร

สรุปสาระสำคัญ

พระราชกำหนดการประกอบธุรกิจ
สินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. 2561

กองบรรณาธิการ

การใช้รายงานจากระบบสารสนเทศ
ทางการบัญชีอย่างมืออาชีพ

by รศ.ศรัณย์ ชูเกียรติ

โปรแกรม **ERP** และ **MRP**

เพื่อการบริหารธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพ

เชิญพิสูจน์ความสามารถที่แตกต่าง

- รองรับการออกแบบรายงานวิเคราะห์ได้ไม่จำกัด ผู้ใช้งานสามารถออกแบบได้ง่าย เพียงปลายนิ้ว
- รองรับการเชื่อมโยงข้อมูลกับซอฟต์แวร์อื่นๆ เช่น ข้อมูลการขายหน้าร้าน, ข้อมูลใบสั่งซื้อ และข้อมูลอื่นๆ เพื่อลดปัญหาการบันทึกข้อมูลซ้ำซ้อน ลดเวลาทำงาน
- มีระบบ Interactive Dashboard สำหรับผู้บริหาร วิเคราะห์ข้อมูลพร้อมกันหลายมิติ ไม่ว่าจะเป็นส่วนแบ่งการตลาด, ยอดขายตามลักษณะสินค้า, ความสามารถทีมขาย ฯลฯ

ระบบบัญชี และ ERP เพื่อภาคธุรกิจการค้า และ บริการ

- **PEAR A-Lite** เป็นระบบบัญชี และ ERP เหมาะกับธุรกิจที่เริ่มใช้ ERP ที่มีความสามารถสูงกว่าโปรแกรมบัญชีทั่วไป
- **PEAR Smart ERP** เป็นระบบ ERP อัจฉริยะ ที่มาพร้อมกับ Interactive Dashboard และส่วนงานย่อยเพิ่มเติมจาก A-Lite

PEAR ERP On Cloud

มีทั้งแบบรุ่นเช่าใช้เป็นรายเดือน และแบบซื้อ License

โดยทั้ง 2 แบบสามารถเข้าใช้งาน PEAR ERP ได้จาก ทุกที่, ทุกเวลา, ทั่วโลก โดย Powered by INET Infrastructure, Fully supported by INET (ได้รับการรับรองมาตรฐาน ISO 20000-1, ISO 27001 และ CSA-STAR เป็นรายแรกของไทย)

ระบบ MRP และ ERP เพื่อธุรกิจภาคการผลิต และ โรงงานอุตสาหกรรม

- **PEAR M-Lite** เป็นระบบ MRP ขนาดย่อม เหมาะสำหรับโรงงาน ที่เริ่มต้นใช้ระบบ และ/หรือ กระบวนการผลิตไม่ซับซ้อน
- **PEAR MWM** เป็นระบบ ERP ที่ครอบคลุมงานในส่วนของโรงงาน ทั้งหมด
- **PEAR X-ERP** เป็นระบบ ERP ที่ครอบคลุมทั้งในฝั่งโรงงาน และ บัญชีการเงิน มาพร้อมกับระบบ Interactive Dashboard

บริษัท พิชญโซลูชั่น จำกัด

2092/28 ถ.จันทน์ ซอยนนทรี ยานนาวา กรุงเทพฯ 10120

โทร. 02-286-7862, 092-269-4470, 086-328-1081

e-mail : info@pichayasolution.com URL : www.pichayasolution.com

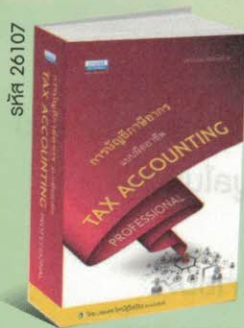
pear pear

PICHAYA
SOLUTION

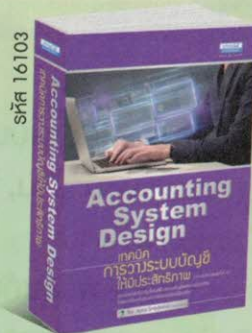
เลขประจำตัวซอฟต์แวร์ฮาร์ดแวร์
ลำดับที่ 0539

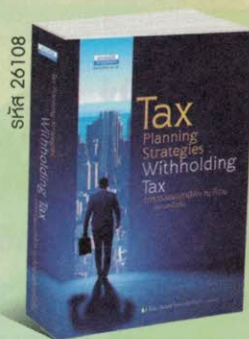
หนังสือแนะนำ

(ราคา 900 บาท)
สมาชิก 810.-
ค่าส่ง +60/EMS +100

(ราคา 700 บาท)
สมาชิก 630.-
ค่าส่ง +50/EMS +80

(ราคา 750 บาท)
สมาชิก 675.-
ค่าส่ง +50/EMS +80

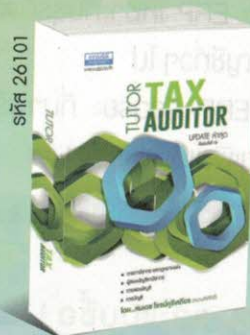
(ราคา 220 บาท)
สมาชิก 198.-
ค่าส่ง +30/EMS +50

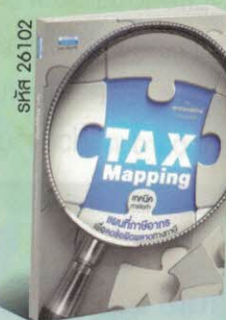
(ราคา 900 บาท)
สมาชิก 810.-
ค่าส่ง +50/EMS +80

(ราคา 550 บาท)
สมาชิก 500.-
ค่าส่ง +50/EMS +80

(ราคา 790 บาท)
สมาชิก 710.-
ค่าส่ง +50/EMS +80

(ราคา 330 บาท)
สมาชิก 300.-
ค่าส่ง +50/EMS +80

(ราคา 800 บาท)
สมาชิก 720.-
ค่าส่ง +60/EMS +100

(ราคา 600 บาท)
สมาชิก 540.-
ค่าส่ง +40/EMS +70

(ราคา 120 บาท)
สมาชิก 108.-
ค่าส่ง +30/EMS +50

(ราคา 150 บาท)
สมาชิก 135.-
ค่าส่ง +30/EMS +50

*สั่งซื้อหนังสือครบ 1,000 บาท (ราคาคดแล้ว) บริการจัดส่งฟรีแบบลงทะเบียน

ติดต่อฝ่ายขายหนังสือ : โทร (02) 555-0700 ต่อ 713

สั่งซื้อหนังสือ Online ที่ www.dharmnitibook.com ตลอด 24 ชั่วโมง

E-mail : book@dharmniti.co.th Line : @dharmnitibook

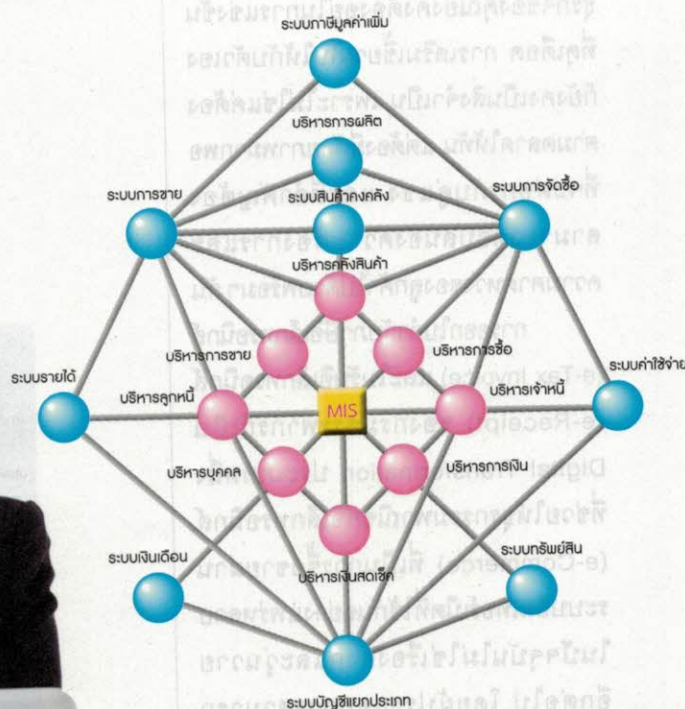

โปรแกรมบัญชี ใช้ง่ายแม้ไม่รู้บัญชี

ผู้นำโปรแกรมบัญชี
โปรโมชั่นพิเศษ
สำหรับสำนักงานบัญชีเท่านั้น
เหลือเพียง **9.000** บาท

CD Organizer on cloud
 ผู้ใช้งานสามารถใช้ CD Organizer
 จาก คอมพิวเตอร์ นอกที่ทำงานแล้ว
 Link Internet เข้ามาใช้งาน
 ข้อมูลใน CD Organizer
 เหมือนนั่งอยู่ที่ทำงานได้เลย

- ระบบซื้อ/จอง/ต้นทุน
- ระบบขาย/จอง/คอมมิชชั่น
- ระบบรับเงิน/บริหารลูกค้าหนี้
- ระบบเช็ค
- ระบบผลิต ERP
- ระบบหน้าร้าน POS
- ระบบทรัพย์สิน/ค่าเสื่อม
- ระบบรับเงิน
- ระบบจ่าย
- ระบบจ่ายเงิน/บริหารเจ้าหนี้
- ระบบบริการคลังสินค้า
- ระบบบัญชีทั่วไป
- ระบบเงินเดือน

ราคา
เริ่มต้นที่
25,700
บาท

บนระบบเครือข่าย Lan
เพิ่มอีก 6,000 บาท

มีบริการสอบถาม Hotline ได้ทันที

ไม่เก็บค่าดูแลรายปี
ประยุกต์งานฟรีถึงสถานที่

บริษัท คอมพ์ ดีเวลลอปเปอร์ จำกัด

เลขที่ 2991/4 ซอยลาดพร้าว 101/3 ถนนลาดพร้าว แขวงคลองจั่น เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ 10240

Tel : (02) 731-7355-6 (02) 370-1955-6, (02) 370-1563-73 Fax : (02) 370-1953 <http://www.cd-organizer.com>

ออกใบกำกับภาษี และใบเสร็จรับเงิน อย่างไรให้เร็ว ตอบใจത്യธุรกิจยุคดิจิทัล

Digital Transformation กำลังจะกลายเป็นสิ่งสำคัญในการขับเคลื่อนธุรกิจ และปรับเปลี่ยนโครงสร้างการทำงานทางธุรกิจให้เปลี่ยนไปจากที่เคยเป็น ด้วยการทำให้ทุกกระบวนการทำงานขององค์กรอยู่ในรูปแบบของดิจิทัลที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามการนำไปใช้งาน หากธุรกิจของคุณยังคงต้องอยู่ในการแข่งขันที่ดุเดือด การเสริมเชียวเล็บให้กับตัวเองก็ยังคงเป็นสิ่งจำเป็น เพราะไม่ใช่แค่ต้องตามตลาดให้ทัน แต่ต้องมีศักยภาพมากพอที่จะต่อกรกับคู่แข่ง และที่สำคัญต้องสามารถตอบสนองความต้องการและความคาดหวังของลูกค้าไปด้วยพร้อมๆ กัน

การออกใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ (e-Tax Invoice) และใบรับอิเล็กทรอนิกส์ (e-Receipt) ของกรมสรรพากรก็เป็น Digital Transformation ประเภทหนึ่ง ที่ช่วยให้ธุรกรรมพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-Commerce) ที่เป็นการซื้อขายผ่านระบบอินเทอร์เน็ตที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในปัจจุบันไม่ใช่เรื่องยากและวุ่นวายอีกต่อไป โดยผู้ประกอบการสามารถออกใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ (e-Tax Invoice) และใบเสร็จรับเงินอิเล็กทรอนิกส์ (e-Receipt) ส่งทางอีเมลหรือ SMS ให้กับลูกค้าได้ ซึ่งเป็นการลดการสูญเสียกระดาษในโครงการระบบภาษี โดยมีการลดขั้นตอนในการจัดทำใบกำกับภาษี และใบเสร็จรับเงินให้มีความสะดวกคล่องตัวขึ้น ง่ายต่อการนำส่งรายงานการทำธุรกรรมทางการเงิน และเอกสาร

ธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และเป็นการพัฒนาการจัดทำและการนำส่งข้อมูล e-Tax Invoice และ e-Receipt ให้มีความทันสมัย ตอบโจทย์การทำธุรกิจยุคดิจิทัล และสอดคล้องนโยบาย Thailand 4.0 ของรัฐบาล

ประโยชน์ของการออกใบกำกับ

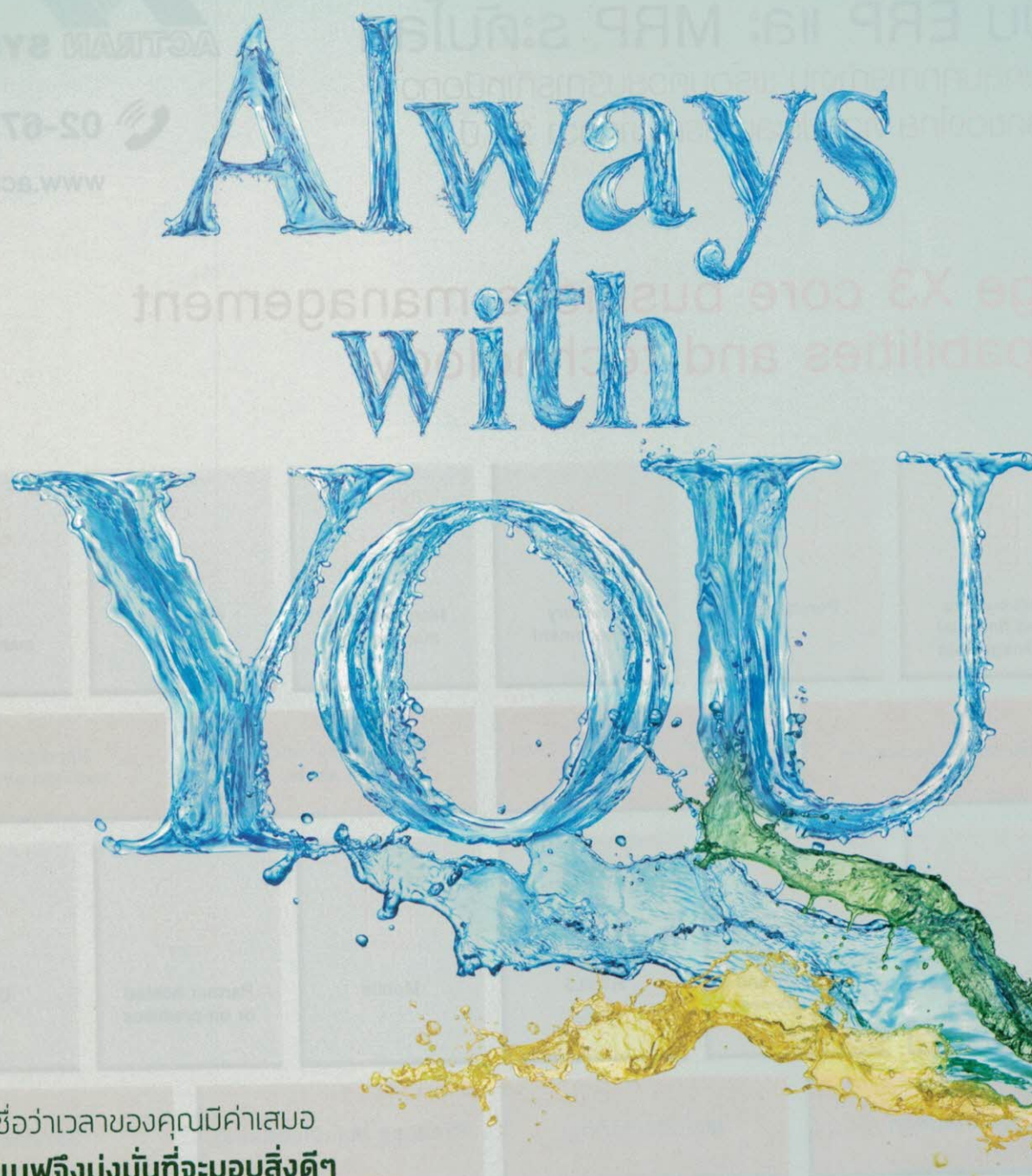
ภาษีอิเล็กทรอนิกส์ ใบเสร็จรับเงินอิเล็กทรอนิกส์ จะช่วยให้ผู้ประกอบการที่มีการออกไปกำกับภาษีและใบเสร็จรับเงินจำนวนมากลดต้นทุนในการพิมพ์เอกสารลดสถานที่ในการจัดเก็บเอกสาร และเป็นการสนับสนุนการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ ส่งผลให้มีกำไรสุทธิมากขึ้น

ภาพรวมการจัดทำและนำส่งใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ให้กรมสรรพากร

ต้องการระบบจัดทำใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ / ใบเสร็จรับเงินอิเล็กทรอนิกส์ หรือต้องการรับบริการการจัดทำใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ / ใบเสร็จรับเงินอิเล็กทรอนิกส์ ที่ได้คุณภาพ มีความถูกต้อง รวดเร็ว ติดต่อบริษัท จันวานิชย์ ซีเคียวริตี้ พรินท์ติ้ง จำกัด โทร 02-635-3333 ต่อ 2106-14

Always with YOU

เราเชื่อว่าเวลาของคุณมีค่าเสมอ
ไทยเบฟจึงมุ่งมั่นที่จะมอบสิ่งดีๆ
เพื่อเติมเต็มความสุขให้คุณทุกช่วงเวลา

 [thaibev](#) | [www.thaibev.com](#)

MEMBER OF
**Dow Jones
Sustainability Indices**

In Collaboration with RobecoSAM

สมาชิก DJSI ในกลุ่ม Emerging Markets
สาขาธุรกิจเครื่องดื่ม

ThaiBev

ระบบ ERP และ MRP ระดับโลก

ครอบคลุมทุกการทำงาน พร้อมด้วยบริการที่เหนือกว่า
รายแรกของไทย ด้วยประสบการณ์มากกว่า 23 ปี

ACTRAN SYSTEMS

 02-679-1668

www.actran.co.th

Sage X3 core business management Capabilities and technology

Sage ระบบ ERP และ MRP ที่มีประสิทธิภาพ ยืดหยุ่น รองรับการทำงานของคนในองค์กร
ทุกที่ ทุกเวลา รองรับการทำงาน Web-Based, Cloud Based และมีมือถือ

sage

Premier Partner

sage

Authorized Partner

sage

Certified Consultant

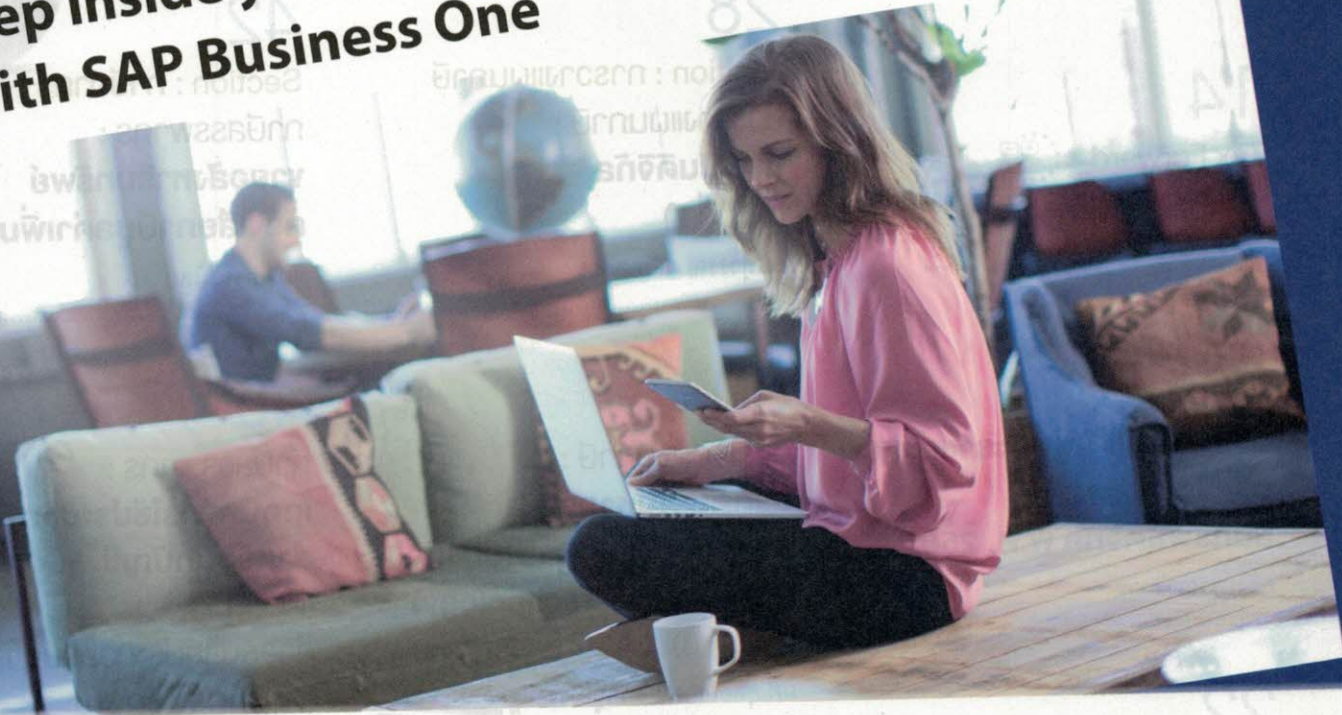
ACTRAN Systems Co., Ltd.

9th Floor Thai Wah Tower 1, 21/22 South Sathorn Road Tungmahamek, Sathorn, Bangkok 1012

www.actran.co.th | e-mail : sales@actran.co.th | Tel : (662) 679-1668 | Fax : (662) 679-1669

Step inside your new look business With SAP Business One

SAP® Business One

FUNCTIONALITY

Financial Management

Sales and customer Management

Purchasing and Inventory Control

Production planning

Business Intelligence

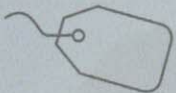

Analytics and reporting

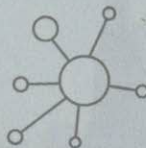
SQL Database

HANA Database

BENEFITS

Affordable

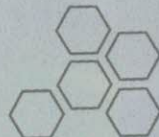
Comprehensive

Quick and easy

Powerful

Industry

World wide

ACTRAN Systems Co., Ltd.

9th Floor Thai Wah Tower 1, 21/22 South Sathorn Road Tungmahamek,
Sathorn, Bangkok 10120 | Tel : (662) 679-1668 | Fax : (662) 679-1687

www.actran.co.th | e-mail : sales@actran.co.th

SAP

Gold Partner

14

Tax Forward

18

Section : บทความพิเศษ

สรุป :

สรุปสาระสำคัญ พระราชกำหนด
การประกอบธุรกิจ
สินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. 2561

กองบรรณาธิการ

22

Section : Tax Talk

Tax Talk :

Public Charitable Institution

Sukawan Ruksomboonde

26

Seminar & Training

28

Section : การวางแผนภาษี

การวางแผนภาษี :

ภาษีเงินดิจิทัล

(ตอนที่ 1)

ดร.สุวรรณ วลัยเสถียร

30

การวางแผนภาษี :

ประเด็นปัญหาภาษี

และการวางแผนภาษีในธุรกิจ IT
(Information Technology)

(ตอนที่ 3)

ผศ.ดุจลักษณ์ ตราฐอรรถ

36

การวางแผนภาษี :

สิทธิประโยชน์ทางภาษีในกรณีที่
ผู้ประกอบการให้เงินกู้แก่บริษัท
ของตนในประเทศไทย

ฤกษ์ฤทธิ เพชรวรกุล

42

Section : ภาษีอากร

ภาษีสรรพากร :

ขายอสังหาริมทรัพย์

ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มหรือไม่

ชุมพร เสนไสย

48

ภาษีสรรพากร :

เทคนิคการใช้ประมวลรัษฎากร
สำหรับนักบัญชี

(ตอนที่ 7)

คำอธิบายประมวลรัษฎากร

รายมาตรา ลักษณะ 1

ข้อความเบื้องต้น

สุเทพ พงษ์พิทักษ์

59

ภาษีสรรพากร :

ทำอย่างไรให้มูลนิธิหรือสมาคม
ได้รับการประกาศให้เป็นองค์การ
หรือสถานสาธารณกุศล
ตามหลักเกณฑ์ใหม่

ดร.เพชรรัตน์ ศุภนิมิตรกุลกิจ

Business Controller

คลังแห่งอาวุธทางธุรกิจ

32 ปี แห่งประสบการณ์

และความสำเร็จที่มอบให้แก่ลูกค้า

โปรแกรมสำหรับธุรกิจทั่วไป (Typical Company)

ได้แก่ธุรกิจประเภทซื้อขายไปหรือโรงงานผลิตสินค้าขนาดกลางหรือขนาดย่อม ได้แก่โปรแกรมระบบ...

- ▶ จัดซื้อและบัญชีเจ้าหนี้ (Purchases and Account Payable)
- ▶ ขายและบัญชีลูกหนี้ (Sales and Account Receivable)
- ▶ บัญชีสินค้าคงคลัง (Inventory Control)
- ▶ บัญชีแยกประเภททั่วไป (General Ledger Account)
- ▶ บัญชีเงินเดือน (Payroll) และ ทรัพยากรมนุษย์ (HR)
- ▶ บัญชีทรัพย์สินถาวร (Fixed Assets)
- ▶ ต้นทุนการผลิต (Production Cost)
- ▶ ERP (Enterprise Resources Planning) (รวมทุกระบบ)
- ▶ โปรแกรมสำหรับสำนักงานบัญชี (Accounting Company)

- มีให้เลือกใช้กับ **SERVER** ที่เป็นระบบ **LAN** หรือ ระบบ **CLOUD**
- รับเป็นที่ปรึกษา วางระบบ และพัฒนาโปรแกรม ให้แก่ธุรกิจทุกประเภทแบบครบวงจร ด้วยทีมงานมืออาชีพ
- รับให้บริการ **OUTSOURCING** สำหรับธุรกิจที่ไม่มีพนักงาน IT ประจำบริษัท
- รับจัดทำและดูแล **WEBSITE** และ **E-COMMERCE**

โปรแกรมสำหรับธุรกิจเฉพาะทาง (Specific Company)

ได้แก่ธุรกิจที่มีความซับซ้อนเฉพาะทางหรือธุรกิจขนาดใหญ่ ไม่สามารถใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทั่วไปได้ เช่น..

โรงงานผู้ผลิต บริษัทผู้รับเหมา บริษัทผู้ส่งออก - นำเข้า
ให้บริการขนส่ง (รถบรรทุก, เรือ, อากาศ) ศูนย์กระจายสินค้า
รถทัวร์ต่างจังหวัด ให้เช่าคลังสินค้า ห้องเย็น ให้เช่าพื้นที่ตลาดสด
ให้เช่าสำนักงาน คอนโดมิเนียม อพาร์ทเมนท์ โรงแรม
ซูเปอร์มาร์เก็ต ดีพาร์กเมนต์สโตร์
ผู้จำหน่ายปลีกตามศูนย์การค้าและสาขา ร้านอาหาร ภัตตาคาร
ปั้มน้ำมัน/แก๊ส ร้านหนังสือ ศูนย์กีฬา สนามกอล์ฟ
ระบบสมาชิกต่างๆ โรงเรียน มหาวิทยาลัย
สถาบันการศึกษาอาชีวะ
คลินิกแพทย์ สถาบันเสริมสุขภาพและความงาม
บริษัทโครงการอสังหาริมทรัพย์ บริษัทนำเข้า
ธุรกิจรักษาความปลอดภัยและทำความสะอาด
นายหน้าประกันภัย
วิจัยตลาด แบบ Focus Group ฯลฯ

สนใจ

เชิญติดต่อเพื่อรับคำปรึกษา
และชมการสาธิตโปรแกรมได้ทุกวัน

บริษัท เอชเอ็มไอ (ประเทศไทย) จำกัด

148/27 อ.สุขุมวิท 22 แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพฯ 10110.
โทรศัพท์ : 02-259-7745-6 , 086-312-3065 โทรสาร : 02-259-2162

HMI

65

ภาษีท้องถิ่น :
ความรู้เกี่ยวกับภาษีป้าย
(ตอนที่ 16)

อวิรุทธ์ ขาญชัยกิตติกร

72

Section : คำพิพากษา
คำพิพากษาศาลฎีกา
และหมายเหตุ :
ปัญหาหนี้ภาษีอากร
ในคดีล้มละลาย

ศ.ชัยสิทธิ์ ตราวุธธรรม

ผศ.ศุภลักษณ์ ตราวุธธรรม

พิจิต ตราวุธธรรม

80

Section : บัญชี
บัญชีภาษีอากร :
Update ในกำกับภาษีอย่างย่อ

สมเดช ไรจน์คุริเสถียร

88

บัญชีภาษีอากร :
การเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อพิชิต
ให้เป็นนักบัญชีมืออาชีพ (ตอนที่ 14)
ใช้ค่าเสื่อมราคาวางแผนภาษี
สุพัฒน์ อุปนิกขิต

96

บัญชีภาษีอากร :
การใช้รายงานจากระบบ
สารสนเทศทางการบัญชี
อย่างมืออาชีพ

รศ.ศรัณย์ ชูเกียรติ

102

บัญชีภาษีอากร :
รวมประเด็นการจัดทำบัญชี
สำหรับ NPAEs
(ตอนที่ 3)

ดร.สมชาย เลิศวิกรมย์สุฯ

110

ตรวจสอบบัญชี :
ประเด็นข้อบกพร่องจากการ
ตรวจสอบสินค้าคงเหลือ

ดร.สิงห์ชัย อรุณวุฒิมงคล

120

Section : News
News

123

กฎหมายใหม่

134

ตอบข้อหารือกรมสรรพากร

141

Section : ทัวไป
Healthcare Corner :
ประทีปธรรม (ตอนที่ 12)

ไพศาล พิฆมมงคล

144

Member Corner

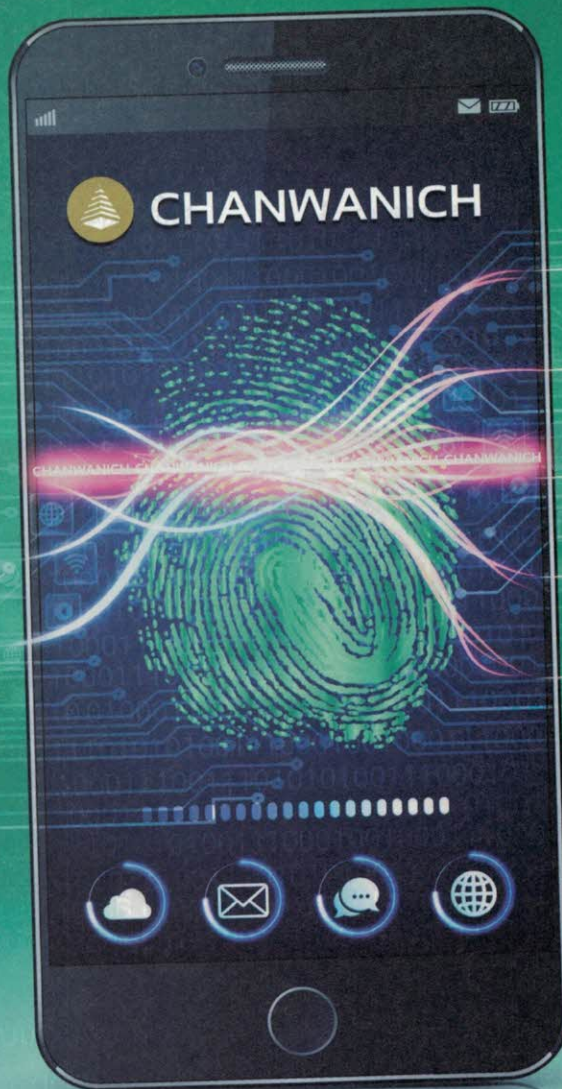
CHANWANICH THE EXPERT IN DIGITAL PRINTING TRANSFORMATION

- Digital Printing and Product

- Envelope

- Self Sealer

- Self Mailer

- eTAX INVOICE

- eRECEIPT

- ePOLICY

- eLETTER

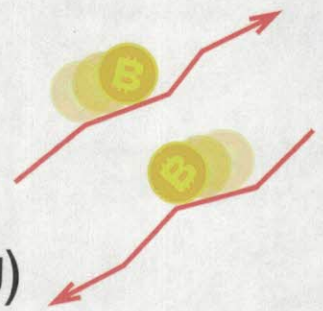
- eSTATEMENT

CHAN WANICH SECURITY PRINTING CO., LTD.
699 Kongboonma Bldg., Silom Road, Silom, Bangrak,
Bangkok 10500, Thailand
Tel : 02-635-3355 Fax : 02-635-3398

Cost Plus Method (วิธีราคาทุนบวกกำไรส่วนเพิ่ม)

หมายถึง ให้นำต้นทุนของทรัพย์สินหรือบริการที่ขายให้แก่ผู้ซื้อสินค้าหรือบริการบวกด้วยจำนวนกำไรขั้นต้นที่เหมาะสม จำนวนกำไรขั้นต้นที่เหมาะสมให้คำนวณจากการคูณต้นทุนของทรัพย์สินหรือบริการดังกล่าวด้วยอัตรากำไรขั้นต้นที่เกิดจากการโอนทรัพย์สินหรือให้บริการในลักษณะ หรือประเภท หรือชนิดเดียวกันให้แก่คู่สัญญาที่เป็นอิสระต่อกัน

ระบบการคัดเลือกผู้เสียภาษีเพื่อกำกับ และตรวจสอบของกรมสรรพากร Risk Based Audit System (RBA)

ระบบ Risk Based Audit System (RBA) เป็นเครื่องมือช่วยเจ้าหน้าที่ในการกำกับดูแลและตรวจสอบภาษีช่วยในการคัดกรองผู้เสียภาษีที่มีความเสี่ยง หรือมีความผิดปกติในการชำระภาษี โดยระบบนี้เป็นการใช้ข้อมูลต่างๆ ทั้งข้อมูลภายในและข้อมูลภายนอกของกรมสรรพากรมารวบรวมเพื่อประเมินความเสี่ยง แล้วส่งให้หน่วยปฏิบัติดำเนินการเลือกใช้

เครื่องมือที่เหมาะสมกับผู้เสียภาษีแต่ละราย

ดังนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ประกอบการและผู้ทำบัญชีจะต้องทราบถึงเกณฑ์ความเสี่ยงทั้ง 132 เกณฑ์ ในระบบ Risk Based Audit System (RBA) ว่ามีหลักเกณฑ์อย่างไร ความผิดพลาดกรณีใดที่ทำให้เกณฑ์คะแนนความเสี่ยงสูงจนเสี่ยงกับการถูกตรวจสอบจากกรมสรรพากร

วิธีการตรวจสอบภาษีของกรมสรรพากรด้วยระบบ Risk Based Audit System (RBA)

รอบเดือนกรกฎาคม

กำหนดการสัมมนา : วันพุธที่ 11 กรกฎาคม 2561 (เวลา 09.00 - 16.30 น.)
ณ โรงแรมดิอมเมอริอัล (ถนนรัชดาภิเษก สีแยกห้วยขวาง)

รอบเดือนสิงหาคม

กำหนดการสัมมนา : วันพฤหัสบดีที่ 9 สิงหาคม 2561 (เวลา 09.00 - 16.30 น.)
ณ โรงแรมดิอมเมอริอัล (ถนนรัชดาภิเษก สีแยกห้วยขวาง)

วิทยากร : อาจารย์รุ่งทิพย์ ธัญวงศ์

(วิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านภาษีอากรและการตรวจสอบภาษี ประสบการณ์บรรยายมากกว่า 30 ปี)

อัตราค่าสัมมนา : ราคาสมาชิก (Tax, HR) $4,000 + \text{VAT } 280 = 4,280$ บาท
บุคคลทั่วไป $4,700 + \text{VAT } 329 = 5,029$ บาท

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ แผนกรับรองสัมมนา

Ins. 02-555-0700 กด 1 หรือดูรายละเอียดและจองสัมมนา online ได้ที่ www.dst.co.th

องค์กรของท่านมี ศูนย์อาหาร เพื่อสวัสดิการ พนักงาน หรือไม่

- ในกรณีมีร้านค้าเดียว สามารถ
เพิ่มจุดร้านค้าได้แยกตามประเภทอาหาร
เช่น ของหวาน หรือเครื่องดื่ม
เพื่อสะดวกและรวดเร็วในการให้บริการ
พนักงาน

- มีรายงานต่างๆ เกี่ยวกับพนักงาน
ยอดคงเหลือ / ยอดที่ใช้ไป

- มีระบบโอนบัตร อายัดบัตร
ยกเลิกบัตร ด้วยรหัสพนักงานได้

- ช่วยในการจัดการบริหารการเงิน
ให้ถูกต้องสะดวกรวดเร็ว

- มีระบบจัดการแบ่งยอดขายจาก
ร้านค้า (GP) ได้แต่ละร้านค้า หรือตาม
ประเภทบัตร

- มีรายงานต่างๆ ครอบคลุม สรุป
ข้อมูลการขายได้อย่างรวดเร็ว ไม่เสียเวลา

โรงงาน โรงเรียน หรือโรงพยาบาล
ที่มีสวัสดิการค่าอาหารให้พนักงาน และ
มีศูนย์อาหารที่บริหารภายในองค์กร ท่าน
จะต้องพบกับงานเหล่านี้ใช่หรือไม่ การ
เติมเงินค่าอาหารในบัตรพนักงานทุกงวด
เงินเดือนและค่าจ้าง, การจำหน่ายคูปอง
เพิ่มให้กับพนักงาน, การคำนวณยอดขาย
ร้านอาหาร และบางองค์กรต้องคำนวณ
GP จากยอดขายเพื่อให้ส่วนแบ่งรายได้
กับร้านค้า เป็นต้น จะดีกว่าหรือไม่ ถ้าจะ
มีระบบมาเพื่อช่วยงาน HR และงานธุรการ
บัญชี เพื่อการดูแลสวัสดิการพนักงาน
งานบัญชี และการบริหารสถานที่ด้วย

**คุณสมบัติของระบบ Business
Plus Food Court** สำหรับโรงงาน
โรงเรียน หรือโรงพยาบาล ที่มีสวัสดิการ
ค่าอาหารให้พนักงาน

- รองรับการ
นำเข้ารายชื่อพนักงาน จาก
ไฟล์ Excel โดยการ Export
ข้อมูลเพิ่มพนักงานจาก
ระบบเงินเดือน Business
Plus HRM

- ช่วยงานฝ่าย HR ในการเติมเงิน
อัตโนมัติทุกๆ บัตรพร้อมกันตามสิทธิ
พนักงานแต่ละฝ่ายและตำแหน่งตาม
ข้อกำหนดขององค์กร

- การเติมเงินยังสามารถเลือกได้ว่า
จะเพิ่มจากยอดคงเหลือตามสิทธิพนักงาน
แต่ละท่าน หรือล้างยอดเก่าก่อนเติมได้

- รองรับการเติมเงินโดยนำเข้าจาก
ไฟล์ Excel ในกรณีเติมเงินไม่เท่ากัน เช่น
เติมเงินตาม OT ที่พนักงานทำงาน

- รองรับจุดตรวจสอบยอดคงเหลือ
ในบัตร เพื่อให้พนักงานตรวจสอบยอด
คงเหลือได้ด้วยตนเอง

- มีระบบรักษาความปลอดภัยใน
การเข้าใช้งาน เช่น การกำหนดค่าต่างๆ
การดูรายงานต่างๆ ตามการกำหนด
สิทธิผู้ใช้ได้ตามตำแหน่งหน้าที่
ของผู้ใช้งาน

บริษัท อี-บิซิเนส พลัส จำกัด

เลขที่ 12-14 ซอยบรมราชชนนี 39 แขวงตลิ่งชัน เขตตลิ่งชัน กทม.10170

โทร : 0-2880-9700, 0-2409-5409 แฟกซ์ : 0-2424-0972

Tel : 0-2880-9700, 0-2409-5409 (Auto 30 Lines) Fax : 0-2424-0972

Business Plus POS Food Court
โปรแกรมบริหารงานศูนย์อาหาร
ใช้งานง่าย, ลดงาน HR,
วิเคราะห์ยอดเยี่ยม

แม้ว่า "เงินดิจิทัล (Cryptocurrency)" จะถือกำเนิดในโลกใบนี้มาได้ราว 9 ปีแล้ว นับตั้งแต่การเผยแพร่เงินดิจิทัลสกุลแรกอย่างบิตคอยน์ (Bitcoin) ออกสู่สาธารณชน ในช่วงปี 2552 และหลังจากนั้นก็ได้มีการพัฒนาเงินสกุลใหม่ๆ ออกมาอีกนับพันสกุล ทว่านวัตกรรมนี้ก็ยังคงเป็นที่ถกเถียงกันในหลายประเด็น บ้างมองว่านี่แหละคือเงินแห่งโลกอนาคต เป็นความหวังใหม่ในการทำธุรกรรม การชำระค่าสินค้าและบริการ ซึ่งจะมาแทนที่เงินรูปแบบเดิมที่เราใช้กันอยู่ อีกด้านหนึ่งก็กังวลถึงเสถียรภาพของเงินดิจิทัล เนื่องจากการที่สกุลเงินเหล่านี้ไม่มีคนกลางหรือหน่วยงานใดคอยกำกับดูแล มีมูลค่าที่ผันผวนมาก และเชื่อว่าอาจเกิดภาวะฟองสบู่แตกขึ้นมาในวันใดวันหนึ่ง

อย่างไรก็ตาม ขณะที่ข้อถกเถียงดังกล่าวยังไม่มียุติ แต่ปัจจุบันนี้ก็มีผู้ที่ตัดสินใจเข้าไปลงทุนและประกอบธุรกิจเกี่ยวกับเงินดิจิทัลกันเป็นจำนวนมาก ล่าสุดเราจึงได้เห็นการขยับตัวของภาครัฐที่ได้ออกกฎหมายมาเพื่อกำกับดูแลการดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเงินดิจิทัล นั่นคือ **"พระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. 2561"** ซึ่งกฎหมายฉบับนี้จะมีสาระสำคัญอย่างไรบ้าง ทีมงานเอกสารภาษีอากร ได้รวบรวมมาฝากท่านสมาชิกกันแล้วในคอลัมน์สัปดาห์นี้ และต่อเนื่องกันไปในเรื่องของเงินดิจิทัลกับบทความ **"ภาษีเงินดิจิทัล"** โดย ดร.สุวรรณ วลัยเสถียร ที่จะมาให้คำตอบว่าหากมีรายได้จากการลงทุนหรือประกอบธุรกิจในเงินดิจิทัล ผู้มีเงินได้จะต้องมีหน้าที่ในการเสียภาษีอย่างไร

และสำหรับนักบัญชียุคดิจิทัลที่มีบทบาทสำคัญในการจัดเตรียมข้อมูลเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจของผู้บริหาร ตลอดจนช่วยธุรกิจในการประเมินผลการดำเนินงานในอดีตและคาดการณ์ถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต อย่าลืมพลิกไปติดตามบทความ **"การใช้รายงานจากระบบสารสนเทศทางการบัญชีอย่างมืออาชีพ"** โดยนักเขียนผู้ทรงคุณวุฒิอีกท่านหนึ่งที่ทางวารสารอยากแนะนำให้ท่านสมาชิกได้ติดตามอ่าน บทความอย่างต่อเนื่องกับนวัตกรรมใหม่ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อการจัดทำบัญชี โดย รศ.ศรัณย์ ชูเกียรติ หัวหน้าภาควิชาการบัญชี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นอกจากนี้ ยังมีอีกหลายบทความภายในเล่มที่ไม่ควรพลาดเหมือนเช่นเคยค่ะ

เตรียมตัวให้พร้อม...เพื่อก้าวไปสู่ยุคดิจิทัลด้วยกันนะคะ

กิตติยา อาภากุลอนุ
บรรณาธิการบริหาร

สงวนลิขสิทธิ์ตาม พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2521/2537 ไม่อนุญาตให้คัดลอกส่วนใดส่วนหนึ่งของหนังสือเล่มนี้ นอกจากจะได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากเจ้าของลิขสิทธิ์เท่านั้น
บทความ ข้อความ ความคิดเห็น หรือข้อเขียนใดที่ปรากฏในวารสารนี้เป็นความเห็นส่วนตัวของผู้เขียน ไม่เกี่ยวข้องกับผูกพันกับบริษัทฯ แต่ประการใด

ผลิตโดย บริษัท สำนักพัฒนาการบริหารธรรมนิติ จำกัด

178 อาคารธรรมนิติ ชั้น 4 ซอยเพิ่มทรัพย์ (ประชาชื่น 20) ถนนประชาชื่น แขวงบางซื่อ เขตบางซื่อ กรุงเทพฯ 10800 โทร. (02) 555-0901-9 แฟกซ์ (02) 555-0911-4

เจ้าของ :

บริษัท สำนักพัฒนาการบริหารธรรมนิติ จำกัด

ที่ปรึกษา :

ประกาศ คงเอียด, ศ.ดร.สมบัติ อารังญวงศ์,
วิชัย จีรภัทเกียรติ, ไพศาล พิษมงคล, พิพัฒน์ ชันทอง
รณวัตร สุวรรณภิรมย์, ดร.สุวรรณ วลัยเสถียร

ที่ปรึกษากฎหมาย :

บริษัท สำนักกฎหมายธรรมนิติ จำกัด

นักเขียนกิตติมศักดิ์ :

ดร.สุวรรณ วลัยเสถียร, รศ.ดร.วรศักดิ์ ทุมมานนท์,
ดร.สิงห์ชัย อรุณวุฒิพงศ์, ไพศาล พิษมงคล,
สมเดช วิจารณ์เสถียร, รศ.เพิ่มบุญ แก้วเขียว,
สุรพล ถวัลยวิษิต, ชุมพร เสนไสย,
พทุธิมา เกิดศิริ, ผศ.ดุยลักษณ์ ตราสุวรรณ,
ดร.อาทิตย์ ศรีทวารสิทธิ์, สุเทพ พงษ์พิทักษ์
อวิรุทธิ์ ชาญชัยกิตติกร, ฤกษ์ฤทธิ์ เพชรวรกุล,
ดร.เพชรรัตน์ ศุภนิมิตรกุลกิจ, รศ.ศรัณย์ ชูเกียรติ

บรรณาธิการบริหาร :

กิตติยา อาภากุลอนุ

กองบรรณาธิการ :

ทิพสุคนธ์ วงษ์เมือง,
นพนันท์ วงศ์รัตนอำไพ

กราฟิกดีไซน์ :

ปิติพัฒน์ อรุณวรวิวัฒน์

พิสูจน์อักษร :

จันทร์จิรา ชื้อพร้อม

ผู้จัดการฝ่ายโฆษณา :

อรรวรรณ เถระสวัสดิ์

โทร. (02) 555-0920

ฝ่ายโฆษณา :

ปรารภณา กิจญาณ

โทร. (02) 555-0921

พงษ์ศรัณย์ หอมขจร

โทร. (02) 555-0922

ณัฐชา อยู่เรืองศรี

โทร. (02) 555-0928

ฝ่ายขายสมาชิกและบริการสมาชิก :

โทร. (02) 555-0901-9

อัตราค่าสมาชิก :

1 ปี (12 ฉบับ) 2,100 บาท

(ราคานี้รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม 7%)

สมาชิกแจ้งย้ายที่อยู่ :

กรุณาติดต่อ ฝ่ายบริการสมาชิก

โทร. (02) 555-0901-9

ใบอนุญาต

นักคณิตศาสตร์ประกันภัยของ คปภ.

นักคณิตศาสตร์ประกันภัย (หรือที่เรียกกันว่า แอคชูว์รี) คือผู้เชี่ยวชาญด้านการวางระบบการเงิน โดยนำความรู้ด้านคณิตศาสตร์ การเงินและสถิติความน่าจะเป็นมาใช้ ผ่านกระบวนการวิเคราะห์หาค่าความเสี่ยงและโอกาส เพื่อคำนวณคาดการณ์สิ่งที่จะเกิดขึ้นในปัจจุบัน และสื่อสารออกไปให้เกิดประโยชน์สูงสุดในเชิงธุรกิจ ซึ่งครอบคลุมเรื่องการคำนวณผลประโยชน์พนักงานตามมาตรฐานบัญชี ฉบับที่ 19 ซึ่งต้องอาศัยความเชี่ยวชาญเรื่องความน่าจะเป็นในการคาดการณ์ประชากรศาสตร์ในอนาคต และคณิตศาสตร์การเงินในการประเมินอัตราคิดลด และต้องได้รับการสอบคุณสมบัติให้เป็นผู้เชี่ยวชาญที่สามารถมองภาพระยะยาวให้ไกลมากที่สุด เพื่อตั้งสมมติฐานทางคณิตศาสตร์ประกันภัยให้กับธุรกิจได้อย่างเหมาะสม

ทั้งนี้ สมาคมนักคณิตศาสตร์ประกันภัยแห่งประเทศไทย (Society of Actuaries of Thailand) นั้นเป็นสมาชิกของสมาคมนักคณิตศาสตร์ประกันภัยนานาชาติ (International Actuarial Association) และนักคณิตศาสตร์ประกันภัย

ต้องผ่านการสอบครบ 10 ชั้น จึงจะได้คุณวุฒิที่เรียกว่า “เฟลโล” และคุณวุฒิเฟลโลที่ว่านี้ ยังถูกบรรจุอยู่ใน พ.ร.บ.ประกันชีวิต และ พ.ร.บ.ประกันวินาศภัย อีกด้วย

ในประเทศไทยนั้น ใบอนุญาตในการเป็น “นักคณิตศาสตร์ประกันภัย”

ในธุรกิจประกันชีวิต จะอยู่

ภายใน พ.ร.บ.ประกันชีวิต

ส่วนใบอนุญาตในการเป็น

“นักคณิตศาสตร์

ประกันภัย” ใน

ธุรกิจประกัน

วินาศภัย

จะอยู่ภายใน

พ.ร.บ.ประกันวินาศภัย

มีกล่าวไว้โดยสรุปดังนี้

● ภาคธุรกิจประกันชีวิตนั้น ใช้มาตรฐานตามหลักสากล คือต้องเป็นเฟลโลของ สมาคมนักคณิตศาสตร์ประกันภัยแห่งประเทศไทย เท่านั้น จึงสามารถไปขอขึ้นทะเบียนจาก คปภ. เพื่อเอาใบอนุญาตเป็น “นักคณิตศาสตร์ประกันภัย” ในด้านธุรกิจประกันชีวิต ซึ่ง คปภ. ก็กำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตนี้ จำกัดสิทธิอยู่ในขอบเขตของธุรกิจประกันชีวิตเท่านั้น

● ภาคธุรกิจประกันวินาศภัยนั้น ในขณะนี้ยังอนุโลมว่า ไม่จำเป็นต้องเป็นระดับแอลซีซีเอหรือเฟลโล โดยผู้ที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี ที่มีวิชาทางด้านสถิติ และมีประสบการณ์ทางด้านประกันวินาศภัยตามเงื่อนไขที่กำหนด ก็สามารถไปขอขึ้นทะเบียนจาก คปภ. ให้เป็น “นักคณิตศาสตร์ประกันภัย” ในด้านธุรกิจประกันวินาศภัยได้ ซึ่ง คปภ. ก็กำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตนี้ จำกัดสิทธิอยู่ในขอบเขตของธุรกิจประกันวินาศภัยเท่านั้น

จึงต้องพิจารณาว่า ใบอนุญาตในการเป็น “นักคณิตศาสตร์ประกันภัย” นั้น คปภ. อนุญาตให้ใช้ในด้านประกันชีวิต หรือประกันวินาศภัย เพราะในแต่ละใบนั้นมียกเงื่อนไขในการให้ใบอนุญาตต่างกัน และจำกัดสิทธิในธุรกิจประกันภัยต่างกัน เนื่องจากใช้ พ.ร.บ. คนละฉบับกัน

ดังนั้น คนที่เป็นเฟลโล จะได้รับใบอนุญาตของ คปภ. ในทางกลับกัน คนที่ได้รับใบอนุญาตจาก คปภ. ไม่จำเป็นต้องสอบผ่านเป็นเฟลโล เพียงแต่อาจใช้กฎเกณฑ์อื่นที่ไม่ได้มาจากการสอบมาขอใบอนุญาตจาก คปภ. ได้

คปภ. จึงเคยมีการส่งหนังสือเวียนถึงสภาวิชาชีพบัญชี http://www.oic.or.th/sites/default/files/khkhwaamnuekhraaa_hainkaarprachaasamphanthephuues.pdf แจ้งว่า คปภ. มิได้รับรองว่าบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตจาก คปภ. มีคุณสมบัติเหมาะสมเป็นผู้วัดผลมูลค่าภาระผูกพันผลประโยชน์พนักงาน

ตรวจสอบคุณสมบัติของนักคณิตศาสตร์ประกันภัยที่มีคุณสมบัติเหมาะสมได้ที่ www.soat.or.th

โดย กอมบี้ แอคชูว์รี (อาจารย์พิเศษ วิทยาลัยวิส)

FSA, FIA, FRM, FSAT, MBA, MScFE (Hons), B.Eng (Hons)

บริษัท แอคชูว์เรียล บิสซิเนส โซลูชั่น จำกัด (ABS)

(รับปรึกษาด้านการคำนวณผลประโยชน์พนักงานตามมาตรฐานบัญชี ฉบับที่ 19)

temmy.pichet@actuarialbiz.com / www.actuarialbiz.com / 082-899-7979

ABS

สรุปสาระสำคัญ

พระราชกำหนดการประกอบธุรกิจ สินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. 2561

ปัจจุบันนี้ นวัตกรรมสกุลเงินดิจิทัลหรือคริปโทเคอร์เรนซี (Cryptocurrency) กลายเป็นกระแสที่ถูกพูดถึงมากขึ้นเรื่อยๆ แม้ว่าจะยังไม่ได้ถูกนำมาใช้เป็นสื่อกลางในการชำระเงินในวงกว้าง แต่ก็ปฏิเสธไม่ได้เลยว่า ตลาดคริปโทเคอร์เรนซีทั่วโลกได้มีการขยายตัวอย่างก้าวกระโดด รวมถึงในประเทศไทยด้วย และล่าสุดเมื่อวันที่ 13 พฤษภาคม 2561 ประเทศไทยก็ได้มีการประกาศ “พระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. 2561” ในราชกิจจานุเบกษา โดยให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 14 พฤษภาคม 2561 ที่ผ่านมา เพื่อใช้สำหรับควบคุมการประกอบธุรกิจหรือการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ดิจิทัลต่างๆ ซึ่งกฎหมายฉบับนี้จะมีสาระสำคัญอย่างไรบ้าง เราไปติดตามกันเลยครับ

เหตุผลและความจำเป็นในการตราพระราชกำหนด

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ก็คือ ในปัจจุบันได้มีการนำคริปโทเคอร์เรนซีและโทเคนดิจิทัลมาใช้เป็นเครื่องมือในการระดมทุนต่อประชาชน เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยน รวมถึงมีการนำมาซื้อขายแลกเปลี่ยนกันในศูนย์ซื้อขายคริปโทเคอร์เรนซีและโทเคนดิจิทัล ทว่าที่ผ่านมายังไม่มีกฎหมายฉบับใดสำหรับใช้กำกับหรือควบคุมการดำเนินการดังกล่าวในประเทศไทย ซึ่งทำให้มีการประกอบธุรกิจหรือการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่อาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางการเงินระบบเศรษฐกิจของประเทศ และเกิดผลกระทบต่อประชาชนในวงกว้าง ดังนั้น จึงได้มีการตราพระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. 2561 เพื่อให้มีการกำกับและควบคุมการประกอบธุรกิจและการดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับสินทรัพย์ดิจิทัล เพื่อรองรับการนำเทคโนโลยีมาทำให้เกิดการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน อันจะเป็นการสนับสนุนและอำนวยความสะดวกให้ผู้ประกอบธุรกิจที่มีศักยภาพได้มีเครื่องมือในการระดมทุนที่หลากหลาย รวมทั้งประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้องจะได้มีข้อมูลที่ชัดเจนเพียงพอเพื่อใช้ในการตัดสินใจ เกิดความโปร่งใสในการดำเนินการ รวมทั้งป้องกันมิให้มีการนำสินทรัพย์ดิจิทัลที่ไม่มีแหล่งที่มาที่ชัดเจนไปใช้ประโยชน์หรือกระทำการใดในลักษณะที่เป็นการหลอกลวงประชาชนหรือที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชญากรรม

นิยามของสินทรัพย์ดิจิทัล

พระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. 2561 ได้กำหนดนิยามของสินทรัพย์ดิจิทัลไว้ว่า “สินทรัพย์ดิจิทัล หมายความว่า คริปโทเคอร์เรนซีและโทเคนดิจิทัล” และได้ให้ความหมายของ “คริปโทเคอร์เรนซี” และ “โทเคนดิจิทัล” รวมถึงคำสำคัญอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องไว้ดังนี้

“คริปโทเคอร์เรนซี” หมายความว่า หน่วยข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งถูกสร้างขึ้นบนระบบหรือเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ โดยมีความประสงค์ที่จะใช้เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนเพื่อให้ได้มาซึ่งสินค้า บริการ หรือสิทธิอื่นใด หรือแลกเปลี่ยนระหว่างสินทรัพย์ดิจิทัล และให้หมายความรวมถึงหน่วยข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์อื่นใดตามที่คณะกรรมการ ก.ล.ต. ประกาศกำหนด

“โทเคนดิจิทัล” หมายความว่า หน่วยข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งถูกสร้างขึ้นบนระบบหรือเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

- (1) กำหนดสิทธิของบุคคลในการเข้าร่วมลงทุนในโครงการหรือกิจการใดๆ
- (2) กำหนดสิทธิในการได้มาซึ่งสินค้าหรือบริการ หรือสิทธิอื่นใดที่เฉพาะเจาะจง ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในข้อตกลงระหว่างผู้ออกและผู้ถือ และให้หมายความรวมถึงหน่วยแสดงสิทธิอื่นตามที่คณะกรรมการ ก.ล.ต. ประกาศกำหนด

“ธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล”

หมายความว่า การประกอบธุรกิจตามประเภทดังต่อไปนี้

- (1) ศูนย์ซื้อขายสินทรัพย์ดิจิทัล
 - (2) นายหน้าซื้อขายสินทรัพย์ดิจิทัล
 - (3) ผู้ค้าสินทรัพย์ดิจิทัล
 - (4) กิจการอื่นที่เกี่ยวกับสินทรัพย์ดิจิทัลตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ ก.ล.ต.
- “ศูนย์ซื้อขายสินทรัพย์ดิจิทัล” หมายความว่า ศูนย์กลาง

หรือเครือข่ายใดๆ ที่จัดให้มีขึ้นเพื่อการซื้อขายหรือแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ดิจิทัล โดยการจับคู่หรือหาคู่สัญญาให้ หรือการจัดระบบหรืออำนวยความสะดวกให้ผู้ซึ่งประสงค์จะซื้อขายหรือแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ดิจิทัลสามารถทำความตกลงหรือจับคู่กันได้ โดยกระทำเป็นทางคำปกติ แต่ทั้งนี้ ไม่รวมถึงศูนย์กลางหรือเครือข่ายในลักษณะที่คณะกรรมการ ก.ล.ต. ประกาศกำหนด

“นายหน้าซื้อขายสินทรัพย์ดิจิทัล” หมายความว่า บุคคลซึ่งให้บริการหรือแสดงต่อบุคคลทั่วไปว่าพร้อมจะให้บริการเป็นนายหน้าหรือตัวแทน เพื่อซื้อขายหรือแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ดิจิทัลให้แก่บุคคลอื่น โดยกระทำเป็นทางคำปกติและได้รับค่าธรรมเนียมหรือค่าตอบแทนอื่น แต่ไม่รวมถึงการเป็นนายหน้าหรือตัวแทนในลักษณะที่คณะกรรมการ ก.ล.ต. ประกาศกำหนด

“ผู้ค้าสินทรัพย์ดิจิทัล” หมายความว่า บุคคลซึ่งให้บริการหรือแสดงต่อบุคคลทั่วไปว่าพร้อมจะให้บริการซื้อขายหรือแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ดิจิทัลในนามของตนเองเป็นทางคำปกติ โดยกระทำการนอกศูนย์ซื้อขายสินทรัพย์ดิจิทัล แต่ไม่รวมถึงการให้บริการในลักษณะที่คณะกรรมการ ก.ล.ต. ประกาศกำหนด

“ผู้ให้บริการระบบเสนอขายโทเคนดิจิทัล” หมายความว่า ผู้ให้บริการระบบอิเล็กทรอนิกส์เพื่อการเสนอขายโทเคนดิจิทัลที่ออกใหม่ ซึ่งทำหน้าที่กลั่นกรองลักษณะของโทเคนดิจิทัลที่จะเสนอขาย คุณสมบัติของผู้ออกและความครบถ้วนถูกต้องของแบบแสดงรายการข้อมูลการเสนอขายโทเคนดิจิทัล และร่างหนังสือชี้ชวน หรือข้อมูลอื่นใดที่เปิดเผยผ่านผู้ให้บริการดังกล่าว

กิจกรรมที่ถูกกำกับดูแลภายใต้พระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. 2561

กิจกรรมที่ถูกกำกับดูแลภายใต้พระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. 2561 แบ่งออกเป็น 2 ส่วนด้วยกัน ได้แก่

- 1) การระดมทุนด้วยการเสนอขายโทเคนดิจิทัลต่อประชาชน และ
- 2) การให้บริการเป็นตัวกลางในการซื้อขายแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ดิจิทัล

โดยได้กำหนดหลักเกณฑ์แนวทางปฏิบัติในทั้ง 2 ส่วนไว้ดังต่อไปนี้

การระดมทุนด้วยการเสนอขายโทเคนดิจิทัล ต่อประชาชน

- ในการเสนอขายโทเคนดิจิทัลที่ออกใหม่ต่อประชาชน ผู้ออกโทเคนดิจิทัลที่ประสงค์จะเสนอขายโทเคนดิจิทัลดังกล่าว ต้องได้รับอนุญาตจากสำนักงาน ก.ล.ต.
- ผู้ระดมทุนจะต้องเป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด
- ผู้ระดมทุนจะต้องยื่นแบบแสดงรายการข้อมูลการเสนอขายโทเคนดิจิทัลและร่างหนังสือชี้ชวนต่อสำนักงาน ก.ล.ต. โดยมีรายละเอียดตามที่คณะกรรมการ ก.ล.ต. ประกาศกำหนด และการเสนอขายโทเคนดิจิทัลจะกระทำได้อีกต่อเมื่อแบบแสดงรายการข้อมูลการเสนอขายโทเคนดิจิทัลและร่างหนังสือชี้ชวนมีผลใช้บังคับแล้ว โดยต้องเสนอขายผ่านผู้ให้บริการระบบเสนอขายโทเคนดิจิทัล (ICO portal) ที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ก.ล.ต. เท่านั้น
- รับเฉพาะคริปโทเคอร์เรนซีที่ซื้อขายแลกเปลี่ยนหรือฝากไว้กับผู้ประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาต
- ผู้ลงทุนมีคุณสมบัติและวงเงินลงทุนได้ตามที่กำหนด

*การเสนอขายโทเคนดิจิทัลทุกกรณีหลังพระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. 2561 มีผลบังคับใช้ ต้องมายื่นขออนุญาตกับ ก.ล.ต. และหากจะให้โทเคนดิจิทัลมีการซื้อขายเปลี่ยนมือต้องทำผ่านศูนย์ซื้อขายสินทรัพย์ดิจิทัลที่ได้รับอนุญาต

* ไม่มีผลบังคับกับผู้ระดมทุนสำเร็จไปแล้ว

การให้บริการเป็นตัวกลางในการ ซื้อขายแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ดิจิทัล (ศูนย์ซื้อขาย นายหน้า ผู้ค้าสินทรัพย์ดิจิทัล)

- ผู้ประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล ต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
- มีมาตรฐานตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ก.ล.ต. กำหนด เช่น
 1. มีแหล่งเงินทุนที่เพียงพอสำหรับการรองรับการประกอบธุรกิจและความเสี่ยงในด้านต่างๆ
 2. มีความปลอดภัยของทรัพย์สินของลูกค้า และมีการรักษาความปลอดภัยจากการโจรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อป้องกันระบบคอมพิวเตอร์และข้อมูลคอมพิวเตอร์ รวมถึงการบริหารจัดการความเสี่ยงที่เกิดจากการโจรกรรมหรือเหตุอื่นๆ
 3. มีระบบบัญชีที่เหมาะสมกับกิจการ และจัดให้มีการสอบบัญชีโดยผู้สอบบัญชีที่สำนักงาน ก.ล.ต. ให้ความเห็นชอบ
 4. มีมาตรการการรู้จักลูกค้า มีการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า
 5. มีมาตรการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายหรือการฟอกเงิน

* ผู้ประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัลที่ได้ประกอบธุรกิจอยู่ในวันก่อนที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ และเป็นธุรกิจที่ต้องขออนุญาตตามพระราชกำหนดนี้ หากจะดำเนินกิจการต่อไป ต้องยื่นคำขออนุญาตภายใน 90 วัน ที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ (ภายในวันที่ 14 สิงหาคม 2561) และเมื่อยื่นคำขออนุญาตแล้ว ให้ดำเนินกิจการต่อไปได้จนกว่าจะมีคำสั่งไม่อนุญาต

คณะกรรมการ ก.ล.ต. สามารถยกเว้นการเสนอขายหรือการเป็นตัวกลางในบางลักษณะจากการกำกับดูแล

การบังคับใช้กฎหมายและบทลงโทษ

การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติในพระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. 2561 จะมีบทกำหนดโทษทางอาญา โดยฐานความผิดและอัตราโทษเทียบเคียงได้กับกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เช่น การเสนอขายโดยไม่ได้รับอนุญาต, การประกอบธุรกิจโดยไม่ได้รับอนุญาต, การฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด, ความผิดเกี่ยวกับการกระทำความผิดไม่เป็นธรรม อาทิ การบอกกล่าวเผยแพร่ หรือเปิดเผยข้อมูลที่เป็นเท็จหรือที่ทำให้สำคัญผิด การใช้ข้อมูลภายใน การซื้อขายตัดหน้าลูกค้า การสร้างราคาหลักทรัพย์

ให้ผิดไปจากสภาพปกติของตลาด, ความผิดต่อพนักงานเจ้าหน้าที่, ความรับผิดชอบของกรรมการผู้จัดการหรือบุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคล เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีมาตรการลงโทษทางแพ่งมาใช้บังคับแก่ผู้กระทำความผิดเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมายอีกด้วย

อ้างอิง

พระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. 2561 เว็บไซต์ราชกิจจานุเบกษา
<http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2561/A/033/43.PDF>
 เอกสารเผยแพร่ "ความรู้เกี่ยวกับพระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล"
 เว็บไซต์สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์
<http://www.sec.or.th/mpublish/digitalasset/digitalasset.html>

Public Charitable Institution

a. Background

There are two types of foundations for tax purposes under the Revenue Code, i.e. foundation founded as a group of persons² and foundation registered as a juristic person under the Civil and

Commercial Code.³ A foundation in form of a group of persons is subject to personal income tax, while foundation registered under the Civil and Commercial Code is subject to corporate income tax. Generally, registered foundation's incomes

¹ LL.B. (1st Class Honors, Chulalongkorn University); LL.M. (Columbia Law School).

² Group of persons means two or more persons agree to unite for a common undertaking, that is not in form of a partnership under Section 39 of the Revenue Code as amended by Revision of the Revenue Code (No. 39), B.E. 2557 (2014).

³ Section 122 of the Civil and Commercial Code.

which are registration fees or maintenance fees from members, or cash or assets received as donations or gifts are exempt from income tax; therefore, the amount shall not be included for income tax computation.⁴

b. Published Public Charitable Institution

A foundation can apply to be a public charitable institution if it meets criteria set under Notification of the Ministry of Finance.⁵ Once approved by the Director-General of the Revenue Department and published to be a public charitable institution in the Government Gazette, the foundation and its donors shall be entitled to certain benefits under the Revenue Code:

- (i) the foundation is exempt from corporate income tax under Section 39 of the Revenue Code;
- (ii) individual donors shall be entitled to allowance in an amount actually donated but not exceeding 10 percent of the remaining amount after the deduction of expenses and other allowances;⁶
- (iii) corporate donors shall be entitled to deduct donated amount as expense in an amount not exceeding 2 percent of net profit;⁷ and
- (iv) donation of property shall be exempt from value added tax.⁸

c. Criteria

Recently, the Ministry of Finance has issued a new criteria regarding the consideration of public charitable institution, i.e. the Notification of the Ministry of Finance on Income Tax and Value Added Tax (No.704), B.E. 2561 (2018) dated 21 May B.E. 2561 (2018). The previous criteria was under Notification of the Ministry of Finance on Income Tax and Value Added Tax (No.531), B.E. 2555 (2012) dated 15 October B.E. 2555 (2012). The new criteria shall be applicable to requests filed from 1 June 2018 onwards. The present criteria are as the followings.

- (i) A foundation must be a juristic person and has filed a written request to the Revenue Department;⁹
- (ii) The name of the foundation must not contain the words "company limited," "public company limited," "ordinary partnership," "limited partnership," or "juristic partnership," or any other words which have similar meanings;
- (iii) The foundation must have a purpose to conduct public charity only in Thailand and must not provide any benefits to specific individuals, groups of persons, or entities;
- (iv) The operation of the foundation must be within the scope of its objective;

⁴ Section 65 Bis (13) of the Revenue Code.

⁵ Notification of the Ministry of Finance on Income Tax and Value Added Tax (No.704) Re : Criteria for Consideration and Announcement of Organizations, Public Charitable Institutions, Health Facilities and Educational Institutions under Section 47 (7) (b) of the Revenue Code and Section 3 (4) (b) of the Royal Decree under the Revenue Code Regarding Value Added Tax Exemption (No.239), B.E. 2534 (1991) as Amended by the Royal Decree Issued under the Revenue Code Regarding Value Added Tax Exemption (No.254), B.E. 2535 (1992).

⁶ Section 47 (7) (b) of the Revenue Code.

⁷ Section 65 Ter (3) of the Revenue Code. Notification of the Director-General of the Revenue Department on Income (No.44) dated 9 September B.E. 2535 (1992).

⁸ Section 3 (4) (b) of the Royal Decree (No.239), B.E. 2534 (1991) dated 26 December B.E. 2534 (1991).

⁹ Nevertheless, if the foundation's objective and operation are similar to those of a registered foundation, it is still eligible for consideration to be approved and published to be a public charitable institution.

(v) The foundation's name must not be used for the benefits of specific individuals, groups of persons, or entities;

(vi) The operation of the foundation committee must not be for the benefits of specific individuals, groups of persons, or entities;

(vii) The foundation must have been founded for at least three accounting periods (36 months);

(viii) The Revenue Department will review documents regarding the foundation's operations (for three accounting periods before the filing of the request). The documents may include, for example, minutes, balance sheets, income statement audited by certified auditors; and

(ix) Income and expenditure of the foundation must meet the following criteria.

(1) The income of the foundation has been contributed to public charity for not less than 60 percent of the total income of the last three previous accounting periods;¹⁰

(2) The income of the foundation does not derive from sales or services in an ordinary course of business;¹¹

(3) Public charitable expenditure must be at least 75 percent of the total expenditure of the last three previous accounting periods, and at least 65 percent of the total expenditure of each accounting period; and

(4) The foundation's public charitable expenditure must be donation which is made to the

public in general in accordance with its purpose. That is, the expenditure benefiting specific individuals, groups of persons, or entities cannot exceed 35 percent of the total public charitable expenditures of each accounting period.

It is to be noted that certain foundations are not subject to the criteria above, e.g. a foundation under the Royal Patronage, a foundation founded by the government to generally assist victims of natural disasters, terrorism, or for education, etc.

d. Obligations of published public charitable institutions

A foundation that has been published to be a public charitable institution in the Government Gazette is subject to obligations required by the Notification of the Ministry of Finance:¹²

(i) specify the order of its publication on receipts issued to donors;

(ii) submit minutes of meeting, balance sheet, income statement and operational report of the past accounting period to the Revenue Department within 150 days from the ending date of the accounting period;¹³ and

(iii) notify the Revenue Department of its change of name or objectives registration within 60 days from the date of the registration.

e. Revocation of published public charitable institutions

The Office of the Revenue Department where

¹⁰ However, this shall not apply to cases where a foundation's establishment certificate specifies that income of the foundation shall derive only, or its expenses must be from fruits of the foundation, or there is a necessary cause to accumulate revenue for operation of a project in accordance with the foundation's objectives.

¹¹ This does not apply to sales or services in relation to religion, education, health facility, or social work on a condition that the income derived is not used in other ways.

¹² The Thai Red Cross Society, temples, government health facilities, and government educational institutions are not subject to these obligations.

¹³ The submission of the documents is to be made through the Revenue Office where the foundation is located.

a published public charitable institution is located has to examine documents and other evidence in relation to the performance of the institution. If it appears that one of the following actions is carried out without reasonable cause, the Office has to notify the Revenue Department of the results of the audit, so that the Revenue Department will go through the process of revoking the status of the published public charitable institutions of such institution. The revocation shall be effective from the accounting period following the accounting period that the revocation of the institution is published in the Government Gazette.

(i) the foundation's or the committee's operations are not in line with the foundation's objectives; or, the objective aims to provide benefits to specific individuals, groups of persons, or entities; or the foundation's name is used for the benefits of specific individuals, groups of persons, or entities;

(ii) Income and expenditure of the foundation does not meet the following criteria.

(1) The income of the foundation has been contributed to public charity for less than 60 percent of the total income of the last three previous accounting periods (with certain exceptions for cases where the income only derives from fruits of the foundation);

(2) The income of the foundation derives from sales or services in an ordinary course of business unless the sales or services are in relation to religion, education, health facilitation, or social work, with a condition that such income is not be used in other ways.

(3) Public charitable expenditure is less than 75 percent of the total expenditure of the last three previous accounting periods, and less than 65 percent of the total expenditure of each accounting period (unless there is a reasonable cause);

(4) The foundation's public charitable expenditure is not made to the public in general; and

(5) The foundation fails to perform the obligations stated in d..

The revoked foundation can submit a request to be published as a public charitable institution after three accounting periods from the accounting period that its status was revoked.

f. Comment

Since the new criteria are different from the previous one stipulated in 2012 for several requirements such as the name of the foundation, or the ratios of the income and expenditure have been altered. Therefore, it might be advisable for the foundations which wish to become published public charitable institutions to understand and pay close attention to these new requirements; so there might be a lower possibility for their applications to be denied.

ท่องเที่ยวเมืองรอง

สุขภาพ สบายใจ ลดหย่อนภาษีได้

วันหยุดพักผ่อนหากมีโอกาสได้ไปเที่ยว (อย่า)
จังหวัดนี้อย่าลืมขอใบกำกับภาษีเพื่อนำมาหักลดหย่อน
สำหรับบุคคลธรรมดาด้วยนะครับ
เริ่มใช้สิทธิได้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2561

รายชื่อเมืองรองที่สามารถลดหย่อนค่าท่องเที่ยวได้ 15,000 บาท

● ภาคใต้

1. จังหวัดชุมพร
2. จังหวัดตรัง
3. จังหวัดนครศรีธรรมราช
4. จังหวัดนราธิวาส
5. จังหวัดปัตตานี
6. จังหวัดพัทลุง
7. จังหวัดระนอง
8. จังหวัดยะลา
9. จังหวัดสตูล

● ภาคตะวันออก

1. จังหวัดจันทบุรี
2. จังหวัดตราด
3. จังหวัดปราจีนบุรี
4. จังหวัดสระแก้ว

● ภาคตะวันตก

1. จังหวัดราชบุรี
2. จังหวัดตาก

● ภาคกลาง

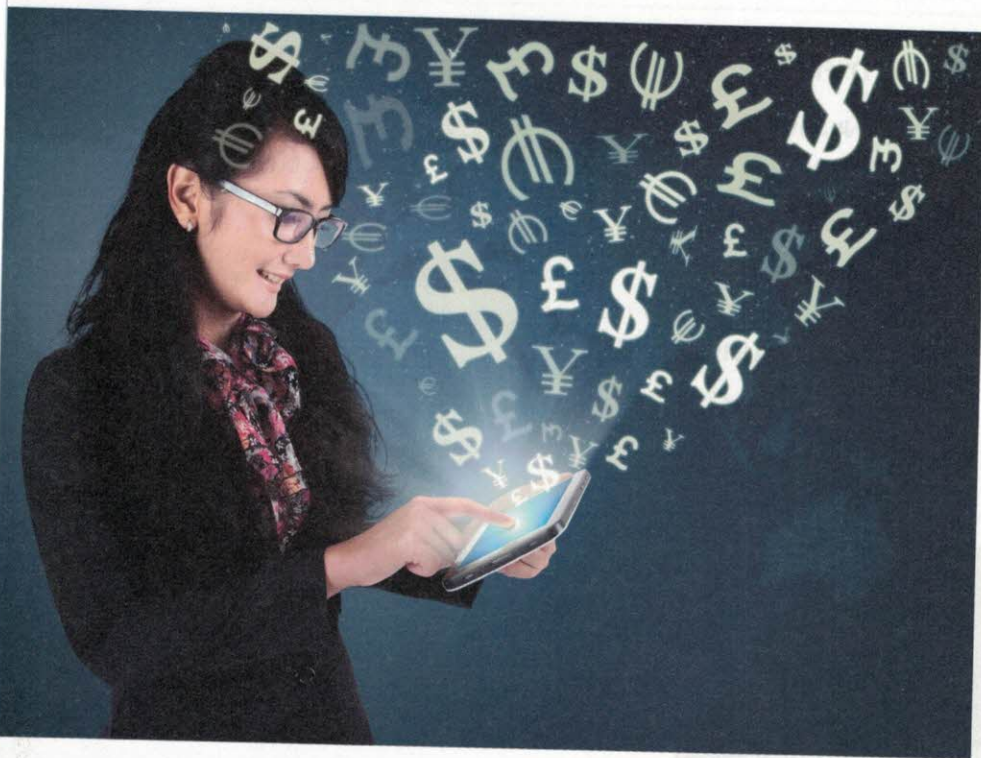
1. จังหวัดกำแพงเพชร
2. จังหวัดชัยนาท
3. จังหวัดนครสวรรค์
4. จังหวัดนครนายก
5. จังหวัดพิจิตร
6. จังหวัดเพชรบูรณ์
7. จังหวัดพิจิตร
8. จังหวัดลพบุรี
9. จังหวัดสมุทรสงคราม
10. จังหวัดสิงห์บุรี
11. จังหวัดสุโขทัย
12. จังหวัดสุพรรณบุรี
13. จังหวัดอ่างทอง
14. จังหวัดอุทัยธานี

● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1. เขตจังหวัดกาฬสินธุ์
2. จังหวัดชัยภูมิ
3. จังหวัดนครพนม
4. จังหวัดบึงกาฬ
5. จังหวัดบุรีรัมย์
6. จังหวัดมหาสารคาม
7. จังหวัดมุกดาหาร
8. จังหวัดยโสธร
9. จังหวัดร้อยเอ็ด
10. จังหวัดเลย
11. จังหวัดศรีสะเกษ
12. จังหวัดสกลนคร
13. จังหวัดสุรินทร์
14. จังหวัดหนองคาย
15. จังหวัดหนองบัวลำภู
16. จังหวัดอำนาจเจริญ
17. จังหวัดอุดรธานี
18. จังหวัดอุบลราชธานี

● ภาคเหนือ

1. จังหวัดเชียงราย
2. จังหวัดน่าน
3. จังหวัดพะเยา
4. จังหวัดแพร่
5. จังหวัดแม่ฮ่องสอน
6. จังหวัดลำปาง
7. จังหวัดลำพูน
8. จังหวัดอุตรดิตถ์

ภาษีเงินดิจิทัล

(ตอนที่ 1)

คุณสามารถติดตามรายการ “ชี้ทางออกบอกทางรวย” โดย ดร.สุวรรณ ทาง Facebook แฟนเพจ และรับฟัง Live สด ได้เวลา 17.00 - 17.40 น. ทุกวันจันทร์ถึงวันศุกร์ พร้อมทั้งดาวน์โหลดแอปพลิเคชัน “ชี้ทางออกบอกทางรวย” ได้ทั้งระบบแอนดรอยด์ และ IOS ฟรี

มีประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 19) เพื่อเก็บภาษีของกำไรจากการทำธุรกิจเงินดิจิทัล และพระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. 2561 ใช้บังคับเมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม 2561 เพื่อ

จัดระเบียบการระดมทุนโดยผ่านทางเงินดิจิทัล หรือที่เรียกกันว่า Initial Coin Offering (ICO) ผมจึงเขียนบทความนี้ขึ้น ซึ่งจะเกี่ยวกับการลงทุน การค้าขาย และทำกำไรจากเงินดิจิทัล รวมทั้งหน้าที่ในการเสียภาษีจากกำไรของกิจการนี้

หากมีการทำกำไรจากกิจการซื้อขายหรือชุด Bitcoin ผู้มีเงินได้จะต้องเสียภาษีอย่างใด คงต้องดูหลักการต่อไปนี้ประกอบ

(1) บุคคลธรรมดาเสียภาษีจากเงินได้ของกิจการหรือการค้าขายในประเทศไทย ดังนั้น หากไปค้าขาย

ต่างประเทศก็มีประเด็นว่าจะต้องเสียภาษีอย่างใด หรือไม่

(2) ภูมิลำเนาและถิ่นที่อยู่ของผู้มีเงินได้ (Domicile) เพราะภาษีมักจะเก็บจากผู้ที่อยู่ในประเทศไทย

(3) เมื่อมีเงินได้จากกิจการหรือทรัพย์สินในต่างประเทศ ผู้ที่อยู่ในประเทศไทยก็ยังไม่ต้องเสียภาษี จนกว่าจะได้นำเงินเข้ามาในประเทศไทยในปีเดียวกับที่มีเงินได้นั้น ทั้งนี้ ตามมาตรา 41 ของประมวลรัษฎากร หากนำเข้ามาในปีถัดไปก็ไม่ต้องเสียภาษีตามมาตรา 41

(4) Bitcoin ถือเป็นเงินดิจิทัล ซึ่งจับต้องไม่ได้ แม้ว่ากฎหมายจะถือว่าเป็นทรัพย์สินประเภทหนึ่งก็ตาม แต่มีประเด็นว่า ผู้ที่ทำกิจการค้าขาย หรือชุด Bitcoin จะถือว่ามียาได้เมื่อได้รับประโยชน์หรือทรัพย์สินมาแล้วตามมาตรา 9 ทวิ ของประมวลรัษฎากรที่บัญญัติว่า “ถ้าจะตีราคาทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดเป็นเงิน ให้ถือราคาหรือค่าอันพึงมีในวันที่ได้ทรัพย์สินหรือประโยชน์นั้น” คือ สำหรับบุคคลธรรมดาตามกฎหมายกำหนดให้ใช้เกณฑ์เงินสด หรือ Cash Basis ในการเรียกเก็บภาษี ซึ่งต่างกับผู้มียาได้ที่ เป็นนิติบุคคล บริษัทห้างร้าน ที่ใช้เกณฑ์ค้างจ่าย คือ Accrual Basis กล่าวคือ เมื่อมีสิทธิได้รับแม้จะไม่ได้รับจริงก็ต้องสำแดงและเสียภาษีแล้ว

(5) หากผู้มีรายได้จากการทำกิจการ หรือชุด Bitcoin เป็นคนต่างด้าว สัญชาติที่มีอนุสัญญาภาษีซ้อนกับประเทศไทยก็ต้องดูบทบัญญัติในอนุสัญญาภาษีซ้อนฉบับที่บุคคลนั้นมีสัญชาติด้วย

ประเด็นเหล่านี้ต้องนำมาพิจารณา

บูรณาการเข้าด้วยกัน เพื่อชี้ขาดว่า จะต้องเสียภาษีหรือไม่ อย่างไร เมื่อใด กล่าวคือ มี Tax Point เกิดขึ้นหรือยัง

ตั้งแต่ต้นปี พ.ศ. 2560 เงินดิจิทัลที่เรียกหรือเข้าใจกันทั่วไปว่า Bitcoin กลายเป็นที่สนใจของบุคคลทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักลงทุนและนักเก็งกำไร เพราะปรากฏการณ์ในปีที่แล้วเงินดิจิทัลที่เป็น Bitcoin และเงินสกุลใกล้เคียงมีราคาพุ่งสูงขึ้นอย่างรวดเร็วถึงหลายร้อยเปอร์เซ็นต์ในเวลาอันสั้น เนื่องจากมีผู้นิยมการใช้หรือหาประโยชน์มากขึ้น ทำให้เกิดความร้อนแรงในการลงทุนกับเงินประเภท Bitcoin โดยปัจจุบันเงินดิจิทัลสกุลใหญ่ๆ มีกว่าหนึ่งพันสกุล

1. เงินประเภท Bitcoin มีสกุลหลัก 4 สกุล ซึ่งเป็นที่แพร่หลายทั่วโลกหรือมีออกใช้ในประเทศไทย

1.1 สกุล Bitcoin ซึ่งถือเป็นเงินสกุลหลัก แต่ในระยะหลังนี้เนื่องจากราคาได้พุ่งสูงขึ้นไปจนถึงปัจจุบัน 1 Token หรือที่เรียกกันว่า 1 ลูก ราคาประมาณ 8,000 เหรียญสหรัฐ ตกเป็นเงินไทยก็ราว 250,000 บาท จึงเป็นอุปสรรคต่อการลงทุน เพราะหน่วยเงินมีมูลค่าสูงเกินไป ผู้ลงทุนรายย่อยไม่สามารถทำมาค้าขายได้ครั้งละ 250,000 บาท เปรียบประดุจหุ้นของ ปตท. เดิมราคาหุ้นละ 550 บาท หากจะซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ครั้งละ 100 หุ้น คือหนึ่ง Board Lot ก็ต้องใช้เงิน 55,000 บาท เป็นอุปสรรคต่อการซื้อขายของนักลงทุนรายย่อย ปตท. จึงได้แตก Par เมื่อเดือนพฤษภาคม 2561 จากหนึ่งหุ้นเดิมกลายเป็น 10 หุ้นใหม่ ทำให้การซื้อขายแต่ละครั้งใช้เงินลดลง 10 เท่า คือเพียงครั้งละ 5,500 กว่าบาทเท่านั้น

ผู้คิดเงิน Bitcoin จึงได้หันเงิน Bitcoin ออกเป็นหลักย่อย เรียกว่า Bitcoin Cash ที่มีราคาเพียง 15% ของ Bitcoin เดิม คือ Bitcoin Cash จะมีมูลค่าเพียงประมาณ 33,000 บาท ต่อลูก หรือ Token

1.2 สกุล Ethereum ก็เป็นเงินสกุลดิจิทัลที่มีการสร้างขึ้นใหม่ ใช้ซึ่งมีความแพร่หลายเป็นอย่างมากในระหว่างผู้ค้าและผู้ลงทุน คือ มีการถือเงินสกุลเงินดิจิทัลที่รองลงมาจาก Bitcoin

1.3 สกุล Ripple ซึ่งมีหน่วยค่อนข้างเล็กมาก คือ Token ละไม่กี่เหรียญสหรัฐ และผู้ถือเงินสกุล Ripple ฉลาดมาก โดยเห็นว่าอุปสรรคที่ทำให้เงินดิจิทัลบางสกุลไม่เป็นที่แพร่หลายหรือราคาไม่เป็นที่ดึงดูดใจก็เนื่องจากซื้อขายเปลี่ยนมือหรือโอนกันยากมาก ดังนั้น ผู้คิดเงินสกุล Ripple จึงได้ไปติดต่อธนาคารใหญ่บางแห่งในหลายประเทศให้เข้ามาเป็นตัวกลางในการซื้อขายแลกเปลี่ยนหรือลงทุน ธนาคารเองก็สนใจจะเป็นตัวกลางของการค้าเงินดิจิทัลอยู่แล้ว เพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียม Commission จึงถือโอกาสเข้าร่วมในวงการด้วย เมื่อผู้ลงทุนสามารถแลกเปลี่ยน Ripple ผ่านธนาคารเหล่านั้นได้ก็เกิดความแพร่หลายของเงิน Ripple เปรียบเหมือนกับการลงทุนในหุ้นก็เช่นกัน หุ้นหลายตัวมีราคาดีเนื่องจากมีสภาพคล่องสูง ซื้อได้ ขายคล่อง เข้าง่าย ออกง่าย วันหนึ่งซื้อขายหลายล้านหุ้นเป็นเงินหลายร้อยหรือหลายพันล้านบาท หุ้นตัวใดที่ถึงแม้จะมีพื้นฐานดี ผลประกอบการดี มีกำไร จ่ายเงินปันผลได้ ถ้าหากขาดสภาพคล่อง วันหนึ่งซื้อขาย

ในตลาดเพียงไม่กี่ร้อยหรือพันหุ้น จะซื้อหากก็ไม่มีคนขาย จะขายหากก็ไม่มีคนซื้อ ย่อมไม่เป็นที่สนใจของผู้ลงทุนทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งกองทุนต่างประเทศ ซึ่งเป็นกลุ่มที่เรียกว่า “นักลงทุนรายใหญ่” เพราะกองทุนเหล่านั้นเขาถือว่าเขามีเงิน เขาจะซื้อขายหุ้นตัวไหนก็ได้ จึงเลือกเฉพาะหุ้นที่เข้าง่าย ออกง่าย มีสภาพคล่องดีเท่านั้น

1.4 ประเทศไทยก็มีบริษัทไทยที่ออกเงินดิจิทัลเสนอขายต่อประชาชน คือ ICO หรือ Initial Coin Offering แล้วเรียกว่า JFIN Coin ซึ่งเข้าใจว่าขายได้ดี แต่หยุดขายเมื่อพระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัลออกใช้บังคับวันที่ 14 พฤษภาคม 2561 JFIN Coin จึงได้หยุดขายในกลางดึกวันที่ 13 พฤษภาคม 2561 มีข่าวว่าผู้ซื้อมากที่สุดจะเป็นนักลงทุนหรือผู้เก็งกำไรจากประเทศเกาหลี ส่วนผู้ซื้อในประเทศไทยถือเป็นอันดับสอง และมีผู้ซื้อจากประเทศอื่นๆ รวมกันหลายสิบประเทศ

หากคุณจะซื้อหรือค้าทำกำไรจากเงินดิจิทัล คุณจะเลือกวิธีใด โดยทั่วไปแล้วมี 4 วิธีในการลงทุนค้าขาย ซึ่งเราจะกล่าวในตอนต่อไป

(อ่านต่อฉบับหน้า)

ประเด็นปัญหาภาษี และการวางแผนภาษีในธุรกิจ

IT
[Information
Technology]
(ตอนที่ 3)

¹ ที่ปรึกษากฎหมายภาษีอากร และอาจารย์บรรยายพิเศษวิชากฎหมายภาษีอากรและการวางแผนภาษีอากร มหาวิทยาลัยรัฐ และเอกชน

บริษัทความจบบนี้ ขอเสนอประเด็นปัญหาภาษีกรณีผู้ประกอบการธุรกิจ IT (Information Technology) ให้เช่าระบบโปรแกรมคอมพิวเตอร์ พร้อมกับการรับจ้างดำเนินงานให้บริการติดตั้งระบบ และบำรุงรักษา ผู้ประกอบการควรเลือกทำสัญญาในลักษณะใด ?

1. สัญญาให้เช่าระบบโปรแกรมคอมพิวเตอร์ บริษัท D จำกัด ให้บริษัท A จำกัด เข้าโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป พร้อมกับการรับจ้างดำเนินงานให้บริการติดตั้งระบบ และบำรุงรักษา บริษัท D จำกัด ควรเลือกทำสัญญาในลักษณะใด ?

บริษัทฯ ควรเลือกรูปแบบใดในการทำสัญญา ??

1. ทำสัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิฉบับเดียว โดยรวมราคาค่าโปรแกรมคอมพิวเตอร์ และค่าบริการบำรุงรักษาอุปกรณ์รวมกัน 5 ล้านบาท (ไม่มีการแยกราคา)	2. ทำสัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิระบุราคา ค่าโปรแกรมคอมพิวเตอร์ 3 ล้านบาท และสัญญาจ้างดำเนินงานระบุค่าดำเนินการต่างๆ การติดตั้งระบบ ค่าบำรุงรักษาอุปกรณ์ 2 ล้านบาท (แยกราคา)

บทวิเคราะห์

1. กรณีทำสัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิฉบับเดียว โดยรวมราคาค่าโปรแกรมคอมพิวเตอร์ และค่าบริการบำรุงรักษาอุปกรณ์รวมเป็นเงิน 5 ล้านบาท โดยไม่มีการแยกราคา การทำเป็นสัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิเพียงฉบับเดียว โดยรวมราคาค่าโปรแกรมคอมพิวเตอร์ และค่าบริการบำรุงรักษาอุปกรณ์รวมเป็นเงิน 5 ล้านบาท ถือเป็นสัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิ เป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (3) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งมีภาระภาษี ดังนี้

1) ภาษีเงินได้นิติบุคคล บริษัทฯ มีหน้าที่ต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ ภ.ง.ด.51 และ ภ.ง.ด.50 ตามลำดับ

กรณีผู้ชำระค่าอนุญาตให้ใช้สิทธิเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่น บริษัท D จำกัด ต้องถูกหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ในอัตรา 3% ตามข้อ 3/2 (1) ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป.4/2528

อนึ่ง กรณีผู้ชำระค่าโปรแกรมเป็นรัฐบาล หรือองค์กรของรัฐบาล บริษัท D จำกัด ต้องถูกหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ในอัตรา 1% ตามประมวลรัษฎากร มาตรา 69 ทวิ

2) ภาษีมูลค่าเพิ่ม สัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ถือเป็นการให้บริการตามหลักเกณฑ์ของประมวลรัษฎากร มาตรา 77/1 (10) ความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นเมื่อมีการรับชำระราคา เว้นแต่กรณีมีการออกใบกำกับภาษีก่อน หรือได้ใช้บริการไม่ว่าโดยตนเองหรือบุคคลอื่นก่อน ให้ความรับผิดเกิดขึ้นตามส่วนของการกระทำนั้นๆ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ของประมวลรัษฎากร มาตรา 78/1 (1)

(หนังสือตอบข้อหารือกรมสรรพากรที่ กค 0706/5444 ลงวันที่ 4 กรกฎาคม 2548)

1. ทำสัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิฉบับเดียว 5 ล้านบาท (ไม่แยกราคา)

ถือเป็นสัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิฯ มาตรา 40 (3)

กค 0706/5444
ลงวันที่
4 กรกฎาคม 2548

1. ภาษีหัก ณ ที่จ่าย
 - ผู้จ่ายเงินได้เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล บจก. D ต้องถูกหัก ณ ที่จ่าย อัตรา 3% (ก.ป. 4/28 จ้อ 3/2)
 - ผู้จ่ายเงินได้เป็นรัฐบาล องค์การของรัฐฯ หัก 1% (มาตรา 69 ทวิ)

2. ภาษีมูลค่าเพิ่ม
 - สัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิฯ ในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ถือเป็นกิจการให้บริการ ความรับผิดในภาษีมูลค่าเพิ่ม (Tax Point) เกิดขึ้นเมื่อมีการชำระราคา เว้นแต่ได้ออกใบกำกับภาษี หรือได้ใช้บริการก่อน (มาตรา 78/1 (1))

2. กรณีแยกทำสัญญาเป็น 2 ฉบับ ได้แก่ สัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิระบุค่าโปรแกรมคอมพิวเตอร์ 3 ล้านบาท และสัญญาค่าจ้างดำเนินงาน เช่น ค่าติดตั้งระบบ ค่าบำรุงรักษาอุปกรณ์จำนวนเงิน 2 ล้านบาท หรือทำสัญญาเพียงฉบับเดียวแต่แยกราคาเป็น 2 ส่วนดังกล่าว

ในส่วนของค่าโปรแกรมคอมพิวเตอร์ 3 ล้านบาท ซึ่งถือเป็นเงินได้ค่าลิขสิทธิ์ ตามประมวลรัษฎากร มาตรา 40 (3) มีภาระภาษี ดังนี้

1) ภาษีเงินได้นิติบุคคล บริษัทฯ มีหน้าที่ต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ ภ.ง.ด.51 และ ภ.ง.ด.50 ตามลำดับ

กรณีผู้ชำระค่าอนุญาตให้ใช้สิทธิเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่น บริษัท D จำกัด ต้องถูกหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ในอัตรา 3% ตามข้อ 3/2 (1) ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป.4/2528

อนึ่ง กรณีผู้ชำระค่าโปรแกรมเป็นรัฐบาล หรือองค์กรของรัฐบาล บริษัท D จำกัด ต้องถูกหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ในอัตรา 1% ตามประมวลรัษฎากร มาตรา 69 ทวิ

2) ภาษีมูลค่าเพิ่ม สัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ถือเป็นการให้บริการตามหลักเกณฑ์ของประมวลรัษฎากร มาตรา 77/1 (10) ซึ่งความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นเมื่อมีการรับชำระราคา เว้นแต่กรณีมีการออกไปกำกับภาษีก่อน หรือได้ใช้บริการไม่ว่าโดยตนเองหรือบุคคลอื่นก่อน ให้ความรับผิดเกิดขึ้นตามส่วนของการกระทำนั้นๆ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ของประมวลรัษฎากร มาตรา 78/1 (1)

ในส่วนของค่าจ้างดำเนินงานจำนวนเงิน 2 ล้านบาท ซึ่งถือเป็นเงินได้ค่าจ้างทำของ ตามประมวลรัษฎากร มาตรา 40 (2) มีภาระภาษี ดังนี้

1) ภาษีเงินได้นิติบุคคล บริษัทฯ มีหน้าที่ต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ ภ.ง.ด.51 และ ภ.ง.ด.50 ตามลำดับ

กรณีผู้ว่าจ้างเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่น บริษัท D จำกัด ต้องถูกหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ในอัตรา 3% ตามข้อ 3/1 (1) ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป.4/2528

อนึ่ง กรณีผู้ชำระค่าจ้างดำเนินงานเป็นรัฐบาล หรือองค์กรของรัฐบาล บริษัท D จำกัด ต้องถูกหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ในอัตรา 1% ตามประมวลรัษฎากร มาตรา 69 ทวิ

2) ภาษีมูลค่าเพิ่ม ค่าจ้างดำเนินงานถือเป็นการให้บริการตามหลักเกณฑ์ของประมวลรัษฎากร มาตรา 77/1 (10) ซึ่งความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นเมื่อมีการรับชำระราคา เว้นแต่กรณีมีการออกไปกำกับภาษีก่อน หรือได้ใช้บริการไม่ว่าโดยตนเองหรือบุคคลอื่นก่อน ให้ความรับผิดเกิดขึ้นตามส่วนของการกระทำนั้นๆ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ของประมวลรัษฎากร มาตรา 78/1 (1)

3) อากรแสตมป์ ตามบัญชีอัตราอากรแสตมป์ ลักษณะที่ 4 ต้นฉบับของสัญญาจ้างทำของต้องเสียอากรแสตมป์ ในอัตรา 0.1% ของเงินจ้าง โดยผู้รับจ้างมีหน้าที่เสียอากรแสตมป์ และขีดฆ่า ซึ่งสามารถแยกพิจารณาตามลักษณะของการเสียอากรแสตมป์ได้ ดังนี้

(1) การเสียอากรแสตมป์โดยซื้อมาปิดบนตัวตราสาร ได้แก่ กรณีเงินจ้างมีราคาไม่ถึงหนึ่งล้านบาท (1,000,000 บาท) ให้เสียอากรแสตมป์โดยการปิดบนตัวตราสารภายใน 15 วัน นับแต่วันต้องปิดแสตมป์ ตามประมวลรัษฎากร มาตรา 113

(2) การเสียอากรแสตมป์เป็นตัวเงิน ได้แก่ กรณีเงินจ้างมีราคาถึงหนึ่งล้านบาท (1,000,000 บาท) ให้เสียอากรแสตมป์เป็นตัวเงินโดยการนำหนังสือสัญญาไปเสียอากรแสตมป์ที่สรรพากรท้องถิ่นก่อนทำตราสารหรือภายในสิบห้าวัน (15 วัน) นับถัดจากวันกระทำตราสารนั้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ข้อ 3 (3) ของประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับอากรแสตมป์ (ฉบับที่ 37) แก้ไขเพิ่มเติมโดยฉบับที่ 54 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 5 เมษายน 2558

นอกจากนี้ กรณีผู้ว่าจ้างเป็นรัฐบาล องค์กรของรัฐ และเงินจ้างมีจำนวนตั้งแต่สองแสนบาทขึ้นไป (200,000 บาท) ให้เสียอากรแสตมป์เป็นตัวเงินเช่นกัน

อนึ่ง ตามบัญชีอัตราอากรแสตมป์ ลักษณะที่ 23 กรณีฉบับของสัญญาจ้างทำของ ถ้าต้นฉบับเสียอากรแสตมป์ไม่เกิน 5 บาท คู่ฉบับเสียอากรแสตมป์ 1 บาท แต่ถ้าต้นฉบับเสียอากรเกิน 5 บาท คู่ฉบับเสียอากรแสตมป์ 5 บาท โดยฝ่ายผู้ว่าจ้างมีหน้าที่เสีย และผู้รับจ้างมีหน้าที่ขีดฆ่า

2. ทำสัญญาฉบับเดียว แต่แยกราคา

2.1 สัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิ =
ค่าโปรแกรมฯ 3 ล้านบาท
(มาตรา 40 (3))

1. ภาษีหัก ณ ที่จ่าย

- ผู้จ่ายเงินได้เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล DCS ต้องถูกหัก ณ ที่จ่าย อัตรา 3% (ท.ป. 4/28 ข้อ 3/2)
- ผู้จ่ายเงินได้เป็นรัฐบาล องค์การของรัฐฯ หัก 1% (มาตรา 69 ทวิ)

2. ภาษีมูลค่าเพิ่ม

- สัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ถือเป็นกิจการให้บริการ ความรับผิดในภาษีมูลค่าเพิ่ม (Tax Point) เกิดขึ้นเมื่อมีการชำระราคา เว้นแต่ได้ออกใบกำกับภาษี หรือได้ใช้บริการก่อน (มาตรา 78/1 (1))

ทศ 0706/5444

ลงวันที่ 4 กรกฎาคม 2548

2. ทำสัญญาฉบับเดียว แต่แยกราคา

2.2 สัญญาจ้างทำของ = ค่าดำเนินงาน 2 ล้านบาท
มาตรา 40 (2)

1. ภาษีหัก ณ ที่จ่าย

- ผู้จ่ายเงินได้เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล บจก. D ต้องถูกหัก ณ ที่จ่าย อัตรา 3% (ท.ป. 4/28 ข้อ 3/1 (1))
- ผู้จ่ายเงินได้เป็นรัฐบาล องค์การของรัฐฯ หัก 1% (มาตรา 69 ทวิ)

2. ภาษีมูลค่าเพิ่ม

- จ้างทำของถือเป็นกิจการให้บริการ ความรับผิดในภาษีมูลค่าเพิ่ม (Tax Point) เกิดขึ้นเมื่อมีการชำระราคา เว้นแต่ได้ออกใบกำกับภาษี หรือได้ใช้บริการก่อน (มาตรา 78/1 (1))

3. อากรแสตมป์**

- จ้างทำของ ต้องเสียอากรแสตมป์ในอัตรา 0.1% ของเงินจ้าง (ผู้รับจ้างมีหน้าที่ปิดและจัดเข้า)
- เว้นแต่กรณีเงินจ้างถึง 1 ล้านบาท ต้องเสียอากรเป็นตัวเงิน

บทสรุป

การทำสัญญาเช่าโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ผู้ประกอบการควรรวมราคาค่าเช่าโปรแกรมคอมพิวเตอร์กับค่าจ้างดำเนินงานไว้ด้วยกัน เพื่อช่วยประหยัดอากรแสตมป์ เพราะเงินได้ค่าเช่าโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ถือเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (3) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งไม่มีภาระอากรแสตมป์

อย่างไรก็ตาม การรวมราคาค่าเช่าโปรแกรมคอมพิวเตอร์กับค่าจ้างดำเนินงานต้องระมัดระวังราคาที่สูงเกินส่วน โดยเฉพาะกรณีสัญญาเป็นบริษัทในเครือ อาจถูกตีความเป็นการสร้างค่าใช้จ่ายให้กับบริษัทผู้จ่ายเงินได้ และควรพิจารณาประเด็นการใช้สิทธิหักค่าใช้จ่ายของฝ่ายผู้จ่ายเงินได้ด้วย เนื่องจากค่าเช่าโปรแกรมคอมพิวเตอร์หักค่าใช้จ่ายในรูปของค่าสิทธิหรือค่าเสื่อมราคา จึงต้องทยอยหัก ตามหลักเกณฑ์ของพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 145) แต่ค่าดำเนินงานสามารถหักค่าใช้จ่ายทั้งจำนวนได้ตามหลักเกณฑ์สิทธิในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชี

อ้างอิง

เลขที่หนังสือ : กค 0706/5444

วันที่ : 4 กรกฎาคม 2548

เรื่อง : อาคารแสดมภ์ กรณีตราสารสัญญาเช่าระบบคอมพิวเตอร์ซอฟต์แวร์สำเร็จรูปสำหรับธุรกิจหลัก

ประเด็นปัญหา: มาตรา 104 แห่งประมวลรัษฎากร

กิจการค้าร่วม (Consortium SPIES) ซึ่งประกอบด้วย บริษัท A บริษัท B และบริษัท C โดยกิจการค้าร่วมฯ ได้ทำสัญญาให้เช่าระบบคอมพิวเตอร์ซอฟต์แวร์สำเร็จรูปสำหรับธุรกิจหลักกับ ก. มีรายละเอียดดังนี้

1. ผู้ให้เช่าตกลงให้เช่าระบบคอมพิวเตอร์ซอฟต์แวร์สำเร็จรูปสำหรับธุรกิจหลัก โดยครอบคลุมถึงกลุ่มของเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับระบบข้างต้น ระบบเครือข่าย โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โปรแกรมระบบ เช่น โปรแกรมบริหารฐานข้อมูล โปรแกรมระบบ โปรแกรมการบริหารระบบเครือข่าย โปรแกรมอรรถประโยชน์ต่างๆ (Utility Program) เป็นต้น รวมทั้งเครื่องมือ (Tools) ในการเขียนโปรแกรมเพื่อการพัฒนาและติดตั้งเพื่อให้ปฏิบัติงานได้ตรงตามวัตถุประสงค์ พร้อมทั้งการอนุญาตให้ใช้ลิขสิทธิ์และดัดแปลงซอฟต์แวร์ทั้งหมดอย่างถูกต้องตามกฎหมายจากเจ้าของลิขสิทธิ์

2. ขอบเขตของการดำเนินงานสำหรับการเช่าระบบคอมพิวเตอร์ซอฟต์แวร์สำเร็จรูปสำหรับธุรกิจหลักจะครอบคลุมถึงการปรับปรุงสถานที่และติดตั้งระบบ การวิเคราะห์และออกแบบกระบวนการปฏิบัติงาน การวางแผนและการจัดเตรียมการนำข้อมูลเข้าระบบ การพัฒนาและทดสอบระบบ การฝึกอบรมผู้ใช้งาน การนำระบบไปปฏิบัติงาน การสนับสนุนภายหลังการนำระบบไปปฏิบัติงาน เช่น บำรุงรักษาอุปกรณ์ฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ตลอดอายุสัญญาเช่า

3. ระยะเวลาการเช่าและการชำระค่าเช่ามีกำหนด 60 เดือน โดยชำระค่าเช่าเป็นรายเดือน เป็นเงินตามสัญญา รวมทั้งสิ้นจำนวน 3,192,000,000 บาท เมื่อสัญญาสิ้นสุดลงผู้ให้เช่าต้องนำระบบกลับคืนไปภายใน 30 วัน พร้อมทั้งปรับปรุงสถานที่ที่ใช้ติดตั้งระบบส่งมอบคืนแก่ผู้เช่า

บริษัทฯ เห็นว่า สัญญาเช่าระบบคอมพิวเตอร์ซอฟต์แวร์สำเร็จรูปสำหรับธุรกิจหลักดังกล่าวเป็นสัญญาให้ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ซอฟต์แวร์ ถือเป็นงานวรรณกรรมตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ซึ่งไม่ต้องปิดอาคารแสดมภ์ จึงขอหารือว่า ความเห็นของบริษัทฯ ถูกต้องหรือไม่ และหากกรมสรรพากรวินิจฉัยว่าเป็นตราสารที่ต้องปิดอาคารแสดมภ์ บริษัทฯ จะรับดำเนินการปิดอาคารแสดมภ์ภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง โดยขอให้พิจารณาลดเงินเพิ่มอากรให้เหลือเรียกเก็บร้อยละ 1 ต่อเดือนหรือเศษของเดือนของเงินอากร

แนววินิจฉัย : สัญญาให้เช่าระบบคอมพิวเตอร์ซอฟต์แวร์สำเร็จรูปสำหรับธุรกิจหลักดังกล่าว เป็นสัญญาให้ใช้โปรแกรมระบบคอมพิวเตอร์ พร้อมทั้งดำเนินการปรับปรุงสถานที่และติดตั้งระบบ วิเคราะห์และออกแบบกระบวนการปฏิบัติงาน วางแผนและจัดเตรียมการนำข้อมูลเข้าระบบ พัฒนาและทดสอบระบบ ฝึกอบรมผู้ใช้งาน นำระบบไปปฏิบัติงาน และสนับสนุนภายหลังการนำระบบไปปฏิบัติงาน เช่น บำรุงรักษาอุปกรณ์ฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ตลอดอายุของสัญญา เป็นต้น เนื่องจากปรากฏว่าในเอกสารข้อกำหนดการเช่าระบบของการไฟฟ้าฯ ข้อ 7.4.1.3 ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการเสนอราคาไว้ว่า ในเอกสารใบเสนอราคาจะต้องมีตารางแสดงราคาของระบบแยกตามรายละเอียด ได้แก่

- 1) ค่าปรับปรุงสถานที่
- 2) ค่าอุปกรณ์คอมพิวเตอร์
- 3) ค่าอุปกรณ์เครือข่าย

- 4) ค่าโปรแกรมระบบปฏิบัติการ
- 5) ค่าโปรแกรมการจัดการฐานข้อมูล
- 6) ค่าโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป
- 7) ค่าโปรแกรมอื่นๆ ที่จำเป็น
- 8) ค่าดำเนินการนำระบบไปปฏิบัติ
- 9) ค่าบำรุงรักษาและดูแลระบบหลังจากติดตั้ง
- 10) ค่าฝึกอบรม
- 11) ค่าใช้จ่ายอื่นๆ

ดังนั้น หากมีข้อเท็จจริงว่าในเอกสารใบเสนอราคาซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของสัญญา มีตารางแสดงราคาของระบบแยกตามรายละเอียดตามข้อ 7.4.1.3 ของข้อกำหนดการเช่าระบบของ ก. ซึ่งเป็นการแบ่งแยกราคา ค่าโปรแกรมระบบคอมพิวเตอร์ และค่าดำเนินการต่างๆ ออกจากกันอย่างชัดเจน สัญญาดังกล่าว เฉพาะในส่วนของการดำเนินการต่างๆ เข้าลักษณะเป็นสัญญาจ้างทำของตามมาตรา 587 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งเป็นตราสารที่อยู่ในบังคับต้องปิดอากรแสตมป์ ตามลักษณะแห่งตราสาร 4. จ้างทำของ แห่งบัญชีอัตราอากรแสตมป์ ซึ่งผู้รับจ้างมีหน้าที่ต้องปิดแสตมป์บริบูรณ์ตามมาตรา 104 แห่งประมวลรัษฎากร สำหรับในส่วนของการให้ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เข้าลักษณะเป็นสัญญาให้ใช้ลิขสิทธิ์ ในงานวรรณกรรมตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ซึ่งไม่มีหน้าที่ต้องปิดอากรแสตมป์ตามประมวล รัษฎากรแต่อย่างใด

ส่วนกรณีการขอลดเงินเพิ่มอากรแสตมป์นั้น เนื่องจากกิจการค้าร่วมฯ ไม่มีเจตนาหลีกเลี่ยงการชำระ อากรแสตมป์ ดังนั้น จึงเห็นควรอนุมัติให้กิจการค้าร่วมฯ เสียเงินเพิ่มอากรในอัตราร้อยละ 1.5 ต่อเดือนหรือ เศษของเดือนของเงินอากร โดยเริ่มนับแต่วันที่ต้องปิดแสตมป์บริบูรณ์ ตามข้อ 3 วรรคสอง ของกฎกระทรวง ฉบับที่ 129 (พ.ศ. 2512) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยอากรแสตมป์ และอากรมหรรณพ

เลขคู่

: 68/33476

อีกมุมแห่งชีวิต (อ่านต่อฉบับหน้า)

แนะนำหลักสูตร

การวางแผนการหักค่าเสื่อม ค่าสิทธิหรือทรัพย์สินขึ้นสูง และสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่นักบัญชีไม่ควรมองข้าม

วันพฤหัสบดีที่ 19 กรกฎาคม 2561 เวลา 09.00-16.30 น.

ณ โรงแรมบูเลอวาร์ด กรุงเทพฯ (ถ.สุขุมวิท) **โดย... อาจารย์รุ่งทิพย์ ธีรวงษ์**

Ins. (02) 555-0700 กด 1 www.dst.co.th

สิทธิประโยชน์ทางภาษี

ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจให้เงินกู้
แก่บริษัทของตนในประเทศไทย

¹ น.บ. จุฬาลักษณ์, น.ม. กฎหมายเอกชนและธุรกิจ จุฬาลักษณ์, LL.M. (In Taxation) University of Washington ปัจจุบันเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของบริษัท Benja Advisory Company Limited ที่ให้คำปรึกษาด้านกฎหมายในการร่างสัญญาทางธุรกิจ การปรับโครงสร้างองค์กรธุรกิจ การร่วมทุนและการวางแผนภาษี ในการซื้อขายหุ้นและกิจการ ในอดีตเคยทำงานในตำแหน่งเป็นผู้ช่วยกรรมการบริหารของบริษัท สำนักภาษี เคพีเอ็มจี ภูมิภาค เอเชีย จำกัด ติดต่อได้ที่ lirlit.benjaadvisory@gmail.com

ในปัจจุบัน หลายท่านเลือกที่จะประกอบธุรกิจในรูปแบบบุคคลธรรมดา ด้วยเหตุผลว่า

- (1) ง่ายต่อการตัดสินใจในการดำเนินธุรกิจ
- (2) เลือกหักค่าใช้จ่าย สำหรับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (5) - (8) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งอาจจะหักในอัตราเหมา หรือเลือกหักตามความเป็นจริง ตามที่คิดว่าตนจะได้ประโยชน์สูงสุด เช่น การขายของซึ่งผู้ขายไม่ได้ผลิต ผู้ขายสามารถขอหักค่าใช้จ่ายในอัตราเหมาได้ถึงร้อยละ 80 เป็นต้น
- (3) เสียภาษีเงินได้ในอัตราก้าวหน้าตั้งแต่ร้อยละ 0, 5, 10, 15, 20, 25, 30 และ 35 ตามลำดับ ในขณะที่นิติบุคคลซึ่งตามกฎหมายจะต้องเสียภาษีเงินได้ตามปกติในอัตราร้อยละ 20
- (4) เสียภาษีตามเกณฑ์เงินสด คือ ได้รับเงินได้ปีไหน ก็เสียภาษีเงินได้ปีนั้น หากยังไม่ได้รับเงินจริง ก็ยังไม่ต้องเสียภาษีเงินได้ในขณะที่นิติบุคคลจะต้องเสียภาษีตามเกณฑ์สิทธิ

ทั้งนี้ ถึงแม้ว่าการประกอบธุรกิจในรูปแบบบุคคลธรรมดาจะมีข้อดีหลายๆ ข้อตามที่กล่าวมาแล้ว ในทางปฏิบัติยังคงมีนักธุรกิจอีกหลายท่านยังคงเลือกประกอบธุรกิจในรูปของบริษัท โดยบางท่านเลือกจัดตั้งบริษัทขึ้นใหม่ ในขณะที่บางท่านเลือกที่จะซื้อหุ้นของบริษัทจากผู้ถือหุ้นรายเดิมเพื่อที่จะได้มาซึ่งอำนาจบริหาร กำจัดคู่แข่งทางการค้าของตนและขยายเครือข่ายของตนออกไปพร้อมๆ กัน แต่ไม่ว่าท่านจะเลือกใช้วิธีใด ข้อเท็จจริงดังกล่าวชี้ให้เห็นได้โดยปริยายว่า การประกอบธุรกิจในรูปของบริษัทย่อมมีข้อดี และเป็นสาเหตุให้ท่านทั้งหลายเลือกที่จะประกอบธุรกิจในรูปของบริษัท ตัวอย่างของข้อดี เช่น ช่วยให้ท่านรับผิดชอบในหนี้สินของบริษัทในจำนวนที่จำกัดไม่เกินเงินค่างานที่ท่านค้างชำระแก่บริษัท หากท่านชำระเงินค่างานครบแล้ว ท่านจะไม่ต้องรับผิดชอบในหนี้สินของบริษัทเพิ่มเติมอีก

ในเรื่องของภาษี เท่าที่ผู้เขียนสังเกตเห็น จะเห็นได้ว่าในกรณีที่ผู้ประกอบการหลายรายเลือกประกอบธุรกิจในรูปของ

บริษัทควบคู่ไปกับการให้กู้ยืมเงินแก่บริษัทที่ตนได้จัดตั้งขึ้นมา บริษัทและผู้ประกอบธุรกิจจะได้รับสิทธิประโยชน์ด้านภาษี ดังนี้

บริษัทสามารถนำดอกเบี้ยที่ตนจ่ายให้แก่ผู้ให้กู้มาหักเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิของบริษัท เพื่อลดภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลลงได้ หากปรากฏหลักฐานว่า บริษัทได้ใช้เงินที่กู้ในการประกอบธุรกิจจริง²

ในขณะเดียวกัน ผู้ประกอบการซึ่งเป็นผู้ให้กู้จะต้องนำดอกเบี้ยที่ได้รับจากบริษัทมาเป็นเงินได้และนำไปเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในนามของผู้ประกอบการเอง แต่แม้ว่าดอกเบี้ยจะถือเป็นเงินได้ของผู้ประกอบการ แต่เพื่อวัตถุประสงค์ป้องกันผู้ประกอบการหลีกเลี่ยงภาษี ประมวลรัษฎากรจึงได้กำหนดว่า เมื่อมีการจ่ายดอกเบี้ย บริษัทต้องมีหน้าที่หักภาษีไว้และส่งกรมสรรพากร ซึ่งในทางภาษีเรียกว่า ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย ในกรณีเช่นนี้ ผู้เขียนขอตั้งข้อสังเกตเพิ่มเติมว่า กรณีที่บริษัทจ่ายดอกเบี้ยให้แก่ท่านมีลักษณะคล้ายคลึงกับกรณีที่บริษัทจ่ายเงินเดือนให้แก่ลูกจ้าง ซึ่งประมวลรัษฎากรกำหนดว่า ลูกจ้างต้องนำเงินเดือนไปเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในนามของลูกจ้าง แต่ในขณะเดียวกันประมวลรัษฎากรกำหนดหน้าที่ให้บริษัทหักภาษีไว้ล่วงหน้าเมื่อมีการจ่ายค่าจ้างเช่นกัน

นอกจากนี้ เนื่องจากประมวลรัษฎากรกำหนดว่า เมื่อมีการจ่ายดอกเบี้ยให้แก่ผู้ประกอบการ บริษัทต้องหักภาษีไว้ในอัตราร้อยละ 15 ส่งกรมสรรพากร หลังจากนั้นผู้ประกอบการมีสิทธิเลือกที่จะไม่ได้นำดอกเบี้ยที่ท่านได้รับจากบริษัทไปรวมคำนวณกับเงินได้อื่นๆ ของท่านเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาอีก จึงเท่ากับว่า ผู้ประกอบการซึ่งได้รับเงินได้ประเภทดอกเบี้ยจากบริษัทจะมีภาระภาษีจริง ๆ ครั้งเดียว ในอัตราร้อยละ 15 เท่านั้น ในขณะที่บริษัทของท่านสามารถนำดอกเบี้ยที่จ่ายให้แก่ท่านมาใช้เพื่อประหยัดภาษีเงินได้นิติบุคคลได้ถึงถึงอัตราร้อยละ 20 ไปพร้อมๆ กัน ด้วยเหตุนี้ เพราะความแตกต่างทางด้านอัตราภาษี จึงทำให้ท่านสามารถวางแผนภาษีโดยเสียภาษีถูกต้อง

² หมายเหตุ หนังสือตอบข้อหารือกรมสรรพากรที่ กค 0802/16902 ลงวันที่ 24 ธ.ค. 2530 ซึ่งสนับสนุนหลักการข้างต้น ได้วินิจฉัยว่า ดอกเบี้ยเงินกู้เฉพาะส่วนที่บริษัทนำมาใช้ในกิจการเท่านั้นที่มีสิทธินำมาถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิในรอบระยะเวลาบัญชีที่จ่ายได้ เพราะเป็นรายจ่ายเพื่อกิจการหรือเพื่อหากำไรโดยเฉพาะ ไม่ต้องห้ามตามมาตรา 65 ตรี (13) แห่งประมวลรัษฎากร และหนังสือตอบข้อหารือกรมสรรพากรที่ กค 0802/24172 - 3 ลงวันที่ 3 พ.ย. 2538 ได้วินิจฉัยว่า บริษัทกู้ยืมเงินจากธนาคารมาใช้หมุนเวียนในกิจการถือเป็นเรื่องปกติของการประกอบธุรกิจโดยทั่วไป และเจ้าพนักงานประเมินไม่มีหลักฐานใดที่แสดงว่าบริษัทกู้ยืมเงินจากธนาคารมาใช้จ่ายในทางอื่น นอกจากการประกอบกิจการ จึงเป็นรายจ่ายไม่ต้องห้ามตามมาตรา 65 ตรี (13) แห่งประมวลรัษฎากร

และประหยัดได้เสมอ หากท่านประกอบธุรกิจในรูปแบบของบริษัท ควบคู่ไปกับการให้กู้ยืมเงินแก่บริษัทที่ตนได้จัดตั้งขึ้นมา

นอกจากนี้ ผู้ประกอบการอาจจะมีหน้าที่ต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะและอากรแสตมป์จากการให้กู้ยืมเงินแก่บริษัทด้วย แต่อย่างไรก็ดี เนื่องจากภาษีธุรกิจเฉพาะและค่าอากรแสตมป์มีอัตราและจำนวนภาษีที่ต่ำ ฉะนั้น หากประกอบธุรกิจในรูปของบริษัทควบคู่ไปกับการให้กู้ยืมเงิน ท่านจะยังคงได้รับประโยชน์ในเชิงภาษีอยู่ดี ถึงแม้ว่า ข้อเท็จจริงจะปรากฏว่า ผู้ประกอบการจะอยู่ในบังคับที่จะต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะและค่าอากรแสตมป์ด้วยก็ตาม

ทั้งนี้ ในเรื่องภาษีธุรกิจเฉพาะ กรมสรรพากรได้วางหลักว่า ผู้ประกอบการหากได้กู้เงินจากธนาคาร หรือจากแหล่งเงินกู้อื่นๆ มาเพื่อนำมาปล่อยกู้ต่อให้กับบริษัทของตน จะต้องถือว่าท่านได้มีการประกอบกิจการเยี่ยงธนาคารพาณิชย์แล้ว ท่านจึงต้องนำดอกเบี้ยที่ท่านได้รับมาเสียภาษีธุรกิจเฉพาะด้วย ในทางตรงกันข้าม หากผู้ประกอบการใช้เงินของตนมาปล่อยกู้ต่อให้แก่บริษัท และท่านไม่ได้ประกอบอาชีพให้กู้ยืมเงินมาก่อน กรมสรรพากรจะไม่ถือว่าท่านได้ประกอบกิจการเยี่ยงธนาคารพาณิชย์ ผลคือท่านจึงไม่ต้องนำดอกเบี้ยที่ท่านได้รับมาเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ

นอกจากนี้ การประกอบธุรกิจในรูปของบริษัทยังมีข้อดีอีกหลายๆ ประการ เช่น

(1) ได้รับการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลลงเหลือร้อยละ 0, 15, 20 ของกำไรสุทธิ หากบริษัทมีทุนจดทะเบียนชำระแล้ว (ต้องชำระเต็มจำนวนหรือเพียงหนึ่งในสี่ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1105 วรรคท้ายก็ได้) ไม่เกิน 5 ล้านบาท ในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี

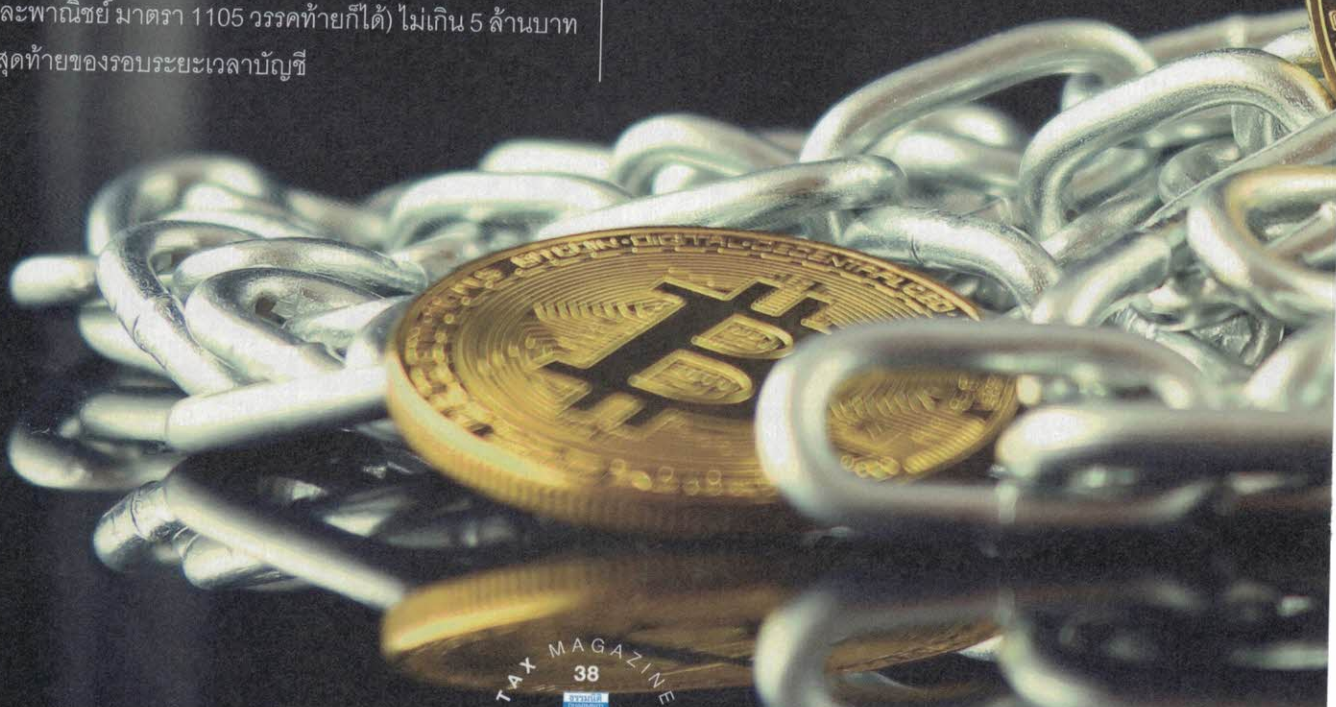
(2) กรณีประกอบกิจการเป็นโฮลดิ้งคอมปานี (Holding Company to hold shares in Thai Company) ก็จะได้รับการยกเว้นภาษี โดยไม่ต้องนำเงินปันผลที่ได้รับจากการถือหุ้นในบริษัทในประเทศไทยไปรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในประเทศไทย หากเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดในประมวลรัษฎากร

(3) กรณีประกอบกิจการเป็นโฮลดิ้งคอมปานี (Holding Company to hold shares in Offshore Company) ก็จะได้รับ การยกเว้นภาษี โดยไม่ต้องนำเงินปันผลที่ได้รับจากการถือหุ้นในบริษัทในต่างประเทศไปรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในประเทศไทย หากเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดในประมวล รัษฎากรและพระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 442

ทั้งนี้ ข้อพึงระวัง คือ หากมีการเพิ่มทุน หรือลดทุน และ ปรากฏว่าในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี มีทุนจดทะเบียน ชำระแล้ว (ทั้งหมดหรือบางส่วน) เพิ่มขึ้น หรือลดลงแล้วเหลือ ไม่เกิน 5 ล้านบาท ก็จะได้รับการลดอัตราภาษี แต่หากเกิน 5 ล้านบาท ก็ต้องเสียภาษีตามอัตราปกติด้วย

นอกจากข้อพิจารณาในเรื่องภาษี การที่ผู้ประกอบการ นำเงินมาให้บริษัทของตนกู้ยืมเงิน มีข้อดีในด้านอื่นๆ ซึ่งพอ จำแนกได้ ดังนี้

- (1) ทำให้ผู้ประกอบการมีฐานะเป็นเจ้าของบริษัท
- (2) มีสิทธิได้รับผลประโยชน์เป็นจำนวนที่แน่นอน คือ ดอกเบี้ย ต่างจากผู้ถือหุ้นที่ได้รับผลตอบแทนการลงทุนในรูป

ของเงินปันผล ซึ่งขึ้นอยู่กับผลกำไรของบริษัท และจะได้รับในปีนั้น หรือไม่ขึ้นอยู่กับบริษัทโดยที่ประชุมผู้ถือหุ้นมีมติให้จ่าย

(3) ทำให้มีสิทธิขอรับชำระเงินต้นและดอกเบี้ยส่วนที่เหลือคืนจากบริษัทได้ เมื่อสัญญาถูกระงับกำหนดระยะเวลาชำระหนี้ หรือในกรณีที่บริษัทผิดนัดชำระหนี้และสัญญาที่กำหนดผลของการผิดนัดผิดสัญญาไว้ดังกล่าว หรือเมื่อใดก็ได้ หากกระบุสิทธิเรียกร้องของผู้ประกอบการที่จะได้รับชำระเงินต้นและดอกเบี้ยคืนก่อนกำหนดดังกล่าวไว้ในสัญญา โดยไม่ต้องรอการลดทุน หรือการเลิกบริษัทและชำระบัญชี ตามวิธีการที่ข้อบังคับของบริษัท และกฎหมายกำหนด

(4) ในกรณีที่มีการเลิกบริษัทและมีการแบ่งทรัพย์สิน ผู้ประกอบการจะได้รับสิทธิที่จะขอแบ่งทรัพย์สินจากบริษัทลำดับเดียวกันกับเจ้าหนี้อื่นๆ ของบริษัทด้วย ในทางตรงกันข้าม หากผู้ประกอบการไม่มีฐานะเป็นเจ้าหนี้ของบริษัท เมื่อมีการแบ่งทรัพย์สิน ในทางกฎหมาย จะต้องแบ่งชดเชยคืนให้แก่เจ้าหนี้ของบริษัทก่อน เหลือเท่าไรจึงค่อยแบ่งให้แก่ผู้ประกอบการซึ่งเป็นผู้ถือหุ้น

การประกอบธุรกิจในรูปแบบของบริษัท มีข้อดีและข้อพึงระวังที่สำคัญ ดังนี้

(1) บริษัทจะต้องรับรายได้ต้องถือตามเกณฑ์สิทธิ คือ หากรายได้เกิดขึ้นในรอบระยะเวลาบัญชีใด แม้จะยังไม่ได้รับในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น ก็ต้องนำมาถือเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น ผลคือ บริษัทจะต้องนำรายได้ที่เกิดขึ้นมาเสียภาษีเงินได้ แม้ว่าบริษัทจะยังไม่ได้รับเงินก็ตาม ทางแก้คือ การสร้างยอดรายจ่ายมาหักกับยอดรายได้ หรือในกรณีที่บริษัทมีผลขาดทุนจากการประกอบการในปีก่อนๆ ก็สามารถนำผลขาดทุนดังกล่าวมาหักกับรายได้ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันหรืออนาคต เพื่อลดกำไรสุทธิที่ต้องเสียภาษีเงินได้ก็ได้

(2) ในกรณีที่บริษัทใช้ที่อยู่ของผู้ประกอบการเป็นที่ตั้งสำนักงาน ผู้ประกอบการจะต้องระมัดระวังและปฏิบัติให้ถูกต้อง เช่น ควรที่จะมีการคิดค่าเช่าระหว่างกันตามราคาตลาด เพราะท่านกับบริษัทของท่านถือว่าเป็นคนละนิติบุคคลกัน โดยผู้ประกอบการจะต้องนำค่าเช่าที่ตนได้รับมาเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาให้ถูกต้องด้วย อย่างไรก็ตาม ผู้เขียนขอเรียนให้ท่านทราบว่า ท่านยังคงได้ประโยชน์ในเชิงภาษีอยู่ดี เพราะบริษัทสามารถนำค่าเช่าที่จ่ายให้แก่ท่านมาหักเป็นรายจ่ายเพื่อลดจำนวนภาษีเงินได้นิติบุคคลลงได้ด้วย

ในท้ายที่สุดนี้ หากท่านมีข้อสงสัย หรือประสงค์จะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเชิงกฎหมายกับผู้เขียน ท่านสามารถติดต่อกับผู้เขียนได้ทาง lirlit.benjaadvisory@gmail.com ครับ

เอกสารแนบท้ายฉบับที่ 1

เลขที่หนังสือ : กค 0811/05502

วันที่ : 11 มิถุนายน 2542

เรื่อง : ภาษีเงินได้และภาษีธุรกิจเฉพาะ กรณีการให้กู้ยืมเงิน

ข้อกฎหมาย : มาตรา 48, มาตรา 50, มาตรา 65 ตี, มาตรา 91/2, มาตรา 104

ข้อหารือ : บริษัท จำเป็นต้องกู้ยืมเงินจากธนาคารพาณิชย์ แต่ปัจจุบันบริษัท ต้องประสบปัญหาเกี่ยวกับการขอกู้เงินจากธนาคารพาณิชย์เป็นอย่างมาก เพราะธนาคารพิจารณาปล่อยสินเชื่อให้กับบริษัท น้อยมาก ทำให้เป็นปัญหากับบริษัท อย่างยิ่ง บริษัท จึงหาทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยแจ้งให้กับผู้ถือหุ้นของบริษัท กรรมการของบริษัท และพนักงานของบริษัท ว่า ถ้าบุคคลต่างๆ เหล่านี้มีเงินของตนเอง หากประสงค์จะให้บริษัท กู้ยืมบริษัท ก็พร้อมที่จะกู้ยืมโดยให้ดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 9.0 ต่อปี และบริษัท จะจ่ายดอกเบี้ยให้เป็นรายเดือน แต่มีเงื่อนไขว่าเงินที่บุคคลต่างๆ เหล่านี้นำมาให้กับบริษัท กู้จะต้องเป็นเงินของตนเองเท่านั้น จะนำเงินของคนอื่นมารวมให้กู้ด้วยไม่ได้เป็นอันขาด และในการกู้ยืมดังกล่าว บริษัท จะทำสัญญากู้ยืมเป็นลายลักษณ์อักษรให้ทุกคน ขอทราบ

1. ในกรณีที่บริษัท จ่ายดอกเบี้ยให้กับบุคคลผู้ให้กู้ยืมดังกล่าว บริษัท จะต้องหักภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ที่จ่าย หรือไม่ ถ้าต้องหักจะต้องหักในอัตราใด

2. บุคคลผู้ให้กู้ยืมดังกล่าว จะมีสิทธิเลือกไม่นำดอกเบี้ยที่ได้รับจากบริษัท มารวมยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีตอนสิ้นปีได้หรือไม่

3. การที่บุคคลผู้ให้กู้ยืมดังกล่าว นำเงินของตนเองมาให้กับบริษัท กู้ตามข้อเท็จจริงข้างต้น และได้รับดอกเบี้ยจากบริษัท เป็นรายเดือนจะต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะหรือไม่ และถ้าบริษัท จ่ายดอกเบี้ยให้ปีละครั้งจะต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะหรือไม่ ถ้าต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ ผู้ให้กู้จะต้องจดทะเบียนภาษีธุรกิจเฉพาะหรือไม่

4. สัญญากู้ยืมจะต้องปิดอากรแสตมป์หรือไม่ และถ้าจะต้องปิดอากรแสตมป์จะต้องซื้ออากรแสตมป์มาปิดทับ หรือต้องเสียอากรแสตมป์เป็นตัวเงิน

5. ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่บริษัท จ่ายกับผู้ให้กู้ซึ่งเป็นผู้ถือหุ้น กรรมการ และพนักงานของบริษัท จะนำมาหักเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเสียภาษีได้หรือไม่

แนววินิจฉัย : 1. กรณีตาม 1 และ 2 บริษัท จ่ายดอกเบี้ยเงินกู้ยืมให้แก่บุคคลผู้ให้กู้ยืม บริษัท มีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ 15.0 ตามมาตรา 50 (2) (ข) แห่งประมวลรัษฎากร และบุคคลผู้ให้กู้ยืมดังกล่าวมีสิทธิเลือกเสียภาษีโดยไม่นำดอกเบี้ยที่ได้รับดังกล่าวไปรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามมาตรา 48 (1) และ (2) แห่งประมวลรัษฎากร เมื่อถึงกำหนดยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ก็ได้ ทั้งนี้ ตามมาตรา 48 (3) (ก) แห่งประมวลรัษฎากร

2. กรณีตาม 3 การที่บุคคลธรรมดาผู้ให้กู้ยืมเงินแก่บริษัท ได้นำเงินของตนเองมาให้กับบริษัท กู้ยืม หากบุคคลดังกล่าวมิได้มีการประกอบอาชีพให้กู้ยืมเงินมาก่อน และการให้กู้ยืมเงินดังกล่าวมิได้มีการหาเงินจากที่อื่นมาโดยการกู้ยืมอยู่ด้วย การให้กู้ยืมเงินดังกล่าวไม่เข้าลักษณะเป็นการประกอบกิจการโดยปกติเยี่ยงธนาคารพาณิชย์ตามมาตรา 91/2 (5) แห่งประมวลรัษฎากร จึงไม่ต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะแต่อย่างใด

3. กรณีตาม 4 สัญญากู้ยืมเงินดังกล่าวต้องเสียอากรแสตมป์ตามลักษณะแห่งตราสาร 5. แห่งบัญชีอัตราอากรแสตมป์ โดยวิธีการปิดแสตมป์ทับเอกสารสัญญากู้ยืมเงิน

4. กรณีตาม 5 บริษัท จ่ายดอกเบี้ยเงินกู้ยืมให้แก่บุคคลผู้ให้กู้ยืม หากเป็นการกู้ยืมเงินมาเพื่อใช้ในการประกอบกิจการของบริษัท บริษัท ย่อมนำมาถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลได้ ไม่ต้องห้ามตามมาตรา 65 ตี (13) แห่งประมวลรัษฎากร

เลขคู่ : 62/27909

เอกสารแนบท้ายฉบับที่ 2

- เลขที่หนังสือ : กค 0706/3184
- วันที่ : 18 เมษายน 2549
- เรื่อง : ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและภาษีธุรกิจเฉพาะ กรณีดอกเบี้ยจากการให้กู้ยืม
- ข้อกฎหมาย : มาตรา 48 (1) (2) มาตรา 48 (3) (ก) มาตรา 50 (2) (ข) และมาตรา 91/2 (5) แห่งประมวลรัษฎากร
- ข้อหารือ : นาย ส. เป็นกรรมการและผู้ถือหุ้นมากกว่าร้อยละ 25 ของบริษัท ข. และบริษัท น. จำกัด โดยนาย ส. ได้ให้บริษัท ข. จำกัด กู้ยืมเงินจำนวน 10,000,000 บาท ซึ่งเป็นการให้กู้ยืมเงินครั้งแรกและครั้งเดียวเพื่อใช้ในการบริหารงาน นาย ส. จะได้รับดอกเบี้ยและถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ 15.0 นอกจากนี้ นาย ส. ได้ให้บริษัท น. จำกัด กู้ยืมเงินจำนวน 2,000,000 บาท เพื่อใช้ในการดำเนินธุรกิจ และบริษัท น. จำกัด จำเป็นต้องกู้ยืมเงินจากธนาคารพาณิชย์เพื่อซื้ออสังหาริมทรัพย์ โดยใช้เครดิตส่วนตัวของนาย ส. ค้ำประกันเงินกู้ ต่อมาธนาคารได้ล้างเงินต้นและดอกเบี้ยในชื่อของบริษัท น. จำกัด ออกไป พร้อมทั้งตัดเงินในบัญชีส่วนตัวของนาย ส. แทน ในขณะที่เดียวกันบริษัท น. จำกัด จะล้างบัญชีหนี้สินในรายการเงินกู้จากธนาคารและบันทึกบัญชีหนี้สินเงินกู้ยืมจากกรรมการแทน ทั้งนี้ บริษัท ข. ได้จ่ายดอกเบี้ยทั้งเงินกู้ยืมจำนวน 2,000,000 บาท และเงินกู้ยืมจากการตัดบัญชีของธนาคาร จึ่งหารือว่า
1. กรณีที่บริษัททั้งสองจ่ายดอกเบี้ยให้กับนาย ส. และบริษัททั้งสองได้หักภาษี ณ ที่จ่าย แล้ว นาย ส. จะมีสิทธิเลือกไม่นำดอกเบี้ยที่ได้รับจากบริษัททั้งสองไปรวมคำนวณภาษีกับเงินได้อื่นตอนสิ้นปีได้หรือไม่
 2. เมื่อนาย ส. ได้รับดอกเบี้ยในแต่ละคราว นาย ส. จะต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะหรือไม่ ถ้าต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ จะต้องจดทะเบียนภาษีธุรกิจเฉพาะหรือไม่
- แนววินิจฉัย : 1. กรณีตามข้อเท็จจริงข้างต้น บริษัททั้งสองจ่ายดอกเบี้ยเงินกู้ยืมให้แก่บุคคลผู้ให้กู้ยืม บริษัททั้งสองมีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ 15.0 ของเงินได้ตามมาตรา 50 (2) (ข) แห่งประมวลรัษฎากร และนาย ส. ซึ่งเป็นบุคคลผู้ให้กู้ยืมดังกล่าวมีสิทธิเลือกเสียภาษี โดยไม่นำดอกเบี้ยที่ได้รับนั้นไปรวมคำนวณกับเงินได้อื่นเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เมื่อถึงกำหนดยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาก็ได้ ทั้งนี้ ตามมาตรา 48 (1) (2) และมาตรา 48 (3) (ก) แห่งประมวลรัษฎากร
2. กรณีบุคคลธรรมดานำเงินของตนให้บุคคลอื่นกู้ยืม หากเป็นการให้กู้ยืมเงินโดยประกอบการเป็นอาชีพเพื่อให้ได้รับดอกเบี้ย การให้กู้ยืมดังกล่าวเข้าลักษณะเป็นการประกอบกิจการโดยปกติเยี่ยงธนาคารพาณิชย์ อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะตามมาตรา 91/2 (5) แห่งประมวลรัษฎากร ดังนั้น นาย ส. ซึ่งเป็นผู้ประกอบการดังกล่าวจึงมีหน้าที่ต้องจดทะเบียนภาษีธุรกิจเฉพาะและเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ
- เลขคู่ : 69/34093

แนะนำหลักสูตร

60 Technic เพื่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล

วันอังคารที่ 17 กรกฎาคม 2561 เวลา 09.00-16.30 น.

ณ โรงแรม Intercontinental Bangkok Hotel โดย... อาจารย์วิชัย จิริงเกียรติ

Ins. (02) 555-0700 กด 1 www.dst.co.th

ขาย

อสังหาริมทรัพย์

ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม
หรือไม่

¹ ผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายภาษีสรรพากร กรรมการพิจารณาพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 44)

ตามประมวลรัษฎากรได้กำหนดให้กิจการขายอสังหาริมทรัพย์เป็นทางค้าหรือหากำไรอยู่ในบังคับต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะตามมาตรา 91/2 (6) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งกรณีที่จะพิจารณาว่าการขายอสังหาริมทรัพย์ใดเป็นทางค้าหรือหากำไรหรือไม่ กฎหมายได้กำหนดให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกา โดยปัจจุบันได้มีการกำหนดไว้ตามพระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 342) พ.ศ. 2541 ไว้ดังนี้

มาตรา 4 ให้การขายอสังหาริมทรัพย์เฉพาะที่ต้องจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมดังต่อไปนี้ เป็นการขายอสังหาริมทรัพย์เป็นทางค้าหรือหากำไรที่ต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะตามมาตรา 91/2 (6) แห่งประมวลรัษฎากร

(1) การขายอสังหาริมทรัพย์ของผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้ทำการจัดสรรที่ดิน ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการจัดสรรที่ดิน

(2) การขายห้องชุดของผู้ประกอบกิจการซึ่งเป็นผู้ขอจดทะเบียนอาคารชุด ตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด

(3) การขายอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นอาคารที่สร้างขึ้นเพื่อขาย รวมถึงการขายที่ดินอันเป็นที่ตั้งของอาคารดังกล่าว

(4) การขายอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่เข้าลักษณะตาม (1) (2) หรือ (3) เฉพาะกรณีที่มีการแบ่งขายหรือมีการแบ่งแยกไว้เพื่อขาย โดยได้จัดทำถนนหรือสิ่งสาธารณูปโภคอื่น หรือให้คำมั่นว่าจะจัดให้มีสิ่งดังกล่าว

(5) การขายอสังหาริมทรัพย์ที่ผู้ขายมีไว้ในประกอบการเฉพาะของนิติบุคคลตามมาตรา 77/1 แห่งประมวลรัษฎากร

(6) การขายอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่เข้าลักษณะตาม (1) (2) (3) (4) หรือ (5) ที่ได้กระทำภายใน 5 ปี นับแต่วันที่ได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์นั้น เว้นแต่

(ก) การขายหรือการถูกเวนคืน ตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์

(ข) การขายอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยทางมรดก

(ค) การขายอสังหาริมทรัพย์ที่ใช้เป็นสถานที่อยู่อาศัย อันเป็นแหล่งสำคัญที่ผู้ขายมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน ตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 1 ปี นับแต่วันที่ได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์นั้น ในกรณีที่ที่ดินและอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างตาม (ค) ได้มาไม่พร้อมกัน กำหนดเวลา 5 ปี

ตามความใน (6) ให้ถือตามระยะเวลาการได้มาซึ่งที่ดินหรืออาคาร หรือสิ่งปลูกสร้างที่ได้มาภายหลัง

(ง) การโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์โดยไม่มีค่าตอบแทนให้แก่บุตรชอบด้วยกฎหมายของตน แต่ไม่รวมถึงบุตรบุญธรรม

(จ) การโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์ทางมรดกให้แก่ทายาทโดยธรรมหรือผู้รับพินัยกรรมซึ่งเป็นทายาทโดยธรรม

(ฉ) การโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์ ให้แก่ส่วนราชการหรือองค์การของรัฐบาลตามมาตรา 2 แห่งประมวลรัษฎากร โดยไม่มีค่าตอบแทน

(ช) การแลกเปลี่ยนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์กับส่วนราชการหรือองค์การของรัฐบาลตามมาตรา 2 แห่งประมวลรัษฎากร เฉพาะในกรณีที่ส่วนราชการหรือองค์การของรัฐบาลนั้นมิได้มีการจ่ายค่าตอบแทนเป็นอย่างอื่น นอกจากอสังหาริมทรัพย์ที่แลกเปลี่ยนนั้น

มีปัญหาว่า ถ้าการขายอสังหาริมทรัพย์นั้นไม่เข้ากรณีที่จะต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ จะต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มหรือไม่ ซึ่งกรณีที่ไม่ต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ เนื่องจากไม่เข้าหลักเกณฑ์ที่เป็น

การขายอสังหาริมทรัพย์เป็นทางค้าหรือหากำไร เช่น

ตัวอย่างที่ 1 บริษัทฯ ทำสัญญาเช่าที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างกับบริษัทผู้ให้เช่าเมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม 2550 กำหนดเวลา 3 ปี และต่ออายุได้อีก 12 ปี โดยมีข้อตกลงว่าเมื่อสิ้นสุดสัญญาเช่าให้บรรดาสິงปลูกสร้างที่บริษัทฯ ปลูกสร้างในที่ดินดังกล่าวตกเป็นของบริษัทผู้ให้เช่า โดยบริษัทฯ ได้ก่อสร้างอาคารใหม่ เลขที่ 41/61 ลงในที่ดินดังกล่าว ต่อมาเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2555 บริษัทฯ ได้ทำสัญญาให้เช่าช่วงที่ดินกับบริษัท ส. จำกัด โดยให้เช่าช่วงที่ดินบางส่วนในบริเวณที่เช่านั้น ตามหนังสือยินยอมของบริษัทผู้ให้เช่า และทำสัญญาขายอาคารและสิ่งปลูกสร้างใหม่ เลขที่ 41/61 ให้แก่บริษัท ส. จำกัด เมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2555 โดยไม่มีการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามกฎหมายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ กรณีดังกล่าว การที่บริษัทฯ ได้นำที่ดินบางส่วนที่เช่ามาจากผู้ให้เช่าให้บริษัท ส. จำกัด เช่าช่วง โดยได้รับความยินยอมจากผู้ให้เช่าตามมาตรา 544 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เงินค่าตอบแทนจากการให้เช่าช่วงที่ดินซึ่งบริษัทฯ ได้รับ ถือเป็น

เงินได้จากการให้เช่าทรัพย์สินตามมาตรา 40 (5) (ก) แห่งประมวลรัษฎากร บริษัท ส. จำกัด ผู้เช่าซึ่งเป็นผู้จ่ายเงินมีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ 5.0 ของค่าเช่า ตามข้อ 6 (2) ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป.4/2528ฯ ดังนั้น การที่บริษัท ได้นำที่ดินบางส่วนที่เช่ามาจากผู้ให้เช่าให้บริษัท ส. จำกัด เช่าช่วง ซึ่งเป็นการให้เช่าอสังหาริมทรัพย์อย่างหนึ่ง อันเป็นกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 81 (1) (ค) แห่งประมวลรัษฎากร บริษัทฯ จึงไม่ต้องนำคำตอบแทนที่ได้รับจากการให้เช่าช่วงจากบริษัท ส. จำกัด ไปคำนวณเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม และไม่มีสิทธิเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากบริษัท ส. จำกัด แต่อย่างใด

กรณีบริษัทฯ ได้ก่อสร้างอาคารใหม่ เลขที่ 41/61 ในบริเวณที่ดินที่เช่าเพื่อใช้เป็นอาคารสำนักงานใหญ่ของบริษัทฯ และเมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2555 บริษัทฯ ได้ทำสัญญาขายอาคารและสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวให้แก่บริษัท ส. จำกัด จำนวน 7,500,000 บาท พร้อมโอนกรรมสิทธิ์อาคารและสิ่งปลูกสร้างให้แก่บริษัท ส. จำกัด เพื่อใช้เป็นสถานประกอบการของบริษัท ส. จำกัด โดยไม่ได้จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามกฎหมายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ กรณีดังกล่าว การที่บริษัทฯ ได้ขายอาคารใหม่ เลขที่ 41/61 ซึ่งเป็นสิ่งปลูกสร้างที่ติดอยู่กับที่ดินอันมีลักษณะเป็นการถาวร จึงเป็นอสังหาริมทรัพย์ตามมาตรา 139 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เข้าลักษณะเป็นอสังหาริมทรัพย์ที่มีไว้ในการประกอบกิจการ การโอนขายอาคารและสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวจึงถือเป็นการขายอสังหาริมทรัพย์ที่ผู้ขายมีไว้ในการประกอบกิจการ หากการโอนกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวไม่ต้องจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม บริษัทฯ จึงไม่มีหน้าที่ต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ ทั้งนี้ ตามมาตรา 91/2 (6) และมาตรา 91/8 วรรคสาม แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับมาตรา 4 (5) แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการขายอสังหาริมทรัพย์เป็นทางค้าหรือหากำไร (ฉบับที่ 342) พ.ศ. 2541 (หนังสือกรมสรรพากรที่ กค 07022/9937 ลงวันที่ 2 พฤศจิกายน 2558)

ตัวอย่างที่ 2 นาย ส. และนางสาว ข. ได้ร่วมกันซื้อที่ดินมีโฉนดพร้อมสิ่งปลูกสร้างเมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2538 โดยมีได้มีการแบ่งกำหนดส่วนของการถือกรรมสิทธิ์ไว้ จึงถือว่าเป็นเจ้าของรวมและมีส่วนเท่ากันตามมาตรา 1357 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต่อมาทั้ง 2 คนได้ร่วมกันขายที่ดิน

พร้อมสิ่งปลูกสร้างที่ชื่อมาดังกล่าว เมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม 2550 กรณีดังกล่าว จึงเป็นการขายอสังหาริมทรัพย์เมื่อพ้นระยะเวลาเกินกว่า 5 ปี นับแต่วันที่ได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ในที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง ไม่เข้าลักษณะเป็นการขายอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นทางการค้าหรือหากำไร จึงไม่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะตามมาตรา 91/2 (6) แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับมาตรา 4 (6) แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการขายอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นทางการค้าหรือหากำไร (ฉบับที่ 342) พ.ศ. 2541 (หนังสือกรมสรรพากรที่ กค 0702/5562 ลงวันที่ 22 กรกฎาคม 2553)

ตัวอย่างที่ 3 สามีภริยาซึ่งจดทะเบียนสมรส ได้ร่วมกันซื้อที่ดินหรือที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง และต่อมาได้ร่วมกันขายที่ดินหรือที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างดังกล่าว เมื่อพ้นระยะเวลาเกินกว่า 5 ปี นับแต่วันได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าว กรณีดังกล่าวไม่เข้าลักษณะเป็นการขายอสังหาริมทรัพย์เป็นทางการค้าหรือหากำไรจึงไม่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะตามมาตรา 91/2 (6) แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับมาตรา 4 (6) แห่งพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 342) พ.ศ. 2541 (หนังสือกรมสรรพากรที่ กค 0702/5562 ลงวันที่ 22 กรกฎาคม 2553)

จากข้อกฎหมายและตามตัวอย่างที่ยกขึ้นมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า การขายอสังหาริมทรัพย์มีภาระภาษีทางอ้อมอยู่ประเด็นเดียวว่าต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะหรือไม่ ซึ่งไม่ได้เกี่ยวกับภาระภาษีมูลค่าเพิ่ม เมื่อขายอสังหาริมทรัพย์จึงต้องไปพิจารณาว่าจะต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะหรือไม่ ถ้าไม่ต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะเนื่องจากไม่เข้าหลักเกณฑ์ตามกฎหมายแล้ว ก็ไม่มีกรณีที่จะต้องไปพิจารณาเกี่ยวกับภาระภาษีมูลค่าเพิ่มแต่อย่างใด โดยในการพิจารณาภาระภาษีในการโอนอสังหาริมทรัพย์จะพิจารณาเฉพาะการเสียภาษีธุรกิจเฉพาะหรือไม่เท่านั้น ซึ่งหากไม่เข้าลักษณะที่ต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะแล้ว ก็เป็นอันไม่ต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะหรือภาษีมูลค่าเพิ่มแต่อย่างใด

ตัวอย่าง บริษัทฯ ได้ทำการประมูลและทำสัญญาก่อสร้างอาคารกับกระทรวงฯ โดยสัญญาดังกล่าวมีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

1. กระทรวงฯ ยินยอมให้บริษัทฯ ใช้ที่ดินของกระทรวงฯ เพื่อทำการก่อสร้างอาคารห้างสรรพสินค้า โดยใช้ทุนทรัพย์ของบริษัทฯ แต่ฝ่ายเดียว และให้บริษัทฯ มีสิทธิเช่าที่ดินและอาคารดังกล่าวเป็นเวลา 15 ปี ตามสัญญาเมื่อก่อสร้างอาคารเสร็จสมบูรณ์แล้ว บริษัทฯ จะต้องส่งมอบและยกกรรมสิทธิ์ในอาคาร

ให้แก่กระทรวงฯ ทันที โดยบริษัทฯ จะมีสิทธิเช่าอาคารหรือนำไปให้บุคคลอื่นเช่า โดยบริษัทฯ อ้างว่าการดำเนินกิจการจะแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ให้บุคคลทั่วไปเช่าช่วงพื้นที่ของอาคารห้างสรรพสินค้า และให้บริการสาธารณูปโภคภายในและภายนอกอาคาร เช่น การรักษาความสะอาด การจัดยามรักษาการณ์ การจัดไฟส่องสว่าง และการจัดอุปกรณ์อำนวยความสะดวกอื่นๆ

ภาระภาษีที่เกี่ยวข้องในกรณีดังกล่าวมีดังนี้

1. ภาษีเงินได้นิติบุคคลและภาษีมูลค่าเพิ่ม

1.1 รายจ่ายที่บริษัทฯ ใช้จ่ายไปเพื่อการก่อสร้าง การตกแต่ง การติดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวก และระบบสาธารณูปโภคทั้งภายในและภายนอกอาคาร ซึ่งกรรมสิทธิ์ในอาคาร สิ่งตกแต่ง และสาธารณูปโภคต่างๆ ดังกล่าว จะตกเป็นของกระทรวงฯ ทันทีเมื่อการก่อสร้างเสร็จสมบูรณ์ โดยบริษัทฯ จะได้สิทธิการเช่าหรือนำไปให้บุคคลอื่นเช่าต่อ ถือเป็นรายจ่ายเพื่อการได้มาซึ่งสิทธิการเช่าอันเป็นรายจ่ายที่มีลักษณะเป็นการลงทุนต้องห้าม มิให้นำไปถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิตามมาตรา 65 ตี (5) แห่งประมวลรัษฎากร แต่บริษัทฯ มีสิทธินำมาหักเป็นค่าเสื่อมและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชีได้

ตามมาตรา 65 ทวิ (2) แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับมาตรา 4 (3) แห่งพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 145) พ.ศ. 2527

1.2 กรณีบริษัทฯ ก่อสร้างอาคารและยกกรรมสิทธิ์ในอาคารนั้นให้แก่กระทรวงฯ ทันทีเมื่อการก่อสร้างเสร็จสมบูรณ์ ภาษีซื้อทั้งหมดที่เกิดจากการก่อสร้างอาคารดังกล่าว เข้าลักษณะเป็นภาษีซื้อต้องห้าม มิให้นำไปหักออกจากภาษีขายในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 82/3 แห่งประมวลรัษฎากร ทั้งนี้ ตามมาตรา 82/5 (6) แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับข้อ 2 (4) ของประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 42) เรื่อง การกำหนดภาษีซื้อที่ไม่ให้นำไปหักในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามมาตรา 82/5 (6) แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ 29 ธันวาคม พ.ศ. 2535 โดยภาษีซื้อดังกล่าวไม่เข้าลักษณะเป็นรายจ่ายต้องห้ามในการคำนวณกำไรสุทธิ ตามมาตรา 65 ตี (6 ทวิ) แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับมาตรา 3 แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยภาษีซื้อที่ให้อัตราเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิ (ฉบับที่ 243) พ.ศ. 2534 แต่เนื่องจากเป็นรายจ่ายเกี่ยวกับการได้มาซึ่งสิทธิการเช่าอันเป็นรายจ่ายที่มีลักษณะเป็นการลงทุน จึงต้องห้ามมิให้นำไป

ถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิตามมาตรา 65 ตี (5) แห่งประมวลรัษฎากร อย่างไรก็ตาม บริษัทฯ มีสิทธินำภาษีซื้อจากการก่อสร้างอาคารดังกล่าวมารวมเป็นต้นทุนเพื่อการได้มาซึ่งสิทธิการเช่าเพื่อหักค่าเสื่อมและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินรวมกับรายจ่ายตาม 1.1 ได้

1.3 ภาษีซื้อที่เกิดจากการซ่อมแซมและบำรุงรักษาอาคาร หากอาคารดังกล่าวเป็นอาคารที่บริษัทฯ ให้ผู้อื่นเช่าพื้นที่ของอาคารทั้งหมด ซึ่งเป็นกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 81 (1) (ต) แห่งประมวลรัษฎากร ถือเป็นภาษีซื้อที่เกิดจากรายจ่ายของกิจการประเภทที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ซึ่งเป็นภาษีซื้อต้องห้าม มิให้นำไปหักออกจากภาษีขาย ตามมาตรา 82/5 (6) แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับข้อ 2 (3) ของประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 42)ฯ ลงวันที่ 29 ธันวาคม พ.ศ. 2535 โดยภาษีซื้อดังกล่าวถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิได้ตามมาตรา 65 ตี (6 ทวิ) แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับมาตรา 3 แห่งพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 243) พ.ศ. 2534 ดังนั้น หากการซ่อมแซมอาคารดังกล่าวเป็นการซ่อมแซมให้คงสภาพเดิม บริษัทฯ มีสิทธินำภาษีซื้อจากการซ่อมแซมมาหักเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล

1.4 กรณีเงินประกันที่บริษัทฯ เรียกเก็บจากลูกค้าตามสัญญาเช่าพื้นที่และสัญญาให้บริการ เพื่อเป็นประกันการชำระค่าเช่าและค่าบริการประกันความเสียหายอันอาจเกิดขึ้นกับสถานที่เช่าและทรัพย์สินที่ให้บริการ และประกันกรณีที่มีการผิดสัญญา โดยบริษัทฯ จะคืนเงินประกันให้แก่ลูกค้าเต็มจำนวนภายใน 30 วัน หลังจากการเช่าหรือการบริการสิ้นสุดลงโดยไม่คิดดอกเบี้ย แต่ในกรณีที่ลูกค้ากระทำผิดสัญญาหรือมีความเสียหายที่ลูกค้าต้องรับผิดชอบ บริษัทฯ จะบอกกล่าวให้ลูกค้าแก้ไขหรือชำระค่าเสียหาย โดยบอกกล่าวล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 15 วัน หากลูกค้าไม่แก้ไขหรือชำระค่าเสียหาย บริษัทฯ จะนำเงินประกันดังกล่าวมาชดเชยค่าเสียหายทั้งหมดหรือบางส่วน บริษัทฯ ได้เรียกเก็บเงินประกันตามขนบธรรมเนียมประเพณีทางธุรกิจ โดยมีเงื่อนไขการคืนเงินประกันว่า บริษัทฯ จะคืนเงินประกันให้แก่ลูกค้าเต็มจำนวนภายใน 30 วัน หลังจากการเช่าหรือการบริการสิ้นสุดลงและในกรณีที่ลูกค้าผิดสัญญาหรือมีความเสียหายที่ลูกค้าต้องรับผิดชอบ บริษัทฯ สามารถนำเงินประกันดังกล่าวมาชดเชยค่าเสียหายทั้งหมดหรือบางส่วนได้ เงินประกันดังกล่าวจึงไม่เข้าหลักเกณฑ์ตามข้อ 3 (2) ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป. 73/2541ฯ ลงวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2541 บริษัทฯ ต้องนำเงินประกันมารวมคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่ม

แนะนำหลักสูตร

155 ประเด็นปัญหา ภาษีมูลค่าเพิ่ม

วันศุกร์ที่ 13 กรกฎาคม 2561

เวลา 09.00-16.30 น.

ณ โรงแรมดิเอมเบอร์อัลด์ (ก.รัชดาภิเษก)

โดย... อาจารย์ชุมพร เสนุสย

Ins. (02) 555-0700 กด 1 www.dst.co.th

ให้เข้าทรัพย์สินหรือให้บริการ หรือจะนำมาเฉลี่ยตามส่วนแห่งจำนวนปีตามสัญญา และนำมารวมคำนวณเป็นรายได้ในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มให้เข้าทรัพย์สินหรือให้บริการก็ได้ สำหรับภาษีมูลค่าเพิ่ม บริษัทฯ ต้องนำเงินประกันมารวมคำนวณเป็นมูลค่าของฐานภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 79 แห่งประมวลรัษฎากร และการจ่ายเงินประกันดังกล่าว ถือเป็นการจ่ายเงินได้เนื่องจากการให้เข้าทรัพย์สินและการให้บริการทั้งจำนวน ดังนั้น เมื่อลูกค้าที่เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลจ่ายเงินประกันดังกล่าว จึงต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ 5.0 สำหรับกรณีการเช่า และในอัตราร้อยละ 3.0 สำหรับกรณีการบริการ ทุกครั้งที่มีการจ่ายเงิน ทั้งนี้ ตามข้อ 2 ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ป.73/2541ฯ ลงวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2541

1.5 ภาษีซื้อที่เกิดจากการซื้อสินค้าหรือการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกและสาธารณูปโภคภายในและภายนอกอาคาร ซึ่งบริษัทฯ ได้ให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกและสาธารณูปโภคและเรียกเก็บค่าบริการจากผู้เช่าอาคารแยกต่างหากจากค่าเช่าการให้บริการดังกล่าวอยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 77/1 (10) และมาตรา 77/2 (1) แห่งประมวลรัษฎากร ดังนั้น หากภาษีซื้อดังกล่าวไม่ใช่ภาษีซื้อต้องห้ามตามมาตรา 82/5 แห่งประมวลรัษฎากร บริษัทฯ ย่อมมีสิทธินำภาษีซื้อมาหักออกจากภาษีขายในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 82/3 แห่งประมวลรัษฎากร อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่บริษัทฯ ได้โอนทรัพย์สินที่เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกและสาธารณูปโภคให้กระทรวงฯ เมื่อก่อสร้างเสร็จสมบูรณ์ ถือเป็นการ "ขาย" สินค้าตามมาตรา 77/1 (8) และ (9) แห่งประมวลรัษฎากร บริษัทฯ

จึงต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการโอนทรัพย์สินดังกล่าว เมื่อความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นด้วย

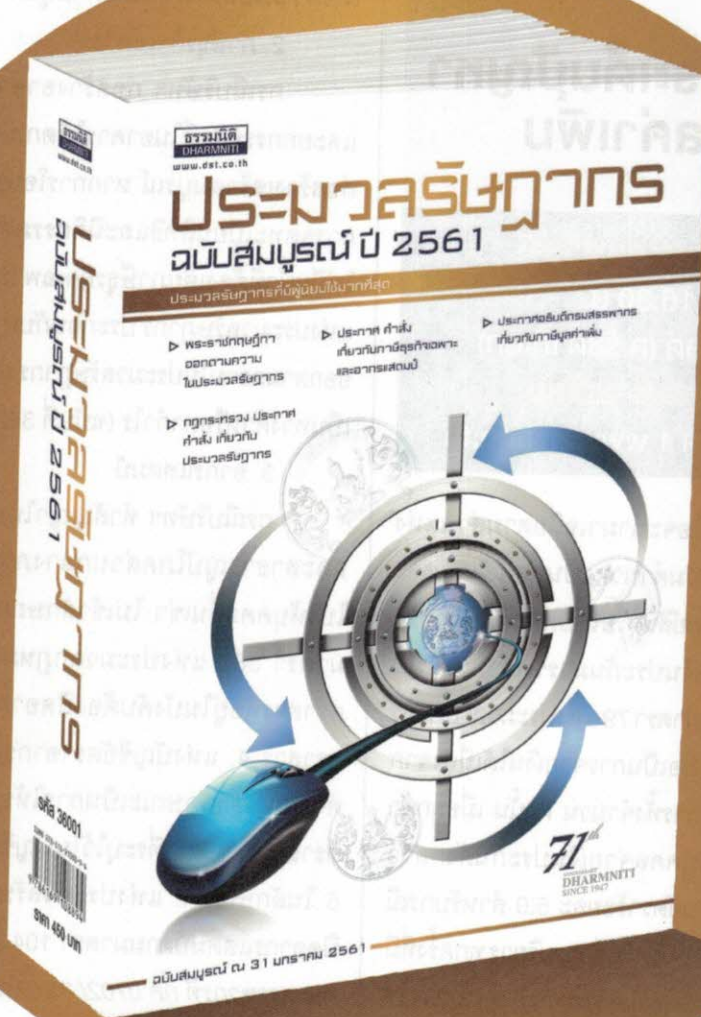
2. ภาษีธุรกิจเฉพาะ

กรณีบริษัทฯ ก่อสร้างอาคารลงบนที่ดินของกระทรวงฯ และยกกรรมสิทธิ์ในอาคารให้ตกเป็นของกระทรวงฯ ทั้งนี้ที่การก่อสร้างเสร็จสมบูรณ์ หากการโอนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวไม่มีการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมต่อเจ้าพนักงานที่ดิน บริษัทฯ ไม่มีหน้าที่ต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะตามมาตรา 91/8 วรรคสาม แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับมาตรา 4 แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการขายอสังหาริมทรัพย์เป็นทางค้าหรือหากำไร (ฉบับที่ 342) พ.ศ. 2541

3. อาคารแถมฟรี

กรณีบริษัทฯ ทำสัญญาให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกและสาธารณูปโภคส่วนกลางภายในอาคารที่บริษัทฯ จะนำไปให้บุคคลอื่นเช่า ไม่เข้าลักษณะเป็นสัญญาจ้างทำของตามมาตรา 587 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งเป็นตราสารที่อยู่ในบังคับต้องปิดอาคารแถมฟรี ตามลักษณะแห่งตราสาร 4. แห่งบัญชีอัตราอาคารแถมฟรี แต่สัญญาให้บริการดังกล่าวเข้าลักษณะเป็นการให้บริการ ซึ่งไม่เข้าลักษณะแห่งตราสารใดๆ ตามที่ระบุไว้ในบัญชีอัตราอาคารแถมฟรีท้ายหมวด 6 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร จึงไม่อยู่ในบังคับต้องปิดอาคารแถมฟรีตามมาตรา 104 แห่งประมวลรัษฎากร (หนังสือกรมสรรพากรที่ กค 0702/ 3279 ลงวันที่ 17 เมษายน 2556)

ตามตัวอย่างข้างต้น จะเห็นได้ว่า การโอนทรัพย์สินที่เป็นอสังหาริมทรัพย์ซึ่งได้แก่สิ่งอำนวยความสะดวกและสาธารณูปโภค เช่น ระบบไฟฟ้า ระบบแอร์ ถือเป็นการขายสินค้าในระบบภาษีมูลค่าเพิ่มจึงต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม แต่กรณีการโอนอสังหาริมทรัพย์ได้แก่อาคารที่สร้างเสร็จแล้วยกให้ส่วนราชการ (ตามนัยมาตรา 91/1 (4) แห่งประมวลรัษฎากร "ขาย" หมายความว่ารวมถึงสัญญาจะขาย ขายฝาก แลกเปลี่ยน ให้ให้เช่าซื้อ หรือจำหน่าย จ่าย โอน ไม่ว่าจะมีประโยชน์ตอบแทนหรือไม่) หากไม่ได้จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมก็ไม่ต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะตามพระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 342) พ.ศ. 2541 และไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มแต่อย่างใด ดังนั้น หากมีการออกใบกำกับภาษีสำหรับการขายอสังหาริมทรัพย์เพราะเข้าใจผิดว่าต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม จึงเป็นการออกใบกำกับภาษีที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

เทคนิคการใช้ ประมวลรัษฎากร สำหรับนักบัญชี (ตอนที่ 7) คำอธิบายประมวลรัษฎากร วิทยามาตรา ลักษณะ 1 ข้อความเบื้องต้น

บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากร ลักษณะ 1 ข้อความเบื้องต้น

บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากร ลักษณะ 1 ข้อความเบื้องต้น แต่เดิมมีเพียง 4 มาตรา คือ มาตรา 1 ถึงมาตรา 4 เท่านั้น ต่อมาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยแทรกมาตรา 3 ทวิ ถึงมาตรา 3 จตุทศ อีก 13 มาตรา และมาตรา 4 ทวิ ถึงมาตรา 4 ทศ อีก 9 มาตรา จึงรวมเป็น 26 มาตรา ดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

1.1 บทบัญญัติในลักษณะ 1 เป็นบทบัญญัติกฎหมาย

ทั่วไป (General Law) ของบทบัญญัติในลักษณะ 2 ภาษีอากรฝ่ายสรรพากร กล่าวคือ บทบัญญัติในลักษณะ 1 ข้อความเบื้องต้น เป็นบทบัญญัติที่กำหนดหลักทั่วไปที่จะนำไปใช้บังคับกับลักษณะ 2 ภาษีอากรฝ่ายสรรพากร เว้นแต่ในลักษณะ 2 จะมีบัญญัติอันเกี่ยวกับบทบัญญัติตามที่บัญญัติไว้ในลักษณะ 1 กำหนดเป็นอย่างอื่น ซึ่งถือเป็นกฎหมายพิเศษ (Special Law) ก็ให้ใช้บังคับตามบทบัญญัติในลักษณะ 2 ก่อน

1.2 โครงสร้างของบทบัญญัติในลักษณะ 1 ข้อความเบื้องต้น ประกอบด้วย

1.2.1 บทบัญญัติหลัก อันเป็นบทบัญญัติที่ต้องมีในกฎหมายภาษีอากรทั้งหลายทั้งปวง รวมทั้งประมวลรัษฎากร ได้แก่

มาตรา 1 ชื่อกฎหมาย (Title of Law)
มาตรา 2 นิยามศัพท์ (Definitions) ที่จำเป็นต้องใช้ในประมวลรัษฎากร อันได้แก่ คำว่า "รัฐมนตรี" "อธิบดี" "ผู้ว่าราชการจังหวัด" "อำเภอ" "นายอำเภอ" "ที่ว่าการอำเภอ" "องค์การของรัฐบาล" และคำว่า "ประเทศไทย" หรือ "ราชอาณาจักร"

มาตรา 3 การตราอนุบัญญัติในลักษณะที่เป็นพระราชกฤษฎีกา ออกตามความในประมวลรัษฎากร เพื่อการลดอัตราภาษีอากร หรือยกเว้นภาษีอากร อันเป็นเครื่องแสดงว่าประมวลรัษฎากรมีความยืดหยุ่นสูง และ

มาตรา 4 ผู้รักษาการตราประมวลรัษฎากร และการออกอนุบัญญัติในรูปของกฎกระทรวง

1.2.2 บทเบ็ดเตล็ดในลักษณะ 1 ข้อความทั่วไปแห่งประมวลรัษฎากร อันเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการบริหารจัดการเก็บภาษีอากร ตามประมวลรัษฎากรที่เพิ่มเติมเสริมเข้ามาภายหลัง ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์หรือบทบัญญัติทั่วไป ที่มีความสำคัญรองจากบทบัญญัติหลัก มาตรา 1 มาตรา 2 มาตรา 3 และ

มาตรา 4 ได้แก่ บทบัญญัติมาตรา 3 ทวิ ถึง มาตรา 3 จตุทศ และบทบัญญัติมาตรา 4 ทวิ ถึงมาตรา 4 ทศ อาทิ อำนาจเปรียบเทียบโดยกำหนดค่าปรับแต่ละสถานเดียวในความผิดทางอาญาบางกรณี การลดเงินเพิ่มอากรแสดมภ์ตามกฎหมายกระทรวง อำนาจในการตรวจค้น ยึดอายัดบัญชี เอกสาร หรือหลักฐาน การสั่งให้แปลเอกสารเป็นภาษาไทย การตรวจสอบและรับรองบัญชีเพื่อประโยชน์แห่งการจัดเก็บภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร การขยายกำหนดเวลาตามประมวลรัษฎากร การมีและใช้เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร การหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ใบบันทึกละเอียด และการให้ดอกเบี่ยแก่ผู้ได้รับคืนภาษีอากร

1.3 โครงสร้างบทบัญญัติในลักษณะ 1 ข้อความเบื้องต้น

มาตรา 1 ชื่อ "ประมวลรัษฎากร"

มาตรา 2 บทนิยามศัพท์

มาตรา 3 การตราพระราชกฤษฎีกา เพื่อการดังต่อไปนี้

- (1) ลดอัตราหรือยกเว้นรัษฎากร
- (2) ยกเว้นแก่บุคคลหรือองค์การระหว่างประเทศ ตามข้อผูกพัน
- (3) ยกเว้นแก่รัฐบาล องค์การของรัฐบาล องค์การศาสนา หรือองค์การการกุศลสาธารณะ

มาตรา 3 ทวิ อำนาจเปรียบเทียบโดยกำหนดค่าปรับแต่ละสถานเดียวในความผิดทางอาญาบางกรณี

มาตรา 3 ตริ การลดเงินเพิ่มอากรแสดมภ์ตามกฎหมายกระทรวง

มาตรา 3 จัตวา อำนาจกำหนดให้นาฬิกาภาษีอากรไปเสีย ณ สำนักงานแห่งอื่นของรัฐมนตรี

มาตรา 3 เบญจ อำนาจในการตรวจค้นยึดอายัดบัญชี เอกสาร หรือหลักฐาน

มาตรา 3 ฉ อำนาจเจ้าพนักงานประเมินหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ในอันที่จะสั่งให้แปลเป็นภาษาไทย

มาตรา 3 สัตต การตรวจสอบและรับรองบัญชีเพื่อประโยชน์แห่งการจัดเก็บภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร

มาตรา 3 อัฏฐ การขยายกำหนดเวลาตามประมวลรัษฎากร

มาตรา 3 นว บทลงโทษกรณีไม่อำนวยความสะดวก
สะดวกหรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ตาม**มาตรา 3 เบญจ**

มาตรา 3 ทศ บทลงโทษกรณีฝ่าฝืน**มาตรา 3 จ**
ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าพนักงานที่สั่งให้แปลบัญชี เอกสาร

มาตรา 3 เอกาทศ อำนาจกำหนดให้มีและใช้
เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร

มาตรา 3 ทวาทศ บทลงโทษกรณีฝ่าฝืน**มาตรา 3**
เอกาทศ ไม่ปฏิบัติในการมีและใช้เลขประจำตัว

มาตรา 3 เตรศ อำนาจอธิบดีในอันที่จะสั่งให้
หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย

มาตรา 3 จตุทศ ผู้จ่ายเงินได้มีหน้าที่ต้องหักและ
นำส่งภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ไม่ว่าจะจ่ายด้วยเหตุอันใด

มาตรา 4 รัฐมนตรีผู้รักษาการตามประมวล
รัษฎากร และอำนาจในการแต่งตั้งเจ้าพนักงานประเมินและ
เจ้าพนักงานอื่น และการออกกฎกระทรวง

มาตรา 4 ทวิ คนต่างด้าวต้องเสียภาษีอากรให้
เสร็จสิ้นก่อนออกเดินทางไปต่างประเทศ

มาตรา 4 ตร การยื่นคำร้องเพื่อขอรับใบผ่าน
ภาษีอากร

มาตรา 4 จัตวา คนต่างด้าวผู้ไม่ต้องขอรับใบผ่าน
ภาษีอากร เว้นแต่คนต่างด้าวบางจำพวก

มาตรา 4 เบญจ หลักเกณฑ์การออกใบผ่าน
ภาษีอากร

มาตรา 4 จ เงื่อนไขในการออกใบผ่านภาษีอากร

มาตรา 4 สัตต อายุใบผ่านภาษีอากร

มาตรา 4 อัฐ ใบผ่านภาษีอากรออกให้ให้ประจำ

มาตรา 4 นว บทลงโทษคนต่างด้าวที่ไม่มีใบผ่าน
ภาษีอากร

มาตรา 4 ทศ การสั่งให้ดอกเบียแก่ผู้ได้รับคืนเงิน
ภาษีอากร

ขอนำรายละเอียดเกี่ยวกับบทบัญญัติตามลักษณะ 1
ข้อความเบื้องต้น เกี่ยวกับบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากร
มากล่าวดังต่อไปนี้

2. มาตรา 1 ชื่อกฎหมาย

มาตรา 1 กฎหมายนี้ให้เรียกว่า “ประมวลรัษฎากร”

จากบทบัญญัติดังกล่าวอาจแยกพิจารณาได้ดังนี้

2.1 “ประมวลรัษฎากร” เป็นกฎหมายโดยผลของ
บทบัญญัติมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติแห่ง
ประมวลรัษฎากร พ.ศ. 2481 ซึ่งบัญญัติว่า

“**มาตรา 3** ให้ใช้ประมวลรัษฎากรตามที่ตราไว้
ต่อท้ายพระราชบัญญัตินี้เป็นกฎหมายตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน
พุทธศักราช 2482 เป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติในลักษณะ 2
หมวด 6 ว่าด้วยอากรแสตมป์นั้น ให้ใช้เป็นกฎหมายตั้งแต่วันที่
1 มิถุนายน พุทธศักราช 2482 เป็นต้นไป”

2.2 เป็นที่น่าสังเกตว่า ชื่อกฎหมาย “ประมวล
รัษฎากร” ไม่ต้องต่อด้วยปีพุทธศักราช เพราะ

“ประมวลรัษฎากร” เป็นเพียงชื่อเฉพาะที่บัญญัติ
ไว้แต่เพียงนั้น โดยไม่มีปีพุทธศักราชต่อท้าย ดังเช่นกรณีพระราช
บัญญัติหรือพระราชกำหนด หรือแม้แต่พระราชกฤษฎีกาที่ออก
ตามความในพระราชบัญญัติหรือพระราชกำหนด

ดังเช่นกรณี ประมวลกฎหมายทั้งหลาย ซึ่งไม่มี
ปีพุทธศักราชต่อท้าย เพราะเป็นชื่อเฉพาะดังกล่าว ซึ่งรวมทั้ง
“ประมวลรัษฎากร” ด้วย การศึกษาว่า “ประมวลกฎหมาย” ฉบับนั้น
ตราออกมาใช้บังคับเมื่อใด โดยกฎหมายใด ก็ต้องย้อนกลับไป
ศึกษาจากพระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมาย
ฉบับนั้นๆ เว้นแต่ประมวลกฎหมายอาญาทหาร เป็นบทบัญญัติ
ที่เป็นพระราชบัญญัติโดยตนเอง

2.3 การทำความเข้าใจประมวลรัษฎากร ต้องเข้าใจ
ภาพรวม และคิดอย่างเป็นระบบ ซึ่งประมวลรัษฎากร ก็จะบังคับ
ให้เรามีความเป็นระบบเชื่อมโยงกันเป็น Network เครือข่าย
ไม่อาจศึกษาเป็นรายมาตราได้ ทุกมาตราล้วนเชื่อมโยงกับมาตรา
อื่นๆ เสมอ เช่น

นอกจาก **มาตรา 1** แห่งประมวลรัษฎากร
เชื่อมโยงกับ**มาตรา 3** แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติ
แห่งประมวลรัษฎากร พ.ศ. 2481 ดังกล่าวแล้ว **มาตรา 1** ยัง
เชื่อมโยงกับ**มาตรา 4** และ**มาตรา 5** แห่งประมวลรัษฎากร
ในमुखของการบริหารการจัดเก็บภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร
ดังนี้

“**มาตรา 4** ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
รักษาการตามประมวลรัษฎากรนี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้ง
เจ้าพนักงานประเมินและเจ้าพนักงานอื่น โดยประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา กับออกกฎกระทรวง

(1) ให้ใช้หรือยกเลิกแสดมพ์โดยกำหนดให้นำมาแลกเปลี่ยนกับแสดมพ์ที่ใช้ได้ ภายในเวลาและเงื่อนไขที่กำหนด แต่ต้องใช้เวลาไม่น้อยกว่า 60 วัน

(2) กำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามประมวลรัษฎากรนี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา 5 ภาษีอากรซึ่งบัญญัติไว้ในลักษณะนี้ให้อยู่ในอำนาจหน้าที่และการควบคุมของกรมสรรพากร”

และ**มาตรา 1** แห่งประมวลรัษฎากร ย่อมครอบคลุมไปในทุกมาตราในฐานระบบบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากร เป็นต้น

3. บทนิยามศัพท์ตามมาตรา 2 แห่งประมวลรัษฎากร

“**มาตรา 2** ในประมวลรัษฎากรนี้ เว้นแต่ข้อความ จะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

“**รัฐมนตรี**” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามประมวลรัษฎากรนี้

“**อธิบดี**” หมายความว่า อธิบดีกรมสรรพากร หรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพากรมอบหมาย”

(คำว่า “อธิบดี” แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2527 ใช้บังคับ 1 มกราคม 2528 เป็นต้นไป)

“**ผู้ว่าราชการจังหวัด**” หมายความว่า ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครด้วย

“**อำเภอ**” หมายความว่า นายอำเภอ สมุห์บัญชีอำเภอ หรือสมุห์บัญชีเขต

“**นายอำเภอ**” หมายความว่า หัวหน้าเขต และ

ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอด้วย

“**ที่ว่าการอำเภอ**” หมายความว่า รวมถึง ที่ว่าการเขต และที่ว่าการกิ่งอำเภอด้วย

“**องค์การของรัฐบาล**” หมายความว่า องค์การของรัฐบาลตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล และกิจการของรัฐตามกฎหมายที่จัดตั้งกิจการนั้น และหมายความว่ารวมถึงหน่วยงานธุรกิจที่รัฐบาลเป็นเจ้าของซึ่งไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคลด้วย

“**ประเทศไทย**” หรือ “**ราชอาณาจักร**” หมายความว่า รวมถึง เขตไหล่ทวีปที่เป็นสิทธิของประเทศไทยตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศที่ยอมรับนับถือกันโดยทั่วไป และตามความตกลงกับต่างประเทศด้วย”

(**มาตรา 2** แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 10 ลงวันที่ 7 พฤศจิกายน 2520 ใช้บังคับ 9 พฤศจิกายน 2520 เป็นต้นไป)

บทนิยามศัพท์ตาม**มาตรา 2** แห่งประมวลรัษฎากร ถือเป็นกฎหมายทั่วไป ให้นำไปใช้กับทั้งประมวลรัษฎากร ทั้งนี้ เว้นแต่ในประมวลรัษฎากรนี้ จะมีข้อความเกี่ยวกับนิยามศัพท์ของคำเหล่านี้ แสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

3.1 คำว่า “**รัฐมนตรี**” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามประมวลรัษฎากรนี้ได้แก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังตาม**มาตรา 4** แห่งประมวลรัษฎากร เป็นการบัญญัติเพื่อให้ทราบว่า กระทรวงที่มีหน้าที่กำกับดูแลการบริหารจัดเก็บภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร ได้แก่ กระทรวงการคลัง แต่สำหรับหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมการจัดเก็บโดยตรง ได้แก่ กรมสรรพากรตาม**มาตรา 5** แห่งประมวลรัษฎากร

3.2 คำว่า “**อธิบดี**” หมายความว่า อธิบดีกรมสรรพากร หรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพากรมอบหมาย

www.dst.co.th > E-MAGAZINE INDEX

SMART | MEMBER TOGETHER

พิเศษ สำหรับท่านสมาชิกวารสารเอกสารภาษีอากร

สามารถอ่านและสืบค้นข้อมูลเนื้อหาข่าวสารกฎหมาย และบทความด้านบัญชีภาษีอากรได้

ในรูปแบบ e-Book

คำว่า “อธิบดี” แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนด
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2527 ใช้บังคับ
1 มกราคม 2528 เป็นต้นไป

อย่างไรก็ตาม เกี่ยวกับอำนาจอธิบดีกรมสรรพากร
ในอันที่จะเข้าไปในสถานที่หรือยานพาหนะใดเพื่อทำการ
ตรวจค้น ยึด หรืออายัดบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง
หรือสันนิษฐานว่าเกี่ยวกับภาษีอากรที่จะต้องเสียทั่วราชอาณาจักร
ตาม**มาตรา 3 เบญจ** แห่งประมวลรัษฎากร นั้น คำว่า “อธิบดี”
ให้หมายถึงเฉพาะตัวอธิบดีกรมสรรพากรเท่านั้น ไม่รวมถึงผู้ที่
อธิบดีกรมสรรพากรมอบหมาย เพราะตาม**มาตรา 3 เบญจ** แห่ง
ประมวลรัษฎากร บัญญัติว่า ในกรณีเจ้าพนักงานสรรพากรเข้าไป
ในสถานที่หรือยานพาหนะใดเพื่อทำการตรวจค้น ยึด หรืออายัด
บัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือสันนิษฐานว่า
เกี่ยวกับภาษีอากรที่จะต้องเสีย นั้น ต้องให้อธิบดีกรมสรรพากร
ออกคำสั่งเป็นหนังสือจึงจะกระทำได้

3.3 “ผู้ว่าราชการจังหวัด” หมายความว่ารวมถึง ผู้ว่า
ราชการกรุงเทพมหานครด้วย

ตามบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากร กล่าวถึง
“ผู้ว่าราชการจังหวัด” ดังนี้

3.3.1 **มาตรา 3 ทวิ (1)** แห่งประมวลรัษฎากร กรณี
“ผู้ว่าราชการจังหวัด” ในฐานะเจ้าพนักงานเห็นว่า ผู้ต้องหาไม่ควร
ต้องได้รับโทษจำคุก หรือไม่ควรถูกฟ้องร้องในความผิดที่มีโทษปรับ
สถานเดียว หรือมีโทษปรับหรือจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือทั้งปรับ
ทั้งจำ ซึ่งโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน ที่เกิดขึ้นในเขตจังหวัดอื่น ให้
“ผู้ว่าราชการจังหวัด” มีอำนาจเปรียบเทียบ โดยกำหนดค่าปรับ
แต่สถานเดียวในความผิดดังกล่าว

3.3.2 **มาตรา 3 เบญจ** แห่งประมวลรัษฎากร
เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะมีการหลีกเลี่ยงการเสียภาษีอากร ให้**ผู้ว่า
ราชการจังหวัด**มีอำนาจเข้าไปหรือออกคำสั่งเป็นหนังสือ ให้
เจ้าพนักงานสรรพากรเข้าไปในสถานที่หรือยานพาหนะใด
เพื่อทำการตรวจค้น ยึด หรืออายัดบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่น
ที่เกี่ยวข้อง หรือสันนิษฐานว่าเกี่ยวกับภาษีอากรที่จะต้องเสีย
สำหรับในเขตท้องที่จังหวัดนั้น

3.3.3 **มาตรา 4 เบญจ** แห่งประมวลรัษฎากร
อำนาจ “ผู้ว่าราชการจังหวัด” หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายในอันที่จะ
ออกไปผ่านภาษีอากร

3.3.4 **มาตรา 12** วรรคสาม แห่งประมวลรัษฎากร

ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร เพื่อให้ได้รับชำระภาษี
อากรค้าง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจสั่งยึดหรืออายัดและขาย
ทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ต้องรับผิดชอบเสียภาษีอากรหรือนำส่งภาษี
อากรได้ทั่วราชอาณาจักร โดยมีต้องขอให้ศาลออกหมายยึดหรือ
ส่งอำนาจดังกล่าว

3.3.5 **มาตรา 30 และมาตรา 32** แห่งประมวล
รัษฎากร ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้แทน เป็นองค์คณะกรรมการ
พิจารณาอุทธรณ์ กรณีเจ้าพนักงานประเมินผู้ทำการประเมินมี
สำนักงานอยู่ในเขตจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร และมี
อำนาจออกหมายเรียกผู้อุทธรณ์มาไต่สวน ออกหมายเรียกพยาน
กับสั่งให้ผู้อุทธรณ์หรือพยานนั้นนำสมุดบัญชี หรือพยานหลักฐาน
อย่างอื่นอันควรแก่เรื่องมาแสดงได้ แต่ต้องให้เวลาล่วงหน้า
ไม่น้อยกว่า 15 วัน นับแต่วันส่งหมาย

3.4 คำว่า “อำเภอ” “นายอำเภอ” และ “ที่ว่าการ
อำเภอ”

“อำเภอ” หมายความว่า นายอำเภอ สมุห์บัญชี
อำเภอ หรือสมุห์บัญชีเขต

“นายอำเภอ” หมายความว่า หัวหน้าเขต
และปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอด้วย

“ที่ว่าการอำเภอ” หมายความว่า ที่ว่าการเขต
และที่ว่าการกิ่งอำเภอด้วย

ปัจจุบันนับแต่วันที่ 11 ตุลาคม 2545 เป็นต้นมา
คำว่า “อำเภอ” “นายอำเภอ” และ “ที่ว่าการอำเภอ” ไม่มีผล
ใช้บังคับ เพราะเหตุที่กรมสรรพากรปรับเปลี่ยนโครงสร้างองค์กร
เป็นส่วนกลางทั้งหมด โดยไม่มีส่วนภูมิภาค (ดูคำสั่งกรมสรรพากร
ที่ ท.ป. 112/2545 ซึ่งออกตามความในมาตรา 11 ประกอบ)

3.5 คำว่า “องค์การของรัฐบาล” หมายความว่า
องค์การของรัฐบาลตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของ
รัฐบาลและกิจการของรัฐตามกฎหมายที่จัดตั้งกิจการนั้น และ
หมายความว่ารวมถึงหน่วยงานธุรกิจที่รัฐบาลเป็นเจ้าของซึ่งไม่มี
ฐานะเป็นนิติบุคคลด้วย

3.5.1 จากบทบัญญัติคำว่า “องค์การของรัฐบาล”
อาจจำแนกรายละเอียดได้ดังนี้

(1) องค์การของรัฐบาลตามกฎหมายว่าด้วย
การจัดตั้งองค์การของรัฐบาล อาทิ กระทรวง ทบวง กรม กองทัพ
จังหวัด มหาวิทยาลัยของรัฐ

(2) กิจการของรัฐตามกฎหมายที่จัดตั้งขึ้น

อาทิ เทศบาล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์การบริหารราชการส่วนจังหวัด องค์การบริหารราชการส่วนตำบล รัฐวิสาหกิจที่มีใช้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

(3) หน่วยงานธุรกิจที่รัฐบาลเป็นเจ้าของที่ไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคล อาทิ องค์การค้ำของครุสภา โรงเรียนอาชีวพุทธวงการศึกษา สรรพการศาสนา โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น

3.5.2 คำว่า “องค์การของรัฐบาล” เกี่ยวข้องกับบทบัญญัติดังต่อไปนี้

(1) **มาตรา 50 (4)** แห่งประมวลรัษฎากร ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา หัก ณ ที่จ่าย

(2) **มาตรา 69 ทวิ** แห่งประมวลรัษฎากร ภาษีเงินได้นิติบุคคล หัก ณ ที่จ่าย

(3) **มาตรา 77/1 (3)** แห่งประมวลรัษฎากร ขยายความคำว่า “บุคคล” ที่เป็นผู้ประกอบการในระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม

3.6 คำว่า “ประเทศไทย” หรือ “ราชอาณาจักร” หมายความว่า รวมถึง เขตไหล่ทวีปที่เป็นสิทธิของประเทศไทยตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศที่ยอมรับนับถือกันโดยทั่วไป และตามความตกลงกับต่างประเทศด้วย

3.6.1 “ประเทศไทย” หรือ “ราชอาณาจักร” ตามประมวลรัษฎากรประกอบด้วย

(1) “ประเทศไทย” หรือ “ราชอาณาจักร” หมายถึง เขตภาคพื้นทวีปตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศ และส่วนที่เป็นทะเลอาณาเขต เกาะ แก่ง

และแนวพรมแดนทางทะเลอาณาเขต (The Territorial Sea) หมายถึง ทะเลที่อยู่ติดจากน่านน้ำภายในและถือเป็นส่วนหนึ่งของดินแดนของรัฐ มีความกว้างไม่เกิน 12 ไมล์ทะเลนับจากเส้นฐาน

(2) เขตไหล่ทวีปที่เป็นสิทธิของประเทศไทยตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศที่ยอมรับนับถือกันโดยทั่วไป (12 ไมล์ทะเล)

(3) เขตไหล่ทวีปตามความตกลงกับต่างประเทศ ซึ่งได้แก่ เขตเศรษฐกิจจำเพาะ (Exclusive Economic Zone : EEZ) เขตเศรษฐกิจจำเพาะ คือ บริเวณที่อยู่เลยไปจากและประชิดกับทะเลอาณาเขต มีความกว้างไม่เกิน 200 ไมล์ทะเลนับจากเส้นฐาน รัฐชายฝั่งมีสิทธิอธิปไตยในการสำรวจแสวงประโยชน์ อนุรักษ์และจัดการในทรัพยากร ไม่ว่าจะเป็นทรัพยากรที่มีชีวิตหรือไม่มีชีวิต ทั้งที่อยู่ในห้วงน้ำ พื้นดินท้องทะเล

ดินใต้ผิวดิน ตลอดจนกิจกรรมทางเศรษฐกิจต่างๆ ในเขตพื้นที่นั้น ทั้งนี้ รัฐชายฝั่งจะต้องประกาศเขตเศรษฐกิจจำเพาะของตนก่อน จึงจะสามารถมีสิทธิตามกฎหมายได้ เรือทุกละประเภท รวมถึงเรือรบ และอากาศยานของรัฐทั้งปวง มีเสรีภาพในการเดินเรือและบินผ่าน และรัฐทั้งปวงมีเสรีภาพในการใช้ทะเลในทางอื่น เช่น การวางสายเคเบิลและท่อใต้ทะเล การสร้างเกาะเทียม สิ่งติดตั้ง การวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ภายใต้บังคับและเงื่อนไขตามที่อนุสัญญา กำหนด นอกจากนี้ การใช้เสรีภาพดังกล่าว ยังต้องเคารพกฎหมายของรัฐชายฝั่ง และรัฐชายฝั่งจะต้องไม่ออกกฎหมายหรือข้อบังคับที่ทำให้เสรีภาพของรัฐอื่นเสียไป

3.6.2 เขตพื้นที่พัฒนาร่วมไทย-มาเลเซีย

(Malaysia-Thailand Joint Development Area) เป็นบริเวณที่ไทยและมาเลเซียอ้างสิทธิในไหล่ทวีปทับซ้อนกันในบริเวณอ่าวไทยตอนล่าง ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ 7,250 ตารางกิโลเมตร โดยอยู่ห่างจากจังหวัดสงขลาประมาณ 260 กิโลเมตร ห่างจากจังหวัดปัตตานี 180 กิโลเมตร และจากเมืองโกตาบารู รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซียประมาณ 150 กิโลเมตร

ในทางประมวลรัษฎากรมีการตราอนุบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับเขตพื้นที่พัฒนาร่วมไทย - มาเลเซีย อาทิ พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 332) พ.ศ. 2541 ประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 40)

3.6.3 คำว่า “ประเทศไทย” หรือ “ราชอาณาจักร” เกี่ยวข้องกับหลักการจัดเก็บภาษีอากรตามประมวลรัษฎากรดังนี้

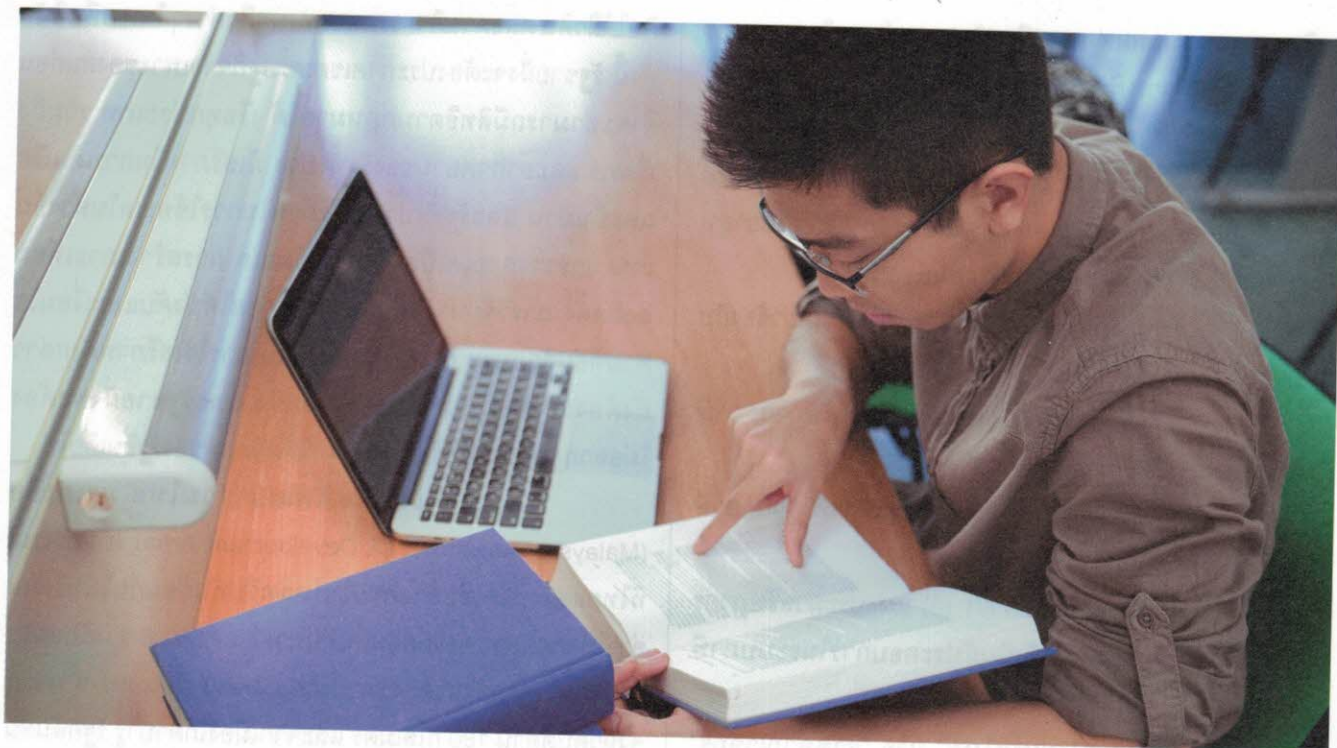
(1) หลักการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตาม **มาตรา 41** แห่งประมวลรัษฎากร ตามหลักแหล่งเงินได้สำหรับเงินได้พึงประเมินที่เกิดขึ้นในประเทศไทย และหลักถิ่นที่อยู่สำหรับเงินได้พึงประเมินที่เกิดขึ้นในต่างประเทศ

(2) หลักการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลตาม **มาตรา 66** แห่งประมวลรัษฎากร

(3) หลักการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มตาม **มาตรา 77/2** แห่งประมวลรัษฎากร ตามหลักการบริโภคสินค้าหรือบริการในราชอาณาจักร และการนำสินค้าเข้ามาในราชอาณาจักร

(4) หลักการจัดเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะตาม **มาตรา 91/2** แห่งประมวลรัษฎากร ตามหลักการบริโภคสินค้าหรือบริการเฉพาะธุรกิจที่ไม่อาจคำนวณมูลค่าเพิ่มหรือคำนวณได้โดยยาก

(5) หลักการจัดเก็บอากรแสตมป์ตาม

มาตรา 104 รวมทั้งมาตรา 111 แห่งประมวลรัษฎากร “สยาม” ตามหลักการคุ้มครองให้ตราสารนั้นสามารถใช้เป็นพยานหลักฐานในคดีแพ่งได้

4. มาตรา 3 แห่งประมวลรัษฎากร การตราพระราชกฤษฎีกาเพื่อการลดอัตราหรือยกเว้นรัษฎากร

“**มาตรา 3** บรรดาพระราชกฤษฎีกาประเภทต่างๆ ซึ่งเรียกเก็บตามประมวลรัษฎากรนี้จะตราพระราชกฤษฎีกาเพื่อการต่อไปนี้ได้คือ

(1) ลดอัตรา หรือยกเว้นเพื่อให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ กิจกรรมหรือสภาพของท้องถิ่นที่บางแห่งหรือทั่วไป

(2) ยกเว้นแก่บุคคลหรือองค์การระหว่างประเทศ ตามข้อผูกพันที่ประเทศไทยมีอยู่ต่อองค์การสหประชาชาติ หรือตามกฎหมายระหว่างประเทศหรือตามสัญญาหรือตามหลักถ้อยที่ถ้อยปฏิบัติต่อกันกับนานาประเทศ

(3) ยกเว้นแก่รัฐบาล องค์การของรัฐบาล เทศบาล สุขาภิบาล องค์การศาสนาหรือองค์การการกุศลสาธารณะ

การลดหรือยกเว้นตาม (1) (2) และ (3) นั้น จะตราพระราชกฤษฎีกายกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงก็ได้”

(**มาตรา 3** แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496 ใช้บังคับ 10 กุมภาพันธ์ 2496 เป็นต้นไป)

จากบทบัญญัติดังกล่าวอาจแยกพิจารณาได้ดังนี้

4.1 ลักษณะของกฎหมายภาษีอากรที่ดี ลักษณะหนึ่งคือ หลักความยืดหยุ่น (Flexible) ในอันที่จะบัญญัติกฎหมายให้สอดคล้องกับสถานการณ์ หรือกิจการเฉพาะบางประเภท โดยยกเว้นหรือลดอัตราภาษีอากรให้เหมาะสม ซึ่งประมวลรัษฎากรได้มีบทบัญญัติมาตรา 3 ให้อำนาจแก่ฝ่ายบริหารที่จะแนะนำพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวให้ทรงตราพระราชกฤษฎีกา ออกตามความในประมวลรัษฎากร เพื่อดังต่อไปนี้

4.1.1 ลดอัตรา หรือยกเว้นรัษฎากร เพื่อให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ กิจกรรมหรือสภาพของท้องถิ่นที่บางแห่งหรือทั่วไป

4.1.2 ยกเว้นแก่บุคคลหรือองค์การระหว่างประเทศ ตามข้อผูกพันที่ประเทศไทยมีอยู่ต่อองค์การสหประชาชาติ หรือตามกฎหมายระหว่างประเทศหรือตามสัญญาหรือตามหลักถ้อยที่ถ้อยปฏิบัติต่อกันกับนานาประเทศ

4.1.3 ยกเว้นแก่รัฐบาล องค์การของรัฐบาล เทศบาล สุขาภิบาล องค์การศาสนา หรือองค์การการกุศลสาธารณะ

4.2 การตราพระราชกฤษฎีกา โดยอาศัยอำนาจตาม **มาตรา 3 (1)** แห่งประมวลรัษฎากร เพื่อลดอัตรา หรือยกเว้นเพื่อให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ กิจกรรมหรือสภาพของท้องถิ่นที่บางแห่งหรือทั่วไป หรือตาม **มาตรา 3 (2)** แห่งประมวลรัษฎากร เพื่อยกเว้นแก่บุคคลหรือองค์การระหว่างประเทศ ตามข้อผูกพันที่ประเทศไทย

มีอยู่ต่อองค์การสหประชาชาติ หรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ หรือตามสัญญาหรือตามหลักกฏเกณฑ์ที่ถ้อยปฏิบัติต่อกันกับ นานาประเทศมีรูปแบบดังนี้

4.2.1 ชื่อพระราชกฤษฎีกา จะใช้ว่า "พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้น หรือลดอัตรารัษฎากร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ..." โดยระบุฉบับที่ เป็นลำดับการตราพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ตั้งแต่ต้น และระบุปีพุทธศักราชที่ตราพระราชกฤษฎีกาฉบับนั้นๆ เว้นแต่การยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มจากการนำเข้าสินค้าบางกรณี ก็จะใช้ว่า "พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ..." เช่น พระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 311) พ.ศ. 2540 (ฉบับที่ 313) พ.ศ. 2540 (ฉบับที่ 348) พ.ศ. 2542 และระบุชื่อพระราชกฤษฎีกาฯ ที่มาตรา 1 อีกครั้งหนึ่ง

4.2.2 เป็นพระราชโองการแห่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ทรงครองราชย์ในขณะนั้นโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่าได้ทรงตราพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร โดยระบุวันที่ เดือน และปีพุทธศักราชที่ทรงตราพระราชกฤษฎีกาฯ ฉบับนั้นๆ ขึ้น และระบุปีที่ครองราชย์

4.2.3 ที่วรรคสามของพระราชกฤษฎีกาฯ นอกจากระบุเลขมาตราแห่งกฎหมายรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตราพระราชกฤษฎีกา แล้ว ต้องอ้างอำนาจตามความใน**มาตรา 3 (1) หรือ (2) หรือ (3) แห่งประมวลรัษฎากร**

4.2.4 ที่มาตราสุดท้าย ระบุให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกาฉบับนั้นๆ

4.2.5 มีนายกรัฐมนตรีเป็นผู้สนองพระบรมราชโองการ

4.2.6 ที่ท้ายพระราชกฤษฎีกาฯ จะมีหมายเหตุที่แสดงเจตนารมณ์แห่งการตราพระราชกฤษฎีกาฉบับนั้น เพื่อความชัดเจนในการปรับใช้กฎหมาย

5. มาตรา 4 แห่งประมวลรัษฎากร รัฐมนตรีผู้รักษาการตามประมวลรัษฎากร และอำนาจรัฐมนตรี

"**มาตรา 4** ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามประมวลรัษฎากรนี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานประเมิน และเจ้าพนักงานอื่นโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา กับออกกฎกระทรวง

(1) ให้ใช้หรือให้ยกเลิกแสดมปีโดยกำหนดให้นำมาแลกเปลี่ยนกับแสดมปีที่ใช้ได้ภายในเวลาและเงื่อนไขที่กำหนด แต่ต้องให้เวลาไม่น้อยกว่า 60 วัน

(2) กำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามประมวลรัษฎากรนี้

กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้"

จากบทบัญญัติ**มาตรา 4** แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 20) พ.ศ. 2513 ใช้บังคับ 25 ตุลาคม 2513 เป็นต้นไป ดังกล่าว อาจแยกพิจารณาได้ดังนี้

5.1 รัฐมนตรีผู้รักษาการตามประมวลรัษฎากร ได้แก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังในทำนองเดียวกับการรักษาการตามพระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากร พ.ศ. 2481 ซึ่งตามมาตรา 4 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ฯ ก็บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นผู้รักษาการเช่นเดียวกัน

5.2 อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังตาม**มาตรา 4** แห่งประมวลรัษฎากร

5.2.1 อำนาจในการออกกฎกระทรวง โดยกฎกระทรวงนั้นต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา เพื่อยังให้ทราบกันโดยทั่วไปจึงจะใช้บังคับได้ (มาตรา 4 วรรคสอง แห่งประมวลรัษฎากร)

(1) ให้ใช้หรือให้ยกเลิกแสดมปีโดยกำหนดให้นำมาแลกเปลี่ยนกับแสดมปีที่ใช้ได้ภายในเวลาและเงื่อนไขที่กำหนด แต่ต้องให้เวลาไม่น้อยกว่า 60 วัน ได้แก่ กฎกระทรวงฉบับที่ 79 (พ.ศ. 2496) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยอากรแสดมปี ดังนี้

"**ข้อ 2** แสดมปีปิดทับตามความในมาตรา 103 แห่งประมวลรัษฎากร ให้มีลักษณะเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีภาพพระอุเทหนทราฐิตีดิพินอยู่ในรูปวงกลม ส่วนบนมีอักษรว่า "**อากรแสดมปี**" ส่วนล่างแสดงราคาอากรแสดมปี มีชนิดราคา สี่ และขนาด ดังต่อไปนี้

(ก) ชนิดราคา 5 สตางค์สี่มวง ชนิดราคา 10 สตางค์สี่แดง ชนิดราคา 25 สตางค์สี่เทา ชนิดราคา 50 สตางค์สี่เหลืองอ่อน ขนาดกว้าง 1.5 เซนติเมตร ยาว 2.1 เซนติเมตร

(ข) ชนิดราคา 1 บาทสีน้ำเงินอ่อน ชนิด

ราคา 2 บาท สีส้มมากสุด ชนิดราคา 5 บาท สีเขียว ชนิดราคา 20 บาท สีส้มแก่ทับสีเหลือง ขนาดกว้าง 2 เซนติเมตร ยาว 3 เซนติเมตร”

(2) กำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามประมวลรัษฎากร

5.2.2 อำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานประเมิน และเจ้าพนักงานอื่นโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้ออกประกาศกระทรวงการคลังเพื่อแต่งตั้งเจ้าพนักงานประเมินและเจ้าพนักงานอื่นตามประกาศกระทรวงการคลัง (ฉบับที่ 54)

ต่อไปนี้เป็นบทเบ็ดเตล็ดในลักษณะ 1 ข้อความเบื้องต้นตาม**มาตรา 3 ทวิ ถึงมาตรา 3 จตุตศ และมาตรา 4 ทวิ ถึงมาตรา 4 ทศ** แห่งประมวลรัษฎากร

6. มาตรา 3 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร การเปรียบเทียบโดยกำหนดค่าปรับแต่สถานเดียว

มาตรา 3 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการเปรียบเทียบโดยกำหนดค่าปรับแต่สถานเดียว ซึ่งบัญญัติไว้ดังนี้

“**มาตรา 3 ทวิ** ถ้าเจ้าพนักงานดังต่อไปนี้ เห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรต้องได้รับโทษจำคุก หรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง ให้มีอำนาจเปรียบเทียบโดยกำหนดค่าปรับแต่สถานเดียวในความผิดต่อไปนี้ เว้นแต่ความผิดตาม**มาตรา 13** คือ

(1) ความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือมีโทษปรับหรือจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ ซึ่งโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือนที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร ให้เป็นอำนาจของอธิบดี ถ้าเกิดในจังหวัดอื่นให้เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด

(2) ความผิดที่มีโทษปรับหรือโทษจำคุกเกิน 6 เดือน แต่ไม่เกิน 1 ปี หรือทั้งปรับทั้งจำ ซึ่งโทษจำคุกเกิน 6 เดือนแต่ไม่เกิน 1 ปี ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการ ซึ่งประกอบด้วยอธิบดี อธิบดีกรมการปกครอง และอธิบดีกรมตำรวจ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย ถ้าผู้ต้องหาใช้ค่าปรับตามที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบกำหนดแล้ว ให้ถือว่าเป็นอันคั่งผู้ต้องหาไม่ให้ออกฟ้องร้องต่อไปในกรณีแห่งความผิดนั้น

ถ้าผู้มีอำนาจเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่งเห็นว่าไม่ควรใช้อำนาจเปรียบเทียบ หรือเมื่อเปรียบเทียบแล้ว ผู้ต้องหาไม่ยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือยอมแล้วแต่ไม่ชำระค่าปรับภายในระยะ

เวลาที่ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบกำหนด ให้ดำเนินการฟ้องร้องต่อไป และในกรณีนี้ ห้ามมิให้ดำเนินการเปรียบเทียบตามกฎหมายอื่นอีก”

(มาตรา 3 ทวิ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 25) พ.ศ. 2525 ใช้บังคับวันที่ 3 กรกฎาคม 2525 เป็นต้นไป)

จากบทบัญญัติดังกล่าว อาจแยกพิจารณาได้ดังนี้

6.1 มาตรา 3 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เป็นบทบัญญัติที่มุ่งประสงค์ที่จะให้มีการเปรียบเทียบ โดยกำหนดค่าปรับแต่เพียงสถานเดียว ในอันที่จะไม่ต้องฟ้องร้องดำเนินคดีอาญาแก่ผู้กระทำความผิด โดยฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติในทางภาษีอากร ทั้งนี้ เพื่อมิให้คดีความเป็นที่รกรงศาล และสร้างหลักการประนีประนอมยอมความ อันเป็นการประหยัค่าใช้จ่ายทั้งทางฝ่ายผู้เสียภาษีอากร และกรมสรรพากร ที่อาจเพิ่มขึ้นการดำเนินคดีทางศาลโดยไม่จำเป็น ตามลักษณะภาษีอากรที่ดี “หลักประหยัด”

มาตรา 3 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เพิ่มเติมครั้งแรกโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2494 ใช้บังคับ 25 เมษายน 2494 เป็นต้นมา

6.2 ขอบเขตอำนาจหน้าที่ในการเปรียบเทียบ โดยกำหนดค่าปรับแต่เพียงสถานเดียว

6.2.1 สำหรับความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือมีโทษปรับหรือจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือทั้งปรับทั้งจำซึ่งโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน

(1) กรณีกระทำความผิดในเขตกรุงเทพมหานคร ให้เป็นอำนาจของอธิบดีกรมสรรพากร

(2) กรณีกระทำความผิดในเขตจังหวัดอื่น ให้เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดในเขตจังหวัดนั้น

6.2.2 สำหรับความผิดที่มีโทษปรับหรือโทษจำคุกเกิน 6 เดือน แต่ไม่เกิน 1 ปี หรือทั้งปรับทั้งจำ ซึ่งโทษจำคุกเกิน 6 เดือนแต่ไม่เกิน 1 ปี ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการ ซึ่งประกอบด้วยอธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย อธิบดีกรมการปกครองหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย และอธิบดีกรมตำรวจหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

6.3 การคุ้มครองผู้ต้องหาที่ใช้ค่าปรับตามที่เปรียบเทียบ

ถ้าผู้ต้องหาใช้ค่าปรับตามที่เปรียบเทียบ ภายในระยะเวลาที่ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบกำหนดตาม 6.1 แล้ว ให้ถือว่า

เป็นอันคัมผู้ต้องหามีให้ถูกฟ้องร้องต่อไปในกรณีแห่งความผิดนั้น

6.4 การเสียสิทธิความคุ้มครอง

ในกรณีดังต่อไปนี้ ให้ดำเนินการฟ้องร้องต่อไป

6.4.1 ถ้าผู้มีอำนาจเปรียบเทียบตามข้อ 6.2.1

เห็นว่าไม่ควรใช้อำนาจเปรียบเทียบ หรือ

6.4.2 เมื่อเปรียบเทียบแล้ว ผู้ต้องหาไม่ยอมตาม

ที่เปรียบเทียบ หรือ

6.4.3 ยอมแล้วแต่ไม่ชำระค่าปรับภายในระยะ

เวลาที่ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบกำหนด

ทั้งนี้ ห้ามมิให้ดำเนินการเปรียบเทียบตามกฎหมาย

อื่นอีก

7. มาตรา 3 ตริ แห่งประมวลรัษฎากร

มาตรา 3 ตริ แห่งประมวลรัษฎากร เป็นบทบัญญัติ

เกี่ยวกับการลดเงินเพิ่มอากรแสตมป์

“มาตรา 3 ตริ บุคคลใดจะต้องเสียเงินเพิ่มภาษีอากรตาม

บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรนี้ และบุคคลนั้นยินยอมและชำระ

เงินเพิ่มภาษีอากรตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงแล้ว ให้

ถือว่าเป็นอันคัมบุคคลนั้นมิให้ต้องรับผิดชอบเสียเงินเพิ่มภาษีอากร”

จากบทบัญญัติมาตรา 3 ตริ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่ง

เพิ่มเติมโดยมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล

รัษฎากร (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2494 ใช้บังคับวันที่ 25 เมษายน 2494

เป็นต้นไป ดังกล่าวอาจแยกพิจารณาได้ดังนี้

7.1 บทบัญญัติมาตรา 3 ตริ แห่งประมวลรัษฎากร

เป็นบทบัญญัติทั่วไป ว่าด้วยการลดเงินเพิ่มอากรแสตมป์ตาม

มาตรา 113 และมาตรา 114 แห่งประมวลรัษฎากร

7.2 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังอาศัยอำนาจ

ตามมาตรา 3 ตริ และมาตรา 4 ออกกฎกระทรวง ฉบับที่ 129

(พ.ศ. 2512) ว่าด้วยอากรแสตมป์และอากรมหรสพ ซึ่งในที่นี้

ขอณาเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับอากรแสตมป์มากล่าวเท่านั้น

เนื่องจากอากรมหรสพตามหมวด 7 ในลักษณะ 2 ได้ยกเลิก

ไปแล้วตั้งแต่ปี พ.ศ. 2528 โดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม

ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2527 ดังนี้

7.2.1 การชำระเงินเพิ่มอากรที่ให้ถือว่า เป็นอันคัม

บุคคลมิให้ต้องรับผิดชอบเสียเงินเพิ่มอากรตามมาตรา 3 ตริ สำหรับ

อากรแสตมป์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้

7.2.2 บุคคลที่ต้องเสียเงินเพิ่มอากรจะต้องทำ

คำร้องเป็นหนังสือยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ชี้แจงแสดงเหตุผลที่

มิได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติหมวด 6 ลักษณะ 2 โดยสุจริต มิได้มี

เจตนาหลีกเลี่ยงอากรและยินยอมชำระเงินเพิ่มอากรภายใน 10 วัน

นับแต่วันได้รับแจ้งจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามที่พนักงาน

เจ้าหน้าที่จะพิจารณาตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) กรณีตราสารได้ปิดแสตมป์แล้ว แต่มิได้

ปิดแสตมป์บริบูรณ์ เสียร้อยละ 20 ของเงินเพิ่มอากรที่กำหนด

ไว้ในมาตรา 113 หรือมาตรา 114 แห่งประมวลรัษฎากร

(2) กรณีตราสารมิได้ปิดแสตมป์ เสียร้อยละ

25 ของเงินเพิ่มอากรที่กำหนดไว้ในมาตรา 113 หรือมาตรา 114

แห่งประมวลรัษฎากร

(3) กรณีมิได้ออกใบรับตามมาตรา 105 แห่ง

ประมวลรัษฎากร เสียร้อยละ 50 ของเงินเพิ่มอากรที่กำหนดไว้ใน

มาตรา 114 แห่งประมวลรัษฎากร

ทั้งนี้ เว้นแต่อธิบดีกรมสรรพากรจะพิจารณา

อนุมัติให้เสียเงินเพิ่มอากรน้อยกว่า (1) ถึง (3) แต่ต้องไม่ต่ำกว่า

ร้อยละ 1 ต่อเดือนหรือเศษของเดือนของเงินอากร โดยเริ่มนับแต่

วันที่ต้องปิดอากรแสตมป์บริบูรณ์

8. มาตรา 3 จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร

มาตรา 3 จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร การชำระภาษีอากร

และมาตรา 11 แห่งประมวลรัษฎากร

“มาตรา 3 จัตวา ในกรณีที่บทบัญญัติแห่งประมวล

รัษฎากรกำหนดให้บุคคลไปเสียภาษีอากร ณ ที่ว่าการอำเภอ

รัฐมนตรีจะประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดให้ไปเสีย ณ

สำนักงานแห่งอื่นก็ได้ ในกรณีเช่นว่านี้ การเสียภาษีอากรนั้น

ให้ถือว่าเป็นการสมบูรณ์เมื่อได้รับใบเสร็จรับเงิน ซึ่งหัวหน้า

สำนักงานแห่งนั้นได้ลงลายมือชื่อรับเงินแล้ว”

จากบทบัญญัติมาตรา 3 จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร

ซึ่งเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร

(ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2494 มาตรา 7 ใช้บังคับวันที่ 25 เมษายน 2494

เป็นต้นไปดังกล่าวอาจแยกพิจารณาได้ดังนี้

8.1 มาตรา 3 จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร เป็น

บทบัญญัติในลักษณะ 1 ข้อความเบื้องต้น จัดเป็นบทบัญญัติ

กฎหมายทั่วไป ว่าด้วยการบริหารการจัดเก็บภาษีอากร ในส่วน

ของการชำระภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร ทั้งภาษีอากรฝ่าย

สรรพากร ตามลักษณะ 2 และภาษีบำรุงท้องที่ ตามลักษณะ 3

8.2 เกี่ยวกับการรับชำระภาษีอากรมีบทบัญญัติมาตรา 11 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งบัญญัติไว้ในลักษณะ 2 ภาษีอากรฝ่ายสรรพากร จัดเป็นบทบัญญัติกฎหมายพิเศษ ว่าด้วยการบริหารการจัดเก็บภาษีอากร ในส่วนของการชำระภาษีอากรฝ่ายสรรพากร ตามลักษณะ 2 โดยบัญญัติไว้ดังนี้

“มาตรา 11 เว้นแต่จะมีบทบัญญัติหรืออธิบดีจะสั่งเป็นอย่างอื่น ให้นำเงินภาษีอากรไปเสีย ณ ที่ว่าการอำเภอ และการเสียภาษีอากรนั้นให้ถือว่าเป็นการสมบูรณ์ เมื่อได้รับใบเสร็จรับเงินซึ่งนายอำเภอได้ลงลายมือชื่อรับเงินแล้ว”

8.3 บทบัญญัติมาตรา 3 จัดว่า และมาตรา 11 แห่งประมวลรัษฎากร เปรียบเทียบกันได้ดังนี้

8.3.1 **มาตรา 3 จัดว่า** แห่งประมวลรัษฎากร เป็นบทบัญญัติในลักษณะ 1 ข้อความเบื้องต้น จัดเป็นบทบัญญัติกฎหมายทั่วไป แห่งประมวลรัษฎากร ส่วน **มาตรา 11** แห่งประมวลรัษฎากร เป็นบัญญัติในลักษณะ 2 ภาษีอากรฝ่ายสรรพากร จัดเป็นบทบัญญัติกฎหมายพิเศษ

อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันประมวลรัษฎากรมีเพียง 2 ลักษณะ โดยได้ยกเลิกลักษณะ 3 ภาษีบำรุงท้องที่แล้ว โดยพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508 นับแต่ปี 2508 เป็นต้นมาแล้ว

8.3.2 การใช้บังคับบทบัญญัติมาตรา 3 จัดว่า และมาตรา 11 แห่งประมวลรัษฎากร

แม้ทั้ง **มาตรา 3 จัดว่า** และ **มาตรา 11** แห่งประมวลรัษฎากร จะเป็นบทบัญญัติว่าด้วยการชำระภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร แต่เนื่องจาก **มาตรา 11** แห่งประมวล

รัษฎากร เป็นบัญญัติในลักษณะ 2 ภาษีอากรฝ่ายสรรพากร เป็นบทบัญญัติกฎหมายพิเศษ จึงต้องใช้บังคับก่อนหรือเป็นบทบัญญัติยกเว้น **มาตรา 3 ทวิ** แห่งประมวลรัษฎากร เป็นบทบัญญัติในลักษณะ 1 ข้อความเบื้องต้น ซึ่งเป็นบทบัญญัติกฎหมายทั่วไป

8.3.3 อำนาจในการกำหนดให้บุคคลไปเสียภาษีอากร ณ สำนักงานแห่งอื่นที่มีใช้ที่ว่าการอำเภอ ตาม **มาตรา 3 จัดว่า** แห่งประมวลรัษฎากร เป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังที่จะประกาศกำหนดเช่นนั้น โดยต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา แต่อำนาจในการกำหนดให้บุคคลไปเสียภาษีอากร ณ สำนักงานแห่งอื่นที่มีใช้ที่ว่าการอำเภอ ตาม **มาตรา 11** เป็นอำนาจของอธิบดีกรมสรรพากรที่จะประกาศกำหนดเช่นนั้น โดยไม่ต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา หรือเว้นแต่จะมีบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ซึ่งในปัจจุบันกรมสรรพากรได้ปรับเปลี่ยนโครงสร้างองค์กรเป็นระบบบริหารราชการส่วนกลางทั้งหมดตั้งแต่วันที่ 11 ตุลาคม พ.ศ. 2545 เป็นต้นมา และอธิบดีกรมสรรพากรอาศัยอำนาจตาม **มาตรา 11** แห่งประมวลรัษฎากร ออกคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. 112/2545 กำหนดให้สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาเป็นสถานที่รับชำระภาษีอากรแทนที่ว่าการอำเภอ

ดังนั้น เมื่ออธิบดีกรมสรรพากรมีอำนาจที่จะกำหนดสถานที่รับชำระภาษีเป็นอย่างอื่นนอกจากที่บัญญัติไว้ในประมวลรัษฎากรได้แล้ว ความจำเป็นที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะใช้อำนาจในลักษณะเช่นนี้ก็ทอนลงไปอย่างมาก ซึ่งในปัจจุบันการดำเนินการดังกล่าวมักกระทำโดยอาศัยอำนาจอธิบดีกรมสรรพากรตาม **มาตรา 11** แห่งประมวลรัษฎากร ตลอดมา

(อ่านต่อฉบับหน้า)

แนะนำหลักสูตร

ภาษีสำหรับนักบัญชี ภาษีอากรทั้งระบบ

วันอังคารที่ 24 กรกฎาคม 2561 เวลา 09.00-16.30 น. ณ โรงแรมบูเลอวาร์ด กรุงเทพฯ (ก.สุภูมิวิท)
อาจารย์วิชัย จิรรักเกียรติ Ins. (02) 555-0700 กด 1 www.dst.co.th

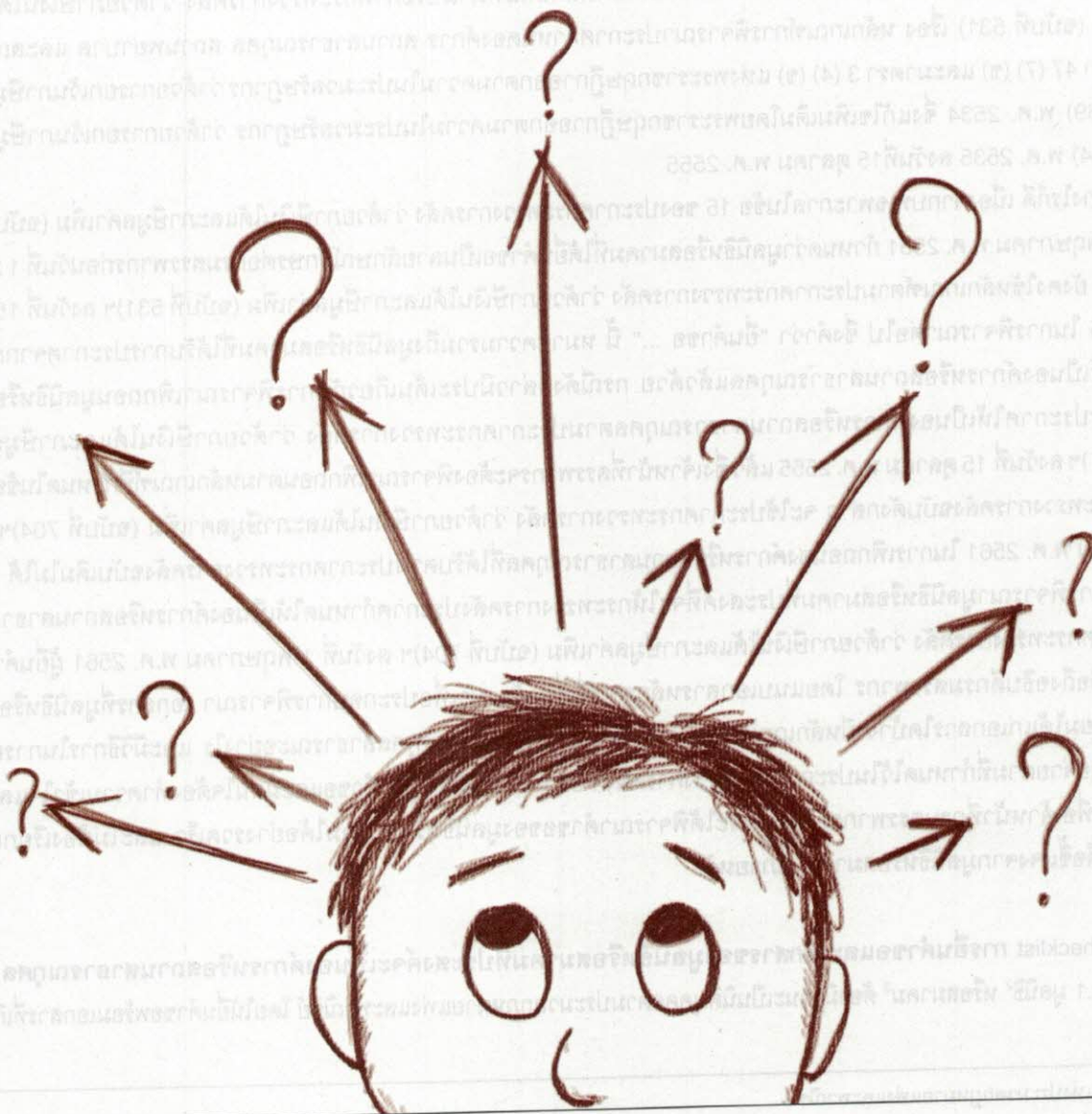

Tax Mapping

เทคนิคการจัดทำแผนที่ภาษีอากร เพื่อลดข้อผิดพลาดทางภาษี

วันอังคารที่ 17 กรกฎาคม 2561 เวลา 09.00-16.30 น. ณ โรงแรมสวิสโฮเต็ล เลอ คองคอร์ด (ก.รัชดาฯ)
อาจารย์สุกฤษฎ์ พงษ์พิทักษ์ Ins. (02) 555-0700 กด 1 www.dst.co.th

ทำอย่างไร ให้มูลนิธิหรือสมาคม ได้รับการประกาศให้เป็นองค์การหรือ สถานสาธารณกุศลตามหลักเกณฑ์ใหม่

¹ นิติกร กองกฎหมาย กรมสรรพากร

คำว่า "มูลนิธิ" "สมาคม" เป็นคำคุ้นเคยสำหรับผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้ เนื่องจากบุคคลดังกล่าวสามารถนำเงินหรือทรัพย์สิน (กรณีผู้บริจาคเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล) ที่บริจาคให้มูลนิธิหรือสมาคมที่ได้รับการประกาศกำหนดให้เป็นองค์การหรือ สถานสาธารณกุศลตามข้อ 3 ของประกาศกระทรวงการคลัง ว่าด้วยภาษีเงินได้และภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 2)ฯ ลงวันที่ 12 ตุลาคม 2535 มาหักลดหย่อนในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาได้ตามมาตรา 47 (7) (ข) แห่งประมวลรัษฎากร หรือถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณ ภาษีเงินได้นิติบุคคลได้ ไม่ต้องห้ามตามมาตรา 65 ตรี (3) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งผู้ใช้สิทธิทางภาษีสามารถตรวจสอบรายชื่อมูลนิธิ หรือสมาคมที่ได้รับการประกาศนั้นได้ที่เว็บไซต์ของกรมสรรพากรที่ www.rd.go.th

ปัจจุบันมูลนิธิหรือสมาคมที่ประสงค์จะขอให้กรมสรรพากรพิจารณาเสนอกระทรวงการคลังให้เป็นองค์การหรือสถานสาธารณ กุศลต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ใหม่ตามประกาศกระทรวงการคลัง ว่าด้วยภาษีเงินได้และภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 704) เรื่อง หลักเกณฑ์ การพิจารณาประกาศกำหนดองค์การ สถานสาธารณกุศล สถานพยาบาล และสถานศึกษา ตามมาตรา 47 (7) (ข) และมาตรา 3 (4) (ข) แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 239) พ.ศ. 2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 254) พ.ศ. 2535 ลงวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2561 โดยประกาศกระทรวงการคลังดังกล่าวได้ยกเลิกหลักเกณฑ์ตามประกาศกระทรวงการคลัง ว่าด้วยภาษีเงินได้และภาษี มูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 531) เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาประกาศกำหนดองค์การ สถานสาธารณกุศล สถานพยาบาล และสถานศึกษา ตามมาตรา 47 (7) (ข) และมาตรา 3 (4) (ข) แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 239) พ.ศ. 2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 254) พ.ศ. 2535 ลงวันที่ 15 ตุลาคม พ.ศ. 2555

อย่างไรก็ดี เนื่องจากบทเฉพาะกาลในข้อ 15 ของประกาศกระทรวงการคลัง ว่าด้วยภาษีเงินได้และภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 704)ฯ ลงวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2561 กำหนดว่ามูลนิธิหรือสมาคมที่ยื่นคำขอเป็นลายลักษณ์อักษรต่อกรมสรรพากรก่อนวันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2561 ยังคงใช้หลักเกณฑ์ตามประกาศกระทรวงการคลัง ว่าด้วยภาษีเงินได้และภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 531)ฯ ลงวันที่ 15 ตุลาคม พ.ศ. 2555 ในการพิจารณาต่อไป ซึ่งคำว่า "ยื่นคำขอ ..." นี้ หมายความว่ามูลนิธิหรือสมาคมที่ได้รับการประกาศจากกระทรวง การคลังให้เป็นองค์การหรือสถานสาธารณกุศลแล้วด้วย กรณีดังกล่าวมีประเด็นเกี่ยวกับการพิจารณาเพิกถอนมูลนิธิหรือสมาคม ที่ได้รับการประกาศให้เป็นองค์การหรือสถานสาธารณกุศลตามประกาศกระทรวงการคลัง ว่าด้วยภาษีเงินได้และภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 531)ฯ ลงวันที่ 15 ตุลาคม พ.ศ. 2555 แล้ว ซึ่งเจ้าหน้าที่สรรพากรจะต้องพิจารณาเพิกถอนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อ 12 ของ ประกาศกระทรวงการคลังฉบับดังกล่าว จะใช้ประกาศกระทรวงการคลัง ว่าด้วยภาษีเงินได้และภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 704)ฯ ลงวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2561 ในการเพิกถอนองค์การหรือสถานสาธารณกุศลที่ได้รับตามประกาศกระทรวงการคลังฉบับเดิมไม่ได้

ในการพิจารณามูลนิธิหรือสมาคมที่ประสงค์จะให้กระทรวงการคลังประกาศกำหนดให้เป็นองค์การหรือสถานสาธารณกุศล ตามประกาศกระทรวงการคลัง ว่าด้วยภาษีเงินได้และภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 704)ฯ ลงวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2561 ผู้ยื่นคำขอต้อง ยื่นทำหนังสือถึงอธิบดีกรมสรรพากร โดยแนบเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการพิจารณา เอกสารที่มูลนิธิหรือสมาคม ต้องเตรียมได้แก่เอกสารใดบ้าง มีหลักเกณฑ์ในการพิจารณารายจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะอย่างไร และมีวิธีการในการคำนวณ อัตราส่วนรายจ่ายตามที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงการคลังฯ อย่างไร เป็นเรื่องผู้ยื่นคำขอและผู้สนใจต้องทำความเข้าใจและศึกษา ให้ถ่องแท้ เพื่อเจ้าหน้าที่กรมสรรพากรที่รับเรื่องจะได้พิจารณาคำขอของมูลนิธิหรือสมาคมได้อย่างรวดเร็ว และไม่ต้องเรียกเอกสาร หรือขอหนังสือชี้แจงจากมูลนิธิหรือสมาคมในภายหลัง

1. Checklist การยื่นคำขอและเอกสารของมูลนิธิหรือสมาคมที่ประสงค์จะเป็นองค์การหรือสถานสาธารณกุศล

1.1 มูลนิธิ² หรือสมาคม³ ต้องมีฐานะเป็นนิติบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยยื่นคำขอพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง

² มาตรา 122 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

³ มาตรา 83 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ณ สำนักงานเขต สำหรับในกรุงเทพมหานคร หรือที่ว่าการอำเภอสำหรับในจังหวัดอื่นที่สำนักงานใหญ่ของมูลนิธิหรือสมาคมจะตั้งขึ้น⁴

1.2 มูลนิธิหรือสมาคมต้องยื่นคำขอเป็นลายลักษณ์อักษรต่อกรมสรรพากรเพื่อพิจารณาเสนอกระทรวงการคลัง

1.3 มูลนิธิหรือสมาคมต้องแนบสำเนาเอกสารหลักฐานมาพร้อมกับคำขอตาม 1.2 ดังนี้

(1) สำเนาใบสำคัญการจดทะเบียนจัดตั้งมูลนิธิหรือสมาคม เช่น ม.น.3 ม.น.4 ส.ค.4

(2) สำเนาข้อบังคับของมูลนิธิหรือสมาคม

(3) สำเนารายงานการประชุมใหญ่สามัญประจำปี

(4) สำเนาบัตรประจำตัวผู้เสียภาษีของมูลนิธิหรือสมาคม

(5) สำเนางบดุลและบัญชีรายได้รายจ่ายซึ่งมีผู้สอบบัญชีรับรองแล้ว โดยจะตรวจสอบย้อนหลัง 3 รอบระยะเวลาบัญชี

(6) รายละเอียดรายการค่าใช้จ่ายเงินหรือทรัพย์สินที่บริจาคเพื่อการกุศลสาธารณะตามที่ปรากฏในงบรายได้รายจ่ายย้อนหลัง 3 รอบระยะเวลาบัญชี

(7) หลักฐานที่นำมาบันทึกบัญชีรายได้หรือรายจ่าย เช่น หนังสือขอขอบคุณจากผู้รับบริจาค ใบอนุโมทนาบัตร เอกสารรับเงิน พร้อมสำเนาบัตรประชาชนที่มีการรับรองความถูกต้องของสำเนาบัตร (เช่น กรณีให้ทุนการศึกษานักเรียน) ใบกำกับภาษี ใบเสร็จรับเงิน (เช่น กรณีซื้อสินค้ามาบริจาค ซื้อวัตถุดิบมาทำอาหารเพื่อแจกผู้ยากไร้) เป็นต้น

2. หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการพิจารณาให้มูลนิธิหรือสมาคมได้รับการประกาศให้เป็นองค์การหรือสถานสาธารณกุศล

2.1 มูลนิธิหรือสมาคมต้องจัดตั้งขึ้นครบ 3 รอบระยะเวลาบัญชี ซึ่งแต่ละรอบระยะเวลาบัญชีต้องครบ 12 เดือน

2.2 มูลนิธิหรือสมาคมต้องมีฐานะเป็นนิติบุคคล กรณีมูลนิธิหรือสมาคมที่ไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคล กรมสรรพากรจะไม่พิจารณาให้ เว้นแต่จะมีวัตถุประสงค์และการดำเนินงานเช่นเดียวกับมูลนิธิหรือสมาคมที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล ซึ่งกรมสรรพากรจะพิจารณาประกาศให้เป็นรายชื่อไป โดยใช้หลักเกณฑ์การพิจารณาเช่นเดียวกันกับที่กำหนดในประกาศกระทรวงการคลัง ว่าด้วยภาษีเงินได้และภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 704)ฯ ลงวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2561⁵ เช่น กองทุนต่างๆ

2.3 ชื่อของมูลนิธิหรือสมาคมจะเป็นชื่อทางการค้าก็ได้ แต่ชื่อของมูลนิธิหรือสมาคมนั้นต้องไม่ปรากฏข้อความว่า “บริษัท จำกัด” “บริษัทมหาชนจำกัด” “ห้างหุ้นส่วนสามัญ” “ห้างหุ้นส่วนจำกัด” หรือ “ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล” หรือข้อความอื่นใดที่มีความหมายในลักษณะทำนองเดียวกัน⁶ เช่น การแทนคำภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย เช่น มูลนิธิ ... คอร์ปอเรชั่น สมาคม ... คอมพานี เป็นต้น

2.4 มูลนิธิหรือสมาคมต้องมีวัตถุประสงค์เพื่อการกุศลสาธารณะในประเทศไทยเท่านั้น และต้องไม่มีวัตถุประสงค์ใดวัตถุประสงค์หนึ่งที่จะให้ประโยชน์แก่บุคคล คณะบุคคล หรือหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน เช่น ข้อบังคับมูลนิธิมีวัตถุประสงค์เฉพาะเพื่อให้ทุนวิจัยแก่พนักงานลูกจ้าง ของบริษัทใดบริษัทหนึ่ง เพื่อให้ทุนการศึกษานักเรียนโรงเรียนใดโรงเรียนหนึ่ง เป็นต้น

กรณีมูลนิธิหรือสมาคมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์แก่บุคคล คณะบุคคล หรือหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งเป็นการทั่วไป เช่น ข้อบังคับมูลนิธิมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทุนอาหารกลางวันแก่นักเรียนระดับมัธยมศึกษาทุกโรงเรียนในเขตจังหวัดนครสวรรค์ เป็นต้น กรณีดังกล่าวไม่ต้องห้ามตามประกาศกระทรวงการคลังฉบับดังกล่าว⁷

2.5 ต้องมีการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ กรมสรรพากรจะพิจารณาวัตถุประสงค์ที่กำหนดในสำเนาใบสำคัญการจดทะเบียนจัดตั้งมูลนิธิหรือสมาคม หรือสำเนาข้อบังคับของมูลนิธิหรือสมาคมร่วมกับรายจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะของมูลนิธิหรือสมาคมที่แนบมาพร้อมกับคำขอ หากมูลนิธิหรือสมาคมมีรายจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ ถือว่ามูลนิธิหรือสมาคมมีการดำเนินงานไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ ต้องห้ามตามข้อ 6 และข้อ 7 (4) ของประกาศกระทรวงการคลัง ว่าด้วยภาษีเงินได้และภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 704)ฯ ลงวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2561

⁴ https://www.dopa.go.th/public_service/service_guide30

⁵ ข้อ 9 ของประกาศกระทรวงการคลัง ว่าด้วยภาษีเงินได้และภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 704)ฯ

⁶ ข้อ 4 ของประกาศกระทรวงการคลัง ว่าด้วยภาษีเงินได้และภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 704)ฯ

⁷ ข้อ 5 ของประกาศกระทรวงการคลัง ว่าด้วยภาษีเงินได้และภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 704)ฯ

2.6 มูลนิธิหรือสมาคมต้องไม่มีการใช้ชื่อของมูลนิธิหรือสมาคม หรือไม่มีการดำเนินงานของคณะกรรมการมูลนิธิหรือสมาคมเพื่อหาประโยชน์เฉพาะแก่บุคคล คณะบุคคล หรือหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง⁸ เช่น มูลนิธิสันติ มีนายธงชัย เพื่อชาติ เป็นกรรมการในมูลนิธิ ได้ซื้อเมล็ดพันธุ์พืชจากบริษัท ธรรมชาติ จำกัด ซึ่งมีนายธงชัยฯ เป็นกรรมการและผู้ถือหุ้นในบริษัท ต่อมามูลนิธิฯ นำเมล็ดพันธุ์พืชที่ซื้อมานั้นไปบริจาคให้แก่โครงการปลูกป่าแห่งหนึ่ง กรณีดังกล่าวถือเป็นการดำเนินงานของคณะกรรมการมูลนิธิเพื่อหาประโยชน์เฉพาะแก่หน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง จึงต้องห้ามตามข้อ 6 ของประกาศกระทรวงการคลัง ว่าด้วยภาษีเงินได้และภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 704)ฯ ลงวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2561

2.7 รายจ่ายของมูลนิธิหรือสมาคมต้องเป็นรายจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะที่มีลักษณะเป็นการกระจายทั่วไป ไม่ได้จ่ายไปเพื่อประโยชน์แก่บุคคล คณะบุคคล หรือหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง⁹

รายจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะที่เป็นการกระจายทั่วไป หมายความว่า มูลนิธิหรือสมาคมต้องไม่มีรายจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะเพื่อประโยชน์แก่บุคคล คณะบุคคล หรือหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งเกินกว่าร้อยละ 35 ของรายจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะทั้งสิ้นในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชี กรณีดังกล่าวขยายความได้ว่า มูลนิธิหรือสมาคมที่ประสงค์จะให้กรมสรรพากรพิจารณาเสนอกระทรวงการคลังให้ประกาศให้เป็นองค์การหรือสถานสาธารณกุศล สามารถบริจาคเงินหรือทรัพย์สินให้แก่บุคคล คณะบุคคล หรือหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งก็ได้ แต่รายจ่ายดังกล่าวต้องมีอัตราไม่เกินร้อยละ 35 ของรายจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะทั้งสิ้นในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชี

2.8 มูลนิธิหรือสมาคมต้องไม่มีรายได้ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนจากการซื้อขายหรือการให้บริการโดยมีค่าตอบแทนเป็นปกติธุระ เช่น มีรายได้จากการขายบัตรแรลลี่การกุศล การขายเสื้อ หรือของที่ระลึก เป็นต้น เว้นแต่รายได้ที่ได้มาจากการซื้อขายหรือการให้บริการนั้นเกี่ยวข้องกับการศาสนา การศึกษา การสถานพยาบาล หรือการสังคมสงเคราะห์ และมูลนิธิหรือสมาคมไม่นำรายได้ดังกล่าวไปจ่ายในทางอื่น¹⁰

2.9 กรณีมูลนิธิหรือสมาคมใดที่ได้รับการประกาศให้เป็นองค์การหรือสถานสาธารณกุศลแล้ว ต่อมาได้มีการจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงแก้ไขชื่อหรือวัตถุประสงค์ ต้องแจ้งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวต่อกรมสรรพากรภายใน 60 วัน นับแต่วันที่ได้จดทะเบียนเปลี่ยนแปลงนั้น มิฉะนั้น มูลนิธิหรือสมาคมจะถูกเพิกถอนได้¹¹

3. หลักเกณฑ์การพิจารณารายได้รายจ่ายของมูลนิธิหรือสมาคมเพื่อให้ได้รับการประกาศให้เป็นองค์การหรือสถานสาธารณกุศล¹² เช่น

มูลนิธิ คิตติ ทำดี จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลเมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 25xx จัดตั้งขึ้นครบ 3 ปี มีวัตถุประสงค์ตามที่ปรากฏในข้อบังคับเพื่อส่งเสริมสุขภาพของประชาชน มูลนิธิฯ มีรายได้จากการรับบริจาค ดอกเบี้ยรับ และมีรายจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะโดยกระจายเป็นการทั่วไป และให้เฉพาะแก่บุคคล คณะบุคคล หรือหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง เช่น บริจาคเงินให้แก่โรงเรียนในเขตจังหวัดนนทบุรีเพื่อซื้ออุปกรณ์ออกกำลังกาย ค่าเลี้ยงอาหารกลางวันผู้ยากไร้ ณ สถานสงเคราะห์แห่งหนึ่ง เป็นต้น มูลนิธิฯ มีอัตราร้อยละของรายได้รายจ่ายตามงบดุล งบรายได้รายจ่าย ย้อนหลัง 3 รอบระยะเวลาบัญชี ดังนี้

3.1 รายได้ของมูลนิธิฯ ได้นำไปเป็นรายจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ของรายได้ทั้งสิ้นใน 3 รอบระยะเวลาบัญชีที่แล้วมา¹³

⁸ ข้อ 6 ของประกาศกระทรวงการคลัง ว่าด้วยภาษีเงินได้และภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 704)ฯ ลงวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2561

⁹ ข้อ 7 (4) และข้อ 13 (5) ของประกาศกระทรวงการคลัง ว่าด้วยภาษีเงินได้และภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 704)ฯ ลงวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2561

¹⁰ ข้อ 7 (2) ของประกาศกระทรวงการคลัง ว่าด้วยภาษีเงินได้และภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 704)ฯ ลงวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2561

¹¹ ข้อ 12 ของประกาศกระทรวงการคลัง ว่าด้วยภาษีเงินได้และภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 704)ฯ ลงวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2561

¹² ข้อ 7 ของประกาศกระทรวงการคลัง ว่าด้วยภาษีเงินได้และภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 704)ฯ ลงวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2561

¹³ รายได้ของมูลนิธิหรือสมาคมได้นำไปเป็นรายจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะน้อยกว่าร้อยละ 60 ของรายได้ทั้งสิ้นใน 3 รอบระยะเวลาบัญชีที่แล้วมาได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) ตราสารจัดตั้งระบุให้นำดอกผลมาเป็นรายได้เท่านั้นหรือให้นำดอกผลมาใช้จ่ายเท่านั้น

(ข) กรณีมีเหตุจำเป็นต้องเก็บสะสมรายได้เพื่อดำเนินการตามโครงการตามวัตถุประสงค์ของมูลนิธิหรือสมาคม

ข้อ 7 ของประกาศกระทรวงการคลัง ว่าด้วยภาษีเงินได้และภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 704)ฯ ลงวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2561

ปี	รายได้ทั้งสิ้น	รายจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะ	อัตราร้อยละ
25xx	150	85	-
25xx	160	95	-
25xx	180	120	-
รวม	490	300	61.24

3.2 รายจ่ายของมูลนิธิฯ เป็นรายจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 ของรายจ่ายทั้งสิ้นใน 3 รอบระยะเวลาบัญชีที่แล้วมา และรายจ่ายดังกล่าวได้นำไปเป็นรายจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะไม่น้อยกว่าร้อยละ 65 ของรายจ่ายทั้งสิ้นในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชี

ปี	รายได้ทั้งสิ้น	รายจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะ	อัตราร้อยละ
25xx	110	85	77.27
25xx	120	95	79.16
25xx	150	120	80.0
รวม	380	300	78.94

3.3 มูลนิธิฯ มีรายจ่ายเพื่อประโยชน์แก่บุคคล คณะบุคคล หรือหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง ในบางรอบระยะเวลาบัญชี เช่น ค่าเลี้ยงอาหารกลางวันผู้ยากไร้ ณ สถานสงเคราะห์แห่งหนึ่ง เป็นต้น โดยรายจ่ายเฉพาะกลุ่มหรือรายจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะดังกล่าวมีอัตราไม่เกินกว่าร้อยละ 35 ของรายจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะทั้งสิ้นในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชีดังนี้

ปี	รายจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะ	รายจ่ายเฉพาะกลุ่ม	อัตราร้อยละ
25xx	85	15	17.64
25xx	95	-	-
25xx	120	35	29.16
รวม	300	50	16.66

พิจารณาแล้ว มูลนิธิฯ ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของประกาศกระทรวงการคลัง ว่าด้วยภาษีเงินได้และภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 704)ฯ ลงวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2561 ทุกประการ ซึ่งกรมสรรพากรจะได้จัดทำประกาศกระทรวงการคลัง ระบุลำดับที่ของมูลนิธิฯ เพื่อเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายลงนามในประกาศ ต่อจากนั้น กรมสรรพากรจะได้ทำหนังสือเพื่อนำชื่อมูลนิธิฯ ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษาต่อไป

4. วิธีปฏิบัติเมื่อมูลนิธิหรือสมาคมได้รับการประกาศให้เป็นองค์การหรือสถานสาธารณกุศลแล้ว

เมื่อมูลนิธิหรือสมาคมที่ได้รับการประกาศให้เป็นองค์การหรือสถานสาธารณกุศลแล้ว (เว้นแต่สภาภาษีไทย วัดวาอาราม และสถานพยาบาล หรือสถานศึกษาขององค์การของรัฐบาล) มูลนิธิหรือสมาคมจะต้องปฏิบัติตามดังนี้

(1) ใบรับที่ออกให้แก่บุคคล คณะบุคคล หรือหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งซึ่งบริจาคเงินหรือทรัพย์สิน ให้ระบุลำดับที่ที่ได้รับการประกาศด้วย

(2) ส่งรายงานการประชุมใหญ่ บัญชีและบัญชีรายได้รายจ่าย พร้อมทั้งรายงานการดำเนินงานของกิจการสำหรับรอบระยะ

เวลาบัญชีที่ผ่านมาให้กรมสรรพากรทราบภายใน 150 วัน นับแต่วันสิ้นรอบระยะเวลาบัญชี โดยยื่นผ่านสำนักงานสรรพากรพื้นที่ที่มูลนิธิหรือสมาคมนั้นตั้งอยู่

มูลนิธิหรือสมาคมใดไม่ปฏิบัติตาม (1) และ (2) จะถูกพิจารณาให้เพิกถอนการเป็นมูลนิธิหรือสมาคมได้¹⁴ มูลนิธิหรือสมาคมใดที่ถูกเพิกถอนการประกาศแล้ว หากประสงค์จะขอให้พิจารณาประกาศเป็นองค์การหรือสถานสาธารณกุศลใหม่ สามารถยื่นคำขอได้เมื่อพ้น 3 รอบระยะเวลาบัญชี นับแต่รอบระยะเวลาบัญชีถัดจากรอบระยะเวลาบัญชีที่ประกาศเพิกถอนในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

สรุป

หลักเกณฑ์ตามประกาศกระทรวงการคลัง ว่าด้วยภาษีเงินได้และภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 704)ฯ ลงวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2561 เป็นหลักเกณฑ์ใหม่ที่มีทั้งข้อผ่อนปรน เช่น การให้ใช้ชื่อการค้าเป็นชื่อมูลนิธิหรือสมาคม และข้อเข้มงวด เช่น การพิสูจน์รายได้รายจ่ายของมูลนิธิหรือสมาคม 3 รอบระยะเวลาบัญชีย้อนหลัง การให้แจ้งเปลี่ยนชื่อหรือวัตถุประสงค์ต่อกรมสรรพากร เป็นต้น ซึ่งการทำความเข้าใจหลักเกณฑ์ในประกาศกระทรวงการคลังฉบับใหม่นั้นเป็นสิ่งจำเป็นและไม่ใช่เรื่องง่าย เนื่องจากการพิจารณารายจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะของมูลนิธิหรือสมาคมที่ส่งมาให้กรมสรรพากรพิจารณานั้น เจ้าหน้าที่จะต้องพิจารณาจากหลักฐานที่ส่งมาประกอบ โดยการพิจารณาต้องอาศัยดุลพินิจของเจ้าหน้าที่เป็นสำคัญ อย่างไรก็ตาม หากมูลนิธิหรือสมาคมสามารถพิสูจน์ ให้เจ้าหน้าที่เห็นได้ว่ารายจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะที่มูลนิธิหรือสมาคมได้จ่ายไปนั้นเป็นการทำเพื่อให้สังคม ชุมชน มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น และรายจ่ายนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของมูลนิธิหรือสมาคม รวมทั้งไม่ต้องห้ามตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในประกาศกระทรวงการคลังแต่อย่างใด มูลนิธิหรือสมาคมนั้นก็จะได้รับประกาศให้เป็นองค์การหรือสถานสาธารณกุศลอย่างแน่นอน ซึ่งการดำเนินการของมูลนิธิหรือสมาคมถือเป็นการช่วยเหลือรัฐบาลในการประหยัดเงินงบประมาณในการช่วยเหลือสังคมอีกทางหนึ่งด้วย

Update กฎหมายภาษีอากร 2561 และประเด็นปัญหาภาษีที่นิติบุคคลไม่ควรพลาด

แนะนำหลักสูตร

วันพฤหัสบดีที่ 26 กรกฎาคม 2561 เวลา 09.00-16.30 น. ณ Intercontinental Bangkok Hotel (ถ.วิไลจิต)
โดย... อาจารย์ชุมพร เสนโสม Ins. (02) 555-0700 กด 1 www.dst.co.th

¹⁴ ข้อ 11 ของประกาศกระทรวงการคลัง ว่าด้วยภาษีเงินได้และภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 704)ฯ ลงวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2561

ความรู้เกี่ยวกับ ภาษีป้าย

(ตอนที่ 16)

¹ ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลจังหวัดสมุทรปราการ, นบ. (รามคำแหง), นบท, รปศ. (นิต้า), นม. (กฎหมายมหาชน) ม.อัสสัมชัญ Certificated of International Business Transactions and Taxation, Duke Center for International Development, Duke University Durham, North Carolina, USA. Certificated of International Taxation Queenmary, University of London, UK.

บทความตอนนี้ขอกล่าวถึง ป้ายที่ได้รับยกเว้น ไม่ต้องเสียภาษี ตามพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 มาตรา 8 (7) บัญญัติว่า **ป้ายขององค์การที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาลหรือตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นๆ และหน่วยงานที่นำรายได้ส่งรัฐ**

คำว่า “องค์การที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล” นั้น ผู้เขียนมีความเห็นว่า น่าจะหมายถึงองค์การต่างๆ ของรัฐบาลทั้งที่มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไร ที่เรียกว่า “รัฐวิสาหกิจ” ส่วนองค์การเป็นหน่วยงานประเภทหนึ่งของรัฐบาลไทย² ที่มีสถานะเป็นองค์การที่รัฐเป็นเจ้าของเป็นหน่วยงานธุรกิจที่รัฐเป็นเจ้าของ หรือเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ส่วนราชการ องค์การ หรือหน่วยงานธุรกิจที่รัฐเป็นเจ้าของอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายๆ อย่างเข้าไปมีทุนรวมอยู่ในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนจำกัดนั้น โดยทุนดังกล่าวรวมกันแล้วต้องมากกว่าครึ่งหนึ่งของทุนทั้งหมดของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนั้น รัฐวิสาหกิจของไทยจะอยู่ในความดูแลของคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ กระทรวงการคลัง

ภาพที่ 1³

หลังจากการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 เป็นต้นมา คณะราษฎรได้กลายเป็นชนชั้นปกครองใหม่ที่ควบคุมอำนาจทางการเมือง การทหาร และทรัพยากรทั้งหมดของรัฐในฐานะที่เป็นผู้ควบคุมทุนของรัฐ และเป็นผู้ที่ออกกฎหมายต่างๆ เพื่อสนับสนุนให้เกิดความชอบธรรมแก่การจัดสรรทรัพยากรเหล่านั้น คณะราษฎรได้นำทุนของรัฐไปสร้างรัฐวิสาหกิจ และบริษัทที่ราชการขึ้นจำนวนหนึ่ง โดยรัฐบาลเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ และอยู่ภายใต้การบริหารงานของข้าราชการที่มาจากคณะราษฎร หรือบุคคลที่ใกล้ชิดกับคณะราษฎร การใช้ทรัพยากรทางการเงินของรัฐมาสร้างรัฐวิสาหกิจขึ้นนี้ คณะราษฎรได้สร้างรัฐวิสาหกิจทางการเงิน อันได้แก่ ธนาคารเอเซีย ธนาคารมณฑล และบริษัทไทยเศรษฐกิจประกันภัย รัฐวิสาหกิจทางอุตสาหกรรม อันได้แก่ บริษัทข้าวไทย บริษัทประมงไทย บริษัทเดินเรือไทย และบริษัทไทยเดินเรือทะเล ส่วนรัฐวิสาหกิจทางด้านพาณิชยกรรม ได้แก่ บริษัทค้าพืชผลไทย และบริษัทพืชกลีกรรม เป็นต้น รัฐวิสาหกิจต่างๆ เหล่านี้ไม่ว่าจะเป็นภาคการเงิน ประกันภัย การเดินเรือ หรือพาณิชยกรรม

² <https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%A3%E0%B8%B1%E0%B8%90%E0%B8%A7%E0%B8%B4%E0%B8%AA%E0%B8%B2%E0%B8%AB%E0%B8%81%E0%B8%B4%E0%B8%88%E0%B9%84%E0%B8%97%E0%B8%A2>

³ https://www.matichon.co.th/news-monitor/news_643900

ภาพที่ 2⁴

หลังสงครามโลกครั้งที่สอง รัฐบาลจัดตั้งรัฐวิสาหกิจขึ้นเป็นจำนวนมากเพื่อบูรณะฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมให้เจริญก้าวหน้า เพื่อจัดทำกิจการที่เป็นสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน และกิจการที่มีผลโดยตรงต่อความมั่นคงของประเทศเพื่อดำเนินการด้านอุตสาหกรรม และพาณิชย์กรรม เพื่อตอบสนองความต้องการในด้านอุปโภคบริโภคของประชาชนให้เพียงพอ เพื่อประกอบกิจการที่เกี่ยวข้องกับสงคราม เช่น เชื้อเพลิง เป็นต้น รวมทั้งเพื่อดำเนินการที่เป็นบริการประชาชน ที่ภาคเอกชนยังไม่มีความพร้อมทั้งในด้านเงินทุนและความสามารถ

ภาพที่ 3⁵

ในสมัยที่จอมพล ป. พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรี ได้มีการออกพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล พ.ศ. 2496⁶ โดยในมาตรา 3 บัญญัติว่า เมื่อรัฐบาลเห็นเป็นการสมควรจะจัดตั้งองค์การเพื่อดำเนินกิจการอันเป็นสาธารณะหรือเพื่อประโยชน์

⁴ https://www.isranews.org/isranews/33144-policy_33144.html

⁵ <http://www.tnews.co.th/contents/394023>

⁶ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 70 ตอนที่ 14 วันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2506

ในการเศรษฐกิจหรือช่วยเหลือในการครองชีพ หรืออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนโดยใช้เงินทุนจากงบประมาณแผ่นดิน ก็ให้กระทำได้ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา มาตรา 4 บัญญัติว่า องค์การซึ่งได้จัดตั้งตามความในพระราชบัญญัตินี้ ให้มีฐานะเป็นนิติบุคคล มาตรา 5 บัญญัติว่า ในพระราชกฤษฎีกาจัดองค์การตามความในมาตรา 3 อย่างน้อยจะต้องมีข้อความดังต่อไปนี้

- (1) ชื่อขององค์การ
- (2) ที่ตั้งของสำนักงานใหญ่
- (3) วัตถุประสงค์ขององค์การ
- (4) พูนซึ่งได้รับอนุมัติ
- (5) การจัดสรรผลประโยชน์
- (6) การควบคุมและการบริหารกิจการขององค์การ ตลอดจนอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ผู้อำนวยการ หรือผู้จัดการ แล้วแต่กรณี
- (7) การบัญชี การสอบ และการตรวจ
- (8) ข้อกำหนดอื่นๆ อันจำเป็นเพื่อให้กิจการขององค์การได้ดำเนินไปโดยเรียบร้อย

ซึ่งการตรากฎหมายดังกล่าวเพื่อเปิดโอกาสให้ฝ่ายบริหารจัดการตั้งองค์กรหรือหน่วยงานขึ้นมาทำหน้าที่จัดทำบริการสาธารณะ พระราชบัญญัติจัดตั้งองค์กรหรือหน่วยงานขึ้นมาทำหน้าที่จัดทำบริการสาธารณะ พระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล พ.ศ. 2496 ที่ได้จัดตั้งหน่วยงานต่างๆ ขึ้นมาหลายแห่งซึ่งมีสถานภาพเป็นรัฐวิสาหกิจ ได้แก่ องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ องค์การเบตเตอร์ องค์การแก้ว องค์การจัดการน้ำเสีย เป็นต้น จากนั้นมาก็มีรัฐวิสาหกิจเกิดขึ้นอีกเป็นจำนวนมาก จนกระทั่งปัจจุบันมีรัฐวิสาหกิจที่กระทรวงการคลังเป็นผู้กำกับดูแล (ไม่รวม "บริษัทลูก" ของรัฐวิสาหกิจเหล่านี้) รวมทั้งสิ้น 56 แห่ง รัฐวิสาหกิจจัดตั้งขึ้นมากด้วยเหตุผลหลายประการแตกต่างกันไป เช่น เหตุผลทางเศรษฐกิจการคลัง ความมั่นคง ในบางกรณีอาจเป็นเหตุผลที่กล่าวมานี้หลายประการรวมกันก็เป็นได้ เหตุผลในการมีรัฐวิสาหกิจสามารถแยกเป็น 2 กรณี คือ เหตุผลทั่วไปและเหตุผลเฉพาะสำหรับประเทศไทย

รัฐวิสาหกิจไทย มีหลักการในการจัดตั้ง 7 ประการ คือ

1. เพื่อเป็นเครื่องมือในการดำเนินธุรกิจแทนรัฐ
2. เพื่อเป็นตัวอย่างแก่เอกชนในการดำเนินธุรกิจ
3. เพื่อความมั่นคงของประเทศ เช่น กิจการที่เป็นสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน ไฟฟ้า น้ำประปา รวมถึงยุทธปัจจัยในการสงคราม อาทิ องค์การเบตเตอร์ องค์การแก้ว องค์การฟอกหนัง องค์การเชื้อเพลิง
4. เพื่อส่งเสริมสังคมและวัฒนธรรม
5. เพื่อจัดทำบริการสาธารณะ
6. เพื่อประโยชน์ในด้านการคลัง
7. เพื่อควบคุมสินค้าอันตราย

และเสริมรายได้ให้แก่รัฐ

ภาพที่ 4⁷

⁷ http://m.prachachat.net/news_detail.php?newsid=1479900480

คำว่า "รัฐวิสาหกิจ"⁸ มีความหมายแตกต่างกันไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. 2502 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 4

ก. องค์การของรัฐบาลหรือหน่วยงานธุรกิจที่รัฐบาลเป็นเจ้าของ

ข. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ส่วนราชการมีทุนรวมอยู่ด้วยเกินกว่าร้อยละ 50

ค. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ส่วนราชการและ/หรือรัฐวิสาหกิจตาม (ก) และ/หรือ (ข) มีทุนรวมอยู่ด้วยเกินกว่าร้อยละ 50

ง. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ส่วนราชการและ/หรือรัฐวิสาหกิจตาม (ค) และ/หรือ (ก) และ/หรือ (ข) มีทุนรวมอยู่ด้วยเกินกว่าร้อยละ 50

จ. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ส่วนราชการและ/หรือรัฐวิสาหกิจตาม (ง) และ/หรือ (ก) และ/หรือ (ข) และ/หรือ (ค) มีทุนรวมอยู่ด้วยเกินกว่าร้อยละ 50

พระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. 2518 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 4

รัฐวิสาหกิจ หมายความว่า

(1) องค์การของรัฐบาลตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล หรือกิจการของรัฐบาลตามกฎหมายที่จัดตั้งกิจการนั้น และหมายความรวมถึงหน่วยงานธุรกิจที่รัฐเป็นเจ้าของ แต่ไม่รวมถึงองค์การหรือกิจการที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะเพื่อสงเคราะห์ หรือส่งเสริมการใดๆ ที่มีใช้ธุรกิจ

(2) บริษัทจำกัดหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่กระทรวง ทบวง กรม หรือทบวงการเมือง ที่มีฐานะเทียบเท่า และหรือรัฐวิสาหกิจตาม (1) มีทุนรวมอยู่ด้วยเกินกว่าร้อยละ 50 หรือ

(3) บริษัทจำกัดหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่กระทรวง ทบวง กรม หรือทบวงการเมือง ที่มีฐานะเทียบเท่า และหรือรัฐวิสาหกิจตาม (1) และหรือ (2) มีทุนรวมอยู่ด้วยถึงสองในสาม

พระราชบัญญัติพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2521 มาตรา 4 รัฐวิสาหกิจ หมายความว่า

(1) องค์การของรัฐบาลตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล หรือกิจการของรัฐบาลตามกฎหมายที่จัดตั้งกิจการนั้น และหมายความรวมถึงหน่วยงานธุรกิจที่รัฐเป็นเจ้าของ

(2) บริษัทจำกัดหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นกระทรวง ทบวง หรือกรม และหรือรัฐวิสาหกิจตาม (1) มีทุนรวมอยู่ด้วยเกินกว่าร้อยละ 50 หรือ

(3) บริษัทจำกัดหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นกระทรวง ทบวง หรือกรม และหรือรัฐวิสาหกิจตาม (1) และหรือ (2) มีทุนรวมอยู่ด้วยเกินกว่าร้อยละ 50

พระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. 2543 มาตรา 6 รัฐวิสาหกิจ หมายความว่า

(1) องค์การของรัฐบาลตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาลหรือกิจการของรัฐบาลตามกฎหมายที่จัดตั้งกิจการนั้น และให้หมายความรวมถึงหน่วยงานธุรกิจที่รัฐเป็นเจ้าของ

(2) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่กระทรวง ทบวง กรม หรือทบวงการเมืองที่มีฐานะเทียบเท่า หรือรัฐวิสาหกิจตาม (1) มีทุนรวมอยู่ด้วยเกินร้อยละ 50

พระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. 2548 รัฐวิสาหกิจ หมายความว่า

(ก) องค์การของรัฐบาลตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล กิจการของรัฐซึ่งมีกฎหมายจัดตั้งขึ้นหรือหน่วยงานธุรกิจที่รัฐบาลเป็นเจ้าของ

(ข) บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด ที่หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจตาม (ก) มีทุนรวมอยู่ด้วยเกินร้อยละ 50

(ค) บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด ที่หน่วยงานของรัฐและรัฐวิสาหกิจตาม (ก) หรือ (ข) หรือรัฐวิสาหกิจตาม (ก) และ

⁸ <http://www.sepo.go.th/api/sepo/exportpdf?id=12&type=content>

(ข) มีทุนรวมอยู่ด้วยเกินร้อยละ 50 โดยให้คำนวณเฉพาะทุนตามสัดส่วนที่เป็นของหน่วยงานของรัฐเท่านั้น รัฐวิสาหกิจบางแห่งอาจจะมีสถานะเป็นรัฐวิสาหกิจตามความหมายของกฎหมายฉบับหนึ่ง แต่ไม่ได้มีสถานะเป็นรัฐวิสาหกิจตามความหมายของกฎหมายอื่นได้ อาทิเช่น บริษัท ปตท. สำรวจและผลิตปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน) ซึ่งภาครัฐถือหุ้นเกินกว่าร้อยละ 50 แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. 2518 มาตรา 4 (3) ที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้รัฐวิสาหกิจตาม (1) และหรือ (2) มีทุนรวมอยู่ด้วยถึงสองในสาม บริษัท ปตท. สำรวจและผลิตปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน) จึงมิได้เป็นรัฐวิสาหกิจตามความหมายของพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ แต่เป็นรัฐวิสาหกิจตามความหมายของพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. 2502 ดังนั้น ในการพิจารณาว่าองค์กรหรือหน่วยงานใดเป็นรัฐวิสาหกิจหรือไม่ นอกจากต้องพิจารณาตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณแล้ว ยังต้องพิจารณาตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นๆ ประกอบด้วย

ภาพที่ 5⁹

มีคำถามว่า ป้ายของกิจการปั๊มน้ำมันที่ดำเนินการภายใต้เครื่องหมาย ปตท. จะได้รับการยกเว้นภาษีป้ายหรือไม่ เนื่องจากบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) จะถือว่าเป็นองค์กรที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายรัฐบาลหรือเป็นรัฐวิสาหกิจได้รับการยกเว้นภาษีป้ายตามพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 มาตรา 8 (7) หรือไม่

เกี่ยวกับเรื่องนี้มีปัญหาโต้แย้งในทางปฏิบัติกันมาก ทางชมรมนักจัดเก็บรายได้ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งประเทศไทยสรุปเรื่องราวไว้ว่า แต่เดิมนั้น ปตท. นั้นเป็นรัฐวิสาหกิจ ได้รับสิทธิยกเว้น ไม่ต้องเสียภาษีป้าย ตาม พรบ.ป้าย มาตรา 8 (7) ต่อมา ปตท. ได้แปลงสภาพเป็น บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ตาม พรบ.ทุนรัฐวิสาหกิจ ซึ่งมีการโต้เถียงกันในหมู่นักกฎหมายว่าสิทธิและประโยชน์ทางภาษีอากรของ ปตท. ยังคงอยู่หรือหมดไป ตามมาตรา 6 แห่ง พรบ.ทุนรัฐวิสาหกิจ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2550 ถ้าคงอยู่ ปตท. ก็ไม่ต้องชำระภาษีป้าย/ถ้าหมดไป ปตท. ก็ต้องเสียภาษีป้าย ประเด็นที่ป้าย ปตท. เสียภาษีหรือไม่ นั้น มีกรณีวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณา

⁹ <https://positioningmag.com/1127117>

ซึ่งขาดการยุติในการดำเนินคดีแพ่งของส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พิจารณาข้อโต้แย้งระหว่าง ปตท. กับเทศบาลคลองตำหรุ จังหวัดชลบุรี โดยทางคณะกรรมการดังกล่าว มีมติ 5 ต่อ 3 ให้ ปตท. ได้รับการยกเว้นภาษีป้าย (คือ 5 เสียง ให้ได้รับการยกเว้น อีก 3 เสียง ไม่ให้ได้รับการยกเว้น) (อ้างอิงหนังสือที่ อส 0020/10706 ลงวันที่ 24 ตุลาคม 2555 เรื่อง แจ้งมติคณะรัฐมนตรี) (แต่กรณีนี้ ปตท. เป็นเจ้าของสถานีจำหน่ายน้ำมัน ลงทุนและดำเนินการเอง ไม่ใช่ของเอกชน) ทาง ปตท. ได้ส่งหนังสือที่ อส 0020/10706 ลงวันที่ 24 ตุลาคม 2555 เรื่อง แจ้งมติคณะรัฐมนตรี เวียนไปให้เอกชนที่ลงทุนและดำเนินการสถานีจำหน่ายน้ำมันทั่วประเทศ ว่าไม่ต้องชำระภาษีป้ายแก่ทางองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการเก็บภาษีป้าย องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นหลายแห่งทั่วประเทศที่ไม่เห็นด้วยกับหนังสือที่ อส 0020/10706 ดังกล่าว ซึ่งหนึ่งในนั้นคือเทศบาลตำบลเกวียนหัก จังหวัดจันทบุรี ได้ทำหนังสือหารือไปที่กระทรวงมหาดไทยอีกครั้ง เพื่อสอบถามแนวทางการปฏิบัติที่ชัดเจนในการจัดเก็บภาษีป้าย ปตท. กรณี ปตท. ไม่ได้ดำเนินการเอง แต่เป็นเอกชนลงทุนและดำเนินการ ว่าต้องปฏิบัติอย่างไรจากการสอบถามข้อเท็จจริงระหว่างกระทรวงมหาดไทยกับ ปตท. ก็ได้ ความจริงนำมาเปิดเผย ดังนี้ ปัจจุบัน (ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธ.ค. 2555) ปตท. ดำเนินการเอง เพียง 75 สถานี นอกนั้นเอกชนดำเนินการเองประมาณ 1,131 สถานี ป้าย ปตท. ในสถานีจำหน่ายน้ำมันที่เอกชนดำเนินการเอง เป็นป้ายที่เอกชนเป็นผู้ลงทุนออกค่าใช้จ่ายในการจัดทำและติดตั้งป้าย แต่ ปตท. ทำบันทึกว่า ป้ายของเอกชนเป็นทรัพย์สินหรือเป็นกรรมสิทธิ์ของ ปตท. และได้ข้อตกลงให้เอกชนดำเนินการยืมป้ายป้ายที่เป็นข้อโต้แย้งระหว่าง ปตท. กับเทศบาลคลองตำหรุ จังหวัดชลบุรี ตามหนังสือที่ อส 0020/10706 นั้น ปรากฏข้อเท็จจริงว่า สถานีจำหน่ายน้ำมันที่เป็นเหตุแห่งข้อโต้แย้ง เป็นของ ปตท. ลงทุนและดำเนินการเอง กระทรวงมหาดไทยจึงมีหนังสือที่ มท 0808.3/12582 ลงวันที่ 2 ธันวาคม 2557 เรื่อง ขอรื้อหรือการจัดเก็บภาษีป้ายบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) สรุปได้ว่า กระทรวงมหาดไทย เห็นว่าป้าย ปตท. ที่เอกชนดำเนินการเอง ไม่ได้รับการยกเว้นภาษีป้าย แม้จะมีการทำข้อตกลงเป็นหนังสือว่าเป็นการยืมป้ายจาก ปตท. ก็ตาม แต่ปัจจุบัน ปตท. ก็ยังอ้างอิงหนังสือที่ อส 0020/10706 ลงวันที่ 24 ตุลาคม 2555 เรื่อง แจ้งมติคณะรัฐมนตรี และยืนยันว่าป้าย ปตท. ในสถานีจำหน่ายน้ำมันที่เอกชนดำเนินการเอง ไม่ต้องชำระภาษีป้าย พร้อมทั้งให้คำแนะนำเอกชนเหล่านั้นไม่ต้องชำระภาษีป้าย¹⁰

ผู้เขียนมีความเห็นว่า ปัจจุบัน ปตท. ไม่น่าจะได้รับยกเว้นสิทธิประโยชน์ทางภาษีป้ายแล้ว เนื่องจากรัฐบาลได้มีการออกพระราชกฤษฎีกากำหนดอำนาจสิทธิและประโยชน์ของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 ยกเลิกสิทธิประโยชน์เดิมที่เคยได้จากการจัดตั้งเป็นบริษัทตามพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. 2542 โดยมีเหตุผลว่า ในปัจจุบันบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) มีศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันการประกอบธุรกิจปิโตรเลียมได้อย่างเท่าเทียมกันกับผู้ประกอบธุรกิจปิโตรเลียมรายอื่น สมควรปรับปรุงโดยจำกัดอำนาจสิทธิและประโยชน์ที่บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ได้รับตามกฎหมายว่าด้วยการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย โดยผลของกฎหมายว่าด้วยทุนรัฐวิสาหกิจ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในการแข่งขันทางธุรกิจและเสริมสร้างระบบเศรษฐกิจแบบเสรี โดยอาศัยกลไกตลาดให้เกิดขึ้นอย่างสมบูรณ์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้ โดยที่ในมาตรา 6 บัญญัติว่า **บรรดาอำนาจสิทธิและประโยชน์ที่บริษัทได้รับตามพระราชบัญญัติการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2521 โดยผลของพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. 2542 ให้สิ้นสุดลง** เมื่อพระราชกฤษฎีกานี้มีผลใช้บังคับ ดังนั้น ในปัจจุบันจึงน่าจะเก็บภาษีป้ายจาก ปตท. ได้

(อ่านต่อฉบับหน้า)

ดิฉัน

¹⁰ <https://pantip.com/topic/33443189>

| คำพิพากษาศาลฎีกาและหมายเหตุ

❖ by ศ.ชัยสิทธิ์ ตราชูธรรม*, ผศ.ดุยลักษณ์ ตราชูธรรม**, พิชิต ตราชูธรรม***

ปัญหาหนี้ภาษีอากร

ในคดีล้มละลาย

* ผู้พิพากษาอาวุโสในศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์, อดีตประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน, ประธานศาลอุทธรณ์, ผู้พิพากษาศาลฎีกา ฯลฯ

** อาจารย์พิเศษมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง, มหาวิทยาลัยขอนแก่น ฯลฯ

*** อาจารย์พิเศษมหาวิทยาลัยขอนแก่น, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี, มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ ฯลฯ

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4275/2560

เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์

ของบริษัท พ.

กรมสรรพากร กับพวก

โจทก์

จำเลย

คำวินิจฉัยย่อ

เมื่อศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดแล้ว มูลหนี้ภาษีอากรที่เกิดขึ้นหลังจากนั้น เจ้าหนี้ไม่จำเป็นต้องยื่นคำขอรับชำระหนี้ตามมาตรา 91 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 และไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายใดให้ลูกหนี้ที่ถูกพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดและอยู่ระหว่างการจัดการของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีธุรกิจเฉพาะ เป็นหน้าที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ต้องยื่นแบบแสดงรายการและเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีธุรกิจเฉพาะ เนื่องจากเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เพียงผู้เดียวมีอำนาจจัดการทรัพย์สินของลูกหนี้ที่ถูกพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดตามมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 เมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์พิกเฉย เจ้าพนักงานประเมินย่อมมีอำนาจประเมินให้ชำระภาษีดังกล่าวพร้อมเบี้ยปรับและเงินเพิ่มได้

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้เพิกถอนหนังสือแจ้งการประเมินภาษีเงินได้นิติบุคคล เลขที่ ภ.ง.ด. 73.1-02016320-25550405-002-00007 ถึง 00021 ลงวันที่ 5 เมษายน 2555 หนังสือแจ้งการประเมินภาษีมูลค่าเพิ่ม เลขที่ ภ.พ. 73.1-02016320-25550405-005-00458 ถึง 00537 ลงวันที่ 5 เมษายน 2555 หนังสือแจ้งการประเมินภาษีธุรกิจเฉพาะ เลขที่ ภ.ธ. 73.1-02016320-25550405-005-00003 ถึง 00046 ลงวันที่ 5 เมษายน 2555 คำวินิจฉัยอุทธรณ์เลขที่ สก.2/ธธ.3/3.1-3.8/3/2557 คำวินิจฉัยอุทธรณ์เลขที่ สก.2/ธธ.33.9-3.15/3/2557 คำวินิจฉัยอุทธรณ์เลขที่ สก.2/ธธ.3/3.16-3.94/3/2557 และคำวินิจฉัยอุทธรณ์เลขที่ สก.2/ธธ.3/3.95-3.138/3/2557 และให้ลดหรืองดเบี้ยปรับและเงินเพิ่มทั้งหมด จำเลยให้การขอให้ยกฟ้อง ศาลภาษีอากรกลางพิพากษาให้แก้ไขการประเมินตามหนังสือแจ้งการประเมินภาษีมูลค่าเพิ่ม เลขที่ ภ.พ.73.1-02016320-

25550405-005-00458 ถึง 00537 ลงวันที่ 5 เมษายน 2555 หนังสือแจ้งการประเมินภาษีธุรกิจเฉพาะ เลขที่ ภ.ธ. 73.1-02016320-25550405-005-00003 ถึง 00046 ลงวันที่ 5 เมษายน 2555 คำวินิจฉัยอุทธรณ์เลขที่ สก.2/ธธ.3/3.16-3.94/3/2557 และคำวินิจฉัยอุทธรณ์เลขที่ สก.2/ธธ.3/3.95-3.138/3/2557 เฉพาะเบี้ยปรับคงให้เรียกเก็บเพียงร้อยละ 50 ของเบี้ยปรับตามกฎหมาย ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก โจทก์และจำเลยอุทธรณ์ต่อศาลฎีกา โดยผู้พิพากษาที่นั่งพิจารณาคดีในศาลภาษีอากรกลางรับรองว่ามีเหตุอันควรอุทธรณ์ในข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่คู่ความมีได้โต้แย้งกัน รับฟังได้ในเบื้องต้นว่า โจทก์เป็นเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ของบริษัท ล. เดิมบริษัทดังกล่าวมีชื่อว่า บริษัท พ. ซึ่งเป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด เมื่อวันที่ 22 มกราคม 2535 บริษัทดังกล่าวจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม และเมื่อวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2546 ถูกเพิกถอนการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม และบริษัทดังกล่าวจดทะเบียนภาษีธุรกิจเฉพาะเมื่อวันที่ 22 มกราคม 2535 ต่อมาวันที่ 28 ธันวาคม 2543 ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดบริษัท พ. หรือบริษัท ล. และเมื่อวันที่ 14 สิงหาคม 2544 ศาลล้มละลายกลางมีคำพิพากษาให้บริษัทดังกล่าวล้มละลาย จำเลยเป็นนิติบุคคล มีฐานะเป็นกรมสังกัดกระทรวงการคลัง มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารงานและควบคุมการจัดเก็บภาษีอากรฝ่ายสรรพากรตามประมวลรัษฎากร เจ้าพนักงานของจำเลยตรวจสอบข้อมูลทางระบบคอมพิวเตอร์ของจำเลยพบว่า ภายหลังจากที่บริษัทดังกล่าวถูกศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดและพิพากษาล้มละลายแล้ว บริษัทดังกล่าวมีเงินได้จากค่าเช่าค่าบริการและดอกเบี้ย แต่โจทก์ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจจัดการทรัพย์สินของบริษัทดังกล่าวมิได้นำรายได้ดังกล่าวยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคล (ภ.ง.ด.50) ภาษีเงินได้นิติบุคคลครึ่งปี (ภ.ง.ด.51) และภาษีธุรกิจเฉพาะ (ภ.ธ.40) นอกจากนี้ จากข้อมูลการยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ.30) เจ้าพนักงานของจำเลยยังตรวจสอบพบว่า บริษัทดังกล่าวได้ยื่นแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มไว้ต่ำกว่าความเป็นจริง และในบางเดือนภาษีมิได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ.30) เจ้าพนักงานของจำเลยเห็นว่า กรณีนี้มีเหตุอันควรเชื่อว่าบริษัทดังกล่าวยื่นเสียภาษีไม่ถูกต้อง จึงออกหมายเรียกตรวจสอบภาษีอากรตามประมวลรัษฎากรแก่โจทก์ เนื่องจากบริษัทดังกล่าวล้มละลาย และโจทก์เป็นผู้มีอำนาจจัดการทรัพย์สินบริษัทดังกล่าว ตามมาตรา 22 และ

มาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 เพื่อให้โจทก์ไปพบเจ้าพนักงานประเมินเพื่อให้ถ้อยคำประกอบการตรวจสอบใบส่วนและนำส่งบัญชี รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องในวันที่กำหนดไว้ โจทก์ได้รับหมายเรียกไว้โดยชอบและมีการส่งหมายเรียกไปยังกรรมการผู้จัดการของบริษัทดังกล่าวด้วยโดยวิธีปิดหนังสือดังกล่าวไว้ เมื่อถึงวันนัดโจทก์มิได้ไปพบเจ้าพนักงานประเมินของจำเลยและไม่แจ้งเหตุขัดข้อง รวมทั้งมิได้นำส่งเอกสารภายในกำหนดเวลาตามหมายเรียก เจ้าพนักงานประเมินของจำเลยได้มีหนังสือเตือนให้โจทก์ปฏิบัติตามหมายเรียก แต่โจทก์ก็มิได้ไปพบและส่งเอกสารตามกำหนด เจ้าพนักงานประเมินของจำเลยจึงตรวจสอบรายได้และคำนวณภาษีที่บริษัทดังกล่าวจะต้องชำระและจัดทำรายงานผลการตรวจสอบภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีเงินได้นิติบุคคล (ครึ่งปี) ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีธุรกิจเฉพาะ เจ้าพนักงานของจำเลยมีหนังสือแจ้งไปยังโจทก์ให้มารับทราบผลการตรวจสอบตามหนังสือลงวันที่ 5 ตุลาคม 2554 และโจทก์รับทราบผลการตรวจสอบแล้วเมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2554 ต่อมาเมื่อวันที่ 12 มกราคม 2555 โจทก์มีหนังสือเรื่องชี้แจงเกี่ยวกับรายได้ของบริษัท พ. และส่งเอกสารเพิ่มเติมไปยังจำเลย และเมื่อวันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2555 โจทก์มีหนังสือนำส่งเอกสารเพิ่มเติมเกี่ยวกับรายได้ของบริษัท พ. เจ้าพนักงานประเมินของจำเลยได้ทบทวนผลการตรวจสอบจากเอกสารข้อโต้แย้งของโจทก์ตามหนังสือโจทก์ดังกล่าว และทำการปรับปรุงรายได้และคำนวณภาษีใหม่ตามรายงานการตรวจสอบภาษีอากรสำหรับภาษีเงินได้นิติบุคคล รายงานการตรวจสอบภาษีอากรสำหรับเงินได้นิติบุคคล (ครึ่งปี) รายงานการตรวจสอบภาษีมูลค่าเพิ่ม และรายงานการตรวจสอบภาษีธุรกิจเฉพาะ และทำการประเมินภาษีทุกประเภทดังกล่าว แล้วแจ้งการประเมินแก่โจทก์ โดยเป็นการแจ้งประเมินภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม ถึง 31 ธันวาคม 2544 จนกระทั่งรอบระยะเวลาบัญชีตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม ถึง 31 ธันวาคม 2551 รวม 8 รอบระยะเวลาบัญชี ประเภทภาษีเงินได้นิติบุคคลรอบระยะเวลาครึ่งปี (ภ.ง.ด.51) เป็นเงินเพิ่ม 731,642 บาท และประเภทภาษีเงินได้นิติบุคคลประจำปี (ภ.ง.ด.50) เป็นค่าภาษี 13,361,155 บาท รวมเป็นภาษีเงินได้นิติบุคคลและเงินเพิ่มที่ต้องชำระ 14,092,797 บาท และแจ้งการประเมินภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับเดือนภาษีระหว่างปี 2545 ถึงปี 2551 จำนวน 80 เดือนภาษี รวมเป็นภาษีมูลค่าเพิ่ม เงินเพิ่มและเบี้ยปรับที่ต้องชำระ 14,853,444 บาท รวมทั้งแจ้งการประเมินภาษีธุรกิจเฉพาะสำหรับเดือนภาษีระหว่าง

ปี 2546 ถึง 2550 จำนวน 44 เดือนภาษี รวมเป็นภาษีธุรกิจเฉพาะเงินเพิ่มและเบี้ยปรับที่ต้องชำระ 2,259,596 บาท โจทก์ไม่เห็นด้วยกับการประเมินภาษีทุกประเภทดังกล่าว จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ต่อมาคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ของโจทก์ ทั้งนี้ ค่าเช่าและค่าบริการที่บริษัท ล. ได้รับระหว่างเดือนและปีภาษีพิพาทดังกล่าว เกิดจากการนำอาคาร พ. ของบริษัท ล. ออกให้เช่า ซึ่งสืบเนื่องมาจากก่อนบริษัทดังกล่าวถูกพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด ได้ว่าจ้างบริษัท ส. บริหารและดูแลพื้นที่ในอาคาร พ. โดยตกลงให้บริษัท ส. นำส่งค่าเช่าทั้งหมดให้แก่บริษัท ล. ภายหลังจากที่หักค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการดูแลรักษาอาคารและหักค่าตอบแทนให้กับบริษัท ส. ตามสัญญาในอัตราร้อยละ 15 ของรายได้ก่อนหักค่าใช้จ่ายแล้ว ต่อมาที่ประชุมเจ้าหน้าที่ของบริษัท ล. ลงมติให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานศาลเพื่อพิจารณาพิพากษาให้บริษัทดังกล่าวล้มละลายและมีมติให้นายอาคาร พ. ของบริษัทดังกล่าวออกไปให้เช่าต่อไป จนกว่าจะขายทอดตลาดอาคารดังกล่าวโดยให้มีการต่อสัญญาว่าจ้างบริษัท ส. ให้บริการและดูแลพื้นที่ในอาคารดังกล่าวต่อไป ต่อมาโจทก์ขายทอดตลาดอาคาร พ. ได้เมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม 2554 เป็นเงิน 244,000,000 บาท และระหว่างเดือนภาษีพิพาทดังกล่าว บริษัท ล. ได้รับชำระดอกเบี้ยจากบริษัทหมู่บ้าน ส. จำกัด ตามแผนฟื้นฟูกิจการของบริษัทดังกล่าว สืบเนื่องจากเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2542 บริษัทหมู่บ้าน ส. จำกัด ออกตั๋วสัญญาใช้เงิน 434,330,141.12 บาท สัญญาว่าจะจ่ายเงินพร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 18.50 ต่อปี ให้แก่บริษัท พ. หรือบริษัท ล. ต่อมาวันที่ 7 ธันวาคม 2544 ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งฟื้นฟูกิจการบริษัทหมู่บ้าน ส. จำกัด และโจทก์ได้ยื่นคำขอรับชำระหนี้รายนี้ ซึ่งบริษัท S ผู้บริหารแผนฟื้นฟูกิจการดังกล่าวได้ส่งดอกเบี้ยให้บริษัท ล. มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของโจทก์ว่า จำเลยมีอำนาจแจ้งการประเมินภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีธุรกิจเฉพาะหรือไม่ โจทก์อุทธรณ์ว่า แม้หนี้ภาษีอากรรายพิพาทเกิดภายหลังศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดบริษัท ล. และจำเลยไม่อาจยื่นคำร้องขอรับชำระหนี้ภายในกำหนดตามมาตรา 91 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 ก็ตาม เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 ไม่ต้องการให้เจ้าหนี้ในมูลหนี้ที่เกิดขึ้นภายหลังศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดถูกหนีมีสิทธิยื่นคำร้องขอรับชำระหนี้ รวมตลอดถึงหนี้ภาษีอากรด้วย โดยมีบทบัญญัติมาตรา 77 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 บัญญัติ

คุ้มครองสิทธิของเจ้าหน้าที่ภาษีอากรไว้แล้วโดยเฉพาะ คือการปลดจากการล้มละลายทำให้บุคคลล้มละลายหลุดพ้นจากหนี้ทั้งปวง อันพึงขอรับชำระได้ เว้นแต่ (1) หนี้ภาษีอากรหรือจังกอบของรัฐบาลหรือเทศบาล ดังนั้น จำเลยซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ภาษีอากรชอบจะใช้สิทธิภายหลังจากลูกหนี้ถูกปลดจากการล้มละลายแล้ว ศาลฎีกาแผนกคดีภาษีอากรเห็นว่า ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดบริษัท ล. เป็นกรณีศาลล้มละลายกลางพิจารณาได้ความจริงตามมาตรา 9 หรือมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 จากนั้นเริ่มกระบวนการเพื่อรวบรวมและจำหน่ายทรัพย์สินของบริษัท ล. ลูกหนี้ เพื่อนำมาจัดสรรแบ่งแก่เจ้าหน้าที่ที่มีสิทธิได้รับตามหลักเกณฑ์ซึ่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 กำหนดไว้ หนี้ภาษีอากรรายพิพาทเกิดจากรายได้หลังจากบริษัท ล. ถูกพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดแล้ว ภาระภาษีของบริษัท ล. ดังกล่าว จำเลยไม่จำเป็นต้องยื่นคำร้องขอรับชำระหนี้ตามมาตรา 91 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 และไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายใดให้บริษัทที่ถูกพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดและอยู่ระหว่างการจัดการของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีธุรกิจเฉพาะ แต่อย่างใด เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ของบริษัท ล. ต้องปฏิบัติตามประมวลรัษฎากรเช่นเดียวกับกรณีก่อนศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ลูกหนี้เด็ดขาด ที่โจทก์อุทธรณ์อ้างเรื่องการปลดจากการล้มละลายทำให้บุคคลล้มละลายหลุดพ้นจากหนี้ทั้งปวงอันพึงขอชำระได้ เว้นแต่นี้เกี่ยวกับภาษีอากรจังกอบของรัฐบาลหรือเทศบาลนั้นเป็นคนละชั้นกรณีกับวิธีการจัดการทรัพย์สินของลูกหนี้ หาใช่เป็นบทกฎหมายบังคับให้จำเลยซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ภาษีอากรใช้สิทธิตามบัญญัติดังกล่าวโดยไม่มีอำนาจแจ้งการประเมินและเรียกเก็บภาษีจากบริษัทที่ถูกศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด ที่โจทก์อุทธรณ์ว่า โจทก์เอาทรัพย์สินของลูกหนี้ออกให้เช่า เพื่อรักษาสภาพของทรัพย์สิน ไม่มีเจตนาประกอบกิจการของลูกหนี้อีกต่อไป จึงไม่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล นั้น เห็นว่า โจทก์ยังคงมีสภาพเป็นบริษัทอยู่ ต้องเสียภาษีจากการคำนวณรายได้จากกิจการหรือเนื่องจากกิจการที่กระทำในรอบระยะเวลาบัญชีที่ต้องเสียภาษีเงินได้ตามมาตรา 66 วรรคหนึ่ง แห่งประมวลรัษฎากร ในกรณีที่บริษัท ล. ไม่ยื่นรายการที่จำเป็นต้องใช้ในการคำนวณภาษี เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินร้อยละ 5 ของยอดรายรับก่อนหักรายจ่ายใดๆ หรือยอดขายก่อนหักรายจ่ายใดๆ ของรอบระยะเวลาบัญชีตามมาตรา 71 (1) แห่งประมวลรัษฎากรได้ กรณีที่โจทก์อุทธรณ์

ว่า มิได้มีเจตนาแสวงหากำไรจากการกระทำที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มและเสียภาษีธุรกิจเฉพาะนั้น เห็นว่า เมื่อบริษัท ล. เป็นผู้ประกอบการที่มีรายรับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะตามบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากร มาตรา 77/2 และมาตรา 91/2 แล้ว เจ้าพนักงานประเมินย่อมมีอำนาจประเมินให้บริษัทดังกล่าวต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะ ส่วนกรณีที่โจทก์อุทธรณ์ว่า ภาษีมูลค่าเพิ่มโจทก์นำส่งให้จำเลยในนามลูกหนี้หรือในนามกรมบังคับคดีต้องถือเป็นลาภมิควรได้นั้น เป็นข้อที่มีได้วากันมาแล้วโดยชอบในศาลภาษีอากรกลาง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 225 ประกอบพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. 2528 มาตรา 29 (เดิม) ศาลฎีกาแผนกคดีภาษีอากรไม่รับวินิจฉัย อุทธรณ์ของโจทก์ในข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของโจทก์และจำเลยต่อไปว่า ที่ศาลภาษีอากรกลางพิพากษาให้ลดเบี้ยปรับสำหรับภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะแก่บริษัท ล. คงเรียกเก็บเพียงร้อยละ 50 ของเบี้ยปรับตามกฎหมายเหมาะสมหรือไม่ และมีเหตุให้งดหรือลดเงินเพิ่มแก่บริษัท ล. หรือไม่ เห็นว่า เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์แต่ผู้เดียวมีอำนาจจัดการทรัพย์สินของบริษัท ล. ตามมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 รายได้ค่าเช่า ค่าบริการ และดอกเบี้ย ที่พิพาทตามการประเมินภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีธุรกิจเฉพาะได้มาหลังจากศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด

เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ควรต้องรู้ถึงวิธีการจัดการทรัพย์สิน และข้อกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โจทก์ไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีธุรกิจเฉพาะ เจ้าพนักงานประเมินมีหมายเรียกให้ไปพบ โจทก์เพิกเฉยไม่นำบัญชีเอกสารที่เกี่ยวข้องให้เจ้าพนักงานประเมินทำการไต่สวน เจ้าพนักงานประเมินไม่อาจคำนวณหากำไรขาดทุนสุทธิของโจทก์ จึงอาศัยอำนาจตามมาตรา 71 (1) แห่งประมวลรัษฎากร ประเมินภาษีเงินได้อัตราร้อยละ 5 ของยอดรายรับก่อนหักรายจ่ายใดๆ ย่อมเห็นได้ว่า โจทก์ไม่ให้ความร่วมมือในการตรวจสอบไต่สวน กรณีของโจทก์นั้นมีการแจ้งการประเมินภาษีเงินได้หลายรอบระยะเวลาบัญชี ประเมินภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะหลายเดือนภาษี เป็นเพราะการละเลยต่อกฎหมาย ซึ่งกำหนดให้บุคคลมีหน้าที่เสียภาษีอากรตามที่กฎหมายบัญญัติ หาใช่เกิดจากความเห็นต่างทางกฎหมายระหว่างโจทก์กับจำเลย โจทก์จึงไม่สมควรได้รับการลดเบี้ยปรับภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะ ทั้งยังไม่มีเหตุอันสมควรที่จะลดหรือลดเงินเพิ่มให้ ที่ศาลภาษีอากรกลางพิพากษามานั้น ศาลฎีกาแผนกคดีภาษีอากรเห็นพ้องด้วยบางส่วน อุทธรณ์ของจำเลยฟังขึ้น ส่วนอุทธรณ์ของโจทก์ฟังไม่ขึ้น

พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ยกฟ้องโจทก์ ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ

(สนธิศาสตร์ เจตนวีราพงศ์ - ไสลเกษ วัฒนพันธุ์ - อธิป จิตต์สำเร็จ)

กมายุเรศ

1. กรณีที่มีการฟ้องลูกหนี้ภาษีอากรต่อศาลล้มละลายกลางให้เป็นบุคคลล้มละลายไม่ว่าเจ้าหนี้ภาษีอากรหรือ

เจ้าหนี้อื่นเป็นโจทก์ฟ้อง มีปัญหาว่าลูกหนี้ภาษีอากรที่ถูกฟ้องจะต้องยื่นแบบแสดงรายการและเสียภาษีหรือไม่ ? และเจ้าหนี้ภาษีอากรรวมทั้งเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีอำนาจหน้าที่อย่างไร ?

ปัญหาดังกล่าวต้องแยกพิจารณาว่าศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ลูกหนี้ภาษีอากรหรือยัง เพราะมีผลแตกต่างกัน

1) กรณีที่ศาลยังไม่มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ลูกหนี้ภาษีอากร

กรณีที่ลูกหนี้ภาษีอากรถูกฟ้องให้เป็นบุคคลล้มละลาย และศาลยังไม่มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ชั่วคราวหรือพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด ลูกหนี้ภาษีอากรยังคงมีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการและเสียภาษี และเจ้าพนักงานประเมินยังคงมีอำนาจหน้าที่ประเมินเรียกเก็บภาษีจากลูกหนี้ภาษีอากรตามกฎหมาย ส่วนเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ยังไม่มีอำนาจหน้าที่แต่อย่างใด เพราะตราบใดที่ศาลยังไม่มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ชั่วคราวหรือพิทักษ์เด็ดขาด ลูกหนี้ยังมีสิทธิกระทำการใดๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินและกิจการของตน

2) กรณีที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์แล้ว

เมื่อศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์แล้ว ไม่มีบทบัญญัติกฎหมายใดให้หนี้ภาษีอากรระงับหรือได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีอากร ผู้เสียภาษียังคงมีหน้าที่เสียภาษีอากรตามกฎหมาย แต่ผู้มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการและเสียภาษีอากรคือ "เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์" โดยเสียจากกองทรัพย์สินของลูกหนี้ภาษีอากร เพราะตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 22 และมาตรา 24 เมื่อศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์แล้ว ลูกหนี้ซึ่งถูกพิทักษ์ทรัพย์จะกระทำการใดๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินหรือกิจการของตนไม่ได้ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์แต่ผู้เดียวมีอำนาจจัดการแทน

ไม่ว่าจะเป็นการพิทักษ์ทรัพย์ชั่วคราวหรือพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด เพราะมาตรา 22 และมาตรา 24 ใช้คำว่า "พิทักษ์ทรัพย์" ซึ่งมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกันให้นิยามว่า "พิทักษ์ทรัพย์สินไม่ว่าเด็ดขาดหรือชั่วคราว" เมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีหน้าที่ ยื่นแบบแสดงรายการและเสียภาษีอากรตามกฎหมายแทน ลูกหนี้ เจ้าพนักงานประเมินย่อมมีอำนาจประเมินเรียกเก็บภาษี ไปยังเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้ (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1047/2534) แม้มาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 จะบัญญัติว่า เมื่อศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดแล้ว เจ้าหนี้ จะขอรับชำระได้แต่โดยปฏิบัติตามวิธีการที่กล่าวไว้ในพระราชบัญญัติดังกล่าว แม้จะเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาหรือเป็น เจ้าหนี้ที่ได้ฟ้องคดีแพ่งไว้แล้วแต่คดียังอยู่ในระหว่างพิจารณา ก็ตาม ก็ไม่เป็นเหตุทำให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ไม่มีหน้าที่ ยื่นแบบแสดงรายการและเสียภาษีอากรและเจ้าพนักงานประเมิน ไม่มีอำนาจประเมินเรียกเก็บภาษีอากร เจ้าพนักงานประเมิน ยังคงมีอำนาจประเมินเรียกเก็บภาษีอากรตามกฎหมาย เพราะ การยื่นแบบแสดงรายการและการประเมินภาษีอากรเป็นการ ปฏิบัติและใช้อำนาจตามกฎหมายภาษีอากรไม่ใช่เรื่องการขอรับ ชำระหนี้ในคดีล้มละลาย

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1047/2534 จำเลยเป็นพนักงาน พิศัยทรัพย์ของลูกหนี้ ปรากฏว่าลูกหนี้เป็นหนี้ภาษีบำรุงท้องที่ ต่อโจทก์ เจ้าพนักงานประเมินของโจทก์จึงได้แจ้งการประเมินไปยัง จำเลยเพื่อให้ชำระภาษื่อดังกล่าว ดังนี้ การแจ้งการประเมินเป็นการ ปฏิบัติตามวิธีการที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508 มาตรา 48 ไม่ใช่เรื่องการขอรับชำระหนี้ในคดีล้มละลาย ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 91

ตามมาตรา 94 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 เจ้าหนี้ไม่มีประกันต้องยื่นคำขอรับชำระหนี้ถ้ามูลแห่งหนี้ ได้เกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ แม้ว่าหนี้นั้น ยังไม่ถึงกำหนดชำระหรือมีเงื่อนไขก็ตาม ดังนี้ มีปัญหาว่า เจ้าหนี้ภาษีอากรต้องยื่นคำขอรับชำระหนี้หรือไม่ ?

พระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มิได้ให้นิยาม คำว่า "เจ้าหนี้ไม่มีประกัน" ไว้ คงให้นิยามคำว่า "เจ้าหนี้มีประกัน" เท่านั้นว่า "เจ้าหนี้ผู้มีสิทธิเหนือทรัพย์สินของลูกหนี้ในทางจำนอง จำนำหรือสิทธิยึดหน่วง หรือเจ้าหนี้ผู้มีบุริมสิทธิที่บังคับได้ทำนอง เดียวกันกับผู้รับจำนำ" "เจ้าหนี้ไม่มีประกัน" จึงหมายถึงเจ้าหนี้ ผู้ไม่มีสิทธิเหนือทรัพย์สินของลูกหนี้ในทางจำนอง จำนำหรือ สิทธิยึดหน่วง หรือเจ้าหนี้ผู้ไม่มีบุริมสิทธิที่บังคับได้ทำนองเดียวกัน

ผู้รับจำนำ เจ้าหนี้ภาษีอากรมิได้เป็นเจ้าหนี้ที่มีสิทธิดังกล่าว เจ้าหนี้ภาษีอากรจึงเป็นเจ้าหนี้ที่ไม่มีประกันและต้องยื่นคำขอรับ ชำระหนี้หากมูลแห่งหนี้ภาษีอากรเกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลมีคำสั่ง พิทักษ์ทรัพย์ ไม่ว่าจะเป็นการพิทักษ์ทรัพย์ชั่วคราวหรือพิทักษ์ ทรัพย์เด็ดขาด มาตรา 94 ใช้คำว่า "มูลแห่งหนี้" มิได้ใช้คำว่า "หนี้ถึงกำหนดชำระ" ยิ่งมาตรา 94 ใช้ถ้อยคำว่า "แม้ว่าหนี้นั้น ยังไม่ถึงกำหนดชำระ" ยิ่งแสดงว่าคำว่า "มูลแห่งหนี้" มิได้ หมายถึงหนี้ถึงกำหนดชำระ คำว่า "มูลแห่งหนี้" หมายถึงบ่อเกิด หรือที่มาของความผูกพันระหว่างเจ้าหนี้กับลูกหนี้หรือสิ่งที่ทำให้เกิดหนี้ ซึ่งอาจเป็นนิติกรรมสัญญาหรือนิติเหตุ ได้แก่ ละเมิด จัดการงานนอกสิ่ง ลากมิควรได้ หรือกฎหมายอื่น เช่น ประมวล รัชฎาการ พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. 2475 ซึ่งหนี้ภาษีอากรจะเกิดขึ้นเมื่อใดยอมแล้วแต่ว่าภาษีอากรนั้น เสียโดยวิธีใดระหว่างวิธีประเมินโดยเจ้าพนักงานประเมิน (Authoritative Assessment Method) กับวิธีประเมินตนเอง (Self Assessment Method)

หากเป็นภาษีที่เสียโดยวิธีประเมินโดยเจ้าพนักงานประเมิน ผู้เสียภาษีจะต้องเสียภาษีต่อเมื่อมีการประเมินและผู้เสียภาษีได้ รับแจ้งการประเมินแล้ว มูลแห่งหนี้ภาษีอากรจึงเกิดขึ้นเมื่อมีการ ประเมินและผู้เสียภาษีได้รับแจ้งการประเมินแล้ว (คำพิพากษา ศาลฎีกาที่ 6428/2534) หากมีการประเมินและผู้เสียภาษีได้รับ แจ้งการประเมินก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ ถือว่ามูลแห่ง หนี้ภาษีอากรเกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ เจ้าหนี้ภาษี อากรต้องยื่นคำขอรับชำระหนี้ แต่ถ้ามีการประเมินและผู้เสียภาษี ได้รับแจ้งการประเมิน เมื่อศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์แล้ว ถือว่า มูลแห่งหนี้ภาษีอากรมิได้เกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ เจ้าหนี้ภาษีอากรไม่ต้องยื่นคำขอรับชำระหนี้ เจ้าหนี้ภาษีอากร มีสิทธิเรียกร้องให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ชำระหนี้ภาษีอากร หากไม่ชำระ เจ้าหนี้ภาษีอากรมีสิทธิฟ้องเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1047/2534 การที่จำเลยเป็น ผู้จัดการทรัพย์สินของลูกหนี้เนื่องจากลูกหนี้ถูกพิทักษ์ทรัพย์ เด็ดขาด และได้จัดให้เขาที่ดินของลูกหนี้ จำเลยจึงมีหน้าที่ชำระ ภาษีบำรุงท้องที่ตามมาตรา 35 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติภาษี บำรุงท้องที่ พ.ศ. 2548 หนี้เงินดังกล่าวเป็นหนี้ที่กฎหมายบังคับ ให้ต้องชำระ แม้จะเกิดขึ้นภายหลังจากศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ เด็ดขาดแล้ว จำเลยก็ยังมีหน้าที่ชำระแทนลูกหนี้ แต่ถ้าเป็นภาษีอากรที่เสียโดยวิธีประเมินตนเอง (Self Assessment Method) คือ ผู้เสียภาษีต้องยื่นแบบแสดงรายการ

และเสียภาษีภายในเวลาที่กฎหมายกำหนดโดยไม่ต้องรอการประเมินจากเจ้าพนักงานประเมิน ซึ่งภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีธุรกิจเฉพาะเสียโดยวิธีนี้ มูลแห่งหนี้ภาษีอากรทั้ง 4 ประเภทจึงเกิดขึ้นตามรอบภาษีดังนี้

1) **ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาครึ่งปี** รอบภาษีคือ วันที่ 1 มกราคม ถึงวันที่ 30 มิถุนายน มูลแห่งหนี้จึงเกิดขึ้นในระหว่าง 6 เดือน ดังกล่าว โดยมีวันที่ 30 มิถุนายน เป็นวันสุดท้าย การที่ประมวลรัษฎากร มาตรา 56 ทีวีกำหนดให้ผู้เสียภาษียื่นแบบแสดงรายการ (ภ.ง.ด.94) และเสียภาษีตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม ถึงวันที่ 30 กันยายน ของปีเดียวกันเป็นเพียงการกำหนดเวลาชำระหนี้ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาครึ่งปีเท่านั้น ไม่ถือว่ามูลแห่งหนี้เกิดขึ้นในวันที่ 30 กันยายน ซึ่งเป็นวันสุดท้ายของการยื่นแบบแสดงรายการ (ภ.ง.ด.94) และเสียภาษีครึ่งปี เพราะดังกล่าวแล้ว คำว่า "มูลแห่งหนี้" และคำว่า "หนี้ถึงกำหนดชำระ" มีความหมายต่างกัน

2) **ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประจำปี** รอบภาษีคือวันที่ 1 มกราคม ถึงวันที่ 31 ธันวาคม มูลแห่งหนี้จึงเกิดขึ้นในระหว่าง 12 เดือน ดังกล่าว โดยมีวันที่ 31 ธันวาคม เป็นวันสุดท้าย การที่ประมวลรัษฎากร มาตรา 56 กำหนดให้ผู้เสียภาษียื่นแบบแสดงรายการ (ภ.ง.ด.90 หรือ ภ.ง.ด.91) และเสียภาษีภายในเดือนมีนาคมของปีถัดไปเป็นเพียงการกำหนดเวลาชำระหนี้ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประจำปีเท่านั้น ไม่ถือว่ามูลแห่งหนี้เกิดขึ้นในวันที่ 31 มีนาคม ของปีถัดไปซึ่งเป็นวันสุดท้ายของการยื่นแบบแสดงรายการและเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประจำปี (ภ.ง.ด.90 หรือ ภ.ง.ด.91) เพราะดังกล่าวแล้ว คำว่า "มูลแห่งหนี้" และคำว่า "หนี้ถึงกำหนดชำระ" มีความหมายต่างกัน

3) **ภาษีเงินได้นิติบุคคลครึ่งรอบระยะเวลาบัญชี** รอบภาษีคือ 6 เดือนแรกของรอบระยะเวลาบัญชี หากผู้เสียภาษีถือรอบระยะเวลาบัญชีตามปีปฏิทิน รอบภาษีคือวันที่ 1 มกราคม ถึงวันที่ 30 มิถุนายน โดยมีวันที่ 30 มิถุนายน เป็นวันสุดท้าย การที่ประมวลรัษฎากร มาตรา 67 ทีวีกำหนดให้ผู้เสียภาษียื่นแบบแสดงรายการ (ภ.ง.ด.51) และเสียภาษีภายใน 2 เดือน นับแต่วันครบ 6 เดือนแรกของรอบระยะเวลาบัญชีเป็นเพียงการกำหนดเวลาชำระหนี้ภาษีเงินได้นิติบุคคลครึ่งรอบระยะเวลาบัญชีเท่านั้น ไม่ถือว่ามูลแห่งหนี้เกิดขึ้นในวันครบ 2 เดือน นับแต่วันครบ 6 เดือนแรกของรอบระยะเวลาบัญชี ซึ่งเป็นวันสุดท้ายของการยื่นแบบแสดงรายการ (ภ.ง.ด.51) และเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลครึ่งรอบระยะเวลาบัญชี เพราะดังกล่าวแล้ว คำว่า "มูลแห่งหนี้" และคำว่า "หนี้ถึงกำหนดชำระ" มีความหมายต่างกัน

4) ภาษีเงินได้นิติบุคคลประจำรอบระยะเวลาบัญชี

รอบภาษีคือ 12 เดือน หากถือรอบระยะเวลาบัญชีตามปีปฏิทิน คือระยะเวลาตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม ถึงวันที่ 31 ธันวาคม โดยมีวันที่ 31 ธันวาคม เป็นวันสุดท้าย การที่ประมวลรัษฎากร มาตรา 68 และมาตรา 69 กำหนดให้ผู้เสียภาษียื่นแบบแสดงรายการ (ภ.ง.ด.50) และเสียภาษีภายใน 150 วัน นับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีเป็นเพียงการกำหนดเวลาชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลประจำรอบระยะเวลาบัญชีเท่านั้น ไม่ถือว่ามูลแห่งหนี้เกิดขึ้นในวันครบ 150 วัน นับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี ซึ่งเป็นวันสุดท้ายของการยื่นแบบแสดงรายการ (ภ.ง.ด.50) และเสียภาษี เพราะดังกล่าวแล้ว คำว่า "มูลแห่งหนี้" และคำว่า "หนี้ถึงกำหนดชำระ" มีความหมายต่างกัน

5) **ภาษีมูลค่าเพิ่ม** รอบภาษีคือ 1 เดือน การที่ประมวลรัษฎากร มาตรา 83 กำหนดให้ผู้เสียภาษียื่นแบบแสดงรายการ (ภ.พ.30) และเสียภาษีภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดไปเป็นเพียงกำหนดเวลาชำระหนี้ภาษีมูลค่าเพิ่มเท่านั้น ไม่ถือว่ามูลแห่งหนี้เกิดขึ้นในวันที่ 15 ของเดือนถัดไป ซึ่งเป็นวันสุดท้ายของการยื่นแบบแสดงรายการ (ภ.พ.30) และเสียภาษีของเดือนภาษีที่ผ่านมา เพราะดังกล่าวแล้ว คำว่า "มูลแห่งหนี้" และคำว่า "หนี้ถึงกำหนดชำระ" มีความหมายต่างกัน

6) **ภาษีธุรกิจเฉพาะ** รอบภาษีคือ 1 เดือน การที่ประมวลรัษฎากร มาตรา 91/10 กำหนดให้ผู้เสียภาษียื่นแบบแสดงรายการ (ภ.ธ.40) และเสียภาษีภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดไปเป็นเพียงการกำหนดเวลาชำระภาษีธุรกิจเฉพาะเท่านั้น ไม่ถือว่ามูลแห่งหนี้เกิดขึ้นในวันที่ 15 ของเดือนถัดไป ซึ่งเป็นวันสุดท้ายของการยื่นแบบแสดงรายการ (ภ.ธ.40) และเสียภาษีของเดือนภาษีที่ผ่านมา เพราะดังกล่าวแล้ว คำว่า "มูลแห่งหนี้" และคำว่า "หนี้ถึงกำหนดชำระ" มีความหมายต่างกัน

เมื่อมูลแห่งหนี้ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาครึ่งปี ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประจำปี ภาษีเงินได้นิติบุคคลครึ่งรอบระยะเวลาบัญชี ภาษีเงินได้นิติบุคคลประจำรอบระยะเวลาบัญชี ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีธุรกิจเฉพาะเกิดขึ้นตามรอบภาษีดังกล่าว การที่จะถือว่ามูลแห่งหนี้ภาษีอากรเกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์หรือไม่ จึงต้องพิจารณาเป็นรายรอบภาษี

ตัวอย่างเช่น ในปีภาษี 2559 และ 2560 ลูกหนี้มีเงินได้จากเงินเดือนค่าจ้าง แต่ยื่นแบบแสดงรายการและเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประจำปี (ภ.ง.ด.91) ไม่ถูกต้องครบถ้วน ลูกหนี้ถูกเจ้าหนี้อื่นฟ้องให้เป็นบุคคลล้มละลาย และศาลมีคำสั่ง

พิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดวันที่ 28 ธันวาคม 2560 ดังนี้ มูลแห่งหนี้ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประจำปีภาษี 2559 ถือว่าเกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด เพราะเป็นการมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดหลังวันที่ 31 ธันวาคม 2559 ซึ่งเป็นวันสุดท้ายของรอบภาษีประจำปีภาษี 2559 กรมสรรพากรซึ่งเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษา จึงต้องยื่นคำขอรับชำระหนี้สำหรับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของปีภาษี 2559 แต่มูลแห่งหนี้ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประจำปีภาษี 2560 ถือว่าเกิดขึ้นหลังวันที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ เพราะวันสุดท้ายของรอบภาษีประจำปีภาษี 2560 คือวันที่ 31 ธันวาคม 2560 วันที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดคือวันที่ 28 ธันวาคม 2560 ยังไม่ครบรอบภาษี กรมสรรพากรซึ่งเป็นเจ้าหนี้ภาษีอากร จึงไม่ต้องยื่นคำขอรับชำระหนี้สำหรับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของปีภาษี 2560 กรมสรรพากรซึ่งเป็นเจ้าหนี้ภาษีอากรมีสิทธิเรียกร้องให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ชำระหนี้ภาษีอากรดังกล่าว หากไม่ชำระ กรมสรรพากรซึ่งเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษามีสิทธิฟ้องเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เป็นจำเลยได้

ข้อที่เจ้าพนักงานประเมินพึงทำการประเมินและแจ้งการประเมินหลังจากศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์แล้ว หรือคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เพิ่มมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์หลังจากที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์แล้ว ไม่ทำให้มูลแห่งหนี้เกิดขึ้นหลังจากศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ เพราะการประเมินของเจ้าพนักงานประเมินและคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เป็นขั้นตอนภายหลังครบรอบภาษีหรือหลังจากมูลแห่งหนี้ภาษีอากรเกิดขึ้นแล้ว

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1826/2511 การที่เจ้าพนักงานประเมินทำการประเมินในภายหลังเนื่องจากจำเลยไม่ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีการค้า ไม่ทำให้มูลหนี้ค่าภาษีการค้าพึงเกิด แม้หนังสือแจ้งยอดเงินภาษีที่ประเมินจะเพิกมีไปยังจำเลยภายหลังจากจำเลยถูกพิทักษ์ทรัพย์แล้ว กรมสรรพากรก็ยังมีสิทธิยื่นคำขอรับชำระหนี้ค่าภาษีการค้า ซึ่งมูลหนี้เกิดขึ้นก่อนได้

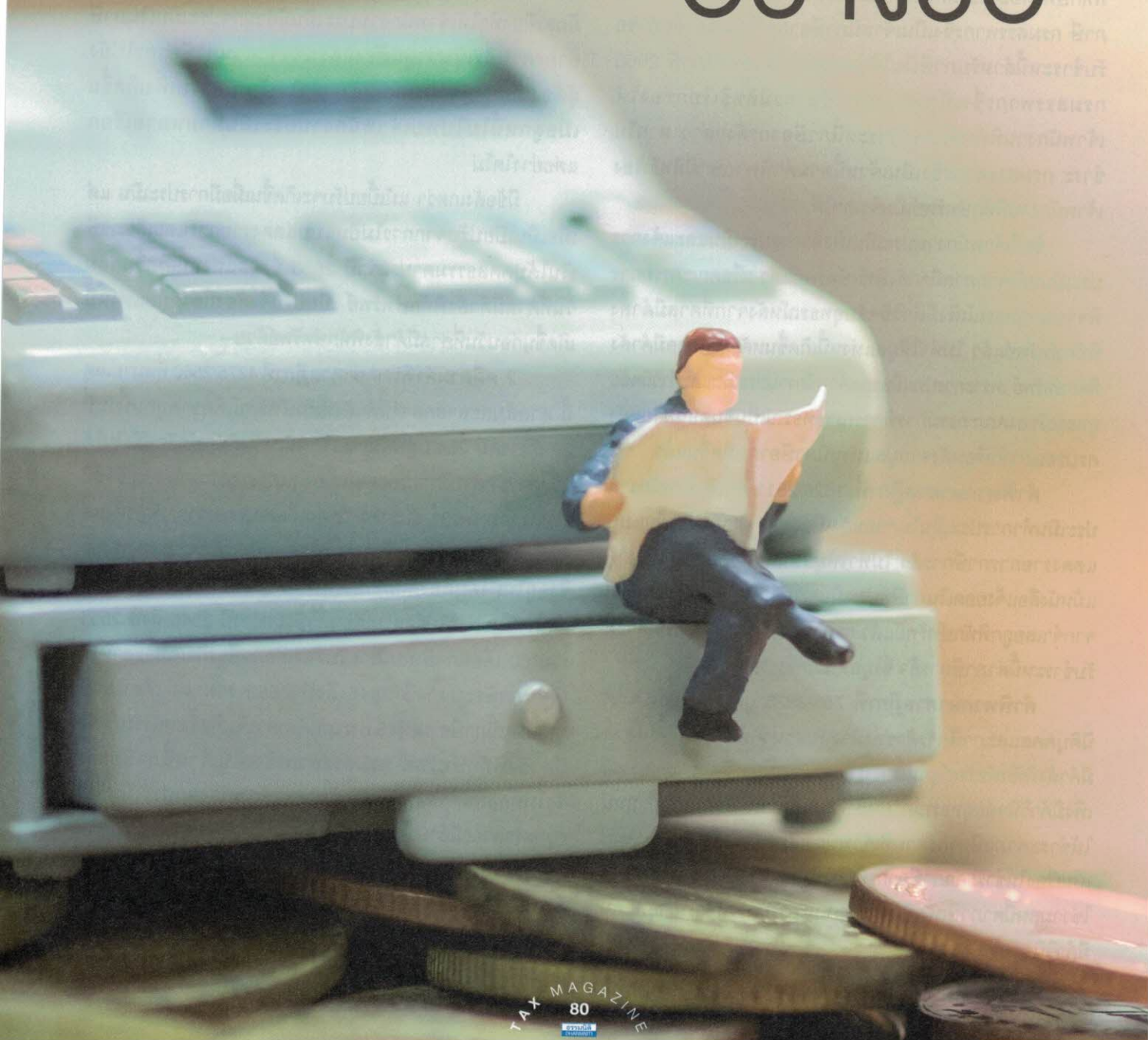
คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 753/2526 มูลหนี้ค่าภาษีเงินได้นิติบุคคลและภาษีการค้าของห้างหุ้นส่วนจำกัดเกิดขึ้นก่อนศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ลูกหนี้ การที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เพิ่มมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ภายหลังที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ลูกหนี้ให้ชำระค่าภาษีอากรตามที่เจ้าพนักงานประเมินทำการประเมินเป็นเรื่องให้ชำระค่าภาษีอากรที่เกิดขึ้นแล้วให้ถูกต้องครบถ้วน หาใช่ว่ามูลหนี้ค่าภาษีเพิกเกิดขึ้นเมื่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีคำวินิจฉัยไม่

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4555/2539 เบี้ยปรับของภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา สืบเนื่องมาจากลูกหนี้มีรายได้จากการขายบ้านและที่ดิน แต่ไม่ได้ยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประจำปี 2530 มูลหนี้ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและเบี้ยปรับจึงเกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ลูกหนี้ เจ้าหนี้จึงมีสิทธิได้รับชำระเบี้ยปรับด้วย แม้ว่าเจ้าพนักงานประเมินจะได้แจ้งการประเมินไปยังลูกหนี้ภายหลังวันที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ลูกหนี้ เบี้ยปรับมิได้เกิดขึ้นจากการที่ลูกหนี้ไม่ไปพบเจ้าพนักงานประเมินตามนัด ซึ่งเป็นเวลาภายหลังศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ลูกหนี้แล้ว การที่ลูกหนี้ไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกของเจ้าพนักงานประเมินตามประมวลรัษฎากร ในกรณีเช่นนี้มีผลเพียงทำให้เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินเงินภาษีอากรตามที่รู้เห็นว่าถูกต้องและแจ้งจำนวนภาษีอากรไปยังผู้ต้องเสียภาษีอากรเท่านั้น หาทำให้เงินเบี้ยปรับเพิกเกิดขึ้นเมื่อลูกหนี้ไม่ไปพบเจ้าพนักงานประเมินตามหมายเรียกแต่อย่างใดไม่

มีข้อสังเกตว่า แม้เบี้ยปรับจะเกิดขึ้นเมื่อมีการประเมิน แต่เมื่อเป็นเบี้ยปรับจากการไม่ยื่นแบบแสดงรายการและเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประจำปี 2530 ซึ่งมูลแห่งหนี้เกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ เบี้ยปรับจึงต้องถือว่ามูลแห่งหนี้เกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ด้วย

2. คดีตามคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4275/2560 ที่หมายเหตุนี้ ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดลูกหนี้วันที่ 28 ธันวาคม 2543 ลูกหนี้โดยเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีเงินได้จากค่าเช่า ค่าบริการและดอกเบี้ยตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชีวันที่ 1 มกราคม ถึง 31 ธันวาคม 2544 ถึงรอบระยะเวลาบัญชีตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม ถึง 31 ธันวาคม 2551 รวม 8 รอบระยะเวลาบัญชีซึ่งอยู่ในบังคับต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล และมีรายรับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับเดือนภาษีระหว่างปี 2545 ถึงปี 2551 รวม 80 เดือนภาษี กับมีรายรับต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะสำหรับเดือนภาษีระหว่างปี 2546 ถึงปี 2550 รวม 44 เดือนภาษี มูลหนี้หนี้ภาษีอากรทั้ง 3 ประเภทดังกล่าวจึงเกิดขึ้นหลังวันที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ กรมสรรพากรซึ่งเป็นเจ้าหนี้ภาษีอากรจึงไม่ต้องยื่นคำขอรับชำระหนี้ และเจ้าพนักงานประเมินของกรมสรรพากรมีอำนาจออกหมายเรียกตรวจสอบและประเมินภาษีไปยังเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้ คำพิพากษาศาลฎีกาฉบับนี้จึงเป็นคำพิพากษาศาลฎีกาที่วินิจฉัยตามหลักกฎหมายดังกล่าวในข้อ 1.

Update ใบกำกับภาษี อย่างย่อ

000.2 การประกอบกิจการขายสินค้าหรือให้บริการของผู้ประกอบการที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม มีหน้าที่ออกใบกำกับภาษีให้กับลูกค้าเมื่อจุดความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้น ในกรณีที่กิจการประกอบกิจการขายสินค้าในลักษณะขายปลีกหรือการให้บริการในลักษณะบริการรายย่อยแก่บุคคลจำนวนมาก ได้รับการผ่อนปรนให้มีสิทธิออกใบกำกับภาษีอย่างย่อได้ ซึ่งต้องเป็นกิจการค้าปลีกอันมีลักษณะหรือเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(1) เป็นการขายสินค้าที่ผู้ขายทราบโดยชัดแจ้งว่าเป็นการขายให้แก่ผู้บริโภคโดยตรงและได้ขายในปริมาณซึ่งตามปกติสัณยของผู้บริโภคนั้นจะนำสินค้าไปบริโภคหรือใช้สอยโดยมิได้มีวัตถุประสงค์ที่จะนำไปขายต่อไป เช่น การขายสินค้าของกิจการแผงลอย กิจการขายของชำ กิจการขายยา กิจการจำหน่ายน้ำมัน และกิจการห้างสรรพสินค้า ทั้งนี้ เฉพาะในการขายสินค้าที่เป็นไปตามลักษณะและหรือเงื่อนไขดังกล่าวข้างต้น

(2) การให้บริการในลักษณะบริการรายย่อยแก่บุคคลจำนวนมาก เช่น การให้บริการของกิจการภัตตาคาร กิจการโรงแรม กิจการซ่อมแซมทุกชนิด กิจการโรงภาพยนตร์ และกิจการสถานบริการน้ำมัน เป็นต้น

(3) ผู้ประกอบการตาม (1) และ (2) ต้องจัดทำใบกำกับภาษีและสำเนาใบกำกับภาษี ซึ่งมีรายการครบถ้วนตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากร สำหรับการขายสินค้าหรือการให้บริการทุกครั้งที่มีผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการเรียกร้อง พร้อมทั้งส่งมอบใบกำกับภาษีดังกล่าว ให้แก่ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการ

กำหนดลักษณะและเงื่อนไขของการประกอบกิจการขายสินค้าหรือให้บริการรายย่อย และการออกใบกำกับภาษีของผู้ประกอบการจดทะเบียนตามมาตรา 86/8 แห่งประมวลรัษฎากรไว้ดังต่อไปนี้

1. กำหนดให้การประกอบกิจการดังต่อไปนี้เป็นการขายสินค้าหรือให้บริการรายย่อย

(1) การขายสินค้าหรือให้บริการซึ่งผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่เคยมีมูลค่าของฐานภาษีในเดือนใดถึง 300,000 บาท

(2) การขายสินค้าหรือให้บริการซึ่งผู้ประกอบการจดทะเบียนมีสถานประกอบการแต่ละแห่งเป็นรถเข็น แผงลอย หรือหน่วยขายที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน

(3) การให้บริการการแสดง การเล่น การกีฬา การแข่งขัน การประกวด หรือการกระทำใดๆ ในลักษณะทำนองเดียวกันที่จัดขึ้นเพื่อเก็บเงินจากผู้ดู ผู้ฟัง ผู้เล่น หรือผู้เข้าแข่งขัน

(4) การประกอบกิจการให้บริการโทรศัพท์สาธารณะ
(5) การประกอบกิจการให้บริการทางพิเศษหรือทางหลวงสัมปทาน

(6) การประกอบกิจการให้บริการสนามบิน
(7) การประกอบกิจการให้บริการสาธารณะที่เกี่ยวข้องกับกิจการขนส่งมวลชน เช่น การให้บริการสถานที่จอดรถหรือให้บริการห้องสุขาแก่ประชาชนผู้มาใช้บริการรถไฟฟ้า

2. ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ประกอบกิจการขายสินค้าหรือให้บริการรายย่อยตามข้อ 1 ไม่จำเป็นต้องออกใบกำกับภาษีสำหรับการขายสินค้าหรือการให้บริการที่มีมูลค่าครั้งหนึ่งไม่เกิน 1,000 บาท เว้นแต่ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการจะเรียกร้องใบกำกับภาษี

3. ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนดังกล่าวจัดทำใบกำกับภาษีอย่างย่อรวบรวมการขายสินค้าหรือการให้บริการที่มีมูลค่าครั้งหนึ่งไม่เกิน 1,000 บาท ในหนึ่งวันทำการ เพื่อเป็นเอกสารประกอบการลงรายการในรายงานภาษีขาย โดยให้ลงรายการในรายงานภาษีขายเฉพาะมูลค่าสินค้าหรือบริการและจำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มทั้งหมดต่อวันที่ได้รับหรือพึงได้รับซึ่งเกิดจากใบกำกับภาษีดังกล่าว โดยต้องเก็บใบกำกับภาษีดังกล่าวไว้ด้วย

ใบกำกับภาษีอย่างย่อ

ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ประกอบกิจการขายสินค้าในลักษณะขายปลีก หรือประกอบกิจการให้บริการในลักษณะบริการรายย่อยแก่บุคคลจำนวนมาก ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ประกอบกิจการค้าปลีก มีสิทธิออกใบกำกับภาษีอย่างย่อได้ แต่ตัวแทนของผู้ประกอบการจดทะเบียนจะออกใบกำกับภาษีอย่างย่อไม่ได้ ใบกำกับภาษีอย่างย่อต้องมีรายการอย่างน้อยดังต่อไปนี้

- (1) คำว่า "ใบกำกับภาษี" ในที่ที่เห็นได้เด่นชัด
- (2) ชื่อ หรือชื่อย่อ และเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ออกใบกำกับภาษี
- (3) หมายเลขลำดับของใบกำกับภาษี และหมายเลขลำดับของเล่ม ถ้ามี
- (4) ชื่อ ชนิด ประเภท ปริมาณ และมูลค่าของสินค้าหรือของบริการ
- (5) ราคาสินค้าหรือราคาค่าบริการ โดยต้องมีข้อความระบุชัดเจนว่าได้รวมภาษีมูลค่าเพิ่มไว้แล้ว
- (6) วัน เดือน ปี ที่ออกใบกำกับภาษี

(7) ข้อความอื่นที่อธิบดีกำหนด

ชื่อ ชนิด หรือประเภทของสินค้าจะออกเป็นรหัสก็ได้ โดยผู้ประกอบการจดทะเบียนจะต้องแจ้งรหัสให้อธิบดีทราบล่วงหน้า อย่างน้อย 15 วัน ก่อนวันใช้รหัสนั้น รายการในใบกำกับภาษี อย่างย่อให้ทำเป็นภาษาไทย เป็นหน่วยเงินตราไทย และใช้ตัวเลข ไทยหรืออารบิก เว้นแต่ในกิจการบางประเภทที่มีความจำเป็นต้อง ทำเป็นภาษาต่างประเทศ ให้กระทำได้เมื่อได้รับอนุมัติจากอธิบดี

ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ประกอบกิจการค้าปลีก ซึ่ง ประสงค์จะใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินเพื่อการออกใบกำกับภาษี อย่างย่อ ให้ยื่นคำขออนุมัติต่ออธิบดี และการใช้เครื่องบันทึก การเก็บเงินดังกล่าว จะต้องปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินที่ อธิบดีกำหนด ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ประกอบกิจการอย่างอื่น ซึ่งมิใช่เป็นกิจการค้าปลีก ซึ่งมีความประสงค์จะออกใบกำกับภาษี อย่างย่อ และหรือใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินตามที่กำหนดไว้ จะ ขออนุมัติต่ออธิบดีพร้อมกับแสดงเหตุผลและความจำเป็นก็ได้ และในการอนุมัติอธิบดีจะกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขใดๆ ตามที่เห็นสมควรก็ได้

ในการประกอบกิจการขายย่อย ผู้ประกอบการจดทะเบียน ดังกล่าวไม่จำเป็นต้องออกใบกำกับภาษี สำหรับการขายสินค้าหรือ การให้บริการที่มีมูลค่าครั้งหนึ่งไม่เกินจำนวนเงินตามที่อธิบดี กำหนด แต่จำนวนเงินดังกล่าวจะต้องไม่เกิน 1,000 บาท ทั้งนี้ เว้นแต่ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการจะเรียกร้องให้ออกใบกำกับภาษี และให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่จะให้ ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ขายสินค้าหรือให้บริการขายย่อย ปฏิบัติตามที่เห็นสมควร

การออกใบกำกับภาษีอย่างย่อ ของกิจการบางประเภท

กำหนดลักษณะและเงื่อนไขของการประกอบกิจการ ขายสินค้าหรือให้บริการขายย่อย การออกใบกำกับภาษีของ ผู้ประกอบการจดทะเบียน การจัดทำรายงาน และการเก็บรักษา รายงาน ไว้ดังนี้

1. กำหนดให้การประกอบกิจการขายน้ำมันเชื้อเพลิงของ สถานบริการน้ำมันดังต่อไปนี้ เป็นการขายสินค้าหรือให้บริการ ขายย่อยแก่บุคคลจำนวนมาก

(1) เป็นสถานบริการน้ำมันที่ไม่ใช้เครื่องบันทึกการ เก็บเงินหรือระบบคอมพิวเตอร์รับชำระค่าน้ำมันเชื้อเพลิง

(2) เป็นสถานบริการน้ำมันซึ่งเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง ด้วยถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงที่เป็นถังใต้ดิน ซึ่งมีความจุใบละ 5,000 ลิตรขึ้นไป ไม่ว่าจะมียังคงลอยรวมอยู่ในสถานบริการน้ำมันด้วย หรือไม่ หรือที่เป็นถังลอยอย่างเดียว โดยสถานบริการน้ำมันที่ ใช้ถังลอยเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงอย่างเดียวต้องได้รับอนุญาต เป็นผู้นำน้ำมันประเภทสถานบริการจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงของ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า และ

(3) เป็นสถานบริการน้ำมันที่ได้รับอนุมัติจากอธิบดี กรมสรรพากร เป็นการขายสินค้าหรือให้บริการขายย่อยแก่บุคคล จำนวนมาก

คำขออนุมัติให้ยื่นตามแบบที่อธิบดีกรมสรรพากร กำหนด โดยจะต้องแนบเอกสารและรายการดังต่อไปนี้พร้อมกับ คำขออนุมัติ

(1) สำเนา ภ.พ.20

(2) สำเนาใบอนุญาตเป็นผู้นำน้ำมันประเภท สถานบริการจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงของกรมทะเบียนการค้า

(3) แผนผังแสดงที่ตั้ง พร้อมทั้งจำนวนหัวจ่าย น้ำมันเชื้อเพลิงและถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง แต่ไม่รวมถึงการขาย ก๊าซปิโตรเลียมเหลว (LPG) ของสถานบริการน้ำมัน

2. ผู้ประกอบการจดทะเบียนตามข้อ 1 ไม่จำเป็นต้องออก ใบกำกับภาษีสำหรับการขายน้ำมันเชื้อเพลิงที่มีมูลค่าครั้งหนึ่ง ไม่เกิน 1,000 บาท เว้นแต่ผู้ซื้อสินค้าจะเรียกร้องใบกำกับภาษี ผู้ประกอบการจดทะเบียนตามข้อ 1 ต้องจัดทำใบกำกับภาษี ตามมาตรา 86/4 หรือมาตรา 86/6 แห่งประมวลรัษฎากร ตามที่ ผู้ซื้อสินค้าเรียกร้องทุกครั้ง พร้อมทั้งส่งมอบใบกำกับภาษีดังกล่าว ให้แก่ผู้ซื้อสินค้า

3. ผู้ประกอบการจดทะเบียนตามข้อ 1 ต้องจัดทำรายงาน แสดงรายละเอียดการขายน้ำมันเชื้อเพลิงแต่ละชนิด เพื่อประกอบ การบันทึกยอดขายน้ำมันเชื้อเพลิง รวมทั้งวันในรายงานภาษีขาย และให้ถือรายงานแสดงรายละเอียดการขายน้ำมันเชื้อเพลิง เป็นรายงานสินค้าและวัตถุดิบด้วย โดยให้จัดทำแยกเป็นราย สถานบริการ

รายงานต้องเป็นไปตามแบบที่อธิบดีกรมสรรพากร กำหนด และต้องมีรายการอย่างน้อยดังต่อไปนี้

(1) จำนวนสินค้าคงคลังในถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง ณ วันเปิดสำรวจแต่ละเดือน (ใช้ไม้วัด หรือเครื่องวัดถังไฟฟ้า)

(2) การรับมอบน้ำมันเชื้อเพลิงระหว่างเดือน และ เลขลำดับแสดงจำนวนครั้งที่รับมอบน้ำมันเชื้อเพลิงในระหว่าง

เดือน พร้อมทั้งหมายเลขของใบจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงหรือใบกำกับ
การขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง โดยให้แยกเป็นรายบริษัทผู้ค้าน้ำมัน
เชื้อเพลิง

(3) จำนวนเงิน (บาท) และปริมาณน้ำมัน (ลิตร) ใน
มิเตอร์หัวจ่าย ณ วันเปิดอ่านในแต่ละเดือน

(4) จำนวนเงิน (บาท) และปริมาณน้ำมัน (ลิตร) ใน
มิเตอร์หัวจ่าย ณ วันปิดอ่านในแต่ละเดือน

(5) ยอดการขายประจำวัน ทั้งจำนวนเงิน (บาท) และ
ปริมาณน้ำมัน (ลิตร)

(6) จำนวนน้ำมันที่เพิ่มขึ้นหรือจำนวนน้ำมันที่ลดลง
ซึ่งสะสมในถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง โดยคำนวณจากรายงานสินค้า
คงคลังสะสม (จำนวนสินค้าคงคลังในถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง ณ
วันเปิดสำรวจ + จำนวนซื้อ - จำนวนขาย) กับจำนวนสินค้าคงคลัง
สะสมในถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง

(7) ภาษีซื้อ

(8) ภาษีขาย

(9) จำนวนใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/4 แห่ง
ประมวลรัษฎากรที่ออกตามข้อ 2 ประจำวัน และจำนวนเงิน
รวมทั้งสิ้นตามใบกำกับภาษี

ใบจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงหรือใบกำกับกับการขนส่งน้ำมัน
เชื้อเพลิงที่ใช้ประกอบการลงรายงาน ให้จัดเก็บแยกเป็นรายเดือน
เป็นรายบริษัทผู้ค้าน้ำมันเชื้อเพลิงเรียงตามลำดับที่ได้รับก่อน
หลังในแต่ละเดือน และให้ระบุเลขที่ที่ได้รับใบจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิง
หรือใบกำกับกับการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง ซึ่งแยกเป็นรายบริษัท
ผู้ค้าน้ำมันเชื้อเพลิงในแต่ละเดือน เรียงตามลำดับชั้นใหม่
ทางด้านบนขวาของใบจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงหรือใบกำกับกับการ
ขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงนั้น

รายงานและใบจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงหรือใบกำกับ
การขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงให้เก็บไว้ที่สถานบริการน้ำมันเป็นราย
สถานบริการเป็นเวลา 2 ปี ภายหลังจากนั้นจะเก็บไว้ ณ
สถานประกอบการที่เป็นสำนักงานใหญ่จนครบ 5 ปีก็ได้

4. ผู้ประกอบการจดทะเบียนตามข้อ 1 ต้องจัดทำรายงาน
การเปลี่ยนแปลงมิเตอร์หัวจ่ายทุกครั้งที่มีเหตุการณ์ดังต่อไปนี้
เกิดขึ้น

(1) ตัวเลขมิเตอร์หัวจ่ายเปลี่ยนแปลงเนื่องจากการ
เปลี่ยนแปลงตัวเลขมิเตอร์หรือซ่อมแซมมิเตอร์หัวจ่าย

(2) การติดตั้งอุปกรณ์หัวจ่ายใหม่

(3) การหมุนกลับของตัวเลขมิเตอร์หัวจ่าย (เช่น มิเตอร์

กลับมาที่เลข 0 หลังจากถึงเลขสูงสุด)

5. การจัดทำรายงานตามข้อ 3 ให้คำนวณจำนวนน้ำมัน
ในถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงที่ขาดหายไปเนื่องจากการระเหยของ
น้ำมันตามสภาพปกติได้ไม่เกินร้อยละ 0.5 ของปริมาณน้ำมัน
ที่ขายผ่านมิเตอร์หัวจ่ายในแต่ละเดือนภาษี

6. ผู้ประกอบการจดทะเบียนตามข้อ 1 ซึ่งให้ส่วนลดแก่
ลูกค้าบางรายในราคาต่ำกว่าราคาที่แสดงอยู่ในมิเตอร์หัวจ่าย
ต้องออกใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากร
สำหรับการขายน้ำมันดังกล่าว

7. ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ได้รับอนุมัติจากอธิบดี
กรมสรรพากรเป็นผู้ประกอบการรายย่อยตามข้อ 1 จะต้องจัดทำ
แผ่นป้ายที่มีข้อความ "เก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากมิเตอร์หัวจ่าย"
โดยแผ่นป้ายดังกล่าวจะต้องเป็นไปตามแบบที่ได้รับอนุมัติจาก
อธิบดีกรมสรรพากร

แผ่นป้ายจะต้องแสดงไว้ ณ จุดแสดงราคาขายน้ำมัน
เชื้อเพลิงปลีกต่อหน่วย ตามประกาศคณะกรรมการกลางกำหนด
ราคาสินค้า และป้องกันการผูกขาด ฉบับที่ 200/35 ลงวันที่ 10
กันยายน พ.ศ. 2535 หากผู้ประกอบการจดทะเบียนมีความจำเป็น
ที่จะต้องแสดงแผ่นป้ายไว้ ณ สถานที่อื่น จะต้องได้รับอนุมัติ
จากอธิบดีกรมสรรพากร แผ่นป้ายจะต้องมีขนาดของข้อความ
อย่างน้อยเท่ากับขนาดของข้อความแสดงราคาขายน้ำมันเชื้อเพลิง
ปลีกต่อหน่วย

8. สถานบริการน้ำมันซึ่งเริ่มประกอบกิจการขายน้ำมัน
เชื้อเพลิง ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2539 เป็นต้นไป และมี
หัวจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงตั้งแต่ 50 หัวจ่ายขึ้นไป ต้องใช้ระบบ
คอมพิวเตอร์ควบคุมการจ่ายน้ำมันของหัวจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิง
ในสถานบริการทั้งหมด

9. การยื่นคำขออนุมัติตามข้อ 1 ให้ปฏิบัติ ดังนี้

(1) กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนมีสถานประกอบการ
ตั้งอยู่ในเขตท้องที่กรุงเทพมหานคร ให้ยื่นคำขออนุมัติต่ออธิบดี
กรมสรรพากรผ่านสรรพากรพื้นที่ในเขตท้องที่ที่สถานประกอบการ
ตั้งอยู่

(2) กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนมีสถานประกอบการ
ตั้งอยู่นอกเขตท้องที่กรุงเทพมหานคร ให้ยื่นคำขออนุมัติต่ออธิบดี
กรมสรรพากรผ่านสรรพากรพื้นที่ ณ สำนักงานสรรพากรพื้นที่
สาขาในเขตท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่

กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนมีสถานประกอบการ
หลายแห่ง ให้ยื่นคำขออนุมัติต่ออธิบดีกรมสรรพากรผ่านสรรพากร

พื้นที่ในเขตท้องที่ที่สถานประกอบการแต่ละแห่งตั้งอยู่

นอกจากการยื่นคำขออนุมัติ ผู้ประกอบการจดทะเบียน จะยื่นคำขอโดยยื่นรายการข้อมูลผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ทางเว็บไซต์ (Website) ของกรมสรรพากร www.rd.go.th ก็ได้ โดยผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ยื่นคำขออนุมัติต้องแสดงรายการ ข้อมูล ให้ถูกต้องครบถ้วน และต้องมีหลักฐานเอกสารตามรายการ ข้อมูลที่แสดงในคำขออนุมัติด้วย

เครื่องบันทึกการเก็บเงิน

กำหนดหลักเกณฑ์การขออนุมัติใช้เครื่องบันทึกการ เก็บเงินเพื่อออกใบกำกับภาษีอย่างย่อ และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินในการออก ใบกำกับภาษีอย่างย่อ ดังนี้

1. ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งประกอบกิจการค้าปลีก ตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 32) เรื่อง กำหนดลักษณะและหรือเงื่อนไขของการประกอบกิจการ ขายสินค้าในลักษณะขายปลีกหรือประกอบกิจการให้บริการ ในลักษณะบริการรายย่อยแก่บุคคลจำนวนมาก ให้เป็นกิจการ ค้าปลีกตามมาตรา 86/6 แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ 8 เมษายน พ.ศ. 2535 ซึ่งประสงค์จะใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินเพื่อออก ใบกำกับภาษีอย่างย่อ ยื่นคำขออนุมัติใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงิน ต่ออธิบดีกรมสรรพากร คำขออนุมัติให้ยื่นตามแบบคำขออนุมัติ ใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินเพื่อออกใบกำกับภาษีตามประมวล รัษฎากร (แบบ ภ.พ.06) โดยจะต้องแนบเอกสารและรายการ ดังต่อไปนี้พร้อมกับคำขออนุมัติ

- (1) คุณสมบัติโดยย่อของเครื่องบันทึกการเก็บเงิน
- (2) รายละเอียดครุฑ ยี่ห้อ หมายเลขประจำเครื่อง (Serial Number) และจำนวนเครื่องบันทึกการเก็บเงินที่ขออนุมัติ
- (3) แผนผังแสดงตำแหน่งการวางเครื่องบันทึกการเก็บเงิน
- (4) ในกรณีที่มีการต่อเชื่อมเครื่องบันทึกการเก็บเงิน เข้ากับอุปกรณ์คอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์อื่น ให้แสดงแผนผังระบบ การต่อเชื่อมดังกล่าวด้วย
- (5) ตัวอย่างใบกำกับภาษีอย่างย่อตามมาตรา 86/6 แห่งประมวลรัษฎากร และตัวอย่างรายงานการขายสินค้าหรือการ ให้บริการประจำวันที่ออกด้วยเครื่องบันทึกการเก็บเงิน
- (6) ตัวอย่างใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/4 แห่ง ประมวลรัษฎากร กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนออกใบกำกับภาษี อย่างย่อตามมาตรา 86/6 แห่งประมวลรัษฎากร และใบกำกับภาษี

ตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากร จากเครื่องบันทึกการ เก็บเงินเครื่องเดียวกัน

2. เครื่องบันทึกการเก็บเงินจะต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(1) เป็นเครื่องบันทึกการเก็บเงิน

(ก) ชนิดไฟฟ้า ECR (Electronic Cash Register) ซึ่งบันทึกโปรแกรมการขายสินค้าหรือการให้บริการไว้ในความจำ ชนิดถาวร แบบ ROM (Read Only Memory) หรือแบบ EPROM (Erasable Programmable ROM) เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งต้องใช้อุปกรณ์ พิเศษของผู้ขายเครื่องบันทึกการเก็บเงินในการแก้ไขโปรแกรม การขายสินค้าหรือการให้บริการ และต้องมีไมโครเครื่องบันทึกการ เก็บเงินชนิดไฟฟ้า ECR ที่มีหัวพิมพ์ระบบ Drum Matrix ซึ่งได้มา ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2538 เป็นต้นไป หรือ

(ข) ชนิดคอมพิวเตอร์ ซึ่งบันทึกโปรแกรมการขาย สินค้าหรือการให้บริการไว้ในความจำชนิดชั่วคราวแบบ RAM (Random Access Memory) เป็นส่วนใหญ่ และมีช่องใส่สื่อ บันทึกข้อมูล เช่น Diskette เพื่อบันทึกรายละเอียดของสินค้าหรือ บริการ และสามารถเขียนโปรแกรมควบคุมการขายสินค้าหรือ การให้บริการได้ หรือในกรณีที่ไม่มีช่องใส่สื่อบันทึกข้อมูล เช่น Diskette ต้องสามารถส่งเขียนโปรแกรมการขายสินค้าหรือ การให้บริการ หรือบันทึกรายการการขายหรือการให้บริการจาก เครื่องควบคุมกลางได้

(2) เครื่องบันทึกการเก็บเงินต้องใช้กระดาษออก ใบกำกับภาษีอย่างย่อให้แก่ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการ และจะ ใช้กระดาษขนาดเดียวกันเป็นสำเนาซ้อนกับใบกำกับภาษีตัวจริง ก็ได้ แต่ทั้งนี้ต้องมีกระดาษเป็นม้วนต่อเนื่องเพื่อบันทึกรายการ ประจำวัน (Daily Transaction Journal) ไว้ ซึ่งจะใช้เป็นสำเนา ใบกำกับภาษีแทนกระดาษซ้อนใบกำกับภาษีก็ได้

(3) เครื่องบันทึกการเก็บเงินต้องสามารถออกใบกำกับ ภาษีอย่างย่อ ซึ่งมีรายการอย่างน้อยตามมาตรา 86/6 แห่งประมวล รัษฎากร และต้องสามารถบันทึกคำว่า "ใบกำกับภาษีอย่างย่อ" ไว้ในกระดาษใบกำกับภาษีอย่างย่อด้วย หรืออาจจะบันทึกคำว่า "TAX INV (ABB)" ในกรณีที่เครื่องบันทึกการเก็บเงินสามารถบันทึก ได้ 12 หลัก หรือคำว่า "TAX INVOICE (ABB)" ในกรณีที่ เครื่องบันทึกการเก็บเงินสามารถบันทึกได้ 16 หลัก แทนก็ได้

(4) เครื่องบันทึกการเก็บเงินต้องสามารถบันทึกเลขรหัส ประจำเครื่องที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดให้ไว้ในใบกำกับภาษี อย่างย่อได้

(5) เครื่องบันทึกการเก็บเงินต้องสามารถบันทึกเลข

รหัสประจำเครื่องที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดให้ไว้ในสำเนาใบกำกับภาษี โดยอย่างน้อยต้องสามารถบันทึกเลขรหัสประจำเครื่องไว้ในตอนต้นและตอนท้ายของกระดาษเป็นม้วนต่อเนื่องซึ่งบันทึกรายการประจำวัน โดยสำเนาใบกำกับภาษีจะไม่มีชื่อผู้ประกอบการจดทะเบียน เลขประจำตัวผู้เสียภาษี หรือข้อความที่ระบุว่าราคาสินค้าหรือบริการได้รวมภาษีมูลค่าเพิ่มไว้แล้วก็ได้ และสำหรับรายการของสินค้าหรือบริการในสำเนาใบกำกับภาษีจะบันทึกเป็นรหัสของสินค้าหรือบริการ โดยไม่บันทึกเป็นรายการของสินค้าหรือบริการตามใบกำกับภาษีอย่างย่อก็ได้ ส่วนคำว่า “ใบกำกับภาษีอย่างย่อ” จะใช้วิธีตีพิมพ์หรือประทับตราไว้ในตอนต้นและตอนท้ายของกระดาษเป็นม้วนต่อเนื่องซึ่งบันทึกรายการประจำวันก็ได้

ในกรณีที่เครื่องบันทึกการเก็บเงินไม่สามารถบันทึกเลขรหัสประจำเครื่องในกระดาษเป็นม้วนต่อเนื่องซึ่งบันทึกรายการประจำวันได้ ก็ให้ใช้วิธีบันทึกเลขรหัสประจำเครื่อง ณ ตำแหน่งซึ่งใช้บันทึกรายการมูลค่าการขายสินค้าหรือการให้บริการ โดยอย่างน้อยต้องบันทึกเลขรหัสประจำเครื่องไว้ในตอนต้นของกระดาษเป็นม้วนต่อเนื่องซึ่งบันทึกรายการประจำวันก่อนเริ่มทำการขายสินค้าหรือให้บริการ และในตอนท้ายของกระดาษ

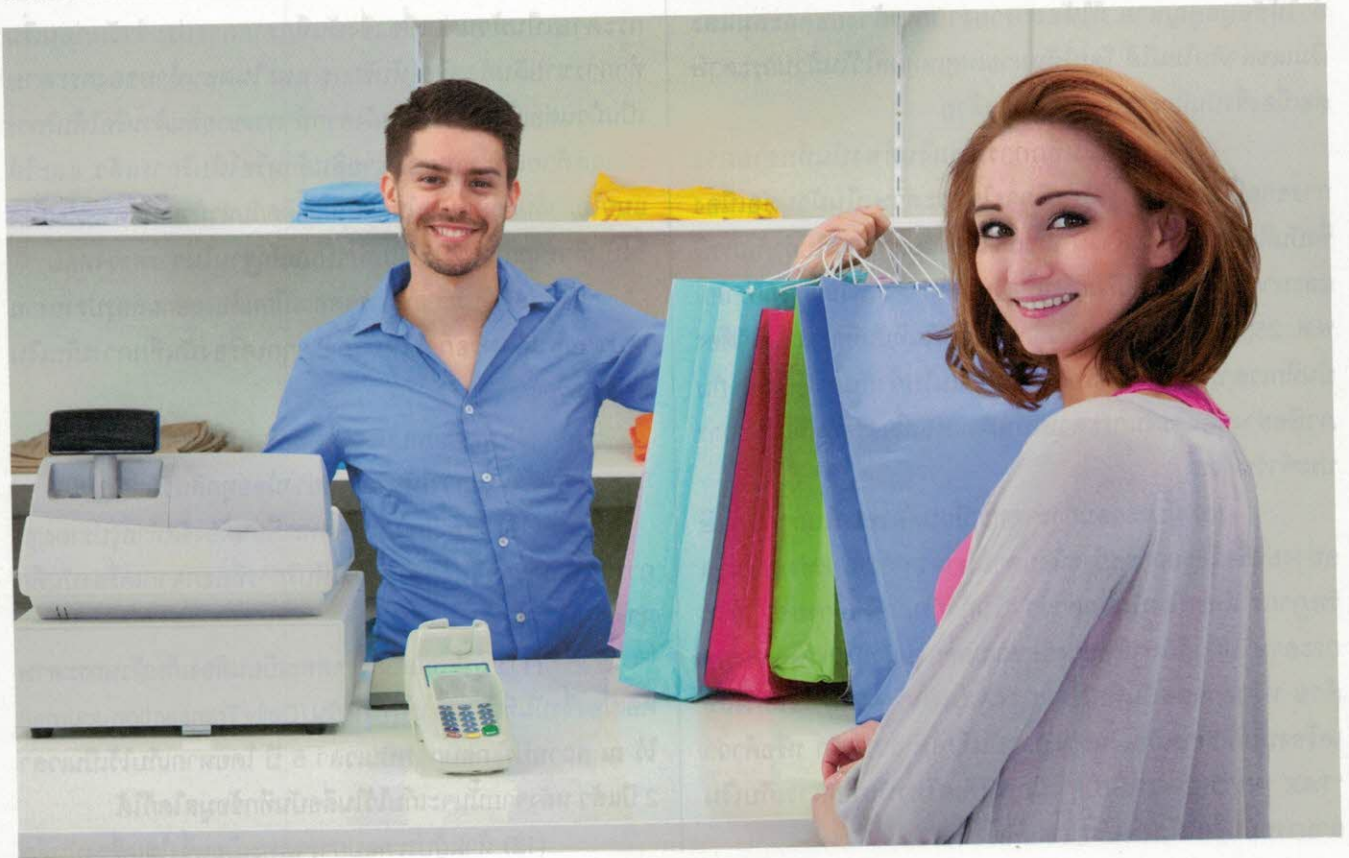
เป็นม้วนต่อเนื่องดังกล่าวหลังจากทำการขายสินค้าหรือให้บริการรายสุดท้ายและรวมยอดขายสินค้าหรือให้บริการแล้ว และให้แนบบใบกำกับภาษีที่ออกในลักษณะนี้ติดกับหัวม้วนกระดาษต่อเนื่องซึ่งบันทึกรายการประจำวันเพื่อเป็นหลักฐานในการตรวจสอบ

(6) เครื่องบันทึกการเก็บเงินแต่ละเครื่องต้องสามารถแสดงผลสรุปรายงานการขายสินค้าหรือการให้บริการประจำวันได้

3. เครื่องบันทึกการเก็บเงินชนิดไฟฟ้าหรือชนิดคอมพิวเตอร์ตามข้อ 2 (1) จะใช้บันทึกการเก็บเงินโดยตัวเองโดยไม่ต้องต่อเชื่อมหรือจะใช้ต่อเชื่อมเข้ากับระบบคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์อื่นเป็นระบบ POSS (Point of Sale System) ก็ได้

4. ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากรให้ใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินเพื่อออกใบกำกับภาษีอย่างย่อ ปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงิน ดังนี้

(1) ผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งประสงค์จะบันทึกรายการของสินค้าหรือบริการในใบกำกับภาษีอย่างย่อเป็นรหัสจะต้องมีรหัสดังกล่าวพร้อมทั้งคำแปลก่อนวันเริ่มใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงิน พร้อมทั้งรหัสหรือเครื่องหมายที่แสดงความแตกต่างระหว่างสินค้าหรือบริการที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม และที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม เก็บไว้ ณ สถานที่ประกอบการที่ใช้เครื่องบันทึก

การเก็บเงินดังกล่าว และในกรณีที่เครื่องบันทึกการเก็บเงินต่อเชื่อมกับระบบกลางที่ไม่ได้อยู่ในสถานประกอบการที่ใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงิน จะต้องมีการส่งทั้งระบบเก็บไว้ ณ สถานประกอบการและที่ตั้งของระบบกลางด้วย

(2) ผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องยินยอมให้เจ้าพนักงานสรรพากรเข้าไปติดเครื่องหมายเลขแสดงเลขรหัสประจำเครื่อง บนเครื่องที่ได้รับอนุมัติให้ใช้บันทึกการเก็บเงิน หรือในกรณีที่อธิบดีกรมสรรพากรมอบให้ติดเอง ต้องติดให้เสร็จเรียบร้อยภายใน 3 วัน นับจากวันที่ได้รับเครื่องหมายดังกล่าว

หากเครื่องหมายเลขแสดงเลขรหัสประจำเครื่องดังกล่าว ถูกเคลื่อนย้าย ถูกทำลาย สูญหาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ระงับการใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินดังกล่าว และให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนยื่นคำร้องขอรับเครื่องหมายแสดงเลขรหัสประจำเครื่องจากอธิบดีกรมสรรพากรทันที

(3) ผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องแสดงหมายเลขลำดับของใบกำกับภาษีลงในใบกำกับภาษีอย่างย่อที่ออกโดยเครื่องบันทึกการเก็บเงิน โดยเรียงตามลำดับตัวเลขจนหมดทุกหลักก่อน จึงจะย้อนกลับมาเริ่มต้นใหม่ได้ ยกเว้นกรณีที่จะทำให้ยอดขายรวมเกินความสามารถของเครื่องบันทึกการเก็บเงินและทำให้ข้อมูลสูญหาย ก็ให้ออกรายงานการล้างยอดสะสมและเริ่มเลขลำดับใหม่ได้ โดยให้หมายเหตุเหตุผลไว้ในม้วนกระดาษต่อเนื่องซึ่งบันทึกรายการประจำวันด้วย

(4) เครื่องบันทึกการเก็บเงินต้องบันทึกรายการการขายสินค้าหรือการให้บริการในกระดาษเป็นม้วนต่อเนื่องซึ่งบันทึกรายการประจำวัน ในขณะที่เดียวกับการออกใบกำกับภาษี และหากเป็นเครื่องบันทึกการเก็บเงินที่ได้มาตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2537 หรือเป็นเครื่องบันทึกการเก็บเงินที่บันทึกเวลาได้ ก็ต้องบันทึกเวลาที่ออกใบกำกับภาษีนั้นไว้ในใบกำกับภาษี ใบกำกับภาษีอย่างย่อและในกระดาษเป็นม้วนต่อเนื่องซึ่งบันทึกรายการประจำวันด้วย

(5) ผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องออกใบกำกับภาษีอย่างย่อซึ่งมีรายการอย่างน้อยตามมาตรา 86/6 แห่งประมวลรัษฎากร และต้องบันทึกคำว่า "ใบกำกับภาษีอย่างย่อ" ไว้ในกระดาษใบกำกับภาษีอย่างย่อขณะออกใบกำกับภาษีอย่างย่อด้วย หรืออาจจะบันทึกคำว่า "TAX INV (ABB)" ในกรณีที่เครื่องบันทึกการเก็บเงินสามารถบันทึกได้ 12 หลัก หรือคำว่า "TAX INVOICE (ABB)" ในกรณีที่เครื่องบันทึกการเก็บเงินสามารถบันทึกได้ 16 หลัก แทนก็ได้

(6) ผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องแสดงเลขรหัสประจำเครื่องที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดให้ไว้ในใบกำกับภาษีอย่างย่อ

(7) ผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องแสดงเลขรหัสประจำเครื่องที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดให้ไว้ในสำเนาใบกำกับภาษี โดยอย่างน้อยต้องสามารถบันทึกเลขรหัสประจำเครื่องไว้ในตอนต้นและตอนท้ายของกระดาษเป็นม้วนต่อเนื่องซึ่งบันทึกรายการประจำวัน โดยสำเนาใบกำกับภาษีจะไม่มีชื่อผู้ประกอบการจดทะเบียน เลขประจำตัวผู้เสียภาษี หรือข้อความที่ระบุว่าราคาสินค้าหรือบริการได้รวมภาษีมูลค่าเพิ่มไว้แล้วก็ได้ และสำหรับรายการของสินค้าหรือบริการในสำเนาใบกำกับภาษี จะบันทึกเป็นรหัสของสินค้าหรือบริการ โดยไม่บันทึกเป็นรายการของสินค้าหรือบริการตามใบกำกับภาษีอย่างย่อก็ได้ ส่วนคำว่า "ใบกำกับภาษีอย่างย่อ" จะใช้วิธีตีพิมพ์หรือประทับตราไว้ในตอนต้นและตอนท้ายของกระดาษเป็นม้วนต่อเนื่องซึ่งบันทึกรายการประจำวันก็ได้

ในกรณีที่เครื่องบันทึกการเก็บเงินไม่สามารถบันทึกเลขรหัสประจำเครื่องในกระดาษเป็นม้วนต่อเนื่องซึ่งบันทึกรายการประจำวันได้ ก็ให้ใช้วิธีบันทึกเลขรหัสประจำเครื่อง ณ ตำแหน่งซึ่งใช้บันทึกรายการมูลค่าการขายสินค้าหรือการให้บริการ โดยอย่างน้อยต้องบันทึกเลขรหัสประจำเครื่องไว้ในตอนต้นของกระดาษเป็นม้วนต่อเนื่องซึ่งบันทึกรายการประจำวันก่อนเริ่มทำการขายสินค้าหรือให้บริการ และในตอนท้ายของกระดาษเป็นม้วนต่อเนื่องดังกล่าวหลังจากทำการขายสินค้าหรือให้บริการรายสุดท้ายและรวมยอดขายสินค้าหรือให้บริการแล้ว และให้แนบใบกำกับภาษีที่ออกในลักษณะนี้ติดกับหัวม้วนกระดาษต่อเนื่องซึ่งบันทึกรายการประจำวันเพื่อเป็นหลักฐานในการตรวจสอบ

(8) ผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องออกผลสรุปรายงานการขายสินค้าหรือการให้บริการจากเครื่องบันทึกการเก็บเงินแต่ละเครื่อง

(9) ผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องจัดทำสรุปรายงานการขายสินค้าหรือการให้บริการอย่างน้อยทุกสิ้นวันทำการ

(10) ผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องจัดทำสรุปรายงานการล้างยอดขายสินค้าหรือการให้บริการที่ออกจากเครื่องบันทึกการเก็บเงินทุกครั้ง

(11) ผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องเก็บม้วนกระดาษต่อเนื่องซึ่งบันทึกรายการประจำวัน (Daily Transaction Journal) ไว้ ณ สถานประกอบการเป็นเวลา 5 ปี โดยหากเก็บไว้เป็นเวลา 2 ปีแล้ว หลังจากนั้นจะเก็บไว้ในสื่อบันทึกข้อมูลใดก็ได้

(12) ห้ามผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งใช้เครื่องบันทึก

การเก็บเงินระบบ POSS ออกใบกำกับภาษีอย่างย่อด้วยมือ ยกเว้นกรณีที่เครื่องขัดข้องใช้การไม่ได้ เช่น เครื่องเสียหรือไฟฟ้าดับ โดยจะต้องประทับตราคำว่า “เครื่องขัดข้อง” ไว้ในใบกำกับภาษีอย่างย่อที่ออกด้วยมือด้วย

(13) การจำหน่ายเครื่องบันทึกการเก็บเงิน การทำลาย การเคลื่อนย้ายออกจากสถานประกอบการ โดยมีใช้เพื่อการซ่อมแซม หรือบำรุงรักษา หรือกรณีที่มิได้ใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินให้เป็นไปตามที่ได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากร ผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องแจ้งให้สรรพากรพื้นที่ในเขตท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่ทราบตามแบบแจ้งการเปลี่ยนแปลงการใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินที่เคยได้รับอนุมัติ (แบบ ภ.พ.06.1) ภายใน 7 วัน ก่อนวันจำหน่าย ทำลาย หรือเคลื่อนย้าย เว้นแต่กรณีที่มิเหตุสุดวิสัยก็ให้แจ้งภายใน 7 วัน นับแต่วันที่มีเหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้น

กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนที่มีสถานประกอบการหลายแห่งให้แจ้งสรรพากรพื้นที่ในเขตท้องที่ที่สถานประกอบการที่เป็นสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ทราบเป็นรายสถานประกอบการ และกรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนที่อยู่ในความรับผิดชอบของกองบริหารภาษีธุรกิจขนาดใหญ่ ให้แจ้งผู้อำนวยการกองบริหารภาษีธุรกิจขนาดใหญ่ทราบ

5. หากผู้ประกอบการจดทะเบียนต่อเครื่องบันทึกการเก็บเงินเข้ากับระบบกลางเป็นระบบ POSS ผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องกำหนดให้ระบบกลางดังกล่าวทำรายงานภาษีขายตามมาตรา 87 (1) แห่งประมวลรัษฎากร โดยอัตโนมัติในโปรแกรมเดียวกันทุกสิ้นวันทำการด้วย

6. ผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งประสงค์จะใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินเพื่อออกใบกำกับภาษีอย่างย่อจะต้องยื่นคำขออนุมัติใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินเพื่อออกใบกำกับภาษีอย่างย่อต่ออธิบดีกรมสรรพากรผ่านสรรพากรพื้นที่ในเขตท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่

กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนที่มีสถานประกอบการหลายแห่งให้ยื่นผ่านสรรพากรพื้นที่ในเขตท้องที่ที่สถานประกอบการที่เป็นสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่โดยต้องยื่นคำขออนุมัติเป็นรายสถานประกอบการ และกรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนที่อยู่ในความรับผิดชอบของกองบริหารภาษีธุรกิจขนาดใหญ่ ให้ยื่นคำขออนุมัติผ่านผู้อำนวยการกองบริหารภาษีธุรกิจขนาดใหญ่

กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งประสงค์จะยื่นคำขออนุมัติใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินเพื่อออกใบกำกับภาษีอย่างยอ มีสิทธิยื่นรายการข้อมูลคำขออนุมัตินี้ดังกล่าวตามแบบคำขออนุมัติ

ใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินเพื่อออกใบกำกับภาษีตามประมวลรัษฎากร (แบบ ภ.พ.06) ผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตทางเว็บไซต์ (Website) ของกรมสรรพากร www.rd.go.th พร้อมกับอัปโหลด (Upload) เอกสารและรายการตามข้อ 2 ประกอบคำขออนุมัติได้อีกวิธีหนึ่ง

7. กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนมีความประสงค์จะใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินทั้งสำหรับออกใบกำกับภาษีอย่างยอตามมาตรา 86/6 แห่งประมวลรัษฎากร และใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากร จากเครื่องบันทึกการเก็บเงินเครื่องเดียวกันผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องปฏิบัติตามประกาศนี้ทุกกรณีโดยจะต้องระบุคุณสมบัติของเครื่องบันทึกการเก็บเงินและโปรแกรม รวมทั้งหลักการและวิธีการที่จะดำเนินการโดยละเอียด และห้ามใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินบันทึกรายการใดๆ ในใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากร จนกว่าจะได้รับอนุมัติให้ใช้สำหรับออกใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากร จากเครื่องบันทึกการเก็บเงินเครื่องเดียวกันได้ด้วย

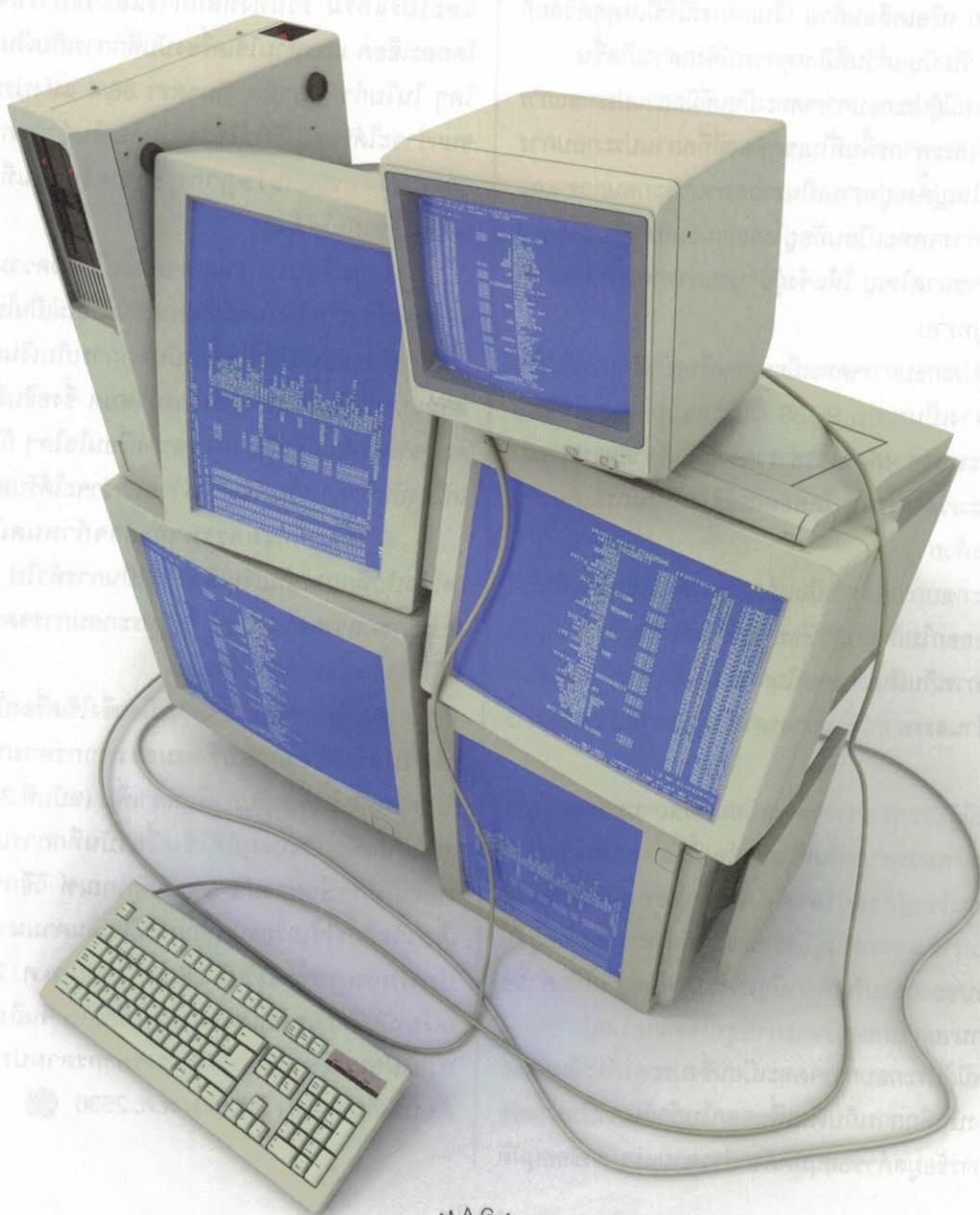
8. กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนมีความประสงค์จะใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินที่มีลักษณะอื่นหรือไม่เป็นไปตามประกาศนี้ให้แยกคำขออนุมัติใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินตามประกาศนี้ตามแบบที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด ซึ่งอธิบดีกรมสรรพากรจะพิจารณาอนุมัติหรือไม่ หรือวางเงื่อนไขใดๆ ก็ได้ และห้ามใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินดังกล่าวจนกว่าจะได้รับอนุมัติ

9. อธิบดีกรมสรรพากรอาจกำหนดเงื่อนไขการใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินเพิ่มเติมเป็นการทั่วไป หรือเฉพาะรายผู้ประกอบการจดทะเบียน ซึ่งผู้ประกอบการจดทะเบียนจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขดังกล่าวด้วย

10. ผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินที่ได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากรตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 38) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การขออนุมัติใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินเพื่อออกใบกำกับภาษีอย่างย่อ และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินตามมาตรา 86/6 แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ 28 กรกฎาคม พ.ศ. 2535 ให้ยังคงใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินดังกล่าวได้ต่อไป จนถึงวันที่ได้รับอนุมัติหรือไม่อนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากรตามประกาศฉบับนี้ ซึ่งต้องไม่เกินวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2536

การเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อพิชิตให้เป็นนักบัญชีมืออาชีพ (ตอนที่ 14)

ใช้ค่าเสื่อมราคาทางแผนภาษี

การวางแผนภาษี (Tax Planning) หมายถึง

1. การกำหนดวิธีปฏิบัติไว้ล่วงหน้า หรือการเตรียมการเพื่อเสียภาษีให้ถูกต้องครบถ้วนและประหยัด
2. การทำให้ไม่ต้องเสียภาษีหรือเสียภาษีน้อยที่สุดโดยใช้วิธีการที่ไม่ผิดกฎหมาย
3. การจัดการธุรกิจหรือการงานส่วนตัวเพื่อช่วยให้เสียภาษีน้อยที่สุด
4. การบริหารจัดการภาษีอากร (Tax Management) และการหลบหลีกภาษีอากรที่ยอมรับได้ (Acceptable Tax Avoidance)

เช่น ตามมาตรา 41 วรรค 2

เมื่อเราทราบว่าการวางแผนภาษีจะทำให้เราเสียภาษีอย่างประหยัด เราจะนำ "**ค่าเสื่อมราคา**" มาใช้ในการวางแผนภาษีอย่างไร?
เมื่อการคิดค่าเสื่อมราคามี 4 วิธีหลัก คือ

1. อัตราเปลี่ยนแปลง
2. อัตราคงที่
3. อัตราลดลง
4. อัตราเพิ่มขึ้น

การคิดค่าเสื่อมราคาอย่างไรจึงจะเหมาะสมกับการทำธุรกิจ ขอให้เราดูตัวอย่างต่อไปนี้

ค่าเสื่อมราคา (Depreciation) หมายถึง ราคาทุนของสินทรัพย์ถาวรส่วนที่ถือเป็นค่าใช้จ่ายในแต่ละงวดบัญชี เป็นการกระจายราคาทุนของสินทรัพย์เป็นค่าใช้จ่ายแต่ละงวดตามประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้สินทรัพย์นั้น

ตัวอย่าง บริษัท ดวงดี จำกัด เป็นผู้ผลิตสินค้าขาย ได้ลงทุนสร้างโรงงานมูลค่า 5,000,000 บาท มีเครื่องจักร 1 เครื่อง มูลค่าเครื่องละ 2,000,000 บาท มีประสิทธิภาพในการผลิตเต็มที่ได้อายุ 1,000,000 ชั่วโมง หรือ 1,000,000 หน่วย ประมาณอายุการใช้งาน 10 ปี มีมูลค่าคงเหลือ 100,000 บาท

ในปี 2560 ผลิตสินค้าได้ 100,000 หน่วย ในเวลา 80,000 ชั่วโมง

ในปี 2561 ผลิตสินค้าได้ 60,000 หน่วย ในเวลา 50,000 ชั่วโมง

ในปี 2562 ผลิตสินค้าได้ 120,000 หน่วย ในเวลา 110,000 ชั่วโมง

จากตัวอย่างข้างต้น แต่ละข้อปฏิบัติต่อไปนี้ก็จะทำให้ค่าเสื่อมราคาเป็นต้นทุนของสินค้าแตกต่างกันดังนี้

กรณีที่ 1 คิดค่าเสื่อมราคาตามวิธีอัตราคงที่แบบเส้นตรง ค่าเสื่อมราคาเครื่องจักรเป็นดังนี้

$$\frac{2,000,000 - 100,000}{10} = 190,000/\text{ปี}$$

ต้นทุนค่าเสื่อมราคาต่อหน่วยผลิตภัณฑ์

$$\text{ปี 2560} = \frac{190,000}{100,000} = 1.90/\text{หน่วย}$$

$$\text{ปี 2561} = \frac{190,000}{60,000} = 3.17/\text{หน่วย}$$

$$\text{ปี 2562} = \frac{190,000}{120,000} = 1.58/\text{หน่วย}$$

กรณีที่ 2 คิดค่าเสื่อมราคาตามอัตราเปลี่ยนแปลงตามจำนวนผลผลิต หรือชั่วโมงการผลิต ต้นทุนค่าเสื่อมราคาต่อหน่วยผลิตกันที่จะเป็นดังนี้

$$\frac{2,000,000 - 100,000}{1,000,000} = 1.90/\text{หน่วย}$$

ไม่ว่าจะผลิตเท่าใดต้นทุนต่อหน่วยจะเท่ากัน จะไม่ทำให้ต้นทุนเรื่องค่าเสื่อมราคาแกว่ง

ประเด็นต่อไป เราควรมองลักษณะของธุรกิจว่า ประกอบกิจการไปแล้วจะมีผลการดำเนินการอย่างไร

- (1) บางกิจการเปิดดำเนินการมาก็มีผลดำเนินการเกิดกำไรพอควรอย่างสม่ำเสมอ
- (2) บางกิจการเปิดดำเนินการมาแรกๆ ก็มีกำไรมาก ผ่านไปก็มีกำไรน้อยลงเพราะมีคู่แข่ง หรือคนเลียนแบบมากขึ้น
- (3) บางกิจการเปิดดำเนินการมากกว่าจะมีกำไรก็ต้องใช้เวลา 3 - 4 ปี

แต่ก่อนที่จะนำเรื่องค่าเสื่อมราคามาวางแผนภาษีให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่กิจการ ก็ต้องมาทำความเข้าใจวิธีการ หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขของการคิดค่าเสื่อมราคาในกรณีต่างๆ ให้เข้าใจอย่างลึกซึ้งเสียก่อน มิใช่รู้กว้าง รู้จริงเท่านั้น ต้องรู้จักด้วย ดังต่อไปนี้

หลักการคิดค่าเสื่อมราคา เราจะคำนึงถึง 5 เรื่อง คือ

1. ฐานหรือมูลค่าของสินทรัพย์ที่จะคิดค่าเสื่อมราคา
2. อายุการให้ประโยชน์ของสินทรัพย์นั้น
3. มูลค่าคงเหลือ (ซาก) หลังจากครบอายุการใช้แล้ว
4. วิธีการคำนวณค่าเสื่อมราคา
5. สิทธิประโยชน์ที่กฎหมายกำหนดไว้

ตัวอย่าง บริษัท เด่นดวง จำกัด มีเครื่องจักรเพื่อใช้ในการผลิต 1 เครื่อง ราคา 13,000,000 บาท ซื้อเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2559 เป็นเงินสด ติดตั้งพร้อมใช้งานแล้ว ประสิทธิภาพการผลิตได้เต็มที่ 5,000,000 ชิ้น หรือ 5,000,000 ชั่วโมง อัตราดอกเบี้ยจากการลงทุน 10% ต่อปี

บริษัทได้ประมาณอายุการใช้งาน 5 ปี มีมูลค่าคงเหลือ (ซาก) 3,000,000 บาท

ถ้าบริษัทมีนโยบายการคิดค่าเสื่อมราคาตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป (GAAP) จะคิดได้ดังนี้

กรณีที่ 1 คิดตามวิธีอัตราเปลี่ยนแปลง คิดได้ดังนี้

- (1) ตามจำนวนชั่วโมงการผลิต

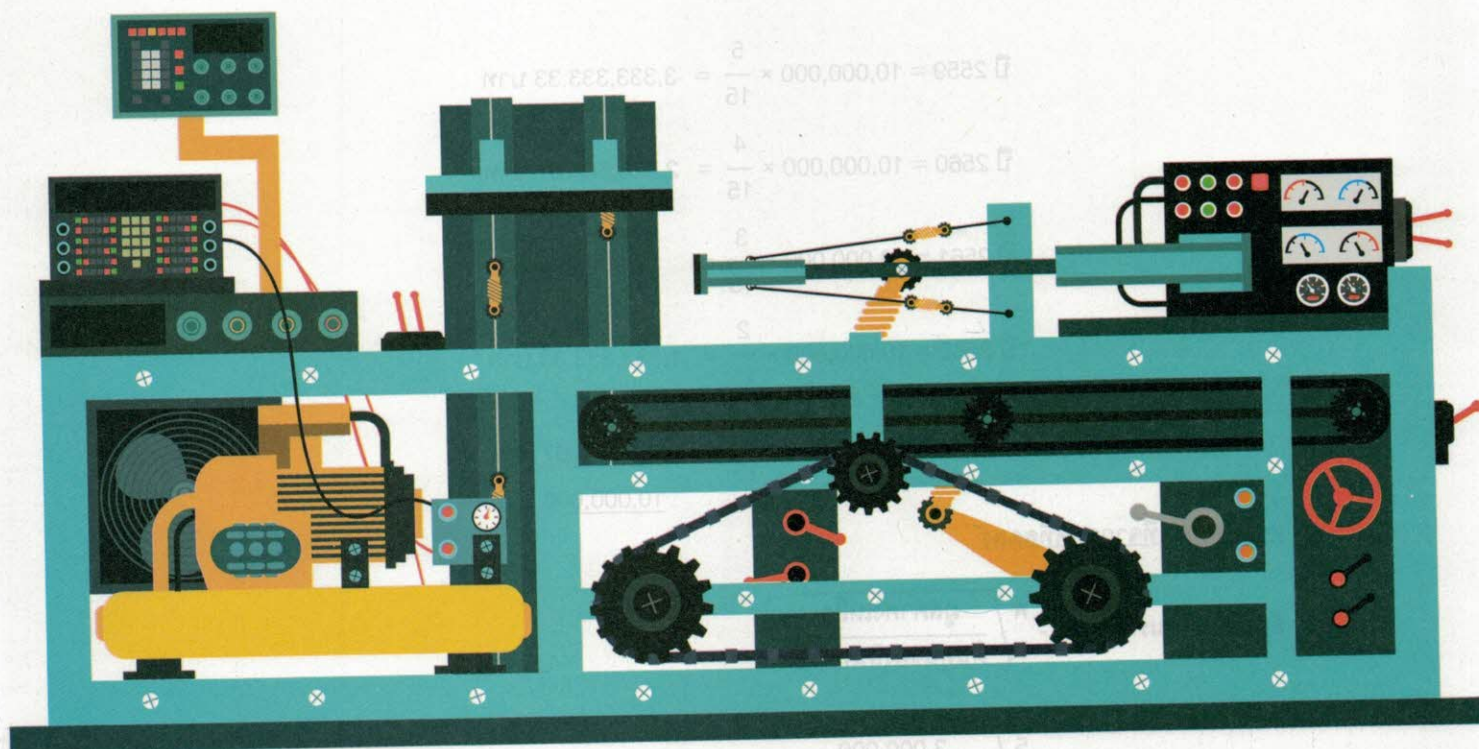
$$\frac{13,000,000 - 3,000,000}{5,000,000} = 2 \text{ บาท/ชั่วโมง}$$

ปี 2559 ผลิต 1,125,000 ชั่วโมง $\times 2 = 2,250,000$ บาท
 ปี 2560 ผลิต 1,000,000 ชั่วโมง $\times 2 = 2,000,000$ บาท
 ปี 2561 ผลิต 1,000,000 ชั่วโมง $\times 2 = 2,000,000$ บาท
 ปี 2562 ผลิต 950,000 ชั่วโมง $\times 2 = 1,900,000$ บาท
 ปี 2563 ผลิต 925,000 ชั่วโมง $\times 2 = \underline{1,850,000}$ บาท
 5,000,000 ชั่วโมง 10,000,000 บาท

(2) ตามจำนวนผลผลิต

$$\frac{13,000,000 - 3,000,000}{5,000,000} = 2 \text{ บาท/ชิ้น}$$

ปี 2559 ผลิต 1,500,000 ชิ้น $\times 2 = 3,000,000$ บาท
 ปี 2560 ผลิต 1,250,000 ชิ้น $\times 2 = 2,500,000$ บาท
 ปี 2561 ผลิต 1,000,000 ชิ้น $\times 2 = 2,000,000$ บาท
 ปี 2562 ผลิต 750,000 ชิ้น $\times 2 = 1,500,000$ บาท
 ปี 2563 ผลิต 500,000 ชิ้น $\times 2 = \underline{1,000,000}$ บาท
 5,000,000 ชิ้น 10,000,000 บาท

กรณีที่ 2 คิดตามวิธีอัตราคงที่แบบเส้นตรง คิดได้ดังนี้

$$\frac{13,000,000 - 3,000,000}{5} = 2,000,000/\text{ปี}$$

$$\text{ปี 2559} = 2,000,000$$

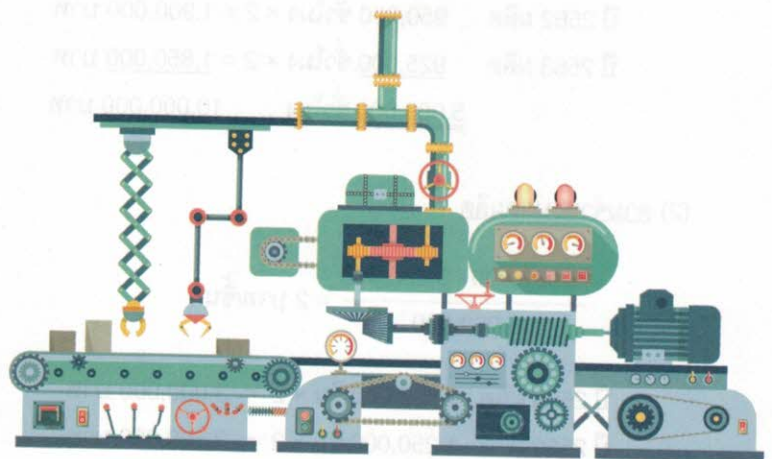
$$\text{ปี 2560} = 2,000,000$$

$$\text{ปี 2561} = 2,000,000$$

$$\text{ปี 2562} = 2,000,000$$

$$\text{ปี 2563} = 2,000,000$$

$$\underline{\underline{10,000,000}}$$

กรณีที่ 3 คิดตามวิธีอัตราลดลง คิดได้ดังนี้

(1) ตามผลรวมจำนวนปี คิดค่าเสื่อมราคาจาก

$$1 + 2 + 3 + 4 + 5 = \frac{5(5+1)}{2} = 15$$

$$\text{สูตรผลรวมจำนวนปี} = \frac{n(n+1)}{2}$$

$$\text{จำนวน } 13,000,000 - 3,000,000 = 10,000,000 \text{ บาท}$$

$$\text{ปี 2559} = 10,000,000 \times \frac{5}{15} = 3,333,333.33 \text{ บาท}$$

$$\text{ปี 2560} = 10,000,000 \times \frac{4}{15} = 2,666,666.67 \text{ บาท}$$

$$\text{ปี 2561} = 10,000,000 \times \frac{3}{15} = 2,000,000 \text{ บาท}$$

$$\text{ปี 2562} = 10,000,000 \times \frac{2}{15} = 1,333,333.33 \text{ บาท}$$

$$\text{ปี 2563} = 10,000,000 \times \frac{1}{15} = 666,666.67 \text{ บาท}$$

$$\underline{\underline{10,000,000 \text{ บาท}}}$$

(2) ตามอัตราคงที่จากยอดที่ลดลง

$$\text{อัตราค่าเสื่อมราคา} = 1 - \sqrt[n]{\frac{\text{มูลค่าคงเหลือ}}{\text{ต้นทุนของสินทรัพย์}}}$$

$$= 1 - \sqrt[5]{\frac{3,000,000}{13,000,000}} = 33.046$$

$$\begin{aligned}\text{ปี 2559} &= 13,000,000 \times 33.046\% = 4,295,980 \text{ บาท} \\ \text{ปี 2560} &= 8,704,020 \times 33.046\% = 2,876,330 \text{ บาท} \\ \text{ปี 2561} &= 5,827,690 \times 33.046\% = 1,925,818 \text{ บาท} \\ \text{ปี 2562} &= 3,901,872 \times 33.046\% = 1,289,413 \text{ บาท} \\ \text{ปี 2563} &= 2,612,459 \times 33.046\% = 863,313 \text{ บาท}\end{aligned}$$

ค่าเสื่อมรวม 11,250,854 บาท

ราคาทุน 13,000,000 บาท

มูลค่าคงเหลือ (ซาก) 1,749,146 บาท

(3) ตามอัตราลดลงทวิคูณ

$$\text{ปี 2559} = 13,000,000 \times 40\% = 5,200,000 \text{ บาท}$$

$$\text{ปี 2560} = 7,800,000 \times 40\% = 3,120,000 \text{ บาท}$$

$$\text{ปี 2561} = 4,680,000 \times 40\% = 1,872,000 \text{ บาท}$$

$$\text{ปี 2562} = 2,808,000 \times 40\% = 1,123,200 \text{ บาท}$$

$$\text{ปี 2563} = 1,684,800 \times 40\% = 673,920 \text{ บาท}$$

ค่าเสื่อมรวม 11,989,120 บาท

ราคาทุน 13,000,000 บาท

มูลค่าคงเหลือ (ซาก) 1,010,880 บาท

กรณีที่ 4 คิดตามวิธีอัตราเพิ่มขึ้น คิดได้ดังนี้

(1) ตามแบบเงินรายปี

(8) มูลค่าปัจจุบันของค่าเสื่อมสภาพประจำปี

$$\begin{aligned}&= \frac{\text{ราคาทุนสินทรัพย์} - \text{ค่าปัจจุบันมูลค่าคงเหลือ}}{\text{ค่าปัจจุบันเงินที่รับเป็นงวด 5 ปี อัตรา 10\%}} \\&= \frac{13,000,000 - (3,000,000 \times 0.62092)}{3.79079} \\&= 2,937,973\end{aligned}$$

ปีที่	มูลค่าปัจจุบัน (1)	ดอกเบี้ยของมูลค่า สุทธิ 10% (2)	ค่าเสื่อมราคา	มูลค่าตามบัญชี
				13,000,000
2559	2,937,973	1,300,000	1,637,973	11,362,027
2560	2,937,973	1,136,203	1,801,770	9,560,257
2561	2,937,973	956,026	1,981,947	7,578,310
2562	2,937,973	757,831	2,180,142	5,398,168
2563	2,937,973	539,817	2,398,159	3,000,009
		รวมค่าเสื่อมราคา	9,999,991	

(2) ตามแบบกองทุนรวม

จำนวนเงินที่ต้องสำรองไว้แต่ละปี

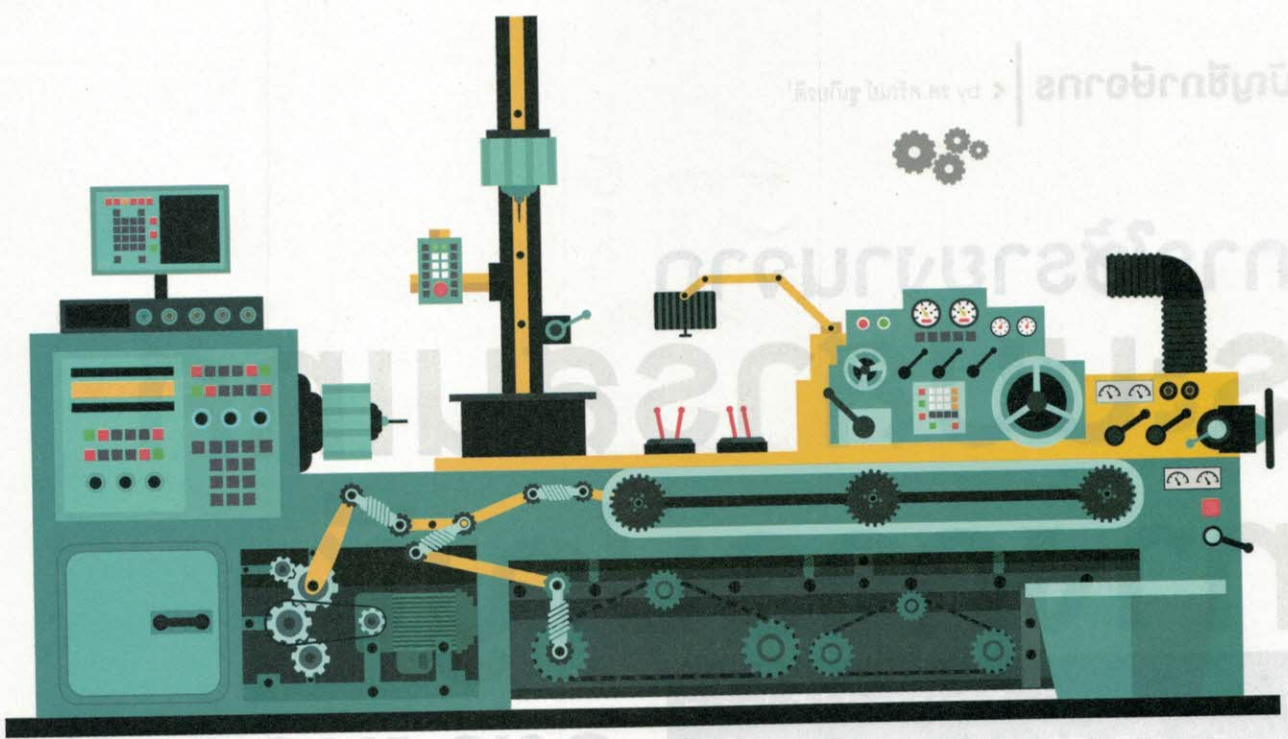
$$\begin{aligned}
 &= \frac{\text{ราคาหุ้นสินทรัพย์ - มูลค่าคงเหลือ}}{\text{ค่าในขนาดของเงิน 1 บาท ดอกเบี้ย 10\%}} \\
 &= \frac{13,000,000 - 3,000,000}{6.1051} \\
 &= 1,637,975
 \end{aligned}$$

ปีที่	เงินสำรอง แต่ละปี	ดอกเบี้ยรับเงินทุน 10%	ค่าเสื่อมราคา	ค่าเสื่อมสะสม	มูลค่าสุทธิ ตามบัญชี
					13,000,000
2559	1,637,975	0	1,637,975	1,637,975	11,362,025
2560	1,637,975	163,798	1,801,773	3,439,748	9,560,252
2561	1,637,975	343,975	1,981,950	5,421,698	7,578,302
2562	1,637,975	542,170	2,180,145	7,601,843	5,398,157
2563	1,637,975	760,184	2,398,159	10,000,002	2,999,998

ตารางเปรียบเทียบการคิดค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาแต่ละวิธี

ปีที่	วิธีอัตราเปลี่ยนแปลง		วิธีอัตราคงที่	วิธีอัตราลดลง			วิธีอัตราเพิ่มขึ้น	
	ชั่วโมงทำงาน	จำนวนผลิต	เส้นตรง	ผลรวมจำนวนปี	คงที่ลดลง	ลดลงทวีคูณ	เงินรายปี	กองทุนรวม
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
1	2,250,000	3,000,000	2,000,000	3,333,333	4,295,980	5,200,000	1,637,973	1,637,975
2	2,000,000	2,500,000	2,000,000	2,666,667	2,876,330	3,120,000	1,801,770	1,801,773
3	2,000,000	2,000,000	2,000,000	2,000,000	1,925,818	1,872,000	1,981,947	1,981,950
4	1,900,000	1,500,000	2,000,000	1,333,333	1,289,413	1,123,200	2,180,142	2,180,145
5	1,850,000	1,000,000	2,000,000	666,667	863,313	673,920	2,398,159	2,398,159
รวมค่าเสื่อม	10,000,000	10,000,000	10,000,000	10,000,000	11,250,854	11,989,120	9,999,991 *	10,000,002 *
ราคาซาก	3,000,000	3,000,000	3,000,000	3,000,000	1,749,146	1,010,880	3,000,009	2,999,998
รวมราคาทรัพย์สิน	13,000,000	13,000,000	13,000,000	13,000,000	13,000,000	13,000,000	13,000,000	13,000,000

* ผลต่างเกิดจากการปัดเศษทศนิยม

จากตารางสรุปการคิดค่าเสื่อมราคา จะเห็นว่าการคิดค่าเสื่อมแต่ละวิธีมีความแตกต่างกัน จึงสามารถใช้วางแผนภาษีเพื่อเสียภาษีได้ถูกต้องและประหยัด ดังต่อไปนี้

- (1) ถ้าเป็นการคิดต้นทุนของสินค้าที่ผลิตสินทรัพย์ที่เกี่ยวกับการผลิตก็ควรใช้วิธีอัตราเปลี่ยนแปลง เพื่อให้ต้นทุนต่อหน่วยของสินค้าที่ผลิตมีอัตราคงที่
 - (2) ถ้าเป็นกิจการที่เปิดมามีกำไรมากก็ควรใช้วิธีอัตราลดลง เพราะค่าเสื่อมปีแรกจะมากแล้วลดลง
 - (3) ถ้าเป็นกิจการที่เปิดกิจการมากกว่าจะมีกำไรต้องใช้เวลา 3 - 4 ปี ก็ควรใช้วิธีอัตราเพิ่มขึ้น เพราะปีแรกๆ ค่าเสื่อมราคาจะน้อยและเพิ่มขึ้นในปีถัดไป
 - (4) ถ้าเป็นกิจการที่เปิดมามีกำไรขาดทุนสม่ำเสมอ ไม่หือหาว ควรใช้วิธีเส้นตรงก็จะเหมาะสม
- อย่างไรก็ตาม ต้องพิจารณาถึงความเหมาะสมกับประเภทสินทรัพย์ที่นำมาใช้ด้วย นอกจากวิธีคิดค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ 4 วิธีหลักที่กล่าวมาแล้ว ก็จะมีวิธีอื่นอีก เช่น

1. **วิธีคิดรวมกันเป็นกลุ่ม (Group and Composite - life Method)** เป็นการคิดค่าเสื่อมราคาเป็นกลุ่มของสินทรัพย์ กรณีที่กิจการมีสินทรัพย์จำนวนมาก การแยกเป็นรายชิ้นทำได้ยาก เช่น เครื่องพิมพ์ เครื่องถ่ายเอกสาร เครื่องมือและคอมพิวเตอร์ ฯลฯ

2. **วิธีของคงเหลือ (Inventory System Method)** เป็นวิธีการประเมินมูลค่าของสินทรัพย์ ณ วันสิ้นงวด โดยใช้วิธีการเดียวกับการตีราคาของคงเหลือ ซึ่งจะเหมาะสมกับสินทรัพย์ประเภทเครื่องครัว เช่น จาน ชาม ช้อน หม้อ ผ้ากันเปื้อน หรือกิจการน้ำอัดลมที่เป็นขวดแก้ว เครื่องมือช่าง เช่น ค้อน ประแจขันนอตขนาดต่างๆ สว่าน ไขควง เป็นต้น

การคิดค่าเสื่อมราคาจะใช้วิธีตรวจนับ ณ วันสิ้นรอบบัญชี ส่วนที่ขาดหายไปถือเป็นค่าเสื่อมราคา เป็นค่าใช้จ่าย ตามสูตรดังนี้

$$\text{ค่าเสื่อมราคา} = \text{มูลค่าสินทรัพย์ต้นงวด} + \text{ซื้อระหว่างงวด} - \text{มูลค่าสินทรัพย์ปลายงวด}$$

ตัวอย่าง ณ 1 มกราคม 2560 กิจการมีเครื่องครัวประเภทจานจำนวนหนึ่ง มูลค่า 50,000 บาท ระหว่างปีซื้อเพิ่ม 10,000 บาท ณ 31 ธันวาคม 2560 มีจานมูลค่า 30,000 บาท

$$\begin{aligned} \text{ค่าเสื่อมราคา} &= 50,000 + 10,000 - 30,000 \\ &= 30,000 \text{ บาท} \end{aligned}$$

(อ่านต่อฉบับหน้า)

การใช้รายงานจากระบบสารสนเทศทางการบัญชี

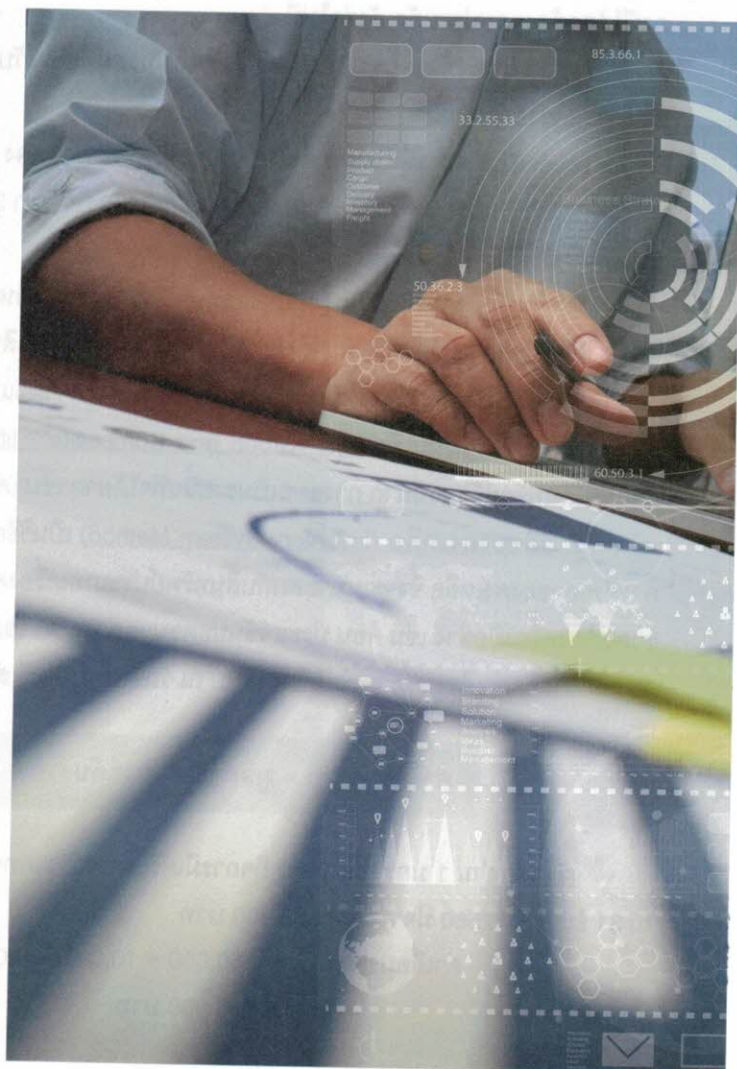
อย่างมืออาชีพ

ที่มาของบทความนี้ เกิดจากการได้รับโอกาสจากหลักสูตรบัญชีบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ให้นำไปเป็นอาจารย์พิเศษและบรรยายหัวข้อ “การใช้รายงานจากระบบสารสนเทศทางการบัญชีเพื่อการวางแผน การควบคุม และการตัดสินใจทางธุรกิจ” ซึ่งเป็นหัวข้อหนึ่งในวิชาการจัดการระบบสารสนเทศทางการบัญชี หลักสูตรบัญชีบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในเดือนพฤษภาคม 2561

บทนำ

“สารสนเทศทางการบัญชี : พลวัตและการปฏิรูป”

เป็นมุมมอง Future Fast-Forward ของภาควิชาการบัญชี (โดยรองศาสตราจารย์ ดร.วรศักดิ์ ทุมมานนท์ รศ.สันสกฤต วิจิตรเลขการ และรองศาสตราจารย์ ศรัณย์ ชูเกียรติ อาจารย์ประจำภาควิชาการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) ในงานสัมมนาประจำปี “The Flagship Summit : Future Fast-Forward พันธธุรกิจไทย 2561” ของคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ดังที่แสดงในภาพ ก) ปัจจัยสำคัญในการพลวัตที่ส่งผลให้มีการปฏิรูปสารสนเทศทางการบัญชี มีทั้งที่มาจากภายนอกองค์กร เช่น การเพิ่มขึ้นของมาตรฐาน กฎระเบียบและข้อบังคับต่างๆ (Standards, Rules, Regulations) ซึ่งองค์กรต้องปฏิบัติตาม (Compliance) และที่มาจากภายในองค์กรเอง เช่น การเพิ่มขึ้นของความต้องการใช้สารสนเทศของผู้บริหาร (Demand) ในแบบเรียลไทม์และหลากหลายมิติ (Real-time and

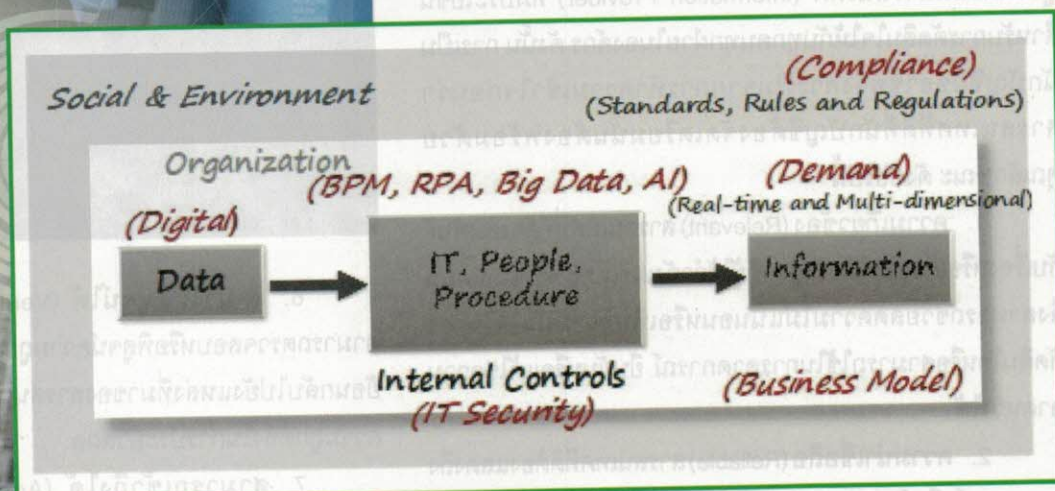

¹อาจารย์ประจำภาควิชาการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Social & Environment

Organization
(Digital) *(BPM)*

Data →

ภาพ ก "สารสนเทศทางการบัญชี : พลวัตและการเปลี่ยนแปลง"

แต่อย่างไรก็ตาม สารสนเทศทางการบัญชีก็ยังคงมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนธุรกิจให้อยู่รอดและเติบโต ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้บริหารในการตัดสินใจ ช่วยธุรกิจในการประเมินผลการดำเนินงานหรือข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในอดีตและคาดการณ์ถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต สำหรับบทความนี้จึงเป็นการขยายความถึงการใช้สารสนเทศทางการบัญชี (หรือรายงานจากระบบสารสนเทศทางการบัญชี) อย่างมืออาชีพ

รายงานจากระบบสารสนเทศทางการบัญชี

ระบบสารสนเทศทางการบัญชี (AIS : Accounting Information Systems) เป็นองค์ประกอบของข้อมูล เทคโนโลยีสารสนเทศ บุคลากร ขั้นตอนการทำงาน และสารสนเทศ (ดังที่แสดงในภาพ ก) ซึ่งมีหน้าที่หลักต่อองค์กรที่สำคัญ 3 ประการ คือ (1) เก็บรวบรวมข้อมูลรายการค้าหรือกิจกรรมทางธุรกิจ (2) ประมวลผลข้อมูลรายการค้าหรือกิจกรรมทางธุรกิจเหล่านั้น ให้กลายเป็นสารสนเทศที่มีประโยชน์สำหรับการตัดสินใจ และ (3) จัดเตรียมให้มีการควบคุมภายในอย่างเพียงพอสำหรับ "รายงาน" ที่เป็นหัวข้อของบทความนี้หมายถึง "สารสนเทศ" ซึ่งเป็นผลลัพธ์ที่ได้จากระบบสารสนเทศทางการบัญชี

คุณลักษณะของสารสนเทศที่ดี

ด้วยบทบาทสำคัญของนักบัญชีในองค์กร คือ เป็น **ผู้จัดเตรียมสารสนเทศ (Information Provider)** ที่มีประโยชน์สำหรับการตัดสินใจให้กับทุกคนทุกฝ่ายในองค์กร ดังนั้น การเป็นนักบัญชีมืออาชีพจึงควรเริ่มจากการทำความเข้าใจก่อนว่าสารสนเทศที่ดีที่นักบัญชีต้องจัดเตรียมนั้นต้องพร้อมด้วยคุณลักษณะ ดังต่อไปนี้

1. **ความเกี่ยวข้อง (Relevant)** สารสนเทศที่ดีต้องสัมพันธ์กับเรื่องหรือเกี่ยวข้องกับปัญหาที่ผู้กำลังเผชิญอยู่ สารสนเทศนั้นจึงสามารถช่วยลดความไม่แน่นอนหรือเพิ่มความมั่นใจในการตัดสินใจหรือสามารถใช้ในการคาดการณ์ ยืนยันหรือแก้ไขความคาดหวังได้

2. **ความน่าเชื่อถือ (Reliable)** สารสนเทศที่ดีต้องแสดงถึงเหตุการณ์หรือกิจกรรมทางธุรกิจขององค์กรได้อย่างถูกต้องปราศจากข้อผิดพลาดหรือความอคติ

3. **ความครบถ้วน (Complete)** สารสนเทศที่ดีต้องไม่ได้ละเลยหรือขาดส่วนสำคัญของเหตุการณ์หรือกิจกรรมทางธุรกิจ ซึ่งจะส่งผลให้การตัดสินใจผิดพลาดไปจากที่ควรเป็น

4. **ถูกเวลา (Timely)** สารสนเทศที่ดีต้องพร้อมก่อนการตัดสินใจและมีเวลาให้กับผู้ใช้ข้อมูลอย่างเพียงพอในการทำความเข้าใจเพื่อนำมาประกอบการตัดสินใจ

5. **สามารถเข้าใจได้ (Understandable)** สารสนเทศที่ดีต้องนำเสนอในรูปแบบที่มีประโยชน์และทำความเข้าใจได้

6. **สามารถพิสูจน์ได้ (Verifiable)** สารสนเทศที่ดีต้องสามารถตรวจสอบหรือพิสูจน์ความถูกต้องได้ โดยอาจตรวจสอบย้อนกลับไปยังแหล่งที่มาของสารสนเทศนั้น หรืออาจตรวจสอบความถูกต้องในการประมวลผล

7. **สามารถเข้าถึงได้ (Accessible)** สารสนเทศที่ดีต้องพร้อมเมื่อต้องการใช้งานและอยู่ในรูปแบบที่สามารถใช้งานได้

ประเภทของรายงานจากระบบสารสนเทศทางการบัญชี

รายงานจากระบบสารสนเทศทางการบัญชี สามารถจำแนกออกเป็นประเภทย่อยๆ ได้หลายวิธี แต่สำหรับบทความนี้จะกล่าวถึง 2 วิธี คือ (1) ประเภทของรายงานจำแนกตามพฤติกรรมในการจัดเตรียม และ (2) ประเภทของรายงานจำแนกตามพฤติกรรมของการใช้งาน

ต้นฉบับของบัญชีการเงินของบริษัทจดทะเบียนได้ประกาศต่อสาธารณะ
บนเว็บไซต์ของบริษัทในลักษณะเปิดเผยต่อสาธารณะ ไม่ถือว่าเป็นข้อมูล

(1) ประเภทของรายงานจำแนกตามพฤติกรรมในการจัดเตรียม เป็นการจำแนกประเภทตามมุมมองของผู้จัดเตรียม แบ่งออกเป็น

(ก) รายงานที่จัดเตรียมตามปกติ (Regular Basis)

มีลักษณะเป็นรายงานประจำงวด (Periodic Reports) หรือรายงานสรุปยอดรวม (Summary Reports) ซึ่งต้องจัดเตรียมอยู่เสมอ เป็นปกติเมื่อครบระยะเวลาตามนโยบายที่กิจการได้กำหนดไว้ เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการตรวจสอบภายหลัง เช่น รายงานการขายประจำวัน (/เดือน/ไตรมาส/ปี) รายงานการส่งสินค้าประจำวัน (/เดือน/ไตรมาส/ปี) ปัจจุบันกิจการที่ใช้ซอฟต์แวร์บัญชีหรืออาร์พีสามารถจัดทำเตรียมรายงานประเภทนี้ได้โดยอัตโนมัติ เพียงแต่จะไม่นิยมพิมพ์รายงานประเภทนี้ แต่จะเตรียมและเก็บรายงานประเภทนี้ในรูปของแฟ้มข้อมูลดิจิทัลแทน เพื่อลดการใช้กระดาษ

(ข) รายงานที่จัดเตรียมเมื่อมีข้อยกเว้น (Exception Basis) ไม่ได้เป็นรายงานที่ต้องจัดเตรียมตามปกติ แต่จะจัดเตรียมก็ต่อเมื่อตรงตามเงื่อนไขที่ผู้บริหารได้กำหนดไว้ เช่น รายงานสินค้าที่ไม่เคลื่อนไหว รายงานการขายที่ต่ำกว่าต้นทุน ปัจจุบันกิจการที่ใช้ซอฟต์แวร์บัญชีหรืออาร์พีสามารถจัดเตรียมรายงานประเภทนี้ได้โดยอัตโนมัติ โดยยังคงพิมพ์รายงานประเภทนี้อยู่หรืออาจจัดเตรียมและเก็บรายงานประเภทนี้ในรูปของแฟ้มข้อมูลดิจิทัลแทน ขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้บริหาร

(ค) รายงานที่จัดเตรียมเมื่อมีความต้องการ (Ad-hoc or On-demand Basis) ไม่ได้เป็นรายงานที่ต้องจัดเตรียมตามปกติ แต่จะจัดเตรียมก็ต่อเมื่อมีการร้องขอจากผู้บริหารหรือผู้ใช้ เช่น รายงานวิเคราะห์กำไร (เมื่อต้องตัดสินใจปรับราคาสินค้า) งบประมาณการลงทุน (เมื่อต้องตัดสินใจขยายโรงงาน) ปัจจุบันกิจการยังต้องใช้บัญชีช่วยในการจัดเตรียมรายงานประเภทนี้อยู่ โดยยังคงพิมพ์รายงานประเภทนี้อยู่ หรืออาจจัดเตรียมและเก็บรายงานประเภทนี้ในรูปของแฟ้มข้อมูลดิจิทัลแทน ขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้บริหาร

สำหรับนักบัญชีมืออาชีพทุกด้านเป็นควรทบทวนการจัดเตรียมรายงานประเภทรายงานที่จัดเตรียมเมื่อมีความต้องการ หากพบว่ามีรายงานใดที่เป็นรายงานประเภทนี้แล้วต้องจัดเตรียมอยู่เสมอ (จนเหมือน) เป็นปกติ ควรพัฒนาระบบสารสนเทศทางการบัญชีเพิ่มเติม ด้วยการปรับปรุงซอฟต์แวร์บัญชีหรืออาร์พี หรือนำกระบวนการทำงานอัตโนมัติโดยหุ่นยนต์ (RPA : Robotic Process Automation) และปัญญาประดิษฐ์ (AI : Artificial Intelligent) มาใช้ เพื่อให้สามารถจัดทำเตรียมรายงานประเภทนี้ได้โดยอัตโนมัติ

(2) ประเภทของรายงานจำแนกตามพฤติกรรมในการใช้

เป็นการจำแนกประเภทตามมุมมองของผู้ใช้ (ซึ่งก็คือ ผู้บริหาร ในองค์กรที่มีหน้าที่หลักคือ การวางแผน การควบคุม และการตัดสินใจ) แบ่งออกเป็น

(ก) รายงานเพื่อประโยชน์ในการวางแผน (Planning)

เช่น งบประมาณประจำปี การกำหนดตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน ซึ่งจะเชื่อมโยงกับเครื่องมือทางการบัญชีบริหาร เช่น การบัญชีตามความรับผิดชอบ การงบประมาณและการวัดผลการดำเนินงานเชิงดุลยภาพ (BSC)

(ข) รายงานเพื่อประโยชน์ในการควบคุม (Controlling) เช่น รายงานประเมินผลการปฏิบัติงาน (เปรียบเทียบผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นจริงกับงบประมาณที่กำหนดไว้) ซึ่งจะเชื่อมโยงกับเครื่องมือทางการบัญชีบริหาร เช่น การบัญชีตามความรับผิดชอบการงบประมาณและการวัดผลการดำเนินงานเชิงคุณภาพ (BSC)

(ค) รายงานเพื่อประโยชน์ในการตัดสินใจ (Decision Making) เช่น การวิเคราะห์รายได้และต้นทุนที่แตกต่างของแต่ละทางเลือก งบประมาณการลงทุน ซึ่งจะเชื่อมโยงกับเครื่องมือทางการบัญชีบริหาร เช่น พฤติกรรมต้นทุน การวิเคราะห์ต้นทุนที่แตกต่าง งบประมาณการลงทุน

สำหรับนักบัญชีมืออาชีพต้องเรียนรู้ความต้องการของผู้ใช้ เพื่อให้สามารถออกแบบและจัดเตรียมรายงานให้สอดคล้องกับความต้องการใช้งานของผู้บริหาร รวมทั้งกำหนดพฤติกรรมในการจัดเตรียมรายงานให้เหมาะสมกับพฤติกรรมของการใช้งานของผู้บริหาร เช่น รายงานเพื่อประโยชน์ในการวางแผนนั้น ควรเป็นรายงานที่จัดเตรียมตามปกติส่วนรายงานเพื่อประโยชน์ในการควบคุมมีทั้งที่รายงานที่จัดเตรียมตามปกติและรายงานที่จัดเตรียมเมื่อมีข้อยกเว้น และรายงานเพื่อประโยชน์ในการตัดสินใจ มักจะเป็นรายงานที่จัดเตรียมเมื่อมีความต้องการ

แนะนำหลักสูตร

เทคนิคการจัดทำและนำเสนอรายงานบัญชีการเงิน
อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นประโยชน์ในเชิงบริหาร
(Effective Accounting & Financial
Reporting and Presentation Technique)

วันจันทร์ที่ 23 กรกฎาคม 2561

(เวลา 09.00 – 16.30 น.)

ณ โรงแรมปทุมวัน ปริ๊นเซส (ถ.พญาไท)

วิทยากร : อาจารย์สุรัตน์ สิริธนะชัย และ

อาจารย์บุกตาดี เกียนทอง

Ins. (02) 555-0700 กด 1

www.dst.co.th

ข้อจำกัดของสารสนเทศและแนวทางในการแก้ไข

เนื่องจากข้อจำกัดของสารสนเทศมีด้วยกันหลายด้าน ดังนั้น การจัดเตรียมและการใช้งานสารสนเทศจึงควรศึกษาและทำความเข้าใจข้อจำกัดในแต่ละด้านพร้อมกับแนวทางในการแก้ไข

(ก) ข้อจำกัดเชิงเศรษฐกิจ เนื่องจากสารสนเทศหรือรายงานไม่ได้เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติ ดังนั้น การจัดเตรียมสารสนเทศ จึงมีต้นทุนเกิดขึ้นเสมอ รวมทั้งความจริงที่ทุกองค์กรต่างก็มีทรัพยากรหรืองบประมาณอยู่อย่างจำกัด องค์กรจึงควรคำนึงถึง “คุณค่าของสารสนเทศ (Value of Information)” โดยทำการเปรียบเทียบระหว่างประโยชน์ที่ได้รับจากสารสนเทศ (เช่น ช่วยลดความไม่แน่นอน ปรับปรุงการตัดสินใจให้ดีขึ้น และเพิ่มศักยภาพในการทำงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้) กับต้นทุนที่เสียไปในการจัดเตรียมและให้ได้มาซึ่งสารสนเทศนั้น (เช่น เวลาที่เสียไป และทรัพยากรที่ใช้ไปในการเก็บรวบรวม การบันทึกข้อมูล และการประมวลผลข้อมูล ตลอดจนการแจกจ่ายสารสนเทศไปยังผู้ตัดสินใจ) ซึ่งปกติองค์กรจะจัดเตรียมสารสนเทศก็ต่อเมื่อคุณค่าของสารสนเทศมีค่าเป็นบวก

สำหรับแนวทางในการแก้ไข กิจการควรพิจารณาคุณค่าของสารสนเทศที่จะได้รับจากระบบสารสนเทศทางการบัญชีก่อนเสมอว่าคุ้มค่าหรือไม่ ก่อนที่จะตัดสินใจพัฒนาหรือบำรุงรักษาระบบสารสนเทศทางการบัญชี นอกจากนี้ควรเสนอแนะองค์กรให้จัดอบรมให้กับผู้บริหารที่ใช้รายงาน เพื่อให้สามารถนำรายงานที่ได้รับไปใช้ประโยชน์อย่างแท้จริง และพยายามลดต้นทุนที่เสียไปในการจัดเตรียมและให้ได้มาซึ่งสารสนเทศด้วยการนำเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยมาใช้

(ข) ข้อจำกัดเชิงปริมาณ เนื่องจากภายในช่วงเวลาหนึ่ง (เช่น 1 ชั่วโมง) มนุษย์แต่ละคนมีความสามารถในการย่อยหรือรับรู้สารสนเทศได้จำกัดเพียงปริมาณหนึ่ง ดังนั้น การจัดเตรียมสารสนเทศที่มากเกินไปกว่าที่จะย่อยหรือรับรู้ได้นี้ จนเกิด “ภาวะการท่วมล้นของสารสนเทศ (Information overload)” จึงเป็นการสิ้นเปลือง เพราะคุณภาพในการตัดสินใจจะลดลง ในขณะที่ต้นทุนในการจัดเตรียมสารสนเทศนั้นจะเพิ่มขึ้น ส่งผลให้คุณค่าของสารสนเทศนั้นลดลง ซึ่งเป็นปัญหาที่พบได้บ่อยในการออกแบบ

คอมพิวเตอร์แบบที่เรากล่าวถึงระบบคอมพิวเตอร์
คอมพิวเตอร์แบบที่เรากล่าวถึงระบบคอมพิวเตอร์
คอมพิวเตอร์แบบที่เรากล่าวถึงระบบคอมพิวเตอร์
คอมพิวเตอร์แบบที่เรากล่าวถึงระบบคอมพิวเตอร์
คอมพิวเตอร์แบบที่เรากล่าวถึงระบบคอมพิวเตอร์
คอมพิวเตอร์แบบที่เรากล่าวถึงระบบคอมพิวเตอร์
คอมพิวเตอร์แบบที่เรากล่าวถึงระบบคอมพิวเตอร์
คอมพิวเตอร์แบบที่เรากล่าวถึงระบบคอมพิวเตอร์
คอมพิวเตอร์แบบที่เรากล่าวถึงระบบคอมพิวเตอร์
คอมพิวเตอร์แบบที่เรากล่าวถึงระบบคอมพิวเตอร์

ระบบสารสนเทศที่ไม่ได้คำนึงถึงสารสนเทศที่เหมาะสมกับ
ผู้บริหารในแต่ละระดับ ตัวอย่างเช่น รายงานที่ส่งไปให้กับ
ประธานบริษัทหรือผู้บริหารระดับสูงนั้น หากมีปริมาณหรือ
รายละเอียดเช่นเดียวกับรายงานที่ส่งให้กับผู้บริหารระดับล่างแล้ว
ถึงแม้ว่าจะมีคุณลักษณะของสารสนเทศที่ดีตามที่เคยกล่าวมาแล้ว
ได้แก่ ความเกี่ยวข้อง ความน่าเชื่อถือ ความครบถ้วน ถูกเวลา
สามารถเข้าใจได้ สามารถพิสูจน์ได้ และสามารถเข้าถึงได้ แต่
เนื่องจากขาดการสรุปรายการที่เหมาะสม ปริมาณของสารสนเทศ
ในรายงานนั้นมากเกินไปที่ประธานบริษัทจะย่อยหรือรับรู้ได้
ก็จะเกิดภาวะการท่วมล้นของสารสนเทศขึ้นซึ่งส่งผลให้การตัดสินใจ
ของผู้บริหารล่าช้าออกไป

สำหรับแนวทางในการแก้ไข นำเทคนิคหรือเทคโนโลยี
สารสนเทศที่ทันสมัยมาช่วยในการกลั่นกรอง สรุปรายการ และ
หลีกเลี่ยงภาวะการท่วมล้นของสารสนเทศให้กับผู้ตัดสินใจ เช่น
การใช้เทคนิคทางภาษาศาสตร์ในการย่อข้อความให้เหลือ
เท่าที่จำเป็น การนำเสนอสารสนเทศในรูปของกราฟหรือรูปภาพ
หรือตารางแทนข้อความ การนำบิ๊กดาต้า (Big Data) มาใช้

(ค) ข้อจำกัดเชิงคุณภาพ สืบเนื่องจากการนำสารสนเทศ
ไปใช้เป็นเครื่องมือในการวัดผลการดำเนินงานเพื่อกระตุ้นพนักงาน
ให้ทำงานสอดคล้องไปกับวัตถุประสงค์หลักขององค์กรนั้น
หากมีการกำหนด “ตัววัดผลการดำเนินงานที่ไม่เหมาะสม
(Inappropriate Performance Measures)” ก็จะส่งผลให้ผลลัพธ์ที่
ได้ผิดเพี้ยนไปจากที่ต้องการ (Dysfunctional Results) ตัวอย่างเช่น
ผู้จัดการโรงงาน ถูกกำหนดตัววัดผลการดำเนินงานจากความ

สามารถในการควบคุมค่าซ่อมบำรุงให้เป็นไปตามงบประมาณ
เพื่อให้ได้ตามตัววัดผล ผู้จัดการโรงงานจึงเลี่ยงไม่ซ่อมบำรุง
เครื่องจักรตามกำหนดเวลา ถึงแม้ว่าองค์กรจะสามารถควบคุม
ค่าซ่อมบำรุงให้อยู่ภายใต้งบประมาณได้ตามตัววัดผลที่ใช้ก็ตาม
แต่ก็เกิดผลข้างเคียงที่ไม่พึงปรารถนาตามมา เช่น เครื่องจักรที่
ไม่ได้รับการซ่อมบำรุงตามกำหนดเวลาอาจเสียเงินไม่อาจซ่อมได้อีก
ทำให้องค์กรอาจต้องลงทุนซื้อเครื่องจักรใหม่ทดแทน

สำหรับแนวทางในการแก้ไข กิจการควรใช้การวัดผลการ
ดำเนินงานเชิงดุลยภาพ (BSC)

unasu

นักบัญชีมีบทบาทสำคัญในฐานะผู้จัดเตรียมสารสนเทศ
ขององค์กร จึงต้องเรียนรู้ถึงคุณลักษณะของสารสนเทศที่ดี
จัดเตรียมรายงานประเภทต่างๆ ก็ต้องให้สอดคล้องไปกับพฤติกรรม
การใช้งาน และต้องระมัดระวังข้อจำกัดต่างๆ ของสารสนเทศ
พร้อมกับกำหนดแนวทางในการแก้ไขข้อจำกัดเหล่านั้นให้เหมาะสม
จึงจะสามารถใช้รายงานจากระบบสารสนเทศทางการบัญชี
อย่างมีประสิทธิภาพ

รวมประเด็น การจัดทำบัญชี สำหรับ NPAEs

(ตอนที่ 3)

เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด เป็นรายการแรกที่แสดงรายการอยู่ในหมวด สินทรัพย์หมุนเวียน เนื่องจากมีสภาพคล่องสูง กิจกรรมต้องนำเสนอเงินสดและรายการเทียบเท่า เงินสดรวมเป็นรายการเดียว กิจกรรมไม่ควร นำเสนอเงินฝากธนาคารที่มีข้อจำกัดในการ เบิกถอนเป็นรายการเงินสดและรายการ เทียบเท่าเงินสด ตัวอย่างของเงินฝากธนาคาร ที่มีข้อจำกัดในการเบิกถอน เช่น เงินฝาก ธนาคารที่กิจการนำไปเป็นหลักประกันการ กู้ยืมและไม่สามารถถอนได้ ให้กิจการแสดง รายการเป็นสินทรัพย์อื่น โดยจัดประเภทเป็น สินทรัพย์หมุนเวียนหรือไม่หมุนเวียน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับกำหนดเวลาของข้อจำกัดในการ เบิกถอน

เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด (Cash and Cash Equivalents)

ความหมายของเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ ได้ให้ความหมายไว้ว่า **เงินสด** หมายถึง เงินสดในมือและเงินฝากธนาคารทุกประเภท แต่ไม่รวมถึงเงินฝากประเภทที่ต้องจ่ายคืนเมื่อสิ้นระยะเวลาที่กำหนด เช่น

1. ธนบัตรและเหรียญกษาปณ์ที่กิจการมีอยู่ รวมทั้งเงินสดย่อย ธนาณัติ ตั๋วแลกเงินไปรษณีย์
2. เงินฝากธนาคารกระแสรายวันและออมทรัพย์ ทั้งนี้ ไม่รวมเงินฝากธนาคารประเภทจ่ายคืนเมื่อสิ้นระยะเวลา (เงินฝากประจำ) รวมทั้งบัตรเงินฝากที่ออกโดยธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินอื่น ซึ่งกำหนดให้แสดงไว้ในรายการเงินลงทุนชั่วคราวหรือเงินลงทุนระยะยาวอื่น
3. เช็คที่ถึงกำหนดชำระแต่ยังมิได้นำฝาก เช็คเดินทางตราพดของธนาคาร

รายการเทียบเท่าเงินสด หมายถึง เงินลงทุนชั่วคราวที่มีสภาพคล่องสูง ซึ่งพร้อมจะเปลี่ยนแปลงเป็นเงินสดในจำนวนที่ทราบได้ และมีความเสี่ยงต่อการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าน้อยหรือไม่มีนัยสำคัญ

- การบริหารเงินสด** กิจการ NPAEs ควรให้ความสำคัญกับการบริหารเงินสด โดย
1. ควรแน่ใจว่ามีเงินสดเพียงพอที่จะใช้ในการดำเนินงาน และไม่เก็บเงินสดไว้ในกิจการมากเกินไปจนเกิดความจำเป็น
 2. หากกิจการมีเงินสดคงเหลือไว้เกินความจำเป็น ควรนำเงินสดไปลงทุนเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่กิจการ
 3. กิจการควรจัดให้มีระบบการควบคุมภายในเกี่ยวกับเงินสด เพื่อช่วยให้มีการเก็บรักษาเงินสดอย่างปลอดภัย และป้องกันการใช้จ่ายเงินสดอย่างไม่ถูกต้อง ได้แก่
 - วางระบบการจ่ายเงินโดยใช้เช็คของกิจการ และกำหนดผู้มีอำนาจอนุมัติแต่ละวงเงินให้ชัดเจน
 - ใช้ระบบวงเงินสดย่อยในการจ่ายเงินเล็กน้อยที่ไม่สะดวกในการใช้เช็ค
 - จัดระบบให้นำเงินฝากธนาคารทุกวันหรืออย่างช้าวันรุ่งขึ้น

- ให้มีผู้ตรวจสอบเงินสดรับประจำวันกับใบนำฝากธนาคาร

- จัดให้มีการระบยอดเงินฝากธนาคารทุกสิ้นเดือน

- จัดส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องให้ฝ่ายบัญชี เพื่อบันทึกการรับจ่ายเงินให้ครบถ้วน

- จัดให้มีการรายงานเงินสดรับจ่ายและยอดคงเหลืออย่างน้อยเดือนละครั้ง

- จัดให้มีการตรวจสอบค่าใช้จ่ายและตั้งหนี้ก่อนอนุมัติจ่ายเงิน (ใช้ระบบใบสำคัญจ่าย)

- แบ่งแยกหน้าที่ระหว่างผู้เก็บรักษาเงินสด และผู้บันทึกบัญชี

เงินขาดและเกินบัญชี

ในการรับจ่ายและเก็บรักษาเงินสดแต่ละวันอาจมีข้อผิดพลาดเล็กๆ น้อยๆ ที่เกิดขึ้นโดยพนักงาน เช่น เงินสดคงเหลือไม่ตรงกับที่ตรวจนับได้ในแต่ละวัน หากตรวจสอบแล้วไม่ได้เกิดจากการทุจริตของพนักงาน กิจการจะต้องบันทึกเงินขาดเกินเป็นค่าใช้จ่ายของกิจการ ดังนี้

กรณีเป็นเงินขาดบัญชี

Dr. เงินขาดและเงินเกินบัญชี	xxx	
Cr. เงินสด		xxx
กรณีเป็นเงินเกินบัญชี		
Dr. เงินสด	xxx	
Cr. เงินขาดและเกินบัญชี (รายได้อื่น)		xxx

เงินสดย่อย (Petty Cash Fund)

ในการควบคุมเงินสดนั้น ถ้าวางระเบียบว่าการจ่ายเงินจำนวนเล็กน้อย เช่น ไม่เกินครั้งละ 500 - 1,000 บาท ให้จ่ายจากเงินสดย่อย เช่น ค่าพาหนะ ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด กิจการจะต้องตั้งวงเงินสดย่อยไว้จำนวนหนึ่งสำหรับจ่ายรายจ่ายเหล่านั้น โดยจัดให้มีผู้รักษาเงินสดย่อย (Petty Cashier) เป็นผู้เก็บรักษาและจ่ายเงิน ผู้รักษาเงินสดย่อยอาจจะเป็นคนเดียวกับผู้รับเงินสดหรือคนละคนก็ได้

วิธีการบัญชีเกี่ยวกับเงินสดย่อย

เมื่อกิจการอนุมัติให้ตั้งวงเงินสดย่อยแล้ว ผู้รับจ่าย-จ่ายเงินของกิจการจะมอบเงินให้ผู้รักษาเงินสดย่อยเก็บไว้ใช้จ่ายรายจ่ายย่อยๆ ที่กิจการกำหนดไว้ว่าต้องจ่ายจากวงเงินสดย่อย

การตั้งวงเงินสดย่อยและการบันทึกบัญชี เมื่อกิจการจ่ายเงินให้ผู้รักษาเงินสดย่อย เพื่อตั้งวงเงินสดย่อย ฝ่ายบัญชีจะบันทึกบัญชีโดย

Dr. เงินสดย่อย

xxxx

Cr. เงินฝากธนาคาร

xxxx

สำหรับจำนวนเงินวงเงินสดย่อยของกิจการจะมีวงเงินสดย่อยจำนวนเท่าใดก็ขึ้นอยู่กับความจำเป็นของกิจการ บางกิจการอาจตั้งวงเงินไว้ 5,000 - 10,000 บาท ก็ได้

การจ่ายเงินสดย่อยผู้ที่ต้องการเบิกเงินสดย่อยไปใช้จ่ายจะต้องจัดทำใบสำคัญขอเบิกเงินสดย่อย ระบุรายจ่ายและจำนวนเงินที่ต้องการพร้อมเอกสารประกอบการจ่ายเงินที่สามารถถือเป็นรายจ่ายทางบัญชีและภาษี เมื่อผู้มีอำนาจอนุมัติเรียบร้อยแล้ว ผู้รักษาเงินสดย่อยจะจ่ายเงินตามใบสำคัญเงินสดย่อยให้ผู้ขอเบิก เมื่อผู้ขอเบิกลงนามรับเงินแล้ว ผู้รักษาเงินสดย่อยประทับตราว่าจ่ายแล้ว "Paid" ลงบนใบสำคัญและเอกสารประกอบการจ่ายเงินทั้งนี้ ผู้รักษาเงินสดย่อยควรจัดทำบันทึกการจ่ายเงินสดย่อยเพื่อเป็นหลักฐานการจ่ายเงินสดย่อยของตนไว้ในสมุดเงินสดย่อย และจัดทำรายงานการจ่ายเงินสดย่อยสำหรับช่วงเวลา 1 สัปดาห์ 2 สัปดาห์ หรือเมื่อเงินสดย่อยใกล้จะหมด แล้วแต่กิจการจะกำหนด ผู้รักษาเงินสดย่อยจะรวบรวมใบสำคัญที่จ่ายไปแล้วทั้งหมดไปขอเบิกชดเชยเงินสดย่อย ซึ่งผู้รักษาเงินสดย่อยควรเบิกเงินชดเชยให้เสร็จสิ้นในวันสิ้นงวดเสมอ เพื่อฝ่ายบัญชีจะได้บันทึกค่าใช้จ่ายได้ถูกต้องในงวดบัญชีนั้นๆ

สมุดเงินสดย่อย

วันที่ 25X2	เลขที่ ใบสำคัญ	รวมเงิน	ค่า ไปรษณีย์	ค่า พาหนะ	ค่า น้ำมัน	ค่า ขนส่งเข้า	เบ็ดเตล็ด	บัญชีอื่นๆ	
								ชื่อบัญชี	จำนวนเงิน
ก.พ. 1	1	100		100					
3	2	250			250				
4	3	120	120						
5	4	130		130					
6	5	105				105			
8	6	205			205				
9	7	25					25		
10	8	150						ค่ารับรอง	150
		<u>1,085</u>	<u>120</u>	<u>230</u>	<u>455</u>	<u>105</u>	<u>25</u>		<u>150</u>

การบันทึกบัญชีค่าใช้จ่ายจากเงินสดย่อย ผู้รักษาเงินสดย่อยจะส่งรายงานการขอเบิกเงินชดเชยสดย่อยทั้งหมด รวมทั้งหลักฐานการจ่ายเงินให้กับฝ่ายบัญชีเพื่อบันทึกบัญชี ในวันที่ผู้รักษาเงินสดย่อยขอเบิกชดเชย ดังนี้

รายการงานการจ่ายเงินสดย่อย สำหรับระยะเวลา 1 - 10 กุมภาพันธ์ 25X2

เลขที่ใบสำคัญ	ค่าใช้จ่าย	จำนวนเงิน
1, 4	ค่าพาหนะ	230
2, 6	ค่าน้ำมัน	455
3	ค่าไปรษณีย์	120
5	ค่าขนส่งเข้า	105
7	ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	25
8	ค่ารับรอง	150
รวมเงินขอเบิกสดเชย		1,085
เงินสดย่อยคงเหลือในมือ		915
รวมวงเงินสดย่อย		2,000

Dr. ค่าพาหนะ	230
ค่าน้ำมัน	445
ค่าไปรษณีย์	120
ค่าขนส่งเข้า	105
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	25
ค่ารับรอง	150

Cr. เงินฝากธนาคาร

1,085

ถ้าผู้รักษาเงินสดย่อยไม่ได้เบิกสดเชยเงินสดย่อยในวันสิ้นงวด และมีใบสำคัญที่จ่ายเงินไปแล้วอยู่ในมือผู้รักษาเงินสดย่อย กรณีนี้ผู้รักษาเงินสดย่อยจะต้องแจ้งจำนวนค่าใช้จ่ายที่จ่ายไปแล้ว แต่ยังไม่ได้เบิกสดเชยให้ฝ่ายบัญชีทราบเพื่อฝ่ายบัญชีจะได้ปรับปรุงในวันสิ้นปีให้ถูกต้องตามงวดบัญชีด้วย การปรับปรุงเกี่ยวกับเงินสดย่อย ณ วันสิ้นงวด ตัวอย่างเช่น

ในวันสิ้นงวด คือ 31 ธันวาคม 25x1 ผู้รักษาเงินสดย่อยมีใบสำคัญจ่ายเงินสดย่อยค้างเบิกสดเชยเป็นค่าพาหนะ 200 บาท และค่ารับรอง 500 บาท

การปรับปรุงบัญชี	Dr. ค่าพาหนะ	200
	ค่ารับรอง	500
	Cr. เงินสดย่อย	700
การกลับรายการต้นปี	Dr. เงินสดย่อย	700
	Cr. ค่าพาหนะ	200
	ค่ารับรอง	500

การควบคุมภายในเกี่ยวกับเช็ครับ

1. ออกใบเสร็จรับเงินทุกครั้งที่มีการรับเงิน
2. ใบเสร็จจะต้องมีลายเซ็นของผู้จัดการฝ่ายการเงิน หรือผู้ที่ทำหน้าที่ควบคุมการเงินและบัญชี
3. ใบเสร็จรับเงินต้องมีการพิมพ์หมายเลขเรียงลำดับไว้ล่วงหน้า เมื่อได้รับเงินจากลูกค้าควรมีการควบคุมดังนี้
 - ยอดรวมของใบเสร็จรับเงินในแต่ละวัน ได้มีการตรวจสอบยอดรวมของเงินที่นำฝากธนาคารและหลักฐานการรับเงินฝากธนาคารว่าเป็นยอดเงินที่ตรงกัน
 - มีการตรวจสอบว่าใบเสร็จรับเงินได้นำมาลงบัญชีครบทุกฉบับ และหากมีการยกเลิกจะต้องมีเอกสารอยู่ครบชุด และขีดฆ่าเขียนคำว่ายกเลิกทุกฉบับ
4. เช็ครับมีการลงทะเบียนคุมเช็ครับ

เงินฝากธนาคาร

กิจการควรวางระบบให้นำเงินสดที่ได้รับไปฝากธนาคารเป็นประจำทุกวัน เพื่อป้องกันการทุจริตและความเสี่ยงจากการสูญหาย โดยทั่วไปสามารถนำฝากประเภทออมทรัพย์ หรือฝากประเภทกระแสรายวันที่ต้องใช้เช็คในการเบิกถอน อันจะเป็นประโยชน์ในการควบคุมภายใน เพราะสามารถระบุชื่อกิจการ หรือบุคคลผู้รับเงินในเช็คส่งจ่ายได้ และควรขีดคร่อมเช็คเพื่อนำเข้าบัญชี เพื่อการจ่ายเงินนั้นสามารถพิสูจน์ชื่อผู้รับเงินได้ และสามารถถือเป็นรายจ่ายทางบัญชีและภาษีอากรได้อย่างถูกต้อง

เงินฝากธนาคารประเภทกระแสรายวันที่กิจการใช้มักมีการเคลื่อนไหวมากกว่าเงินฝากประเภทอื่น ดังนั้น ในตอนสิ้นเดือน ยอดคงเหลือที่ธนาคารแจ้งมาในใบแจ้งยอดเงินฝากธนาคาร (Bank Statement) จึงมักไม่ตรงกับยอดคงเหลือที่กิจการบันทึกบัญชีไว้ ทั้งนี้ เนื่องจากสาเหตุสำคัญ 3 ประการ

1. มีบางรายการที่กิจการบันทึกรายการแล้ว แต่ธนาคารยังไม่ได้บันทึก เช่น เช็คค้างเบิก (Outstanding Check) เงินฝากระหว่างทาง
2. มีบางรายการที่ธนาคารบันทึกรายการแล้ว แต่ยังไม่ปรากฏในสมุดบัญชีของกิจการ ได้แก่ ยอดที่ธนาคารหักบัญชีสำหรับค่าธรรมเนียมธนาคาร เช็คคืน
3. ความผิดพลาดต่างๆ ที่อาจมีได้ทั้งที่เกิดจากกิจการ และจากธนาคาร

การจัดทำงบพิสูจน์ยอดเงินฝากธนาคาร

วัตถุประสงค์เพื่อ

1. ตรวจสอบความแตกต่างของยอดเงินฝากตามที่ธนาคารแจ้งมา กับยอดเงินฝากตามบัญชีของกิจการ ณ วันใดวันหนึ่ง
2. เพื่อหายอดเงินฝากธนาคารที่ถูกต้องที่จะปรากฏในงบแสดงฐานะการเงินของกิจการ

วิธีการจัดทำงบพิสูจน์ยอดเงินฝากธนาคาร (Bank Reconciliation)

1. พิสูจน์จากยอดเงินฝากตามใบแจ้งยอดไปหายอดฝากธนาคารตามสมุดบัญชีกิจการ วิธีนี้ยอดด้านธนาคารจะเป็นตัวตั้ง แล้วนำข้อแตกต่างมาปรับโดยการบวกหรือหัก คำตอบที่ได้คือ ยอดคงเหลือตามสมุดบัญชีกิจการ
2. พิสูจน์ยอดคงเหลือตามสมุดบัญชีกิจการให้ได้ยอดเงินฝากตามใบแจ้งยอด ซึ่งตรงข้ามกับวิธีที่ 1 เนื่องจากยอดด้านกิจการเป็นตัวตั้งและยอดธนาคารเป็นคำตอบ
3. แบบหายอดที่ถูกต้อง ทั้งยอดด้านธนาคารและยอดกิจการเป็นตัวตั้งทั้งคู่ ข้อแตกต่างที่เกิดขึ้นนำไปปรับฝ่ายที่ยอดคงเหลือไม่ถูกต้อง

วิธีที่ 1 การทำงานเปรียบเทียบยอดเงินฝากธนาคาร โดยพิสูจน์ยอดเงินฝากตามใบแจ้งยอดของธนาคารไปหายอดเงินฝากตามสมุดบัญชี

กิจการ.....		(หน่วย : บาท)	
งบเปรียบเทียบยอดเงินฝากธนาคาร			
ณ วันที่.....			
ยอดเงินฝากตามใบแจ้งยอดเงินฝากธนาคาร			XX
บวก	เงินฝากระหว่างทาง	XX	
	ค่าธรรมเนียมธนาคาร	XX	
	เช็คคืน	XX	
	เช็คของกิจการอื่นที่ธนาคารนำมาหักบัญชีกิจการ	XX	
	จำนวนเงินที่กิจการบันทึกต่ำกว่าที่ได้จ่ายจริง	XX	XX
			XX
หัก	เช็คค้างจ่าย :	XX	
	เลขที่ :	XX	
	เลขที่ :	XX	
	เลขที่ :	XX	
	เช็คหรือตั๋วเงินรับที่ให้ธนาคารเรียกเก็บให้ :	XX	
	จำนวนเงินที่กิจการบันทึกบัญชีสูงกว่าที่ได้ส่งจ่ายเช็ค :	XX	XX
			XX
ยอดเงินฝากตามสมุดบัญชีของกิจการ			XX

วิธีที่ 2 การทำงานพิสูจน์ยอดเงินฝากธนาคาร โดยพิสูจน์ยอดเงินฝากธนาคารด้านสมุดบัญชีกิจการไปหาด้านธนาคาร

กิจการ.....		(หน่วย : บาท)	
งบเปรียบเทียบยอดเงินฝากธนาคาร			
ณ วันที่.....			
ยอดเงินฝากธนาคารตามสมุดบัญชีกิจการ			XX
บวก	เช็คค้างจ่าย :	XX	
	เลขที่ :	XX	
	เลขที่ :	XX	
	เลขที่ :	XX	
	เช็คหรือตั๋วเงินรับที่ให้ธนาคารเรียกเก็บให้ :	XX	
	จำนวนเงินที่กิจการบันทึกบัญชีสูงกว่าที่ได้ส่งจ่ายเช็ค :	XX	XX
			XX
หัก	เงินฝากระหว่างทาง	XX	
	ค่าธรรมเนียมธนาคาร	XX	
	เช็คคืน	XX	
	เช็คของกิจการอื่นที่ธนาคารนำมาหักบัญชีกิจการ	XX	
	จำนวนเงินที่กิจการบันทึกต่ำกว่าที่ได้จ่ายจริง	XX	XX
			XX
ยอดเงินฝากธนาคารตามใบแจ้งยอด			XX

วิธีที่ 3 การทำงานเปรียบเทียบยอดเงินฝากธนาคาร แบบหายอดที่ถูกต้อง

กิจการ.....			
งบเปรียบเทียบยอดเงินฝากธนาคาร			
ณ วันที่.....			
		(หน่วย : บาท)	
ยอดเงินฝากตามใบแจ้งยอดเงินฝากธนาคาร			XX
บวก	เงินฝากระหว่างทาง	XX	
	เช็คของกิจการอื่นที่ธนาคารนำมาหักบัญชีกิจการ	XX	XX
			XX
หัก	เช็คค้างจ่าย :	XX	
	เลขที่ :	XX	
	เลขที่ :	XX	
	เลขที่ :	XX	
	เช็คหรือตั๋วเงินรับที่ให้ธนาคารเรียกเก็บให้ :	XX	
	จำนวนเงินที่กิจการบันทึกบัญชีสูงกว่าที่ได้ส่งจ่ายเช็ค: ...	XX	XX
ยอดเงินฝากธนาคารที่ถูกต้อง			XX
ยอดเงินฝากตามสมุดบัญชีของกิจการ			
บวก	เช็คหรือตั๋วเงินรับที่ให้ธนาคารเรียกเก็บให้ :	XX	
	จำนวนเงินที่กิจการบันทึกบัญชีสูงกว่าที่ได้ส่งจ่ายเช็ค: ...	XX	XX
			XX
หัก	ค่าธรรมเนียมธนาคาร	XX	
	เช็คคืน	XX	
	จำนวนเงินที่กิจการบันทึกต่ำกว่าที่จ่ายจริง	XX	XX
ยอดเงินฝากที่ถูกต้อง			XX

แนะนำหลักสูตร

Workshop 10 เทคนิค

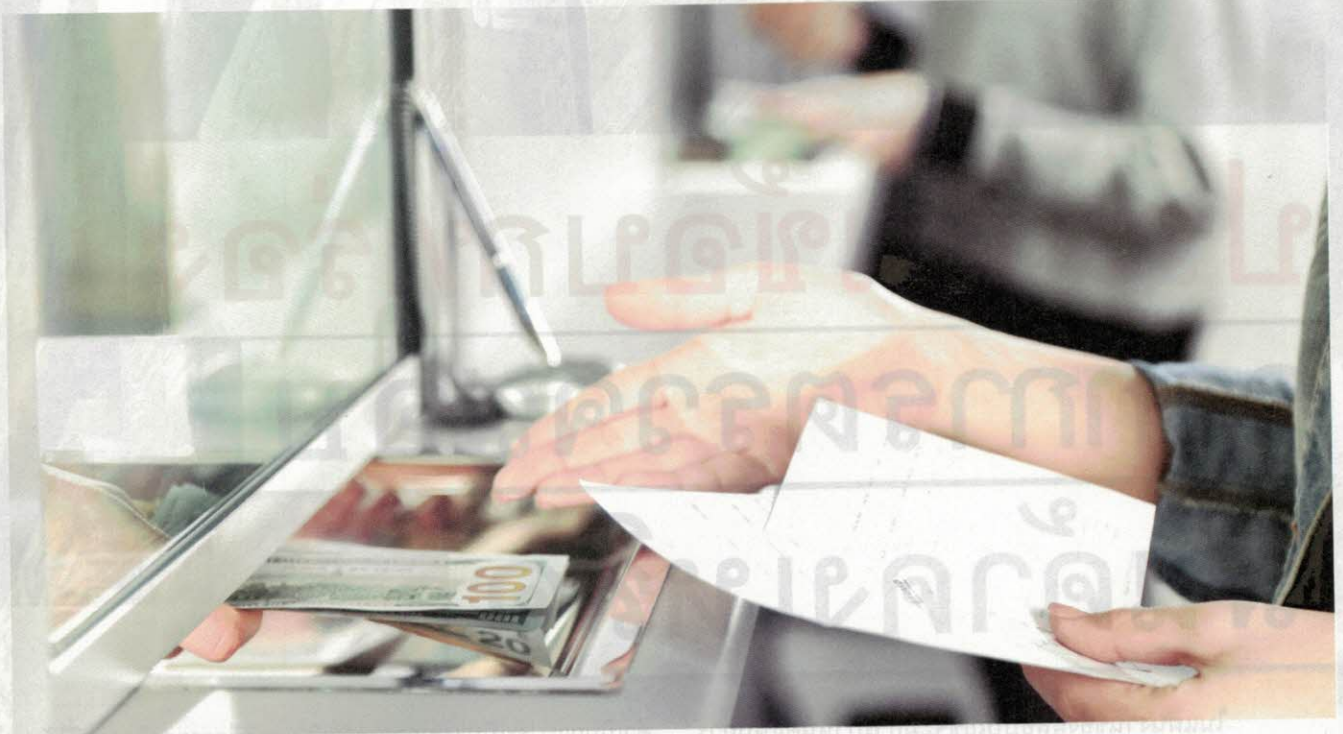
และวิธีการแก้ไขปัญหาปิดบัญชีและการจัดทำงบทดลอง
ประจำเดือนแบบมือโปร

วันอังคารที่ 24 กรกฎาคม 2561

(เวลา 09.00 – 16.30 น.) ณ โรงแรมดิเอ็มเมอรัลด์ (ถ.รัชดาฯ)

โดย...ดร.สมชาย เลิศภิรมย์สุข

โทร. (02) 555-0700 กด 1 www.dst.co.th

ประเด็นความเสี่ยงจากการตรวจแนะนำ ด้านภาษีอากรของกรมสรรพากร

เงินสดและเงินฝากธนาคาร

1. รายการเงินสดอยู่ในการครอบครองของกรรมการ
ทั้งจำนวนหรือจำนวนมากโดยไม่มีเงินฝากสถาบันการเงิน อาจถือ
เป็นการให้กรรมการกู้ยืมเงินโดยไม่คิดดอกเบี้ย
2. กิจการไม่มีการกระทบยอดบัญชีเงินสด
3. กิจการใช้เงินสดในการชำระรายการค้าทุกรายการ
หรือบันทึกรายการด้วยบัญชีเงินสดทั้งหมด
4. กิจการมีการตั้งวงเงินสดย่อยเพื่อใช้ในจำนวนที่สูงมาก
และหลักฐานการเบิกขุดเชยเงินสดย่อยมีเพียงใบเสร็จรับเงินหรือ
บิลเงินสด หรือหลักฐานการเบิกจ่ายที่กิจการทำขึ้นเท่านั้น

สรุป

กิจการ NPAEs จะต้องให้ความสำคัญกับเงินสดและ
รายการเทียบเท่าเงินสด เนื่องจากเป็นสินทรัพย์หมุนเวียน
ที่มีสภาพคล่องสูง มีความเสี่ยงต่อการเกิดข้อผิดพลาดและการ
ทุจริตได้ อีกทั้งเป็นรายการที่อาจมีผลกระทบกับรายการต่างๆ
ในงบการเงิน ทั้งรายการในงบแสดงฐานะการเงินและงบกำไร
ขาดทุน

บรรณานุกรม

กรมพัฒนาธุรกิจการค้า ประกาศกรมพัฒนาธุรกิจการค้า เรื่อง กำหนดรายการย่อที่ต้องมีในงบการเงิน พ.ศ. 2554 พระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543
(ออนไลน์), สืบค้นระหว่างวันที่ 1 - 10 กุมภาพันธ์ 2561

กองมาตรฐานการกำกับและตรวจสอบภาษี กรมสรรพากร. (2560). ประเด็นความเสี่ยงจากการตรวจแนะนำด้านภาษีอากร. กรุงเทพฯ : สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2554). มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ : กรุงเทพฯ : อรุณ อักษรธรรมา, ลาวรรณ อนันต์ชลาลัย, รัชนี โอฬาริกเดช. (2541). การบัญชีการเงิน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. อัญชลี พิพัฒน์เจริญ. (2559). การบัญชีขั้นต้น. กรุงเทพฯ : บริษัท ธนาพรส์ จำกัด.

(อ่านต่อฉบับหน้า)

ประเด็นข้อบกพร่อง จากการตรวจสอบ สินค้าคงเหลือ

ในแผนงานของผู้สอบบัญชีจะมีการกำหนดแผนการเข้าสังเกตการณ์ ตรวจนับสินค้าคงเหลือเป็นประจำทุกปี เนื่องจากเป็นวิธีการตรวจสอบที่จำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่ของการเป็นผู้สอบบัญชี โดยจะต้องเริ่มจากการวางแผนกับพนักงานของกิจการที่รับผิดชอบ การกำหนดวันตรวจนับ การทำความเข้าใจในวิธีการตรวจนับ การกำหนดบุคคลที่จะทำหน้าที่ร่วมกันในการตรวจนับสินค้าคงเหลือ โดยต้องเข้าใจในธุรกิจที่จะเข้าตรวจสอบว่าสินค้าคงเหลือของกิจการคืออะไร

สินค้าคงเหลือ จึงประกอบด้วย

- สินค้าที่ซื้อและถือไว้เพื่อขาย จะเป็นธุรกิจซื้อขายไป
- สินค้าสำเร็จรูปงานระหว่างทำ วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต และวัสดุที่ใช้ในการผลิต
- สำหรับกิจการให้บริการนั้นอาจมีสินค้าคงเหลือในรูปของงานระหว่างทำ และวัสดุที่ใช้ในการให้บริการที่คงเหลืออยู่ ณ วันสิ้นงวด

การตรวจสอบสินค้าคงเหลือ ผู้สอบบัญชีต้องได้มาซึ่งหลักฐานการสอบบัญชีที่เหมาะสมอย่างเพียงพอเกี่ยวกับความมีอยู่จริงและสภาพของสินค้าคงเหลือ ซึ่งต้องเข้าสังเกตการณ์การตรวจนับสินค้าคงเหลือ เว้นแต่ในกรณีที่ไม่สามารถกระทำได้ในทางปฏิบัติ ผู้สอบบัญชีจะต้อง

ดำเนินการประเมินแผนการตรวจนับและวิธีการของกิจการที่ใช้ในการบันทึก และการควบคุมผลการตรวจนับสินค้าคงเหลือของกิจการสังเกตการณ์ผลการปฏิบัติงานตามวิธีการตรวจนับของกิจการตรวจตราสินค้าคงเหลือทดสอบการตรวจนับตรวจสอบการบันทึกรายการสินค้าคงเหลือฉบับสุดท้ายของกิจการ เพื่อพิจารณาว่าการบันทึกได้แสดงข้อมูลถูกต้องตรงกับผลการตรวจนับสินค้าคงเหลือจริงหรือไม่

กรณีการตรวจนับสินค้าคงเหลือได้ถูกจัดให้มีขึ้นก่อนวันสิ้นสุดหรือหลังวันสิ้นสุดงวดบัญชี ผู้สอบบัญชีต้องตรวจสอบเพิ่มเติมจากวิธีการที่กำหนดไว้ จะต้องมีการกระทบยอดให้ได้มาซึ่งหลักฐานในการแสดงยอดสินค้าคงเหลือ ณ วันที่ในงบการเงินซึ่งผู้สอบบัญชีจะต้องวางแผนการสอบบัญชีสินค้าโดยการจัดทำแนวการสอบบัญชี ดังนี้

แนวการสอบบัญชีสินค้าคงเหลือ

วัตถุประสงค์ของการตรวจสอบบัญชีสินค้า

1. เพื่อประเมินการควบคุมภายในเกี่ยวกับการซื้อ การรับของ การจ่ายของ การคำนวณต้นทุนสินค้า การควบคุมสินค้า
2. เพื่อให้ทราบว่าสินค้าคงเหลือ ณ วันสิ้นปีมีอยู่จริง เป็นปริมาณที่สมควรเหมาะสม รวมทั้งคุณภาพและสภาพสินค้าเหมาะสมและถูกต้อง

3. เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของการบันทึกบัญชี
สินค้าเป็นไปตามมาตรฐานการบัญชี การตัดยอดซื้อสอดคล้อง
กับการรับของ และการตัดยอดขายสอดคล้องกับการส่งมอบ
เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชี

4. เพื่อตรวจสอบการตีราคาสินค้าถูกต้องตาม
หลักเกณฑ์ทางการบัญชีที่เป็นนโยบายของกิจการและได้ถือปฏิบัติ
เช่นเดียวกับปีก่อน รวมถึงการวัดมูลค่าที่ถูกต้องตามมาตรฐาน
การบัญชี

5. เพื่อสอบทานการเปิดเผยข้อมูลและการแสดง
รายการสินค้าคงเหลือเป็นไปตามมาตรฐานการบัญชี

วิธีการตรวจสอบ

1) การประเมินประสิทธิภาพการควบคุมภายใน

- ศึกษาทำความเข้าใจ และสอบทานระบบบัญชี
การควบคุมภายในของวงจรการซื้อ
- สอบทานการบันทึกบัญชีและการควบคุมภายใน
โดยวิธีการจดบันทึกโดยย่อ การออกแบบสอบถามการควบคุม
ภายใน หรือการเขียนผังทางเดินเอกสาร
- ทดสอบการปฏิบัติตามระบบ (Test of Control)
สังเกตการณ์การทำงาน สอบถาม สุ่มทดสอบเอกสารในระบบเพื่อ
ตรวจสอบ

2) การทดสอบความถูกต้องของรายการบัญชี

- วางแผนการสังเกตการณ์ตรวจนับสินค้า
- เข้าสังเกตการณ์ตรวจนับสินค้าคงเหลือ
- การวิเคราะห์เปรียบเทียบ
- ตรวจสอบหลักเกณฑ์และวิธีการตีราคาสินค้าคงเหลือ
- ทดสอบการคำนวณราคาหรือมูลค่า
- ตรวจตัดยอดซื้อ ตรวจตัดยอดขาย
- ตรวจสอบการบันทึกรายการซื้อและขาย
- ตรวจสอบการบันทึกรายการสินค้า
- ทดสอบการคำนวณต้นทุนสินค้า ต้นทุนขาย
- ตรวจสอบหลักฐานการใช้สินค้าเป็นหลักประกัน
หนี้สินหรือมีภาระผูกพัน
- ตรวจสอบการประกันภัยและการเก็บรักษาสินค้า

3) การกำหนดบุคลากร

- กำหนดจำนวนผู้ช่วยผู้สอบบัญชีและทีมงานตรวจสอบ โดยพิจารณาประสิทธิภาพของผู้ช่วยและระยะเวลาที่จะใช้ในการตรวจสอบ

4) กำหนดเวลาตรวจสอบ

- วางแผนการเข้าปฏิบัติงาน จะมีการตรวจสอบระหว่างปีหรือไม่จำนวนวันที่คาดว่าจะใช้ตรวจสอบ
- การเข้าตรวจสอบเนื้อหาสาระประจำปีจะทำการตรวจสอบสิ้นปีเมื่อใด และระยะเวลาในการตรวจสอบ

5) การขอความร่วมมือ

- การประสานงานติดต่อกับกิจการเพื่อแจ้งรายการที่จะขอข้อมูลในการตรวจสอบมีเรื่องใดที่กิจการจะต้องจัดทำรายละเอียด การกำหนดวันเวลาประชุมร่วมกันเพื่อทำความเข้าใจก่อนการตรวจสอบ ระหว่างตรวจสอบ และเมื่อเสร็จสิ้นการตรวจสอบ
- วันเวลาที่เข้าตรวจสอบกำหนดรายงานที่จะแล้วเสร็จ

ประเด็นเกี่ยวกับวิธีการตรวจสอบ

1. การประเมินประสิทธิภาพการควบคุมภายใน

การตรวจสอบกิจการที่จะสามารถทำการประเมินประสิทธิภาพการควบคุมภายในได้มักเป็นกิจการที่

จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ บริษัทมหาชน บริษัทขนาดใหญ่ ส่วนกิจการขนาดเล็กและขนาดกลางรวมถึงขนาดใหญ่ บางกิจการที่อยู่นอกตลาดหลักทรัพย์ส่วนใหญ่จะไม่มีตรวจสอบระหว่างงวดทำให้ขาดการประเมินประสิทธิภาพการควบคุมภายใน โดยไม่มีการตรวจสอบโดยการทดสอบการควบคุม

กรณีที่ไม่ได้ทดสอบการควบคุม จะทำให้ผู้สอบบัญชีไม่มีการออกแบบสอบถามเพื่อประเมินการควบคุมภายในเกี่ยวกับสินค้า ทำให้ไม่สามารถประเมินประสิทธิภาพการควบคุมภายในเกี่ยวกับสินค้าคงเหลือได้อย่างเหมาะสม

อย่างไรก็ตามผู้สอบบัญชีเมื่อได้ตรวจสอบเนื้อหาสาระ จะมีการตรวจเอกสารหลักฐานและเชื่อมโยงพิจารณาถึงระบบการควบคุมภายในเท่าที่จะสามารถปฏิบัติได้

2. การสังเกตการณ์ตรวจนับสินค้าคงเหลือ

สินค้าคงเหลือในแต่ละกิจการมีความแตกต่างกัน การตรวจสอบบัญชีสินค้าคงเหลือนั้น ผู้สอบบัญชีจะต้องทำความเข้าใจในประเภทของสินค้าของกิจการที่แต่งตั้งให้เป็นผู้สอบบัญชี หากเป็นการตรวจสอบปีแรกควรมีการกำหนดการประชุมเพื่อทำความเข้าใจในการตรวจนับสินค้าคงเหลือปลายปีเพื่อให้รู้จะทำการตรวจนับอย่างไร สินค้ามีการจัดเก็บในที่สถานที่ มีการแบ่งแยกสินค้าเป็นวัตถุดิบ สินค้าสำเร็จรูป งานระหว่างทำ รวมถึงวัสดุที่ใช้ในโรงงาน กรณีที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้สอบบัญชีต่อเนื่องในปีถัดไป ผู้สอบบัญชีก็ควรทบทวนการสังเกตการณ์ตรวจนับสินค้าคงเหลือในปีที่ผ่านมา มีจุดบกพร่องที่ต้องแก้ไข ก็ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขและซักซ้อมทำความเข้าใจกับผู้ช่วยและลูกค้า เพื่อให้การสังเกตการณ์ตรวจนับสินค้าบรรลุมิติประสงค์ของการตรวจสอบ

ในการสังเกตการณ์ตรวจนับสินค้าที่ทำการตรวจนับสินค้าไม่ตรงกับวันสิ้นงวด มักประสบปัญหาในเรื่องของการกระทบยอดสินค้าจากวันตรวจนับมายังวันสิ้นงวด ซึ่งการกระทบยอดดังกล่าว ผู้สอบบัญชีจะต้องอธิบายวิธีการให้ผู้ช่วยเข้าใจถึงวิธีการกระทบยอด เนื่องจากผู้ช่วยผู้สอบบัญชีอาจเข้าใจว่าการทดสอบการกระทบยอดสินค้าจะกระทบจากเอกสารใดก็ได้ ซึ่งหากเลือกเอกสารจากแหล่งที่ไม่ใช่จะทำให้ไม่ได้หลักฐานที่เพียงพอต่อความถูกต้องของรายการสินค้า เช่น ผู้ช่วยผู้สอบบัญชีเลือกทดสอบรายการเอกสารจากบัญชีสินค้าที่เกิดขึ้นช่วงวันตรวจนับสินค้ามายังวันสิ้นงวด จากรายการที่บันทึกในบัญชีสินค้า ซึ่งการตรวจสอบย่อมพบรายการดังกล่าวอย่างแน่นอน เป็นต้น การเลือกรายการกระทบยอดจึงต้องพิจารณาจากสำเนาใบส่งของหรือใบเบิกวัตถุดิบที่มีการจ่ายออกไปส่งของ ใบโอนรับสินค้าสำเร็จรูป และใบรับของสำหรับรายการรับเข้า ในช่วงวันระหว่างวันตรวจนับถึงวันสิ้นงวดจะเหมาะสมกว่า

3. การตรวจตัดยอด

ในการตรวจตัดยอดจะมีการตรวจตัดยอดเกี่ยวกับสินค้า 3 รายการคือ การตรวจตัดยอดซื้อ การตรวจตัดยอดขาย และการตรวจตัดยอดสินค้า ซึ่งมักจะพบการตรวจสอบบัญชีจะทำการตรวจตัดยอดซื้อและตรวจตัดยอดขายแล้วไม่ทำการตรวจตัดยอดสินค้าต่อ ซึ่งทำให้กระบวนการตรวจสอบไม่ครบขั้นตอนพิสูจน์รายการกระหนยอดสินค้า ความเสี่ยงในการตรวจสอบสินค้าจึงอาจหลงเหลืออยู่

4. การวิเคราะห์เปรียบเทียบ

วิธีการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายการสินค้าเป็นวิธีการที่จะทำให้ผู้สอบบัญชีพิจารณาได้ว่าจะต้องทำการตรวจสอบสินค้าในเรื่องใด ความผิดปกติจากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะทำให้เกิดการวางแผนเพื่อการพิสูจน์ทราบถึงความปกติที่เกิดขึ้นจากข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบ วิธีการวิเคราะห์เปรียบเทียบ จึงมีส่วนช่วยให้งานตรวจสอบบัญชีสินค้าทำได้รวดเร็วขึ้น และมุ่งไปยังจุดที่ผิดปกติได้ชัดเจน

จากประเด็นวิธีการตรวจสอบที่อาจทำให้การตรวจสอบยังคงหลงเหลือความเสี่ยงที่ผู้สอบบัญชีจะต้องหาวิธีการตรวจสอบอื่นมาทดแทนหรือลดความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ไม่เป็นสาระสำคัญ การตรวจสอบบัญชีสินค้าคงเหลือในแต่ละกิจการมักพบประเด็นข้อบกพร่องเกี่ยวกับสินค้า ดังต่อไปนี้

ประเด็นข้อบกพร่องเกี่ยวกับสินค้าคงเหลือ

การวางแผนตรวจสอบบัญชีสินค้าของผู้สอบบัญชีจะมีกำหนดไว้ในแนวการสอบบัญชีอยู่แล้ว เนื่องจากสินค้าเป็นบัญชีที่มีความสำคัญต่อกิจการ การตรวจสอบบัญชีสินค้าจึงมักเกิดข้อบกพร่องที่ผู้สอบบัญชีจะต้องนำมาพิจารณาและให้คำแนะนำกับกิจการ

1. การจัดทำบัญชีสินค้า

1.1 กิจการขนาดเล็กมักไม่จัดทำบัญชีสินค้า ผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีมีหน้าที่ต้องจัดทำบัญชีให้ครบถ้วนเป็นไปตามพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543 มาตรา 7 (1) และตามประกาศกรมทะเบียนการค้า เรื่อง กำหนดชนิดของบัญชีที่ต้องจัดทำข้อความและรายการที่ต้องมีในบัญชี ระยะเวลาที่ต้องลงรายการในบัญชี และเอกสารที่ต้องใช้ประกอบการลงบัญชี พ.ศ. 2544

อนึ่ง ตามพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543 มาตรา 27 กำหนดไว้ว่า ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศของอธิบดีที่ออกตามมาตรา 7 (1) ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 10,000 บาท กรณีที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศของอธิบดีที่ออกตามมาตรา 7 (1) ให้ปรับเป็นรายวันอีกไม่เกินวันละ 500 บาท จนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง

1.2 กิจการที่บันทึกบัญชีสินค้าแบบสิ้นงวดยังมีความเข้าใจผิดที่คิดว่าจะใช้วิธีตรวจนับสินค้าตอนสิ้นงวดเท่านั้นเลย ไม่จัดทำบัญชีสินค้าเพื่อควบคุมปริมาณสินค้า ซึ่งที่ถูกต้องต้องจัดทำบัญชีสินค้าให้ถูกต้องตามกฎหมายดังที่กล่าวมาในข้อ 1.1

1.3 กิจการบริการ รายการวัสดุที่ใช้ในงานบริการหรือสินค้าที่เป็นส่วนประกอบในการบริการ แม้ว่ากฎหมายไม่มีระบุว่าต้องจัดทำบัญชีสินค้าเพื่อควบคุม แต่การจัดทำบัญชีคุมวัสดุและสินค้าจะเป็นการควบคุมภายในของกิจการ เพื่อทำให้เกิดการสูญเสียน้อยหรือทำให้ต้นทุนการให้บริการสูงเกินไป

2. สินค้าขาดหาย

การตรวจนับสินค้ามักก่อให้เกิดสินค้าขาดหายไปจากบัญชีสินค้า ซึ่งกิจการจะต้องหาสาเหตุถึงการขาดหายและนำหลักฐานมาชี้แจงถึงการปรับปรุงบัญชีเกี่ยวกับรายการที่ขาดหายไป กรณีไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าสินค้าขาดหายไปด้วยสาเหตุใด หรือหลักฐานมีไม่เพียงพอ จะเกิดผลกระทบที่ตามมาสำหรับกิจการที่จดทะเบียนอยู่ในระบบภาษีมูลค่าเพิ่มจะต้องถือเป็นการขายโดยบันทึกรายการสินค้าขาดหายเป็นขายในรายงานภาษีขาย ระบุว่าสินค้าขาดหาย ข้อบกพร่องที่พบคือ รายการสินค้าขาดหายในรายงานภาษีขายจะต้องใช้ราคาขายสำหรับสินค้าสำเร็จรูป (กิจการบางแห่งบันทึกในราคาทุนทำให้เสียภาษีขาด) สำหรับวัตถุดิบให้ใช้ราคาซื้อในการบันทึกรายงานภาษีขาย

สาเหตุของสินค้าขาดหายมีหลายประการ ตัวอย่างดังนี้

- พนักงานของกิจการขาดความระมัดระวังรอบคอบ บันทึกรายการไม่ถูกต้อง กรณีเช่นนี้จะตรวจสอบยาก เนื่องจากรายการเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง การจะหาความถูกต้องต้องใช้เวลา
- เกิดจากระบบการเบิกจ่ายที่บกพร่อง ขาดความเอาใจใส่และไม่ควบคุม เป็นช่องทางทำให้เกิดการทุจริต ไม่มีการสอบทานของระบบการเบิกจ่าย การเบิกจ่ายใช้ความคุ้นเคยที่ไม่ทำหลักฐานให้ชัดเจนก่อนทำให้เกิดการหลงลืม ข้อมูลในบัญชีสินค้าจึงไม่มีการตัดเบิก เป็นความบกพร่องจากพนักงานที่ไม่ปฏิบัติตามระบบการควบคุมสินค้า
- การจัดเก็บสินค้าคงเหลือไม่เป็นระเบียบ สถานที่จัดเก็บไม่เพียงพอ ไม่เหมาะสม ทำให้สินค้าปะปนและสูญหายจากการปฏิบัติงาน ไม่มีการแบ่งแยกสินค้าหมุนเร็ว สินค้าไม่เคลื่อนไหว และสินค้าชำรุดมีตำหนิ

• สูตรการผลิตที่ไม่มีการตรวจสอบ กิจการผลิตบางแห่งได้กำหนดสูตรการผลิตแบบมาตรฐานว่าสินค้าสำเร็จรูปจะประกอบไปด้วยวัตถุดิบจำนวนเท่าใด โดยกำหนดไว้ในโปรแกรมการคำนวณสินค้าสำเร็จรูป เช่น เมื่อเบิกวัตถุดิบจำนวน 100 ชิ้นเข้าสู่การผลิตจะสามารถผลิตสินค้าสำเร็จรูปได้ 50 หน่วย โปรแกรมการคำนวณต้นทุนสินค้ามาตรฐานของกิจการจะบันทึกโอนสินค้าสำเร็จรูปเข้าบัญชีสินค้า 50 หน่วย ทั้งที่ผลิตได้จริง 48 หน่วย ทำให้สินค้าคงเหลือตอนตรวจนับขาดหายไป 2 หน่วย กรณีดังกล่าวจะต้องปรับปรุงสูตรการผลิต

• สินค้าเสื่อมสภาพ ผู้ดูแลขาดการเอาใจใส่ ทำให้สินค้าที่เสื่อมสภาพขาดการดูแล การจัดเก็บที่ไม่ปลอดภัย เช่น ไม่อยู่ในอุณหภูมิที่เหมาะสม หรือสถานที่จัดเก็บร้อนเกินไป หรือฝนสาดเข้าได้ ทำให้สินค้าที่เสื่อมสภาพอาจจะเหຍ หรือคืนสภาพของเหลว ขาดหายไปทางกายภาพ

• การเคลื่อนย้าย มีการเบิกสินค้าไปทดสอบคุณภาพแล้วไม่มีการนำกลับเข้าคลังสินค้า หรือได้โอนสินค้าที่ไม่ได้คุณภาพไปเป็นเศษซากแล้วแต่ไม่มีการตัดบัญชีสินค้า

• สินค้าตัวอย่าง ที่กิจการนำไปส่งเสริมการขายไม่มีการควบคุม ไม่มีการตัดรายการสินค้า หรือบางบิลมีการแถมสินค้า แต่การบันทึกบัญชีสินค้านั้นก็แค่รายการขายหลัก ไม่ได้บันทึกรายการของแถม

• สินค้าที่มีการยืมทดลองเพื่อให้ลูกค้าได้ทดสอบคุณภาพก่อนการตัดสินใจซื้อ ไม่มีการควบคุม

3. การสั่งซื้อ

ในกระบวนการสั่งซื้อจะเริ่มจากการขอซื้อ ซึ่งอาจจำเป็นต้องพิจารณาหลักเกณฑ์การขอซื้อว่ามีการกำหนดจุดสั่งซื้อหรือไม่ เมื่อขอซื้อแล้วจึงไปดำเนินการสั่งซื้อ กิจการที่มีระเบียบการปฏิบัติ และได้ปฏิบัติตามโดยไม่มีการละเว้น จะทำให้มีการควบคุมภายในที่ดี แต่บางกิจการมีการละเว้นการปฏิบัติ ทำให้ไม่เชื่อมั่น เช่น กำหนดรายการซื้อวัตถุดิบ หรือสินค้าต้องผ่านการจัดซื้อ ปรากฏมีบางรายการไปสั่งซื้อได้มีการจัดทำภายหลังได้รับสินค้าหรือวัตถุดิบ เป็นเหตุให้เกิดข้อสงสัยถึงการละเว้นดังกล่าวที่ผู้สอบบัญชีจะต้องสอบสวนหาสาเหตุของการละเว้นนั้น ไม่ควรปล่อยผ่านโดยไม่มีการตรวจสอบว่าเกิดกรณีนี้ได้อย่างไร

4. ยอดยกมาของสินค้าคงเหลือ

สินค้าคงเหลือยกมาไม่ถูกต้องมักเกิดจากการที่กิจการไม่ปรับปรุงรายการปีก่อนตามที่ผู้สอบบัญชีได้เสนอปรับปรุง การตรวจสอบยอดยกมาจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอบบัญชีจะต้องทำการตรวจสอบยอดยกมาทุกรายการตรงกับงบการเงินปีก่อนที่ได้เสนอไปหรือไม่ มิเช่นนั้นจะทำให้การเปรียบเทียบข้อมูลปีก่อนกับปีปัจจุบันมีความไม่ถูกต้อง

5. รายงานสินค้าและวัตถุดิบ

กิจการที่อยู่ในระบบภาษีมูลค่าเพิ่มจะต้องจัดทำรายงานสินค้าและวัตถุดิบ การลงรายการต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของกรมสรรพากรซึ่งจะต้องบันทึกรายงานสินค้าและวัตถุดิบภายใน 3 วันนับจากวันเกิดรายการ ข้อบกพร่องที่ตรวจพบมักจะเกิดสำหรับกิจการที่มีการผลิต ที่จะไม่บันทึกรายการสินค้าระหว่างทำหรืองานระหว่างทำคงเหลือ ณ วันสิ้นงวดในรายงานสินค้าและวัตถุดิบ ซึ่งในระบบภาษีมูลค่าเพิ่มกำหนดให้ ณ วันสิ้นงวด จะต้องบันทึกงานระหว่างทำหรือสินค้าระหว่างผลิตคงเหลือ ณ วันสิ้นงวดด้วย การไม่บันทึกหากถูกตรวจพบโดยเจ้าหน้าที่จะทำให้เสียเบี้ยปรับ

6. การวิเคราะห์เปรียบเทียบ

การเปรียบเทียบยอดสินค้าคงเหลือปีปัจจุบันกับปีก่อน และการวิเคราะห์อัตราส่วนสินค้าหมุนเวียนปีก่อนกับปีปัจจุบัน มีผลแตกต่างที่เป็นสาระสำคัญให้วิเคราะห์ผลแตกต่างหาสาเหตุ เพื่อทำการตรวจสอบหาความถูกต้อง ในเรื่องการเปรียบเทียบยอดสินค้าคงเหลือ เหมือนการพิจารณาสัดส่วนโครงสร้างงบการเงิน ปีก่อนและปีปัจจุบันมูลค่าสินค้ามีสัดส่วนเท่าไร หากมีการเปลี่ยนแปลงที่เป็นสาระสำคัญจะต้องพิจารณาการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวสมเหตุสมผลหรือไม่ หากผิดปกติจะทำให้การตรวจสอบต้องเพิ่มวิธีการตรวจสอบให้มั่นใจว่าสินค้ามีอยู่จริง รวมถึงการวิเคราะห์อัตราหมุนเวียนของสินค้า เพื่อพิจารณากิจการมีสินค้าคงเหลือในจำนวนมากเกินจริงหรือมากเกินสมควรหรือไม่ อาจเป็นเหตุให้สงสัยสินค้ามีอยู่จริงหรือไม่ หรือสินค้าถูกจำหน่ายไปแล้วโดยกิจการไม่ออกบิลขายซึ่งจะทำให้ต้องทำการตรวจสอบอย่างเข้มงวด หลักการปกติโดยทั่วไปในดุลพินิจของผู้สอบบัญชี กำหนดมูลค่าสินค้าคงเหลือทั่วไปประมาณไม่เกิน 3.5 เดือน นั่นคือสินค้าที่คงเหลือคาดว่าจะขายได้ 3.5 เดือน (ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประเภทของกิจการและดุลพินิจของผู้สอบบัญชี) หากมากเกินไปจะเป็นเหตุผิดปกติได้

7. การคำนวณต้นทุนต่อหน่วยสินค้า

จากการตรวจสอบต้นทุนสินค้าหรือราคาทุนของสินค้า โดยผู้สมรรถาทำการคำนวณต้นทุนสินค้าต่อหน่วยจากแผ่นคำนวณต้นทุน พิจารณาเอกสารประกอบทางบัญชีที่มาของต้นทุน มีความครบถ้วนหรือไม่ และทดสอบการคำนวณต้นทุนต่อหน่วยเป็นตามหลักการคำนวณต้นทุน จากวัตถุดิบ ค่าแรงและค่าใช้จ่ายในการผลิต วิธีการคำนวณต้นทุนสินค้าต่อหน่วยของกิจการมีความถูกต้องตามหลักการบัญชีหรือไม่ ข้อบกพร่องที่มักตรวจสอบพบในประเด็นนี้มี ดังนี้

- กรณีกิจการใช้ต้นทุนมาตรฐานแล้ว ไม่มีการปรับปรุงกับต้นทุนที่เพิ่มขึ้นจริง ทำให้สินค้ามีต้นทุนมาตรฐานตามที่กำหนดไว้ซึ่งไม่ถูกต้อง กิจการควรมีการปรับปรุงผลต่างระหว่างราคาต้นทุนตามมาตรฐานกับต้นทุนที่เกิดขึ้นจริง เพื่อให้สินค้ามีราคาใกล้เคียงกับต้นทุนจริง และควรกำหนดเปลี่ยนแปลงต้นทุนมาตรฐานหากผลแตกต่างเกินจากต้นทุนจริงอย่างเป็นสาระสำคัญ

แนะนำหลักสูตร

กลยุทธ์การสอบทาน การตรวจสอบงานบัญชี ก่อนออกงบการเงิน

วันอังคารที่ 17 กรกฎาคม 2561

(เวลา 09.00 – 16.30 น.)

ณ Intercontinental Bangkok Hotel

วิทยากร : ดร.สิงห์ชัย อรุณวุฒิพงศ์
Ins. (02) 555-0700 กด 1
www.dst.co.th

- กรณีกิจการที่ใช้ต้นทุนปกติ ไม่มีการปรับปรุงค่าใช้จ่ายการผลิตคิดเข้างานหรือค่าใช้จ่ายการผลิตจัดสรร เมื่อมีความแตกต่างจากค่าใช้จ่ายการผลิตที่เกิดขึ้นจริง

- ต้นทุนการผลิตสินค้า ไม่ได้คำนึงถึงของเสียปกติหรือเกินปกติ การผลิตที่เกิดขึ้นมีของเสีย แต่กิจการไม่ได้กำหนดค่าของเสียปกติไว้ ทำให้ต้นทุนการผลิตที่เกิดขึ้นเมื่อคำนวณเป็นต้นทุนต่อหน่วยสินค้ามีความคลาดเคลื่อน

- ขาดการวิเคราะห์ต้นทุน นักบัญชีต้นทุนของกิจการส่วนใหญ่ทำหน้าที่เก็บรวบรวมข้อมูลต้นทุนสินค้า และอาบันที่นักบัญชีหากบันทึกสินค้าแบบต่อเนื่อง แต่ไม่ทำการวิเคราะห์สิ่งที่เกิดขึ้นว่าผิดปกติไปจากเดิมหรือไม่ เพราะเหตุใด ทำให้ผู้บริหารไม่ได้ข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนสินค้าอย่างแท้จริง

- กระบวนการผลิตมีลักษณะที่ไม่ทำการควบคุมต้นทุนการผลิต เช่น มีการเบิกวัตถุดิบมากเกินการผลิต ทำให้วัตถุดิบมากองอยู่ในโรงงานมากเกินความจำเป็น อาจทำให้เกิดการสูญเสีย การผลิตไม่มีการจัดทำแผนที่เหมาะสมในการใช้เครื่องจักร ทำให้มีการ Set up เครื่องจักรหลายครั้งใน 1 วัน ก่อให้เกิดการสูญเสียผลิตภันท์ในการ Set up

8. เศษซากหรือผลพลอยได้

กิจการที่มีการผลิตมักมีเศษซากหรือผลพลอยได้ ซึ่งกิจการส่วนมากจะเลือกบันทึกรายการเมื่อมีการขายเศษซากหรือขายผลพลอยได้ โดยไม่เลือกวิธีบันทึกต้นทุนเศษซากหรือ

ผลพลอยได้ ข้อบกพร่องที่ตรวจสอบพบมี 2 กรณี กรณีแรก เมื่อมีการขายเศษซากหรือผลพลอยได้ของกิจการที่อยู่ในระบบภาษีมูลค่าเพิ่มบางกิจการไม่มีการเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ไม่มีการออกใบกำกับภาษีซึ่งถูกต้อง การขายเศษซากหรือผลพลอยได้ของกิจการที่อยู่ในระบบภาษีมูลค่าเพิ่มจะต้องเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มและออกใบกำกับภาษี กรณีที่ 2 กิจการไม่บันทึกการขายได้จากการขายเศษซากหรือผลพลอยได้ซึ่งทำให้ผู้สอบบัญชีที่ตรวจสอบรายการสินค้าสงสัยเนื่องจากหายไปจากบัญชีทั้งที่กระบวนการผลิตจะต้องมีเศษซากหรือผลพลอยได้ แสดงให้ผู้สอบบัญชีต้องเพิ่มความระมัดระวัง และทำการตรวจสอบเพิ่มเติมเกี่ยวกับรายการที่ไม่ถูกต้องดังกล่าว

9. การตรวจตัดยอด

ตรวจตัดยอดคือ ตรวจตัดยอดขาย และตรวจตัดยอดสินค้า นั้น มักจะทำการตรวจสอบรายการที่เกิดขึ้นคาบเกี่ยวสิ้นงวดบัญชี ก่อนและหลังวันสิ้นงวด กิจการที่มีพนักงานบัญชีและจัดทำบัญชี โดยพนักงานของกิจการเองจะทำบัญชีได้สอดคล้องตามวันเวลาที่เกิดขึ้น ข้อบกพร่องในเรื่องนี้มักเกิดจากกิจการที่ใช้บริการสำนักงานบัญชีที่ส่งเอกสารให้ผู้สอบบัญชีตรวจสอบมักจะเป็นเอกสารเฉพาะปีงวดบัญชีให้ตรวจสอบเท่านั้น การจะตรวจสอบเหตุการณ์ภายหลังงวดบัญชีจะกระทำไม่ได้ เนื่องจากยังไม่ได้บันทึกบัญชีหรือยังไม่มีเอกสารมาบันทึกรายการบัญชี ผู้สอบบัญชีจึงมีความเสี่ยงหากไม่ได้ตรวจตัดยอดรายการสินค้า

10. สินค้าเสื่อมสภาพ

กรณีกิจการมีสินค้าเสื่อมสภาพ หมดความนิยม หรือสินค้าที่ตกทุน ล้าสมัย ซึ่งส่วนใหญ่จะบันทึกไว้ในราคาทุน หากเป็นสินค้าที่ไม่เคลื่อนไหวมานานเกิน 1 ปี จะทำให้เกิดข้อสงสัยในมูลค่าราคาทุนที่ปรากฏว่ายังมีมูลค่าสินค้านั้นต่ำกว่าราคาทุนหรือซึ่งอาจจะเป็นเหตุให้ต้องพิจารณาการตั้งค่าเพื่อการลดลงของมูลค่าสินค้า โดยหลักการแล้วผู้สอบบัญชีไม่ได้เป็นผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับสินค้าและไม่รู้ตลาดการค้าของสินค้า การจะกำหนดอัตราการลดลงของสินค้าจึงกระทำได้ยาก จึงมักให้กิจการที่มีความชำนาญมากกว่าหาวิธีประมาณการการลดมูลค่าสินค้าว่าควรเป็นเท่าใด ในมาตรฐานการบัญชีเกี่ยวกับสินค้าก็กำหนดการตีราคาสินค้าจะต้องตีราคาทุนหรือมูลค่าสุทธิที่คาดว่าจะได้รับ ซึ่งส่วนใหญ่กิจการขนาดเล็กที่มีสินค้าเพื่อขายจะไม่ได้ดำเนินการตามมาตรฐานการบัญชี แม้ว่าในหมายเหตุประกอบงบการเงินของกิจการในหัวข้อ นโยบายบัญชีที่สำคัญ จะระบุไว้ว่ากิจการตีราคาสินค้าคงเหลือในราคาทุน (วิธี.....) หรือมูลค่าสุทธิที่ได้รับที่ต่ำกว่า ให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีก็ตาม แต่ในความจริงไม่มีการหามูลค่าสุทธิที่ได้รับของสินค้า จึงแสดงมูลค่าสินค้าคงเหลือด้วยราคาทุน หากสินค้านั้นขายได้ตามปกติก็คงมีเป็นประเด็น

กรณีที่กิจการมีสินค้าที่ขายไม่ออก เคลื่อนไหวช้า ไม่เคลื่อนไหว ตกทุน ล้าสมัย เสื่อมสภาพ กรณีเช่นนี้ หากแสดงมูลค่าด้วยราคาทุนคงมีเหมาะสม การจะหามูลค่าสุทธิที่คาดว่าจะขายได้จะมีสักกี่รายที่ดำเนินการหามูลค่าสุทธิดังกล่าว จึงทำให้การแสดงผลมูลค่าสินค้าคงเหลือตกอยู่ในอาการน่าสงสัย จะใช้วิธีประมาณการตั้งค่าเพื่อการลดมูลค่าของสินค้าก็คงต้องหาสถิติหรือวิธีประมาณที่ยอมรับได้ ซึ่งมีใช้อย่างง่ายดายที่สุดก็จำเป็นต้องย่นหยัดในราคาทุนไปก่อน

ยิ่งไปกว่านั้นมูลค่าสุทธิที่ได้รับที่ต่ำกว่าราคาทุนนั้นก่อให้เกิดผลต่างที่ต้องบันทึกไว้ในงบกำไรขาดทุน ยังต้องกังขาว่าจะใช้เป็นรายจ่ายทางภาษีได้หรือไม่ คำตอบที่ได้คือไม่สามารถเป็นรายจ่ายทางภาษีได้ เนื่องจากรายจ่ายทางภาษีที่ยอมให้ได้นั้นต้องเป็นราคาตลาดที่ต่ำกว่าราคาทุนจึงจะเป็นรายจ่ายทางภาษีได้ ดังนั้นหากกิจการหามูลค่าสุทธิที่คาดว่าจะได้รับที่ต่ำกว่าทุนได้แล้วจะต้องทำให้มูลค่าสุทธิที่คาดว่าจะได้รับคือราคาตลาดด้วย จึงจะได้ประโยชน์ทางภาษี โดยความหมายของราคาตลาดและมูลค่าสุทธิที่คาดว่าจะได้รับนั้นแตกต่างกัน แต่มูลค่าอาจเป็นมูลค่าเดียวกันได้ หากมูลค่าสุทธิที่คาดว่าจะได้รับไม่มีต้นทุนเพิ่มในการทำให้สินค้านั้นขายได้ ก็จะทำให้มูลค่าเท่ากับราคาตลาด ด้วยเหตุที่กล่าวมา กิจการจึงควรพิจารณาจะหาราคาตลาดหรือมูลค่าสุทธิที่คาดว่าจะได้รับของสินค้าที่ขายไม่ได้เหล่านี้ได้อย่างไร เช่น การประมูลอย่างอิสระ เป็นต้น

กรณีกิจการเป็นผู้ผลิตก็เช่นกัน ที่ควรมีวัตถุดิบคงเหลือ
สินค้าระหว่างผลิตคงเหลือ และสินค้าคงเหลือ กรณีไม่มียอด
คงเหลือของวัตถุดิบ สินค้าระหว่างผลิต และหรือสินค้าคงเหลือ
จะเป็นสิ่งผิดปกติที่ต้องสอบสวนหาความจริงว่าเหตุการณ์ดังกล่าว
เกิดขึ้นได้หรือไม่ อย่างไร

ประเด็นข้อบกพร่องจากการตรวจสอบสินค้าคงเหลือที่
กล่าวมาเป็นตัวอย่างที่มักจะพบในการตรวจสอบที่ผู้สอบบัญชี
ควรให้คำแนะนำแก้ไขแก่กิจการลูกค้าเพื่อให้ปรับปรุงดำเนินการ
ให้ดีขึ้นและถูกต้อง คำแนะนำเหล่านี้จะทำให้ลูกค้าพัฒนาระบบ
ควบคุมสินค้าให้มีประสิทธิภาพ และดำเนินการได้ถูกต้อง
ตามกฎหมาย ผลของการปฏิบัติยังช่วยให้งานสอบบัญชีของ
ผู้สอบบัญชีในปีต่อไปทำได้สะดวกและง่ายขึ้น สิ่งต่างๆ เหล่านี้
หากนักวิชาชีพบัญชีเข้าใจและช่วยกันให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์
ย่อมเป็นคุณแก่ตนเองและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

11. ไม่มีสินค้าคงเหลือ

ในการตรวจสอบกิจการที่มีสินค้าเพื่อการจำหน่าย แต่
ปรากฏไม่มีสินค้าคงเหลือจึงอาจเป็นเรื่องผิดปกติ กรณีเช่นนี้
ผู้สอบบัญชีจึงต้องตรวจสอบด้วยความระมัดระวัง การไม่มีสินค้า
คงเหลือเลย อาจเกิดขึ้นได้ในกรณีกิจการนั้นขายสินค้าตาม
คำสั่งซื้อ คือ ถ้าไม่มีคำสั่งซื้อจะไม่หาสินค้ามาเก็บเพื่อขาย
ลักษณะการค้าขายของกิจการที่ตรวจสอบจึงต้องทราบพฤติกรรม
การค้าขายเพื่อให้รู้ว่าควรมีสินค้าคงเหลือหรือไม่

บรรณานุกรม

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์ มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 500 หลักฐานการสอบบัญชี สืบค้นวันที่ 27 พฤษภาคม 2561 ใน <http://www.fap.or.th>
สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์ มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 501 หลักฐานการสอบบัญชี- ข้อพิจารณาเพิ่มเติมเฉพาะรายการสืบค้น
วันที่ 27 พฤษภาคม 2561 ใน <http://www.fap.or.th>

อธิบดีกรมสรรพากรมอบนโยบาย

เน้นนำดิจิทัลมาใช้เพิ่มประสิทธิภาพจัดเก็บภาษีและบริการประชาชน พร้อมตั้งเป้าเป็นกรมสรรพากรดิจิทัลภายในปี 2563

ดร.เอกนิติ นิติทัณฑ์ประภาศ อธิบดีกรมสรรพากร เป็นประธานการประชุม/สัมมนาผู้บริหารกรมสรรพากร ทหาราชอาณาจักร กลางปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 เมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2561 ณ โรงแรมแบงค็อก แมริออท มาคิส คิวินส์ปาร์ค กรุงเทพมหานคร โอกาสนี้อธิบดีกรมสรรพากรได้มอบนโยบายแก่ผู้บริหารกรมสรรพากรที่เข้าร่วมประชุม โดยได้ถ่ายทอดสดผ่านระบบ Telepresence ของกรมสรรพากรให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของกรมสรรพากรกว่า 20,000 คนทั่วประเทศรับฟังพร้อมกันด้วย

อธิบดีกรมสรรพากรเน้นถึงความจำเป็นที่กรมสรรพากรต้องปรับเปลี่ยนองค์กรให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลกซึ่งกำลังอยู่ในยุคดิจิทัลและตอบสนองนโยบาย Thailand 4.0 ของรัฐบาล โดยจะนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการกระบวนการทำงานของกรมสรรพากรทุกกระบวนการ หรือที่เรียกว่า Digital Transformation เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเก็บภาษีอากรควบคู่ไปกับสร้างประสบการณ์ที่ดีให้แก่ผู้เสียภาษีซึ่งรับบริการจากกรมสรรพากร อันจะทำให้กรมสรรพากรสามารถบรรลุเป้าหมายการเป็นกรมสรรพากรดิจิทัล หรือ Digital RD ได้ภายในปี 2563 ได้แก่ การยื่นแบบแสดงรายการในระบบ Digital เช่น การนำระบบ e-filing มาใช้งาน เป็นการยื่นแบบแสดงรายการในระบบอิเล็กทรอนิกส์ และนำระบบ e-Tax Invoice และ e-Receipt จะสะดวกรวดเร็วในการดำเนินการออกไปกำกับภาษีหรือใบรับ

อิเล็กทรอนิกส์ และช่วยยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยเฉพาะความยากง่ายในการทำธุรกิจ (Ease of Doing Business) ในประเทศไทยตามนโยบายของรัฐบาล

อธิบดีกรมสรรพากรได้มีนโยบายที่จะนำการวิเคราะห์ข้อมูล หรือ Data Analytics มาใช้ในการบริหารการจัดเก็บภาษีของกรมสรรพากรทุกด้าน อาทิ การประมาณการรายได้ การวิเคราะห์และติดตามผลการจัดเก็บภาษี การบริหารความเสี่ยง และการตรวจสอบภาษี เช่น การนำระบบคัดเลือกผู้เสียภาษีเพื่อกำกับและตรวจสอบ (Risk Base Audit System) มาช่วยลดระยะเวลาในการตรวจสอบ นอกจากนี้ จะต้องส่งเสริมให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของกรมสรรพากรทุกคนให้มีความรู้และทักษะทางดิจิทัล

สำหรับการปฏิรูปภาษีซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิรูปประเทศนั้น อธิบดีกรมสรรพากรมุ่งเน้นการพัฒนากฎหมายและกระบวนการจัดเก็บภาษีของกรมสรรพากรให้สอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป และสอดคล้องกับมาตรฐานสากล โดยต้องทำให้การเสียภาษีมีความชัดเจน แนวนอน และสะดวก รวมทั้งก่อให้เกิดต้นทุนแก่ผู้เสียภาษีและกรมสรรพากรน้อยที่สุด ซึ่งจะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยด้วย นอกจากนี้ กรมสรรพากรต้องมีการสร้างความร่วมมือกับองค์กรชั้นนำระหว่างประเทศ เช่น OECD เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และข้อมูลภาษีอากร

อธิบดีกรมสรรพากรยังได้เน้นย้ำให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของกรมสรรพากรทุกคนปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและยินดีให้บริการแก่ผู้เสียภาษีตามวิสัยทัศน์ของกรมสรรพากรตลอดจนสานต่อการดำเนินงานตามนโยบายเดิม ที่มุ่งเน้นการแนะนำให้ผู้เสียภาษีทุกรายเสียภาษีอย่างถูกต้องครบถ้วนตลอดจนการมีมาตรการทางภาษีเพื่อสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างยั่งยืนต่อไป

ที่มา : กรมสรรพากร วันที่แถลงข่าว 1 มิถุนายน 2561

กรมพัฒนาฯ พบนิติบุคคลไม่ส่งงบการเงิน ต่อเนื่องเกิน 3 ปี 6,309 ราย

เข้าข่ายถูกจัดซื้อเป็นบริษัทร้าง เดือน...ก่อนลงทุนต้องตรวจสอบสถานะธุรกิจให้ดี

ในปีงบประมาณปี 2561 กรมพัฒนาธุรกิจการค้าได้ตรวจสอบนิติบุคคลที่ไม่ได้ปฏิบัติตามกฎหมาย โดยพบว่า มีนิติบุคคลที่ขาดการส่งงบการเงินเกิน 3 ปีติดต่อกัน จำนวน 6,309 ราย ซึ่งนายทะเบียนจะพิจารณาดำเนินการถอนชื่อนิติบุคคลออกจากทะเบียนเพื่อปรับปรุงฐานข้อมูล และป้องกันการให้ชื่อนิติบุคคลที่มีได้ทำการค้ามาหลอกลวงประชาชน เดือนก่อนลงทุนต้องตรวจสอบให้ดี

นางกุลณี อิศดิศัย อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ เปิดเผยว่า ปัจจุบันตามที่ปรากฏในหน้าข่าวทางสังคมว่า มีนิติบุคคลบางกลุ่มที่จดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจอย่างถูกต้องจริง แต่เวลาต่อมาไม่ได้ปฏิบัติตามหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย และหลอกลวงประชาชนให้หลงเชื่อโดยเอาความน่าเชื่อถือของการจดทะเบียนนิติบุคคลมาแอบอ้าง จนเกิดความเสียหายต่อบุคคลที่หลงเชื่อ และยังมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศตามมามาก ดังนั้น ในปีงบประมาณ 2561 กรมพัฒนาธุรกิจการค้าจะดำเนินการถอนทะเบียนห้างหุ้นส่วนบริษัทที่มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครออกจากทะเบียนจำนวน 6,309 ราย เนื่องจาก “ไม่นำส่งงบการเงิน” ย้อนหลังนานติดต่อกันเป็นเวลา 3 ปี (ปีงบการเงิน 2559 - 2557) เพื่อปรับปรุงฐานข้อมูลนิติบุคคลให้เป็นปัจจุบัน สร้างความน่าเชื่อถือ ความมั่นใจให้แก่ภาคธุรกิจที่เข้ามาตรวจสอบข้อมูล และป้องกันความเสียหายจากกลุ่มมิจฉาชีพต่างๆ ทั้งนี้ นิติบุคคลที่ตั้งอยู่ในต่างจังหวัด กรมฯ จะประสานสำนักงานพาณิชย์จังหวัดดำเนินการในแนวทางเดียวกัน

สำหรับนิติบุคคลที่เข้าข่ายจะถูกชื้อออกจากทะเบียน กรมฯ ได้ใช้หลักเกณฑ์การพิจารณาจากมูลเหตุหรือข้อสันนิษฐานใน 3 ประเด็นคือ 1) นิติบุคคลที่ไม่นำส่งงบการเงินต่อกรมฯ เพื่อแสดงฐานะทางการเงินและผลการดำเนินงานกิจการตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ นับตั้งแต่ปีปัจจุบันย้อนหลังไป 3 ปี

ติดกัน 2) นิติบุคคลไม่มีที่ตั้งสำนักงานใหญ่ตามที่จดทะเบียนไว้ และ 3) นิติบุคคลที่จดทะเบียนเลิกแล้วแต่ไม่ยื่นจดทะเบียนเสร็จการชำระบัญชีให้เสร็จสิ้นภายใน 3 ปี ส่งผลให้ชื่อนิติบุคคลนั้นยังคงค้างอยู่ในฐานข้อมูลทะเบียนของกรมฯ ซึ่งทำให้ข้อมูลไม่สอดคล้องกับจำนวนนิติบุคคลที่ยังมีตัวตนอยู่ในปัจจุบัน มากไปกว่านั้นอาจส่งผลกระทบต่อประชาชน ผู้ร่วมค้า หรือผู้ร่วมลงทุนที่อาจเข้าใจผิดว่านิติบุคคลเหล่านั้นยังคงดำเนินธุรกิจอยู่และก่อให้เกิดความเสียหายจากการทุจริตหลอกลวงตามมา ทั้งนี้ แม้นิติบุคคลที่มี “สถานะร้าง” จะสิ้นสภาพการเป็นนิติบุคคลไปแล้ว แต่ความรับผิดชอบยังคงมิได้สิ้นสภาพตามไปด้วย รวมไปถึงนิติบุคคลอาจฟื้นคืนสู่ทะเบียนได้โดยการร้องขอต่อศาลภายใน 10 ปี นับแต่วันที่นายทะเบียนชื้อชื่อนิติบุคคลออกจากทะเบียน

กรมฯ ในฐานะเป็นนายทะเบียนตามกฎหมายมีอำนาจถอนทะเบียนนิติบุคคลที่มีได้ทำการค้าเป็นห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทร้างแล้วแต่กรณี โดยจะมีการประกาศชื่อนิติบุคคลที่ถูกชื้อชื้อออกจากทะเบียนบนเว็บไซต์ โดยสามารถตรวจสอบรายชื่อได้ที่ www.dbd.go.th นอกจากนี้ ผู้ประกอบธุรกิจและประชาชนทั่วไปสามารถตรวจสอบข้อมูลนิติบุคคลเพื่อความรอบคอบก่อนการลงทุนหรือดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจได้ง่ายๆ ด้วยตนเองผ่านได้ 3 ช่องทาง 1) สายด่วน 1570 2) www.dbd.go.th หัวข้อ คลังข้อมูลธุรกิจ และ 3) ดาวนโหลด Application “DBD e-Service” ผ่านโทรศัพท์มือถือเพื่อเช็คสถานะนิติบุคคลได้ตลอด 24 ชั่วโมง

ที่มา : กองทะเบียนบริษัทมหาชนและธุรกิจพิเศษ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า วันที่ 13 มิถุนายน 2561

พาณิชย์ ผนึกพญูบันโมเดลธุรกิจยุคดิจิทัล ติดอาวุธเอสเอ็มอี ต่อยอดสตาร์ทอัพ

นางกุลณี อิศดิศัย อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ เผยว่า กระทรวงพาณิชย์มีแผนเชิงรุกในการสร้างความแข็งแกร่งให้ธุรกิจอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้ประกอบการทั่วประเทศรับมือพร้อมปรับตัวกับโลกธุรกิจยุคใหม่ที่ต้องใช้นวัตกรรมเทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์เป็นตัวขับเคลื่อนธุรกิจ ตามยุทธศาสตร์ไทยแลนด์ 4.0 ของรัฐบาล

กรมพัฒนาธุรกิจการค้าจึงได้ร่วมมือกับภาคธุรกิจจัดงาน "Smart Startup 2018" ระหว่างวันที่ 8 - 10 มิถุนายน 2561 ณ บริเวณชั้น 1 ศูนย์การค้าเซ็นทรัล เฟสติวัล ภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต และอีก 2 ครั้งที่จังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างวันที่ 13 - 15 กรกฎาคม 2561 และจังหวัดนครราชสีมา จะจัดขึ้นระหว่างวันที่ 24 - 26 สิงหาคม 2561 เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้และกระตุ้นแนวความคิดการดำเนินธุรกิจยุคใหม่ให้กับผู้ประกอบการเอสเอ็มอี (SME) ด้วยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาช่วยลดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพให้กับธุรกิจให้ก้าวสู่การเป็น Smart Enterprise รวมถึงเป็นการเชื่อมโยงเครือข่ายและต่อยอดทางธุรกิจระหว่างผู้ประกอบการเอสเอ็มอี (SME) และสตาร์ทอัพ (Startup) ในการเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับความท้าทายที่กำลังจะเกิดขึ้น

สำหรับกิจกรรมภายในงานจะแบ่งเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 โซนนิทรรศการ ส่วนที่ 2 การนำเสนอธุรกิจ ซึ่งเป็นการนำเสนอบริการของธุรกิจสตาร์ทอัพ (Startup) ที่สามารถช่วยแก้ไขปัญหาในการดำเนินธุรกิจในทุกๆ ด้าน เช่น ด้านการบริหารจัดการ การตลาด การเงินการบัญชี การซื้อขายสินค้าและบริการออนไลน์ การขนส่งและจัดเก็บสินค้า โดยตามประเภทธุรกิจ เช่น สินค้าไลฟ์สไตล์ ท่องเที่ยวและโรงแรม อสังหาริมทรัพย์ การศึกษา อาหาร และการเกษตร บริการด้านสุขภาพ และส่วนที่ 3 สัมมนา New Economy Dialogue โดยผู้เชี่ยวชาญที่เปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการสตาร์ทอัพ (Startup) สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเอสเอ็มอี (SME) ได้โดยตรง ซึ่งได้รับเกียรติจากวิทยากรและผู้เชี่ยวชาญที่มากด้วยประสบการณ์ทั้งในและต่างประเทศ อาทิ คุณจิรวรรณ ภัทรวิทย์วิทยากร Technology Evangelist และ Google Developer Expert ด้าน Firebase คนแรกของประเทศไทย คุณขวัญชัย ห้วยลึก Co-Founder of MEHUB Group และคุณรังสรรค์ พรหมประสิทธิ์ CEO บริษัท คิว คิว จำกัด มาร่วมแลกเปลี่ยนประสบการณ์การดำเนินธุรกิจยุคดิจิทัล

"จังหวัดภูเก็ต เป็นหนึ่งในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวอันดามันที่มีศักยภาพในการรองรับนักท่องเที่ยว อาทิ สนามบินนานาชาติ สถานที่ท่องเที่ยว ที่พัก สิ่งอำนวยความสะดวก จึงทำให้การขยายตัวด้านการท่องเที่ยวที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดด โดยปัจจุบัน (ข้อมูล ณ วันที่ 30 เมษายน 2561) มีธุรกิจดำเนินกิจการอยู่จำนวน 19,703 ราย มูลค่าทุนจดทะเบียนรวม 149,311.76 ล้านบาท จากศักยภาพด้านการลงทุนจะเป็นโอกาสในการสร้างงาน สร้างรายได้ ให้ภาคธุรกิจภายในจังหวัดภูเก็ตมีความเข้มแข็งเพิ่มขึ้น" อธิบดีกล่าวสรุป

ทั้งนี้ ขอเชิญชวนผู้ประกอบการและผู้สนใจเข้าร่วมกิจกรรม สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ กองธุรกิจบริการ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า โทรศัพท์ 08-5155-5940, 08-2790-2127 สายด่วน 1570 และ www.dbd.go.th

ที่มา : กองธุรกิจบริการ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า วันที่ 11 มิถุนายน 2561

พระราชกำหนด

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 19)

พ.ศ. 2561

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ. 2561

เป็นปีที่ 3 ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร

พระราชกำหนดนี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 26 ประกอบกับมาตรา 37 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชกำหนดนี้ เพื่อให้สามารถจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจากเงินได้พึงประเมินที่ได้จากการถือหรือครอบครองโทเคนดิจิทัล หรือการโอนคริปโทเคอร์เรนซีหรือโทเคนดิจิทัล ซึ่งการตราพระราชกำหนดนี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา 26 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 174 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกำหนดนี้เรียกว่า “พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 19) พ.ศ. 2561”

มาตรา 2 พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (ซ) และ (ณ) ของ (4) ในมาตรา 40 แห่งประมวลรัษฎากร

“(ซ) เงินส่วนแบ่งของกำไร หรือผลประโยชน์อื่นใดในลักษณะเดียวกันที่ได้จากการถือหรือครอบครองโทเคนดิจิทัล

(ณ) ผลประโยชน์ที่ได้รับจากการโอนคริปโทเคอร์เรนซีหรือโทเคนดิจิทัล ทั้งนี้ เฉพาะซึ่งตีราคาเป็นเงินได้เกินกว่าที่ลงทุน”

มาตรา 4 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (ฉ) ของ (2) ในมาตรา 50 แห่งประมวลรัษฎากร

“(ฉ) ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (4) (ซ) และ (ณ) ให้คำนวณหักในอัตราร้อยละ 15.0 ของเงินได้”

ผู้รับสนองพระราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบันได้มีการถือหรือครอบครองโทเคนดิจิทัล หรือการซื้อขายหรือแลกเปลี่ยนคริปโทเคอร์เรนซีหรือโทเคนดิจิทัลซึ่งเงินได้จากการนี้ดังกล่าวเป็นเงินได้พึงประเมินที่ต้องนำมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษี แต่โดยที่ยังไม่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายเพื่อการจัดเก็บภาษีเงินได้จากคริปโทเคอร์เรนซีหรือโทเคนดิจิทัลเป็นกรณีเฉพาะ เป็นเหตุให้รัฐไม่สามารถจัดเก็บภาษีได้ครบถ้วน ดังนั้น เพื่อให้การจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในกรณีดังกล่าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงมีความจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน และโดยที่เป็นกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากรซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณาโดยด่วนและลับเพื่อรักษาประโยชน์ของแผ่นดิน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

พระราชกฤษฎีกา

ออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 655)

พ.ศ. 2561

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ. 2561

เป็นปีที่ 3 ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมการยกเว้นภาษีเงินได้ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีสรรพสามิต และอากรแสตมป์ ให้แก่ผู้สนับสนุนการศึกษา บางกรณี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 175 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา 3 (1) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 655) พ.ศ. 2561”

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา 3 แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 420) พ.ศ. 2547 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 3 ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ตามส่วน 2 และส่วน 3 หมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร สำหรับเงินได้ที่จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อสนับสนุนการศึกษาให้แก่สถานศึกษาของทางราชการ สถานศึกษาขององค์การของรัฐบาล โรงเรียนเอกชนที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน หรือสถาบันอุดมศึกษาซึ่งคณะกรรมการพัฒนาการจัดการศึกษาโดยสถาบันอุดมศึกษาที่มีศักยภาพสูงจากต่างประเทศอนุมัติ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการรัฐมนตรีตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ 29/2560 เรื่อง การส่งเสริมการจัดการศึกษาโดยสถาบันอุดมศึกษาที่มีศักยภาพสูงจากต่างประเทศ ลงวันที่ 26 พฤษภาคม พุทธศักราช 2560 ดังนี้

(1) สำหรับบุคคลธรรมดา ให้ยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้พึงประเมินหลังจากหักค่าใช้จ่ายและหักค่าลดหย่อนตามมาตรา 47 (1) (2) (3) (4) (5) หรือ (6) แห่งประมวลรัษฎากร เป็นจำนวน 2 เท่าของรายจ่ายที่จ่ายไปเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อสนับสนุนการศึกษา แต่ต้องไม่เกินร้อยละ 10 ของเงินได้พึงประเมินหลังจากหักค่าใช้จ่ายและหักค่าลดหย่อนดังกล่าว

(2) สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ให้ยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้เป็นจำนวนเงินหรือมูลค่าของทรัพย์สิน

พระราชกฤษฎีกา

ออกตามความในประมวลรัษฎากร

ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 656)

พ.ศ. 2561

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ. 2561

เป็นปีที่ 3 ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล สำหรับเงินได้ที่ได้จ่ายไปในการอบรมสัมมนา ภายในประเทศ บางกรณี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 175 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา 3 (1) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 656) พ.ศ. 2561”

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชกฤษฎีกานี้

“จังหวัดท่องเที่ยวรอง” หมายความว่า เขตจังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดจันทบุรี จังหวัดชัยนาท จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดชุมพร จังหวัดเชียงราย จังหวัดตรัง จังหวัดตราด จังหวัดตาก จังหวัดนครนายก จังหวัดนครพนม จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดนราธิวาส จังหวัดน่าน จังหวัดบึงกาฬ จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดปัตตานี จังหวัดพะเยา จังหวัดพัทลุง จังหวัดพิจิตร จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดแพร่ จังหวัดมหาสารคาม จังหวัดมุกดาหาร จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดยโสธร จังหวัดยะลา จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดระนอง จังหวัดราชบุรี จังหวัดลพบุรี จังหวัดเลย จังหวัดลำปาง จังหวัดลำพูน จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดสกลนคร จังหวัดสตูล จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดสระแก้ว จังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดสุโขทัย จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดหนองคาย จังหวัดหนองบัวลำภู จังหวัดอ่างทอง จังหวัดอำนาจเจริญ จังหวัดอุดรธานี จังหวัดอุตรดิตถ์ จังหวัดอุทัยธานี และจังหวัดอุบลราชธานี

มาตรา 4 ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ตามส่วน 3 หมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร สำหรับเงินได้เป็นจำนวน ร้อยละ 100 ของรายจ่ายในการอบรมสัมมนาที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลจัดให้แก่ลูกจ้าง ณ ท้องที่ใดท้องที่หนึ่งในจังหวัดท่องเที่ยวรอง หรือในเขตพื้นที่ท่องเที่ยวอื่นใดที่อธิบดีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ตั้งแต่

พระราชกฤษฎีกา

ออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 657)

พ.ศ. 2561

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ. 2561

เป็นปีที่ 3 ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล บางกรณี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 175 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา 3 (1) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 657) พ.ศ. 2561”

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ตามส่วน 3 หมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล สำหรับเงินได้เท่ารายจ่ายที่ได้จ่ายเพื่อดำเนินโครงการภายใต้โครงการสานพลังประชารัฐ หรือเพื่อสนับสนุนโครงการสานพลังประชารัฐที่ให้แก่มูลนิธิพานิชย์สงเคราะห์ ตามจำนวนที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินร้อยละ 5 ของกำไรสุทธิ สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2560 แต่ไม่เกินวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2561 ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

กำไรสุทธิตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเอากำไรสุทธิหลังจากที่ได้หักรายจ่ายที่จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อสนับสนุนการศึกษาสำหรับโครงการที่กระทรวงศึกษาธิการให้ความเห็นชอบ และรายจ่ายที่จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดสร้างและการบำรุงรักษาสวนเด็กเล่น สวนสาธารณะ หรือสนามกีฬาของเอกชนที่เปิดให้ประชาชนใช้เป็นการทั่วไปโดยไม่เก็บค่าบริการใดๆ หรือสนามเด็กเล่น สวนสาธารณะ หรือสนามกีฬาของทางราชการ และรายจ่ายที่ต้องนำมารวมคำนวณรวมกับรายจ่ายดังกล่าว ซึ่งรวมกันแล้วไม่เกินร้อยละ 10 ของกำไรสุทธิ แต่ก่อนหักรายจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะหรือเพื่อการสาธารณประโยชน์ และรายจ่ายเพื่อการศึกษา หรือเพื่อการกีฬาตามมาตรา 65 ตรี (3) แห่งประมวลรัษฎากร

มาตรา 4 บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ตามพระราชกฤษฎีกานี้ ต้องไม่ใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้เนื่องจากรายจ่ายเพื่อดำเนินโครงการภายใต้โครงการสานพลังประชารัฐหรือเพื่อสนับสนุนโครงการสานพลังประชารัฐ

รักษาการตามพระราช

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรส่งเสริมการดำเนินโครงการสานพลังประชารัฐ ซึ่งเป็นความร่วมมือกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน และมีวัตถุประสงค์ในการยกระดับคุณภาพชีวิต เพิ่มการจ้างงาน สร้างรายได้ ลดความเหลื่อมล้ำ และเพิ่มขีดความสามารถให้แก่ประชาชนและสังคม รวมทั้งเพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการสานพลังประชารัฐมากขึ้น สมควรยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่บริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล สำหรับเงินได้เท่ารายจ่ายที่ได้จ่ายเพื่อดำเนินโครงการภายใต้โครงการสานพลังประชารัฐ หรือเพื่อสนับสนุนโครงการสานพลังประชารัฐให้แก่มูลนิธิราชนิเวศน์สงเคราะห์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

พระราชกฤษฎีกา

ออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 658)

พ.ศ. 2561

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร
ให้ไว้ ณ วันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ. 2561
เป็นปีที่ 3 ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล บางกรณี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 175 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา 3 (1) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 658) พ.ศ. 2561”

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชกฤษฎีกานี้

“ขาย” หมายความว่า จำหน่าย จ่าย หรือโอนสินค้า โดยมีหรือไม่มีประโยชน์หรือค่าตอบแทน และให้หมายความรวมถึงสัญญาให้เช่าซื้อสินค้า สัญญาซื้อขายผ่อนชำระที่กรรมสิทธิ์ในสินค้ายังไม่โอนไปยังผู้ซื้อเมื่อมีการส่งมอบสินค้าให้แก่ผู้ซื้อแล้ว และการส่งสินค้าออกนอกราชอาณาจักร

“สินค้า” หมายความว่า ทรัพย์สินที่มีรูปร่างและไม่รูปร่างที่อาจมีราคาและถือเอาได้ที่มีไว้เพื่อขายเท่านั้น

“บริการ” หมายความว่า การกระทำใด ๆ อันอาจหาประโยชน์อันมีมูลค่าซึ่งมิใช่เป็นการขายสินค้า

“กิจการที่ประกอบอุตสาหกรรมเป้าหมาย” หมายความว่า กิจการที่ประกอบอุตสาหกรรมเป้าหมายดังต่อไปนี้ซึ่งใช้เทคโนโลยีหลักเป็นฐานในกระบวนการผลิตและการให้บริการตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติกำหนด และได้รับการรับรองจากสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ

- (1) อุตสาหกรรมอาหารและการเกษตร
- (2) อุตสาหกรรมเพื่อประหยัดพลังงาน ผลิตพลังงานทดแทน และพลังงานสะอาด
- (3) อุตสาหกรรมฐานเทคโนโลยีชีวภาพ
- (4) อุตสาหกรรมการแพทย์และสาธารณสุข

(5) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว อุตสาหกรรมบริการ และอุตสาหกรรมเศรษฐกิจสร้างสรรค์

(6) อุตสาหกรรมวัสดุภัณฑ์

(7) อุตสาหกรรมสิ่งทอ เครื่องนุ่งห่ม และเครื่องประดับ

(8) อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน

(9) อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ ซอฟต์แวร์ และบริการสารสนเทศ

(10) อุตสาหกรรมฐานการวิจัย พัฒนาและนวัตกรรม หรืออุตสาหกรรมใหม่

"รายได้เกี่ยวเนื่องกับการประกอบกิจการ" หมายความว่ารวมถึง

(1) รายได้จากการจำหน่ายผลพลอยได้และสินค้าสำเร็จรูปในกิจการที่ประกอบอุตสาหกรรมเป้าหมาย

(2) รายได้จากการจำหน่ายเครื่องจักร ส่วนประกอบ อุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้ และทรัพย์สินบรรดาที่ใช้ในกิจการที่ประกอบอุตสาหกรรมเป้าหมาย และหมดสภาพหรือไม่เหมาะสมที่จะใช้งานต่อไป

(3) รายได้อื่นของกิจการที่ประกอบอุตสาหกรรมเป้าหมายตามที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี

มาตรา 4 ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ตามส่วน 3 หมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร สำหรับกำไรสุทธิของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล โดยบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต้องมีคุณสมบัติและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(1) จัดทะเบียนจัดตั้งขึ้นตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2561 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2561

(2) มีทุนที่ชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกิน 5 ล้านบาท และมีรายได้จากการขายสินค้าและการให้บริการในรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกิน 30 ล้านบาท

(3) มีรายได้จากการขายสินค้าและการให้บริการของกิจการที่ประกอบอุตสาหกรรมเป้าหมาย หรือรายได้เกี่ยวเนื่องกับการประกอบกิจการ อย่างใดอย่างหนึ่งหรือรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของรายได้ทั้งหมดในรอบระยะเวลาบัญชีของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น

(4) ยื่นคำร้องขอและได้รับอนุมัติจากอธิบดี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

(5) ไม่ใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน

(6) ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา 5 บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีคุณสมบัติและปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในมาตรา 4 ให้ได้รับสิทธิยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับกำไรสุทธิเป็นระยะเวลา 5 รอบระยะเวลาบัญชี นับแต่วันถัดจากวันที่ได้รับอนุมัติจากอธิบดี สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีที่รอบระยะเวลาบัญชีเริ่มในหรือหลังวันที่ยื่นคำร้องขอและได้รับอนุมัติจากอธิบดีให้นับรอบระยะเวลาบัญชีนับเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรก หรือ

(2) ในกรณีที่มีการยื่นคำร้องขอและได้รับอนุมัติจากอธิบดี ระหว่างรอบระยะเวลาบัญชีใด ให้นับรอบระยะเวลาบัญชีนับเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรก แม้ว่ามียุทธศาสตร์ระยะเวลาไม่น้อยกว่า 12 เดือนก็ตาม

ในกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลขาดคุณสมบัติหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามมาตรา 4 ในรอบระยะเวลาบัญชีใด ให้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้เป็นอันระงับเฉพาะในรอบระยะเวลาบัญชีนับ

มาตรา 6 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2561 จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

พระราชกฤษฎีกา

ออกตามความในประมวลรัษฎากร

ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 659)

พ.ศ. 2561

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ. 2561

เป็นปีที่ 3 ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล บางกรณี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 175 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา 3 (1) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 659) พ.ศ. 2561”

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ตามส่วน 3 หมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล สำหรับเงินได้เป็นจำนวนร้อยละ 100 ของรายจ่ายที่ได้จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็กตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก หรือศูนย์รับเลี้ยงเด็กที่ได้จัดแจ้งต่อกรมกิจการเด็กและเยาวชนหรือต่อสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด เพื่อเป็นสวัสดิการของลูกจ้างสำหรับสถานประกอบการของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น เฉพาะในส่วนที่ไม่เกิน 1 ล้านบาท สำหรับรายจ่ายที่ได้จ่ายไปตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2561 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2563 ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา 4 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็กหรือศูนย์รับเลี้ยงเด็กในสถานประกอบการ เพื่อเป็นสวัสดิการของลูกจ้างในสถานประกอบการของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น สมควรยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล สำหรับเงินได้เป็นจำนวนร้อยละ 100 ของรายจ่ายที่ได้จ่ายไปในการจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็กหรือศูนย์รับเลี้ยงเด็กในสถานประกอบการ เฉพาะในส่วนที่ไม่เกิน 1 ล้านบาท ทั้งนี้ เฉพาะรายจ่ายที่ได้จ่ายไปตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2561 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2563 จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

อากรแสตมป์

กรณีการขายลิฟท์ บันไดเลื่อน

และทางลาดเลื่อน พร้อมติดตั้ง

และการให้บริการบำรุงรักษาภายหลังการติดตั้ง

ปัญหา

บริษัท ส. จำกัด (บริษัทฯ) ได้หารือเกี่ยวกับอากรแสตมป์ กรณีการขายลิฟท์ บันไดเลื่อน และทางลาดเลื่อน พร้อมติดตั้ง และการให้บริการบำรุงรักษาภายหลังการติดตั้ง โดยมีข้อเท็จจริงสรุปได้ดังนี้

1. บริษัทฯ ทำสัญญาขายลิฟท์ บันไดเลื่อน และทางลาดเลื่อน พร้อมติดตั้งกับภาครัฐและภาคเอกชน

2. บริษัทฯ ทำสัญญาให้บริการบำรุงรักษาลิฟท์ บันไดเลื่อน และทางลาดเลื่อน

บริษัทฯ ขอร้องว่า บริษัทฯ ต้องปิดอากรแสตมป์สำหรับการทำสัญญาทั้ง 2 ฉบับ หรือไม่

คำวินิจฉัย

1. กรณีบริษัทฯ ทำสัญญาขายลิฟท์ บันไดเลื่อน และทางลาดเลื่อนพร้อมติดตั้ง ถือเป็นการขายสินค้าตามมาตรา 453 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จึงไม่เข้าลักษณะแห่งตราสารที่ต้องปิดอากรแสตมป์ตามบัญชีอัตราอากรแสตมป์แห่งประมวลรัษฎากร

2. สัญญาให้บริการบำรุงรักษาลิฟท์ บันไดเลื่อน และทางลาดเลื่อน เข้าลักษณะเป็นสัญญาจ้างทำของตามมาตรา 587 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งเป็นตราสารที่อยู่ในบังคับต้องปิดอากรแสตมป์ตามลักษณะแห่งตราสาร 4 จ้างทำของแห่งบัญชีอัตราอากรแสตมป์ ผู้รับจ้างมีหน้าที่ต้องปิดแสตมป์บริบูรณ์ตามมาตรา 104 แห่งประมวลรัษฎากร

(หนังสือกรมสรรพากรที่ กค 0702/924 ลงวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2561)

ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

กรณีการยื่นแบบแสดงรายการพิถีแบบ

ปัญหา

Mr. P. ได้มีหนังสือลงวันที่ 23 พฤษภาคม 2559 ขออนุมัติ

การยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (แบบ ภ.ง.ด. 91) สำหรับปี 2558 ที่ยื่นไว้ผิด เป็นการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (แบบ ภ.ง.ด.90) โดยมีข้อเท็จจริง ดังนี้

1. Mr. P. เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร 0... ที่อยู่เลขที่ 1.. ห้องเลขที่ 7... ถนนรัชดาภิเษก แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ได้รับเงินได้พึงประเมินปี 2558 ดังนี้

1.1 เงินเดือนจำนวน 14,852,602.14 บาท ภาษีหัก ณ ที่จ่าย จำนวน 4,665,410.75 บาท และค่าเบี้ยประชุมจำนวน 3,740,500.00 บาท ภาษีหัก ณ ที่จ่าย จำนวน 1,309,175.00 บาท จากบริษัท ป. จำกัด (มหาชน)

1.2 เงินเดือนจำนวน 41,931,800.00 บาท และภาษีออกให้จำนวน 21,860,969.23 บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้นจำนวน 63,792,769.23 บาท จากบริษัท ข. จำกัด

1.3 ค่าเบี้ยประชุมจำนวน 741,096.00 บาท ภาษีหัก ณ ที่จ่าย จำนวน 111,164.40 บาท จากบริษัท ล. จำกัด (มหาชน)

2. Mr. P. ได้ยื่นแบบ ภ.ง.ด.91 สำหรับปีภาษี 2558 เมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2559 แสดงเงินได้พึงประเมินประเภทเงินเดือนจำนวน 83,126,967.37 บาท เมื่อคำนวณภาษีมีภาษีที่ต้องชำระจำนวน 28,550,938.58 บาท หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย จำนวน 27,946,719.38 บาท คงเหลือภาษีที่ต้องชำระเพิ่มเติมจำนวน 604,319.20 บาท เนื่องจาก Mr. P. มีได้มีเงินได้พึงประเมิน 40 (1) แห่งประมวลรัษฎากร แต่เพียงประเภทเดียว Mr. P. จึงมีหน้าที่ยื่นแบบ ภ.ง.ด.90 การยื่นแบบ ภ.ง.ด.91 จึงไม่ถูกต้องตามแบบที่อธิบดีกำหนด Mr. P. จึงขออนุมัติให้การยื่นแบบ ภ.ง.ด.91 เป็นการยื่นแบบ ภ.ง.ด.90

คำวินิจฉัย

กรณีของ Mr. P. เป็นการยื่นเสียภาษีอากรด้วยแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่ไม่ถูกต้อง อย่างไรก็ตาม การยื่นแบบ ภ.ง.ด.91 ดังกล่าว มิใช่เป็นการยื่นผิดประเภทหรือผิดหน่วยภาษีและไม่ทำให้ภาษีที่ต้องเสียเปลี่ยนแปลงไป จึงอนุมัติให้ถือว่าการยื่นแบบ ภ.ง.ด.91 ดังกล่าว เป็นการยื่นแบบ ภ.ง.ด.90 ตามแบบที่กำหนดไว้แล้ว

(หนังสือกรมสรรพากรที่ กค 0702/965 ลงวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2561)

ภาษีมูลค่าเพิ่ม

กรณีขออนุมัติเฉลี่ยภาษีซื้อจากการก่อสร้างอาคารตามส่วนของรายได้

ปัญหา

บริษัท ป. จำกัด (บริษัทฯ) หรือเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีขออนุมัติเฉลี่ยภาษีซื้อจากการก่อสร้างอาคารตามส่วนของรายได้ โดยมีข้อเท็จจริงสรุปได้ดังนี้

1. บริษัทฯ เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ประกอบกิจการทั้งประเภทที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มและประเภทที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม มีรายได้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม (แบบ ภ.พ.30) สำหรับเดือนภาษีมกราคมถึงเดือนภาษีธันวาคม 2558 รวมทั้งสิ้น 22,355,010,617.07 บาท โดยแยกรายได้ที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มจำนวน 1,730,046,369.88 บาท และรายได้ที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มจำนวน 20,624,964,247.19 บาท คิดเป็นสัดส่วนระหว่างรายได้ที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มและรายได้ที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มกับยอดรวมรายได้ทั้งหมดตามแบบ ภ.พ.30 เท่ากับร้อยละ 7.74 และร้อยละ 92.26 ตามลำดับ

2. ในปี 2559 บริษัทฯ ก่อสร้างอาคารที่ทำการไปรษณีย์จำนวน 1 แห่ง เพื่อใช้ในการประกอบกิจการของบริษัทฯ ซึ่งมีทั้งกิจการที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มและไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยไม่สามารถประมาณการการใช้พื้นที่อาคารได้อย่างชัดเจนว่าพื้นที่ส่วนใดใช้สำหรับกิจการประเภทที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม และพื้นที่ส่วนใดใช้สำหรับกิจการที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม คืองานก่อสร้างอาคารที่ทำการเคาน์เตอร์บริการไปรษณีย์ ศ. อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี เป็นอาคารชั้นเดียว มีพื้นที่รวมทั้งหมด 250 ตารางเมตร เริ่มก่อสร้างเมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2559 ตามสัญญาแบ่งงานเป็น 6 งวด ขณะนี้อยู่ระหว่างดำเนินการก่อสร้าง

3. บริษัทฯ มิได้ยื่นแบบแจ้งรายการประมาณการการใช้พื้นที่อาคาร (แบบ ภ.พ.05.1) เนื่องจากไม่สามารถประมาณการการใช้พื้นที่อาคารได้ว่า พื้นที่ส่วนใดใช้สำหรับกิจการประเภทที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม และพื้นที่ส่วนใดใช้สำหรับกิจการประเภทที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม จึงขออนุมัติเฉลี่ยภาษีซื้อจากการก่อสร้างอาคารเพื่อใช้ในการกิจการทั้ง 2 ประเภทตามส่วนของรายได้ของปีที่ผ่านมา

คำวินิจฉัย

กรณีบริษัทฯ ได้ดำเนินการก่อสร้างอาคารที่ทำการไปรษณีย์เพื่อใช้ในการประกอบกิจการของบริษัทฯ ซึ่งมีทั้งกิจการประเภทที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มและกิจการประเภทที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม บริษัทฯ ต้องเฉลี่ยภาษีซื้อที่เกิดจากการก่อสร้างอาคารตามส่วนของประมาณการการใช้พื้นที่อาคาร ตามมาตรา 82/6 แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับข้อ 5 ของประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 29)ฯ ลงวันที่ 9 มีนาคม พ.ศ. 2535 หากบริษัทฯ ไม่สามารถประมาณการการใช้พื้นที่อาคารได้ว่า พื้นที่ส่วนใดใช้สำหรับกิจการที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม และส่วนใดใช้สำหรับกิจการที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ทำให้บริษัทฯ ไม่สามารถเฉลี่ยภาษีซื้อตามส่วนของประมาณการการใช้พื้นที่อาคารตามข้อ 5 ของประกาศอธิบดีกรมสรรพากรฉบับดังกล่าวได้ จึงอนุมัติให้บริษัทฯ เฉลี่ยภาษีซื้อตามส่วนของรายได้ของปีที่ผ่านมาของกิจการ และให้นำภาษีซื้อส่วนที่เฉลี่ยได้ตามส่วนของกิจการประเภทที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มไปหักออกจากภาษีขายในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามมาตรา 82/3 และมาตรา 82/6 แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับข้อ 2 และข้อ 7 ของประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 29)ฯ ลงวันที่ 9 มีนาคม พ.ศ. 2535

(หนังสือกรมสรรพากรที่ กค 0702/พ./1068 ลงวันที่ 7

กุมภาพันธ์ 2561)

ภาษีมูลค่าเพิ่ม

กรณีการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มและ
ความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

ปัญหา

บริษัท ส. จำกัด (บริษัทฯ) หรือเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มและความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม สรุปข้อเท็จจริงได้ดังนี้

1. บริษัทฯ ประกอบกิจการให้บริการทางบัญชี จดทะเบียนจัดตั้งบริษัทฯ เมื่อปี 2554 บริษัทฯ บันทึกบัญชีรับรู้อยู่และจ่ายตามเกณฑ์คงค้างและเกณฑ์สิทธิเพื่อการคำนวณกำไรสุทธิ เมื่อปี 2554 บริษัทฯ บันทึกรายได้จากการให้บริการทางบัญชีเป็นเงินทั้งสิ้น 470,850 บาท แต่บริษัทฯ ไม่สามารถเรียกเก็บเงิน

จากลูกค้าได้เป็นเงินจำนวน 62,000 บาท จึงบันทึกบัญชีตั้งค้างไว้ และปี 2555 บริษัทฯ บันทึกรายได้จากการให้บริการทางบัญชีเป็นเงินทั้งสิ้น 1,250,320 บาท ไม่สามารถเรียกเก็บจากลูกค้าได้เป็นเงินจำนวน 96,000 บาท บริษัทฯ บันทึกบัญชีตั้งค้างไว้ บริษัทฯ มีรายรับในปี 2554 และ 2555 ในแต่ละปีไม่เกิน 1,800,000 บาท

2. ต่อมาในปี 2556 บริษัทฯ มีรายรับจากการให้บริการทางบัญชีเป็นเงิน 1,790,200 บาท ได้รับชำระหนี้ค้างชำระของปี 2554 จำนวน 62,000 บาท และของปี 2555 จำนวน 96,000 บาท บริษัทฯ จึงมีรายรับในปี 2556 เกินกว่า 1,800,000 บาท แต่บริษัทฯ ไม่ได้จดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม เนื่องจากบริษัทฯ เข้าใจว่าผู้ประกอบการมีหน้าที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเมื่อมีรายได้เกิน 1,800,000 บาทต่อปี ตามพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการกำหนดมูลค่าของฐานภาษีของกิจการขนาดย่อม ซึ่งได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 432) พ.ศ. 2548 นั้น คำว่า “ปี” พิจารณาจากรอบระยะเวลาบัญชีของนิติบุคคลที่ได้บันทึกบัญชีนี้ค้างชำระในปี พ.ศ. 2554 และ 2555 ซึ่งได้ลงบันทึกบัญชีแล้ว ไม่ใช่รายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีปี 2556 ดังนั้น บริษัทฯ จึงมีรายได้ในปี 2556 ไม่เกิน 1,800,000 บาท บริษัทฯ จึงไม่ต้องจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มแต่อย่างใด จึงหรือว่า ความเห็นดังกล่าวถูกต้องหรือไม่

คำวินิจฉัย

กรณีบริษัทฯ ประกอบกิจการให้บริการทางบัญชีเข้าลักษณะเป็นการรับจ้างทำของตามมาตรา 587 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ถือเป็นการให้บริการตามมาตรา 77/1 (10) แห่งประมวลรัษฎากร ความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มจากการให้บริการเกิดขึ้นเมื่อได้รับชำระค่าบริการ เว้นแต่ได้มีการออกไปกำกับภาษีหรือได้ให้บริการไม่ว่าโดยตนเองหรือบุคคลอื่นก่อนได้รับชำระค่าบริการ ก็ให้ความรับผิดเกิดขึ้นเมื่อได้มีการกระทำนั้นๆ ด้วยตามมาตรา 78/1 (1) แห่งประมวลรัษฎากร ดังนั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า บริษัทฯ มีการให้บริการทางบัญชีในปี 2554 และปี 2555 แต่บริษัทฯ ได้รับชำระค่าบริการดังกล่าวในปี 2556 รวมจำนวนทั้งสิ้น 158,000 บาท ซึ่งเมื่อรวมกับรายรับที่เกิดจากการให้บริการในปี 2556 จำนวน 1,790,200 บาทแล้ว ทำให้บริษัทฯ มีรายรับในปี 2556 จำนวน 1,948,200 บาท ซึ่งเกินกว่า 1,800,000 บาท อันเป็นมูลค่าของฐานภาษีของกิจการขนาดย่อมตามมาตรา

81/1 แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 432) พ.ศ. 2548 บริษัทฯ จึงมีหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 77/2 (1) แห่งประมวลรัษฎากร และต้องยื่นคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 85/1 แห่งประมวลรัษฎากร

(หนังสือกรมสรรพากรที่ กค 0702/พ./1064 ลงวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2561)

ภาษีมูลค่าเพิ่ม

การคำนวณเบี้ยปรับเงินเพิ่ม

กรณีวันสุดท้ายตรงกับวันหยุดราชการ

ปัญหา

ตามคำชี้แจงกรมสรรพากร เรื่อง การขอขยายกำหนดเวลาการยื่นแบบแสดงรายการภาษีผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ลงวันที่ 16 มีนาคม 2555 โดยขยายเวลาออกไปอีก 8 วัน นับแต่วันพ้นกำหนดเวลายื่นแบบแสดงรายการภาษีตามที่กฎหมายกำหนด และข้อ 2 ของคำชี้แจงดังกล่าว กำหนดว่าผู้ที่ได้รับสิทธิขยายกำหนดเวลา จะต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษี (แบบฯ) ฉบับปกติและฉบับเพิ่มเติมผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเท่านั้น แต่ปัจจุบันระบบการยื่นแบบฯ ผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตให้บริการเฉพาะการยื่นแบบฯ ฉบับปกติและฉบับเพิ่มเติมภายในกำหนดเวลาเท่านั้น ดังนั้น หากผู้เสียภาษียื่นแบบฯ ฉบับปกติภายในกำหนดเวลา แต่ภายหลังพบว่ายื่นแบบฯ ผิดพลาด จึงประสงค์จะยื่นแบบฯ ฉบับเพิ่มเติม ซึ่งเกินกำหนดเวลายื่นแบบฯ ผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อให้ได้รับสิทธิตามคำชี้แจงดังกล่าว แต่ไม่สามารถยื่นแบบฯ ผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต บอ. จึงมีโครงการพัฒนาโปรแกรมการยื่นแบบฯ ฉบับเพิ่มเติมเกินกำหนดเวลาผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เสียภาษี โดยไม่ต้องไปยื่นแบบฯ ณ สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา โดยมีเงื่อนไขว่าการยื่นแบบฯ ฉบับปกติของเดือน/ปีภาษีนั้น ต้องยื่นผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตด้วย โดยระบบจะคำนวณเบี้ยปรับ และ/หรือเงินเพิ่ม ให้อัตโนมัติ พร้อมทั้งกำหนดวันสุดท้ายของการชำระภาษีให้จึงมีประเด็นหารือว่า กรณีวันสุดท้ายของการยื่นแบบฯ ฉบับเพิ่มเติมตรงกับวันหยุดราชการ ผู้เสียภาษีสามารถไปชำระภาษีในวันเริ่มทำการใหม่โดยยังคงได้สิทธิชำระเบี้ยปรับ เงินเพิ่ม ในอัตราเดิมหรือไม่ เช่น

ตัวอย่างที่ 1 ผู้เสียภาษียื่นแบบ ภ.พ.30 ฉบับปกติ สำหรับเดือนภาษีมีนาคม 2556 ภายในกำหนดเวลา เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2556 (เนื่องจากวันที่ 23-25 เป็นวันหยุดราชการ) ผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ต่อมาในวันที่ 20 มีนาคม 2556 ผู้เสียภาษียื่นแบบ ภ.พ.30 เพิ่มเติมสำหรับเดือนภาษีมีนาคม เพื่อปรับปรุงยอดขายที่แจ้งไว้ขาดผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ระบบจะคำนวณวันสุดท้ายของการชำระภาษีคือ วันที่ 23 มีนาคม 2556 แต่เนื่องจากวันที่ 23 มีนาคม 2556 เป็นวันหยุดราชการ ระบบจึงต้องออกชุดการชำระเงินที่สามารถชำระได้ภายในวันที่ 25 มีนาคม 2556 ซึ่งเป็นวันเริ่มทำการใหม่ โดยคำนวณเงินเพิ่มเพียง 1 เดือนถูกต้องหรือไม่

ตัวอย่างที่ 2 ผู้เสียภาษียื่นแบบ ภ.พ.30 ฉบับปกติ สำหรับเดือนภาษีมีนาคม 2556 ภายในกำหนดเวลา เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2556 (เนื่องจากวันที่ 23-25 เป็นวันหยุดราชการ) ผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ต่อมาในวันที่ 8 มีนาคม 2556 ผู้เสียภาษียื่นแบบ ภ.พ.30 เพิ่มเติมสำหรับเดือนภาษีมีนาคม เพื่อปรับปรุงยอดขายที่แจ้งไว้ขาดผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ระบบจะคำนวณวันสุดท้ายของการเสียเบี้ยปรับ กรณีชำระภาษีมูลค่าเพิ่มภายใน 15 วัน นับแต่วันพ้นกำหนดเวลาชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม (ในอัตราร้อยละ 2 ของเบี้ยปรับตามข้อ 5 (1) (ก) ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. 81/2542 เรื่อง หลักเกณฑ์การงดหรือลดเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มภาษีเงินได้ ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีธุรกิจเฉพาะ ตามมาตรา 22 มาตรา 26 มาตรา 67 ตรี มาตรา 89 และมาตรา 91/21 (6) แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ 9 กรกฎาคม พ.ศ. 2542) คือ วันที่ 10 มีนาคม 2556 แต่เนื่องจากวันที่ 10 มีนาคม 2556 เป็นวันหยุดราชการ ระบบจึงต้องออกชุดการชำระเงิน ซึ่งสามารถชำระได้ภายในวันที่ 11 มีนาคม 2556 โดยคำนวณเบี้ยปรับในอัตราเดิม คือ ร้อยละ 2 ถูกต้องหรือไม่

ดังความละเอียดแจ้งอยู่แล้วนั้น

คำวินิจฉัย

ตามข้อเท็จจริงที่หารือ เป็นการยื่นแบบฯ เพิ่มเติมเกินกำหนดเวลาผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต มีผลทำให้ผู้เสียภาษีต้องรับผิดชอบเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม โดยหากวันสุดท้ายในการชำระภาษีตรงกับวันหยุดราชการ ให้นับวันที่เริ่มทำการใหม่ต่อจากวันหยุดทำการนั้นเป็นวันสุดท้ายของระยะเวลา ตามมาตรา 193/8

แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังนั้น การนับวันสุดท้ายของการชำระภาษีเพื่อคำนวณเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม ตาม 1. และ 2. จึงเป็นไปตามมาตรา 193/8 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.117/2545 เรื่อง การนับระยะเวลาเพื่อคำนวณเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มภาษีเงินได้ ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีธุรกิจเฉพาะ ตามมาตรา 27 มาตรา 67 ตรี มาตรา 89 มาตรา 89/1 และมาตรา 91/21 (6) แห่งประมวลรัษฎากร กรณีกำหนดเวลาในการยื่นแบบแสดงรายการภาษี แบบแสดงรายการหักภาษี และนำเงินภาษีส่ง หรือแบบนำส่งภาษี วันสุดท้ายตรงกับวันหยุดทำการของทางราชการ ลงวันที่ 28 ตุลาคม 2545 ความเห็นของ บอ. จึงถูกต้องแล้ว

(หนังสือกรมสรรพากรที่ กค 0702/1062 ลงวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2561)

ภาษีมูลค่าเพิ่ม

กรณีนำเข้าปลาหมึกบั้งแช่แข็ง

ปัญหา

บริษัท บ. จำกัด หรือภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีนำเข้าสินค้าปลาหมึกบั้งแช่แข็ง โดยมีข้อเท็จจริงว่า บริษัทฯ ประกอบกิจการจำหน่ายอาหารทะเลแช่แข็ง และมีการนำเข้าปลาหมึกบั้งแช่แข็งเพื่อจำหน่ายในประเทศ โดยบริษัทฯ ได้มีการนำเข้าและลำแดงพิกัดอัตราอากรของสินค้าปลาหมึกบั้งแช่แข็งในพิกัด 0307.49.10 ซึ่งเป็นอัตราอากร 0% และได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม แต่ภายหลังเจ้าหน้าที่กรมศุลกากรมีหนังสือแจ้งว่า บริษัทฯ ได้ลำแดงประเภทพิกัดไม่ถูกต้อง โดยเห็นว่าควรลำแดงประเภทพิกัด 1605.54.00 มีอัตราอากร 20% และภาษีมูลค่าเพิ่ม 7% เนื่องจากเป็นสินค้าที่ผ่านน้ำร้อนทำให้สุก บริษัทฯ จึงหารือว่า การนำเข้าสินค้าปลาหมึกบั้งแช่แข็งดังกล่าวจะต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม หรือไม่ อย่างไร

คำวินิจฉัย

กรณีดังกล่าวหากปลาหมึกดังกล่าวมีการผ่านความร้อนให้มีสภาพกึ่งสุกกึ่งดิบแล้วนำไปแช่แข็งและบรรจุหีบห่อ เป็นการนำสินค้ามาแปรรูปหรือแปรสภาพเป็นอาหารหรือสินค้าอื่นแล้ว มิใช่เป็นการรักษาสภาพไว้ เพื่อมิให้เสียเป็นการชั่วคราวในระหว่างขนส่ง หรือรักษาสภาพไว้เพื่อมิให้เสียเพื่อการขายปลีกหรือขายส่ง

จึงไม่เข้าลักษณะเป็นสินค้าตามมาตรา 81 (1) (ข) แห่งประมวล
รัษฎากร การนำเข้าปลาหมึกบั้งแช่แข็งของบริษัทฯ จึงไม่ได้รับ
ยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 81 (2) (ก) แห่งประมวลรัษฎากร
(หนังสือกรมสรรพากรที่ กค 0702/พ./1066 ลงวันที่ 7
กุมภาพันธ์ 2561)

ภาษีมูลค่าเพิ่ม

กรณีการนำเข้าเคมีภัณฑ์ที่ใช้สำหรับสัตว์

ปัญหา

บริษัท บ. จำกัด (บริษัทฯ) หรือเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม
กรณีการนำเข้าเคมีภัณฑ์ที่ใช้สำหรับสัตว์ สรุปข้อเท็จจริงได้ว่า
บริษัทฯ ประกอบกิจการผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์เคมีอุตสาหกรรม
ยาปราบศัตรูพืช และส่วนผสมอาหารสัตว์ บริษัทฯ เป็นผู้นำเข้า
และจำหน่ายเคมีภัณฑ์ประเภทอาหารเสริม (โปรตีนและวิตามิน)
และประเภทวัตถุผสมแล้วชนิดสารผสมล่วงหน้า บริษัทฯ จะนำเข้า
สินค้า 3 ประเภทดังนี้

1. นาตูฟอส เอสดี พาวเดอร์ เป็นเคมีภัณฑ์ที่ได้ขึ้นทะเบียน
อาหารสัตว์กับกรมปศุสัตว์ประเภทวัตถุผสมแล้วชนิดสารผสม
ล่วงหน้า ทะเบียนเลขที่ 02 04 54 0217 ลงวันที่ 20 มิถุนายน 2554
ใช้ผสมในอาหารสัตว์ประเภทไก่เนื้อ ไก่ไข่ และสุกร เพื่อช่วยเพิ่ม
ประสิทธิภาพการย่อยฟอสฟอรัสในธัญพืชที่สัตว์กิน

2. ลูโปร-ซิด เอ็นเอ มีลักษณะเป็นของเหลวใส ใช้เป็น
สารผสมล่วงหน้า เป็นเคมีภัณฑ์ที่ได้ขึ้นทะเบียนอาหารสัตว์กับ
กรมปศุสัตว์ ทะเบียนเลขที่ 02 04 52 0338 ลงวันที่ 29 มิถุนายน
2552 ใช้สำหรับสัตว์ประเภทไก่เนื้อ และสุกร เพื่อช่วยป้องกัน
และยับยั้งการเกิดเชื้อรา แบคทีเรีย และยีสต์ที่มีอยู่ในอาหารสัตว์

3. อะมาซิล เอ็นเอ มีลักษณะเป็นของเหลวใส ใช้เป็นสาร
ผสมล่วงหน้า ได้ขึ้นทะเบียนอาหารสัตว์กับกรมปศุสัตว์ ทะเบียน
เลขที่ 02 04 54 0254 ลงวันที่ 29 มิถุนายน 2554 ใช้สำหรับ
สัตว์ประเภทไก่เนื้อ ไก่ไข่ และสุกร เพื่อป้องกันและยับยั้งเชื้อรา
แบคทีเรีย และยีสต์ในอาหารสัตว์

หรือว่า การนำเข้าสินค้าทั้ง 3 ประเภทดังกล่าว จะได้รับ
ยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 81 (2) (ก) แห่งประมวลรัษฎากร
หรือไม่ อย่างไร

คำวินิจฉัย

สินค้าทั้ง 3 ประเภทดังกล่าว กรมปศุสัตว์ได้ออกใบสำคัญ
ขึ้นทะเบียนอาหารสัตว์ตามพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหาร
สัตว์ พ.ศ. 2525 จึงเข้าลักษณะเป็นอาหารสัตว์ตามมาตรา 81 (1)
(ง) แห่งประมวลรัษฎากร เมื่อบริษัทฯ นำเข้าจึงได้รับยกเว้นภาษี
มูลค่าเพิ่มตามมาตรา 81 (2) (ก) แห่งประมวลรัษฎากร
(หนังสือกรมสรรพากรที่ กค 0702/พ./1061 ลงวันที่ 7
กุมภาพันธ์ 2561)

ภาษีเงินได้

กรณีขอความช่วยเหลือเกี่ยวกับการจัดเก็บ
ภาษีเงินได้จากกิจการโรงเรียนเอกชนนอกขอบ
ประเภทกวดวิชา

ปัญหา

นาย ก. และผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนกวดวิชารายอื่น (ท่าน
และพวก) ในนามภาคีเครือข่ายโรงเรียนนอกระบบเพื่อปฏิรูป
การศึกษา ได้มีหนังสือเรียนนายกรัฐมนตรีเพื่อขอความช่วยเหลือ
ให้ผ่อนผันการจัดเก็บภาษีโรงเรียนกวดวิชาสำหรับเงินได้ที่ได้รับ
ในปีบัญชี 2558 โดยมีข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า ท่านและพวกได้รับ
ผลกระทบจากมติของคณะรัฐมนตรีให้มีการตรากฎหมายจัดเก็บ
ภาษีเงินได้โรงเรียนกวดวิชาทุกแห่ง แต่เนื่องจากกิจการโรงเรียน
กวดวิชามีส่วนราชการหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงาน
คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษา และกรมสรรพากรทำให้ผู้ประกอบการ
โรงเรียนกวดวิชาหลายๆ แห่งยังไม่เข้าใจวิธีการในการจัดทำบัญชี
และการชำระภาษีเงินได้ที่ได้รับจากกิจการโรงเรียนกวดวิชา ท่าน
และพวกจึงขอความกรุณา ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา
มีบัญชาสั่งการ ดังนี้

1. ขอทราบแนวทางการจัดทำบัญชีสำหรับโรงเรียนกวดวิชา
ที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย และแนวทางปฏิบัติของกรมสรรพากร
ในการจัดเก็บภาษีเงินได้จากกิจการโรงเรียนดังกล่าวที่เป็น
มาตรฐานเดียวกัน

2. ขอให้ผ่อนผันการจัดเก็บภาษีสำหรับรายได้ที่ได้รับในปี
2558 ออกไปเป็นเวลา 1 ปี เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ประชุม
และหาแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว

3. ขอให้มีการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาประชุมหารือ เพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

คำวินิจฉัย

1. กรณีการเสียภาษีเงินได้สำหรับเงินได้ที่ได้รับการประกอบกิจการโรงเรียนกวดวิชา กรมสรรพากรได้ดำเนินการออกกฎหมายรวม 3 ฉบับ ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 11 กรกฎาคม 2558 เป็นต้นมา ดังนี้

1.1 พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 588) พ.ศ. 2558 จัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิ และเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของกำไรที่ได้จากกิจการโรงเรียนกวดวิชา

1.2 พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 589) พ.ศ. 2558 จัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับมูลนิธิหรือสมาคม เฉพาะเงินได้ที่ได้จากกิจการโรงเรียนกวดวิชา และ

1.3 กฎกระทรวง ฉบับที่ 307 (พ.ศ. 2558) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร จัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสำหรับเงินได้ และเงินปันผล หรือเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้จากกิจการโรงเรียนกวดวิชา

2. กรมสรรพากรได้เตรียมความพร้อมโดยรับฟังความคิดเห็น ตลอดจนได้ชี้แจงและประชาสัมพันธ์ในเรื่องดังกล่าว เพื่อให้ผู้ประกอบการโรงเรียนกวดวิชาและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนเจ้าหน้าที่กรมสรรพากรได้เข้าใจและปฏิบัติตามอย่างถูกต้อง เป็นไปตามแนวทางเดียวกัน ดังนี้

2.1 วันที่ 24 ธันวาคม 2557 ประชุมเรื่อง การจัดเก็บภาษีโรงเรียนกวดวิชาที่มีลักษณะเป็นการประกอบธุรกิจ ณ ห้องประชุมชั้น 6 สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

2.2 วันที่ 28-29 เมษายน 2558 สัมมนาเรื่อง "เตรียมพร้อมรอบรู้ระบบบัญชีและภาษีอากร" ณ ห้องพระอุเทน 1 กรมสรรพากร

2.3 วันที่ 1 พฤษภาคม 2558 สัมมนาเรื่อง "แนวทางการจัดเก็บภาษีโรงเรียนกวดวิชา" โครงการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาเอกชนด้านการปฏิบัติงาน ประจำปีงบประมาณ 2558 สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

2.4 วันที่ 19 พฤศจิกายน 2558 ประชุมร่วมระหว่าง

กรมสรรพากรและชมรมการศึกษาทางเลือก (สมาคมผู้บริหารและครูโรงเรียนกวดวิชา) เพื่อพิจารณาแก้ไขปัญหากារเก็บภาษีโรงเรียนกวดวิชา ณ ห้องพระอุเทน 5 กรมสรรพากร

2.5 วันที่ 19 มกราคม 2559 ประชุมร่วมระหว่างกรมสรรพากร ศูนย์ปฏิบัติการนายกรัฐมนตรีน และภาคีเครือข่ายโรงเรียนเอกชนนอกระบบเพื่อปฏิรูปการศึกษา เพื่อชี้แจงเรื่องการจัดเก็บภาษีโรงเรียนกวดวิชา

2.6 วันที่ 22 มกราคม 2559 ประชุมสัมมนาและอภิปรายหัวข้อ "มาตรฐานการจัดเก็บภาษีและระบบบัญชีตามประมวลรัษฎากรของกรมสรรพากร" สำหรับผู้รับใบอนุญาตผู้บริหาร ครูผู้สอนโรงเรียนกวดวิชา

3. กรณีที่ท่านและพวกขอทราบแนวทางการจัดทำบัญชีสำหรับโรงเรียนกวดวิชาที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย และแนวปฏิบัติของกรมสรรพากรในการจัดเก็บภาษีเงินได้จากกิจการโรงเรียนกวดวิชาให้เป็นมาตรฐานเดียวกันนั้น ขอเรียนดังนี้

3.1 กรณีที่ผู้ประกอบการโรงเรียนกวดวิชาซึ่งผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งเป็นบุคคลธรรมดา มีหน้าที่ต้องนำเงินได้ที่ได้รับจากกิจการโรงเรียนกวดวิชาที่ได้รับตั้งแต่วันที่ 11 กรกฎาคม ถึง 31 ธันวาคม 2558 มารวมคำนวณและยื่นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยมีสิทธินำรายจ่ายที่ได้จ่ายไปในช่วงเวลาเดียวกันมาหักออกจากเงินได้ดังกล่าว โดยเงินได้ที่ได้รับจากกิจการโรงเรียนกวดวิชาเข้าลักษณะเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (8) แห่งประมวลรัษฎากร มีสิทธิหักค่าใช้จ่ายได้ตามความจำเป็นและสมควรตามมาตรา 46 แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับมาตรา 8 ทวิ แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการกำหนดค่าใช้จ่ายที่ยอมให้หักจากเงินได้พึงประเมิน (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2502 อย่างไรก็ดี ในการคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ผู้รับใบอนุญาตมีหน้าที่จัดทำบัญชีหรือรายงานแสดงรายได้และรายจ่ายประจำวันตามหลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดไว้ในประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 161) เรื่อง กำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและมีได้เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม จัดทำบัญชีหรือรายงานแสดงรายได้และรายจ่าย ลงวันที่ 21 ธันวาคม 2549

3.2 กรณีผู้ประกอบการโรงเรียนกวดวิชาซึ่งผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียนกวดวิชาเป็นนิติบุคคล มีหน้าที่ต้องนำ

รายได้จากการประกอบกิจการหรือเนื่องจากการประกอบกิจการ
โรงเรียนกวดวิชาที่เกิดขึ้นตั้งแต่วันที่ 11 กรกฎาคม 2558 จนถึง
วันสิ้นรอบระยะเวลาบัญชีของนิติบุคคลนั้น มารวมคำนวณ
กำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล และมีสิทธินำรายจ่าย
ทั้งสิ้นที่เกี่ยวข้องรายได้ดังกล่าวมาหักจากรายได้นั้น ตามเงื่อนไข
ในมาตรา 65 ทวิ และมาตรา 65 ทริ แห่งประมวลรัษฎากร อย่างไร
ก็ดี เนื่องจากผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงเรียนกวดวิชาเป็น
นิติบุคคล จึงมีหน้าที่จัดทำบัญชีงบดุล บัญชีทำการ และบัญชีกำไร
ขาดทุนในรอบระยะเวลาบัญชี โดยต้องจัดทำตามหลักมาตรฐาน
และวิธีการทางบัญชีที่รับรองทั่วไป

กรณีที่ขอให้กรมสรรพากรมีแนวปฏิบัติในเรื่องดังกล่าว
ที่เป็นมาตรฐานเดียวกันนั้น ขอเรียนว่า กรมสรรพากรได้ออก
คำชี้แจงกรมสรรพากร เรื่อง การเสียภาษีเงินได้จากกิจการโรงเรียน
เอกชนนอกกรอบประเภทกวดวิชา ลงวันที่ 10 กันยายน 2558
และได้บันทึกความที่สศท กค 0723/ว 10057 ลงวันที่ 5 พฤศจิกายน
2558 รวมทั้งได้จัดทำข้อคู่มือการกำกับดูแลและตรวจสอบธุรกิจ
โรงเรียนกวดวิชา เพื่อให้เจ้าหน้าที่กรมสรรพากรใช้เป็นแนวปฏิบัติ
ในการกำกับดูแล ตรวจสอบ และแนะนำการเสียภาษีเงินได้สำหรับ
ผู้ประกอบการโรงเรียนกวดวิชา

4. กรณีที่ขอให้ผ่อนผันการจัดเก็บภาษีสำหรับรายได้ที่
ได้รับในปี 2558 ออกไปเป็นเวลา 1 ปี เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ได้ประชุมและหาแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว นั้น ขอเรียนว่า

4.1 กรณีผู้ประกอบการโรงเรียนกวดวิชาเป็นบุคคล
ธรรมดา มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมิน
ที่ได้รับในระหว่างปีภาษีล่วงมาแล้ว พร้อมชำระภาษีภายในเดือน
มีนาคมของทุกปี ตามมาตรา 56 และมาตรา 57 จัตวา แห่ง
ประมวลรัษฎากร

4.2 กรณีผู้ประกอบการโรงเรียนกวดวิชาเป็นนิติบุคคล
มีหน้าที่ยื่นรายการซึ่งจำเป็นต้องใช้ในการคำนวณภาษีใน
รอบระยะเวลาบัญชี พร้อมกับชำระภาษีภายใน 150 วัน นับแต่
วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีตามมาตรา 68 และมาตรา 69
แห่งประมวลรัษฎากร

กำหนดเวลาทั้ง 2 กรณีดังกล่าว หากผู้มีหน้าที่เสียภาษี
มิได้อยู่ในประเทศไทย หรือมีเหตุจำเป็นจนไม่สามารถจะปฏิบัติ
ตามกำหนดเวลาได้ เมื่ออธิบดีกรมสรรพากรพิจารณาเห็นเป็น
การสมควรจะให้ขยายหรือให้เลื่อนกำหนดเวลาออกไปอีกตาม

ความจำเป็นแก่กรณีก็ได้ ทั้งนี้ ตามมาตรา 3 วรรคสอง แห่งประมวล
รัษฎากร

อย่างไรก็ดี เนื่องจากกฎหมายจัดเก็บภาษีเงินได้
โรงเรียนกวดวิชาได้ประกาศและมีผลบังคับใช้มาตั้งแต่วันที่ 11
กรกฎาคม 2558 แล้ว ทั้งกรมสรรพากรได้มีการประชาสัมพันธ์
เพื่อเตรียมความพร้อมตามรายละเอียดที่กล่าวมาใน 2. ข้างต้น
ดังนั้น กรณีที่ท่านและพวกได้ขอให้พิจารณาผ่อนผันการเสียภาษี
ออกไปเป็นเวลา 1 ปี โดยอ้างว่า เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้
ประชุมและหาแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว เห็นว่า ข้ออ้างดังกล่าว
มิใช่เหตุผลจำเป็นจนไม่สามารถปฏิบัติตามกำหนดเวลาได้
แต่อย่างใด จึงยังไม่มีเหตุที่จะพิจารณาผ่อนผันการชำระภาษี
ออกไปตามที่ร้องขอได้

5. กรณีที่ขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาประชุมหารือ เพื่อ
หาแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวนั้น ขอเรียนว่า กรมสรรพากร
และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ได้มีการ
ประชุมหารือเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวตามที่ผู้ประกอบการโรงเรียน
กวดวิชาแจ้งมาแล้ว อย่างไรก็ดี หากท่านและพวกยังมีข้อสงสัยใน
แนวทางปฏิบัติดังกล่าวก็สามารถสอบถามได้ที่สำนักงานสรรพากร
ท้องถิ่นทุกแห่ง

(หนังสือกรมสรรพากรที่ กค 0702/1383 ลงวันที่ 15
กุมภาพันธ์ 2561)

ประทับใจธรรม

(ตอนที่ 12)

ตั้งใจจะอุปถัมภ์... ยอยกพระพุทธศาสนา

เทศกาลเข้าพรรษาเริ่มใกล้เข้ามาแล้ว เพื่อนพุทธศาสนิกชนจำนวนหนึ่งคงประพาศปฏิบัติในทางเล็ก ไล่ ละ อบายมุขเหมือนที่เคยทำมาทุกปี ดังนั้น ในปีนี้จึงตั้งใจว่า ในเทศกาลนี้จะพยายามเขียนบทความเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาสดุดาห์ละครึ่งพุทธกาล ปี ๒๕๖๓ อีกครั้งหนึ่ง เพื่อเป็นการปฏิบัติธรรมอย่างหนึ่ง แต่จะถูกใจใครหรือไม่ย่อมเป็นเรื่องที่แต่ละคนย่อมมีอิทธิพลด้วยใจของตนเอง บังคับว่ากล่าวกันไม่ได้

วันนี้ได้ยกเอาพระบรมราชปณิธานข้อแรกของพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชที่ว่า ตั้งใจจะอุปถัมภ์... ยอยกพระพุทธศาสนา มาเป็นปฐมบทเพื่อนำไปสู่คำแก้กระหู่ว่าจะอุปถัมภ์และจะยอยกพระพุทธศาสนาในยุคปัจจุบันกันอย่างไร

เพราะแม้ว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญที่ดี ประมุขของประเทศที่ดี ผู้นำรัฐบาลที่ดี ต่างก็มุ่งทำนุบำรุงพระพุทธศาสนาทั้งสิ้น แต่ดูเหมือนว่าวันเวลาผ่านไป ผลที่เกิดขึ้นกลับห่างไกลออกไปจากความตั้งใจของชาวพุทธมากขึ้นทุกที เพราะนับแต่มีกฎหมายคณะสงฆ์ขึ้นเป็นครั้งแรกเมื่อร้อยกว่าปีมาแล้ว

หลายสิ่งหลายอย่างที่ถูกพันเกลียดกันระหว่างวัดกับบ้าน ระหว่างพระกับชาวบ้าน ได้ห่างเหินแปลกแยกกันออกไป กลายเป็นว่าการพระศาสนาเป็นเรื่องของพระล้วนๆ ไม่มีชาวบ้านเป็นองค์ประกอบดังที่เป็นมาแต่อดีต

ทำไปทำไมวัดก็ไปทางหนึ่ง พระไปทางหนึ่ง ในขณะที่บ้านและชาวบ้านก็ไปอีกทางหนึ่ง ห่างเหินกันไปเรื่อยๆ จนต่างคนต่างอยู่ ขาดการพิทักษ์ปกป้องซึ่งกันและกัน ขาดการส่งเสริมสนับสนุนซึ่งกันและกัน นานวันข้างหน้าก็อาจจะพิพาทบาดหมางเกิดขึ้นได้มาก เพราะทุกวันนี้ชาวบ้านฟ้องพระ พระฟ้องชาวบ้าน ก็เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นดาษดื่น

แม้ในวันนี้ปัญหาความสับสน ความไม่เข้าใจกัน ความห่างไกลกัน ระหว่างพระกับชาวบ้านก็มากขึ้น ความเข้าใจเรื่องพระศาสนาก็เหินห่างออกไป จากพระธรรมวินัยมากขึ้นทุกที จนกำลังจะกลายเป็นว่าเรื่องการพระศาสนา หากเห็นไม่ตรงกันก็จะต้องลงประขามติ หรือโหวตเสียงหรือทำโพลกัน

ซึ่งเป็นเรื่องเหลวไหลเลอะเทอะ ที่สุด เพราะการพระศาสนานั้นไม่ใช่เรื่อง สิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล ไม่ใช่เรื่องสิทธิ มนุษยชน และไม่ใช่เรื่องที่ต้องทำโพล หรือลงประขามติ หากเป็นเรื่องที่ต้อง ถือเอาตามพระธรรมวินัยที่พระบรมศาสดา ทรงแสดงไว้ ทรงบัญญัติไว้

ก่อนดับขันธปรินิพพานพระผู้มี พระภาคเจ้าไม่ได้ทรงตั้งพระสังฆราช หรือคณะผู้ปฏิบัติหน้าที่พระสังฆราช ใดๆ ให้เป็นศาสดาของชาวพุทธ และ ไม่ได้ทรงมอบหมายให้ผู้หนึ่งผู้ใด ทำหน้าที่เป็นพระศาสดาแทนพระองค์

ทรงตรัสเป็นปัจฉิมโอวาทว่าเมื่อ ตถาคตล่วงลับไปแล้ว ธรรมวินัยอันเราได้ แสดงแล้ว ได้บัญญัติแล้วแก่เธอทั้งหลาย จักเป็นศาสดาของเธอทั้งหลาย

ดังนั้น พระธรรมซึ่งพระผู้มีพระภาคเจ้า ทรงแสดงแล้ว ครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว งดงามแล้วในเบื้องต้น ในท่ามกลาง ในที่สุด บริบูรณ์แล้วทั้งอรรถและพยัญชนะ พร้อมทั้งพระวินัยซึ่งทรงบัญญัติแล้วตั้งแต่ ลึกซึ้งขบถซึ่งมีโทษสถานหนักเป็นลำดับ ไปถึงลึกซึ้งขบถซึ่งมีโทษสถานเบา มีความ ครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว งดงามแล้ว ใน เบื้องต้น ในท่ามกลาง ในที่สุด บริบูรณ์แล้ว ทั้งอรรถและพยัญชนะ จึงเป็นศาสดา ของชาวพุทธทั้งหลาย

แล้วพระธรรมวินัยซึ่งเป็นศาสดา ของชาวพุทธสถิตอยู่ที่ไหนเล่า ? ความข้อนี้

ท่านเจ้าคุณพระธรรมปิฎกได้วินิจฉัยว่า พระไตรปิฎกนั้นแล้วคือที่สถิตของพระบรม ศาสดา เพราะเป็นที่รวมของพระธรรม อันทรงแสดงแล้ว พร้อมทั้งพระวินัยอันทรง บัญญัติแล้ว ไม่มีขาด ไม่มีเกิน มีความ ครบถ้วนสมบูรณ์

พระไตรปิฎกเป็นคัมภีร์สำคัญ ของพระพุทธศาสนาที่ได้ร้อยเรียงขึ้น ในเวลาใกล้เคียงที่สุดกับเวลาที่พระบรม ศาสดาเสด็จดับขันธปรินิพพาน โดยพระอรหันตสาวก ผู้ได้ยินได้ฟัง ได้เห็นพระบรมศาสดาด้วยตนเอง ร้อยเรียงทบทวนตรวจสอบตรงกันแล้ว รับรองตรงกันแล้ว จำแนกเป็น 3 กลุ่ม คือ พระวินัยปิฎก พระสุตตร และ พระอภิธรรม

พระไตรปิฎกที่รวบรวมร้อยเรียง ดังกล่าวนั้นในระยะแรกๆ ได้ใช้วิธีการ ท่องจำและตรวจสอบกันเป็นประจำ เรียกว่ามุขปาฐะ การตรวจสอบครั้งใหญ่ๆ เรียกว่าการทำสังคายนา ซึ่งได้กระทำกัน โดยวิธีนี้รวม 4 ครั้ง จนกระทั่งถึงปี พุทธศักราช 433 จึงมีการทำสังคายนา ครั้งใหญ่ที่ประเทศศรีลังกาอีกครั้งหนึ่ง แล้วจดจารเป็นภาษามคธลงในแผ่น ใบลาน นับได้ว่าการสังคายนาครั้งที่ 5 ที่ประเทศศรีลังกาทำให้มีพระไตรปิฎก เป็นลายลักษณ์อักษรเป็นครั้งแรก

หลังจากพุทธศาสนาเผยแผ่เข้ามา ยังประเทศไทยแล้ว ปีพุทธศักราช 2020 พระเจ้าติโลกราชแห่งล้านนาทรงโปรดให้ พระสิริมังคลาจารย์และคณะสงฆ์ล้านนา ทำสังคายนาพระไตรปิฎกครั้งใหญ่ ที่ วัดมหาโพธารามหรือวัดเจ็ดยอด แล้ว จารึกพระไตรปิฎกเป็นภาษาล้านนาลงใน แผ่นใบลานและพับหนังสือ

ใน แผ่นดินรัตนโกสินทร์ พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว

รัชกาลที่ 3 โปรดเกล้าฯ ให้แปล พระไตรปิฎกในส่วนของพระสุตตร เป็นสำนวนพระธรรมเทศนาสำหรับ พระมหาเถระแสดงพระธรรมเทศนา ถวายในพระบรมมหาราชวัง เพื่อให้ เป็นแบบอย่างของการเทศนาสั่งสอน โดยยัดพระธรรมวินัยซึ่งพระผู้มี พระภาคเจ้าได้ทรงบัญญัติ ได้ทรง แสดงไว้ในพระสุตตร

ไม่ว่าใครเป็นพระสงฆ์แล้วจะ เทศน์อะไรได้ตามใจชอบ

ล่วงปีพุทธศักราช 2483 สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช (แพ) วัดสุทัศน์ฯ ทรงปรารภให้มีการ แปลพระไตรปิฎกเป็นภาษาไทยให้ครบ ทั้ง 3 ปิฎก เพื่อเฉลิมพระเกียรติของ พระมหากษัตริย์โดยได้รับความอุปถัมภ์ จากรัฐบาลจอมพล ป. พิบูลสงคราม และต่อมาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อานันทมหิดลก็ทรงรับโครงการนี้ไว้ใน พระบรมราชูปถัมภ์

คณะสงฆ์ในสมัยนั้นได้ชำระ สะสางและแปลพระไตรปิฎกอยู่หลายปี และแล้วเสร็จทันฉลอง 25 พุทธศตวรรษ เมื่อปีพุทธศักราช 2500 โดยได้จัดพิมพ์ เป็นพระไตรปิฎกฉบับหลวงขึ้นเป็นครั้งแรก

ต่อมาปี 2514 กรมศาสนา ก็ได้จัดพิมพ์พระไตรปิฎกฉบับหลวง ซึ่งเป็นภาษาไทยเป็นครั้งที่ 2 เพื่อ เฉลิมพระเกียรติพระเจ้าอยู่หัวรัชกาล ที่ 9 ในมหามงคลสมัยที่ครองสิริราช สมบัติครบ 25 ปี การจัดพิมพ์ครั้งนี้ ได้จัดพิมพ์เพียง 2,000 ชุด ชุดละ 45 เล่ม ถัดมาอีก 7 ปี ถึงปีพุทธศักราช 2514 กรมศาสนาได้พิมพ์พระไตรปิฎก ฉบับหลวงเป็นครั้งที่ 3 ในจำนวน 2,000 ชุด

และในปี 2525 ก็มีการจัดพิมพ์

ครั้งที่ 4 ในโอกาสฉลองกรุง 200 ปี ตามแบบแผนเดิม โดยจัดพิมพ์เพียง 3,000 ชุด

ครั้งปีพุทธศักราช 2527 สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช (วาสน์) วัดราชบพิธ ทรงขออุปถัมภ์จากรัฐบาลในขณะนั้น ทำสังคายนาชำระถ้อยคำสำนวนในพระไตรปิฎก ณ วัดพระศรีรัตนศาสดาราม และจัดพิมพ์เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 ในมหามงคลสมัยเฉลิมพระชนมพรรษา 5 รอบ ในปีพุทธศักราช 2530 โดยพิมพ์เพียง 3,000 ชุด

รวมความแล้วในรัตนโกสินทร์กาลนี้ได้มีการจัดพิมพ์พระไตรปิฎกเป็นภาษาไทยเป็นฉบับหลวงรวม 5 ครั้ง เป็นจำนวนทั้งสิ้น 10,000 ชุด โดยไม่รวมจำนวนพิมพ์ในครั้งที่ 1 เมื่อครั้งฉลอง 25 พุทธศตวรรษ ในปีพุทธศักราช 2500 ซึ่งไม่ทราบจำนวน

พิมพ์ที่แน่ชัด แต่ถ้าจะให้ประมาณก็ไม่น่าจะเกิน 3,000 ชุด และถ้าเป็นเช่นนั้นสิริรวมจำนวนพระไตรปิฎกที่จัดพิมพ์ทั้งสิ้นจึงมีเพียง 13,000 ชุดเท่านั้น

ทั้งนี้ ไม่รวมถึงฉบับที่พิมพ์โดยมหาวิทยาลัย และมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ซึ่งไม่ถือว่าเป็นฉบับหลวง แต่ถึงกระนั้นฉบับที่พิมพ์จาก 2 สำนักนี้ก็มีจำนวนน้อยมาก ไม่ได้ทำให้นัยสำคัญของจำนวนพระไตรปิฎกเปลี่ยนแปลงไป

เปรียบเทียบจำนวนวัดทั่วประเทศ เปรียบเทียบจำนวนพระสงฆ์ทั่วประเทศ เปรียบเทียบพุทธศาสนิกชนทั่วประเทศ นับแต่มีการพิมพ์พระไตรปิฎกภาษาไทยครั้งที่ 1 มาจนถึงครั้งที่ 5 ก็จะทำให้เห็นว่ามีสัดส่วนที่เพิ่มพูนขึ้นเป็นอันมาก และเห็นได้ชัดว่าพระไตรปิฎกซึ่งเป็นคัมภีร์สำคัญในพระพุทธศาสนาขาดแคลนและไม่พอเพียงอย่างยิ่ง

ว่าที่จริงแล้วแม้ฉบับที่จัดพิมพ์ประมาณ 13,000 ชุดนั้นก็ใช่ว่าจะแพร่หลายในหมู่พุทธศาสนิกชน เพราะมีเป็นจำนวนมากที่ถูกเก็บใส่ตู้ไว้บูชา มีน้อยกว่าน้อยนักหนาที่จะถูกเผยแพร์ให้พุทธศาสนิกชนหรือผู้สนใจได้อ่านศึกษา

ประเทศไทยซึ่งเป็นเมืองพุทธศาสนา กลายเป็นประเทศที่ขาดแคลนคัมภีร์อันเป็นที่สถิตของพระบรมศาสดา นับเป็นเรื่องน่าละอายและเพราะเหตุนี้จึงทำให้พุทธศาสนิกชนไทยกลายเป็นชาวพุทธแต่ในทะเบียนบ้าน

เพราะเหตุที่พระไตรปิฎกไม่แพร่หลายในหมู่พุทธศาสนิกชน จึงเป็นเหตุให้เดิรติย อลัชชีทั้งหลายใช้เป็นช่องในการหลอกลวงแสวงหาผลประโยชน์และอาศัยผ้าเหลืองในการทำมาหากิน

ในวันนั้นการอบรมสั่งสอนพระพุทธศาสนาเพื่อบรรลุมรรคผลนิพพานก็ถึงซึ่งความดับทุกข์เป็นขั้นเป็นตอนก็ดี หรือขั้นต่ำแม้เพียงการประพฤติปฏิบัติตนของชาวพุทธก็ดี แทบไม่มีการอบรมสั่งสอนกันแล้ว ที่เห็นๆ กันดาษดื่นคงมีแต่การสอนให้แก่งำไรบุญ

ทำบุญบาท สองบาท ก่ออิฐฐานเอวอิमारกว้างยาวสูงเท่านั้นเท่านั้นโยชน์ปรารถนาให้มีเทวดานางฟ้ามาเป็นข้าทาสรับใช้นับพันนับหมื่นองค์ อย่างนี้เป็นการสอนให้บำบุญชัดๆ เพราะเป็นการสอนที่ขัดต่อพระธรรมวินัยที่มุ่งให้ดับกิเลสอาสวะทั้งปวง

หนักเข้าคนมุ่งเหลือองหมเหลือองจำพวกหนึ่งก็ตั้งตนเหนือพระธรรมเหนือพระวินัย ใครๆ ก็ไม่กล้าทักท้วง กลายเป็นเรื่องชั่วช้าซี ดิชาสงฆ์ และกลายเป็นเรื่องทำลายพระพุทธศาสนาดังที่เห็นๆ กันอยู่

ปัญหาเหล่านี้ล้วนมีมาเพราะเมืองพุทธขาดแคลนพระไตรปิฎก !

ถึงวันนี้ก็ยังไม่มีการแก้ไข เพราะบางคนมิวแต่ใช้เวลาสร้างสถานการณ์ขอต่ออายุราชการให้กับตัวเอง ทั้งๆ ที่สวนกับนโยบายสำคัญของรัฐบาลในการเกษียณก่อนอายุ ฐระของพระศาสนาจึงถูกทอดทิ้งด้วยประการฉะนี้

ในวาระเข้าพรรษาปีนี้จึงขอบอกกล่าวมายังเพื่อนพุทธศาสนิกชนทั้งหลาย จงตั้งความปรารถนาร่วมกันเพื่อให้เป็นพลังบันดาลแรงใจไปถึงรัฐบาลให้สร้างบุญสร้างกุศลเพื่อความ เป็นมงคลแก่ประเทศ ดับอาเพศทั้งหลายที่มีมาในแผ่นดินด้วยการสร้างพระไตรปิฎกเผยแพร์พระพุทธศาสนาครั้งที่ 6 ให้เพียงพอทั่วถึงเกิด.

(อ่านต่อฉบับหน้า)

สวัสดีครับท่านสมาชิก ผ่านมาครึ่งปีแล้วนะครับกับการทำงานในปีนี้ ซึ่ง **เอกสารภาษีอากร** ก็ยังคงคัดสรรบทความมากสาระทางด้านบัญชีภาษีอากรมานำเสนอแก่ท่านสมาชิกอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม การที่จะทำงานในองค์กรสมัยใหม่ให้มีประสิทธิภาพสูงสุด คนทำงานคงต้อง

อาศัยความรู้หลายด้านประกอบกัน รวมถึงต้องมีทักษะในการประสานงาน ตลอดจนมีความเข้าใจในเรื่องการบริหารจัดการบุคลากรภายในองค์กร เพื่อสร้างความร่วมมือในการปฏิบัติงานอีกด้วย และสำหรับท่านสมาชิกที่กำลังมองหาตัวช่วยเพื่อเสริมทักษะให้ 'เก่ง' ในเรื่องคนฝ่ายบริการ

สมาชิกขอแนะนำ! วารสาร **HR Society Magazine** วารสารวิชาการคุณภาพด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์จากธรรมเนียม โดยในเดือนนี้ เรามีโปรโมชั่นดี ๆ สำหรับ **ท่านสมาชิก เอกสารภาษีอากร ที่ต้องการสมัครสมาชิกใหม่วารสาร HR Society Magazine** มาฝากกันครับ

พิเศษสุด !! แพลตฟอร์มสุดคุ้ม เฉพาะสมาชิก เอกสารภาษีอากร
สมัครสมาชิกใหม่ **HR Society Magazine ปี 1 ปี 12 ฉบับ**
ในราคาพิเศษ **1,900 บาท** จาก (ราคาปกติ 2,000 บาท)
วันที่ - 31 กรกฎาคม 2561

สนใจสมัครสมาชิก สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ ฝ่ายบริการสมาชิก (02) 555-0906-9

พร้อมรับฟรี!..

หนังสือ กฎหมายแรงงาน 2561 1 เล่ม
หนังสือ กฎหมายแรงงานประเด็นร้อนฯ 1 เล่ม

ราคา 350 บาท

ราคา 200 บาท

หลักสูตรใหม่ราคาพิเศษ !

หลักสูตร 21/7258 เทคนิคการทำงาน และกำหนดเป้าหมาย “การทำงานเชิงรุก” (Critical Proactive)

ท่านที่สมัครสมาชิกใหม่หรือต่ออายุสมาชิก HR Society Magazine ตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม - 26 กรกฎาคม 2561 รับสิทธิเข้าร่วมสัมมนาหลักสูตรนี้ในราคาพิเศษท่านละ 1,900 บาท (ยังไม่รวม VAT) จากราคาปกติ 4,000 บาท (ยังไม่รวม VAT) สนใจดูรายละเอียดและหลักสูตรอื่นๆ ได้ที่ www.dst.co.th

สิทธิประโยชน์สำหรับสมาชิก HR Society Magazine

- รับฟรี! หนังสือกฎหมายแรงงาน* ปีละ 1 เล่ม
- รับวารสาร HR Society Magazine เป็นประจำทุกเดือน ปีละ 12 ฉบับ
- รับสิทธิ! เข้าสัมมนาพิเศษฟรี สำหรับสมาชิก ปีละ 1 ครั้ง (ตามเงื่อนไขบริษัท)
- รับสิทธิ! เข้าสัมมนาของบริษัท ผูกอบรมและสัมมนารวมกัน จำกัด ในราคาสมาชิก
- รับฟรี! ลงประกาศรับสมัครงานที่ www.jobdst.com (ประกาศรับสมัครงานได้ไม่จำกัดตำแหน่ง นาน 6 เดือน มูลค่า 4,000 บาท)

Promotion

ต่ออายุ เอกสารภาษีอากร เดือนกรกฎาคม 2561

○ ต่ออายุ 1 ปี 12 ฉบับ ราคา 1,900 บาท

- รับประมวลรัษฎากร* 1 เล่ม
- หนังสือ TAX Ruling เล่ม 4 1 เล่ม

○ ต่ออายุ 2 ปี 24 ฉบับ ราคา 3,600 บาท

- รับประมวลรัษฎากร* 2 เล่ม
- หนังสือ TAX Ruling เล่ม 4 1 เล่ม
- หนังสือ บัญชีเล่มเดียวฯ 1 เล่ม

○ ต่ออายุ 3 ปี 36 ฉบับ ราคา 5,300 บาท

- รับประมวลรัษฎากร* 3 เล่ม
- หนังสือ TAX Ruling เล่ม 4 1 เล่ม
- หนังสือ บัญชีเล่มเดียวฯ 1 เล่ม
- หนังสือ Update งบการเงินใหม่ล่าสุดฯ 1 เล่ม

○ ต่ออายุ 4 ปี 48 ฉบับ ราคา 7,000 บาท

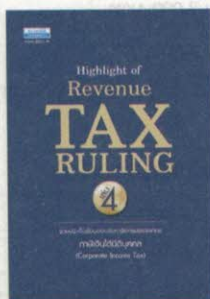
- รับประมวลรัษฎากร* 4 เล่ม
- หนังสือ TAX Ruling เล่ม 4 1 เล่ม
- หนังสือ บัญชีเล่มเดียวฯ 1 เล่ม
- หนังสือ Update งบการเงินใหม่ล่าสุดฯ 1 เล่ม
- กระเป๋า Mini เป้สะพาย 1 ใบ

○ ต่ออายุ 5 ปี 60 ฉบับ ราคา 8,600 บาท

- รับประมวลรัษฎากร* 5 เล่ม
- หนังสือ TAX Ruling เล่ม 4 1 เล่ม
- หนังสือ บัญชีเล่มเดียวฯ 1 เล่ม
- หนังสือ Update งบการเงินใหม่ล่าสุดฯ 1 เล่ม
- กระเป๋าเดินทาง 1 ใบ

ตัวอย่างของสมนาคุณ

ราคา 350 บาท

TAX Ruling เล่ม 4

ราคา 300 บาท

Update งบการเงินใหม่ล่าสุดฯ

ราคา 350 บาท

บัญชีเล่มเดียวฯ

กระเป๋าเดินทาง

กระเป๋า Mini เป้สะพาย

(บริษัทขอสงวนสิทธิ์เปลี่ยนแปลงของสมนาคุณโดยไม่ต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า)

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ ฝ่ายบริการสมาชิก

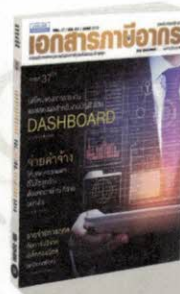
สมัครสมาชิกใหม่ (02) 555-0906-9 หรือต่ออายุสมาชิก (02) 555-0901-5

ดาวน์โหลดแบบฟอร์มได้ทาง www.dst.co.th หรือสมัครสมาชิกใหม่ผ่าน Online หรือ Line id @dhamnitimember

วารสารธรรมนิติ ฉบับ

เอกสารภาษีอากร

178 อาคารธรรมนิติ ชั้น 4 ซอยเพิ่มทรัพย์ (ประชาชื่น 20) ถนนประชาชื่น แขวงบางซื่อ เขตบางซื่อ กรุงเทพฯ 10800

สำหรับเจ้าหน้าที่

เลขที่สมาชิก

เลขที่ใบเสร็จ/ใบกำกับภาษี

เริ่มสมาชิกตั้งแต่

เดือน ค.ศ.

ถึงเดือน ค.ศ.

แบบฟอร์ม ☐ สมัคสมาชิกใหม่ ☐ ต่ออายุสมาชิก	เป็นสมาชิกในนาม บุคคลธรรมดา	กรุณารอกหมายเลข บัตรประชาชน 13 หลัก	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13
	นิติบุคคล	ประจำตัวผู้เสียภาษี 13 หลัก (เลขทะเบียนนิติบุคคล)	
ที่มา : TAX 7/2018	กรุณาระบุสถานที่ประกอบการว่าเป็น	☐ สำนักงานใหญ่ ☐ สาขาที่	(สามารถระบุเป็นตัวเลขได้)

ชื่อ (ภาษาอังกฤษ) บนมัคสมาชิก

ที่อยู่ในการออกใบเสร็จ/ใบกำกับภาษี

(บริษัทฯ ขอสงวนสิทธิ์การเปลี่ยนแปลงที่อยู่ออกใบกำกับภาษีกรณียังไม่ครบ 1 ปี)

☐ บจ. ☐ บมจ. ☐ หจก. ☐ ส่วนบุคคล

ชื่อ

เลขที่ หมู่

อาคาร/หมู่บ้าน ชั้น ห้อง

ตรอก/ซอย

ถนน

แขวง/ตำบล

เขต/อำเภอ

จังหวัด รหัสไปรษณีย์

ที่อยู่ในการจัดส่งวารสาร ☐ เหมือนที่อยู่ออกใบเสร็จ

ชื่อผู้รับ

☐ บจ. ☐ บมจ. ☐ หจก. ☐ ส่วนบุคคล

เลขที่ หมู่

อาคาร/หมู่บ้าน ชั้น ห้อง

ตรอก/ซอย

ถนน

แขวง/ตำบล

เขต/อำเภอ

จังหวัด รหัสไปรษณีย์

E-mail :

โทรศัพท์

โทรสาร

โทรศัพท์มือถือ

ท่านต้องการรับใบเสร็จหลักฐานการอบรมสัมมนาทาง

☐ ไปรษณีย์ ☐ E-mail

อัตราค่าสมัครสมาชิกใหม่

☐ สมัคร 1 ปี 12 ฉบับ	จำนวนเงิน 2,100 บาท
☐ สมัคร 2 ปี 24 ฉบับ	จำนวนเงิน 3,800 บาท
☐ สมัคร 3 ปี 36 ฉบับ	จำนวนเงิน 5,500 บาท
☐ สมัคร 4 ปี 48 ฉบับ	จำนวนเงิน 7,200 บาท
☐ สมัคร 5 ปี 60 ฉบับ	จำนวนเงิน 8,800 บาท

อัตราค่าต่ออายุสมาชิก

☐ ต่ออายุ 1 ปี 12 ฉบับ	จำนวนเงิน 1,900 บาท
☐ ต่ออายุ 2 ปี 24 ฉบับ	จำนวนเงิน 3,600 บาท
☐ ต่ออายุ 3 ปี 36 ฉบับ	จำนวนเงิน 5,300 บาท
☐ ต่ออายุ 4 ปี 48 ฉบับ	จำนวนเงิน 7,000 บาท
☐ ต่ออายุ 5 ปี 60 ฉบับ	จำนวนเงิน 8,600 บาท

*หมายเหตุ : (ค่าสมาชิกถือเป็นการขายหนังสือ ได้รับการยกเว้นการหักภาษี ณ ที่จ่าย) ราคานี้รวมภาษีมูลค่าเพิ่มแล้ว

ชำระค่าสมาชิก/พร้อมกันนี้ได้ส่ง (จดรับเช็คส่วนตัว)

☐ เช็คเลขที่ ธนาคาร
สาขา ลงวันที่

กรุณาขีดคร่อมสั่งจ่ายในนามบริษัท สำนักพัฒนาการบริหารธรรมนิติ จำกัด

☐ ธนาคารสั่งจ่าย ปณจ.บางซื่อ

ในนามบริษัท สำนักพัฒนาการบริหารธรรมนิติ จำกัด

☐ โอนเงินเข้าบัญชีออมทรัพย์ ชื่อบัญชี

บริษัท สำนักพัฒนาการบริหารธรรมนิติ จำกัด

DHARMNITI OFFICE OF MANAGEMENT DEVELOPMENT CO.,LTD

☐ ธนาคารกรุงไทย สาขาบางโพ เลขที่บัญชี 395-0-11703-2

☐ ธนาคารกรุงศรีอยุธยา สาขาเตาปูน เลขที่บัญชี 114-1-16804-6

☐ ธนาคารไทยพาณิชย์ สาขาบางโพ เลขที่บัญชี 027-2-44002-8

☐ โอนเงินเข้าบัญชีกระแสรายวัน

ธนาคารกสิกรไทย สาขาบางโพ เลขที่บัญชี 033-1-07667-8

กรุณาส่งหลักฐานการโอนเงินและ

แบบฟอร์มนี้มายังฝ่ายบริการสมาชิก

ทาง E-mail : member@dharmniti.co.th หรือ แฟกซ์ (02) 555-0911-14

และกรุณาโทรยืนยันการส่งหลักฐานนี้กับเจ้าหน้าที่ โทร. (02) 555-0901-9